Gikatilia, Joseph ben Abraham
Shaʻarê orāh ...

X893
G36

112

יפה כחו בתורה להשיג כונת כל שם ושם מאותן שמות הקדש ה
הנזכרים בתורה כגון אהיה יהוה אדני אל אלוה אלהים שדי י
צבאות וידע אדם ויבין כי כל שם ושם מאלו השמות כלם הם
כדמיון מפתחות לכל דבר ודבר שאדם צריך בעולם לכל צרכיו
ושאלותיו וכשיתבונן באלו השמות ימצא כל התורה והמצות תלוים בהם ו
וכשידע כונת כל שם ושם מאלו השמות ידע ויכיר גדולת מי
שאמר והיה העולם ויפחד וייראה מלפניו · ויתאוה ויכסוף ויתאוה
להדבק בשם מתוך ידיעת שמותיו ואז יהיה קרוב לשם
ותהיה תפלתו מקובלת · ועל זה נאמר אשגבהו כי ידע שמי
יקראני ואענהו · לא אמר הכתוב אשגבהו כי יזכיר שמי · אלא
אשגבהו כי ידע שמי · הידיעה היא העקר ואחר כך יקראני וא
ואענהו · כלומר כשיצטרך דבר ויכוין באותו השם שאותו ה
דבר שהוא צריך תלוי בו · אז ואענהו : הלא תראה כי כשה
היתה הגזרה ונעשה ... אל שדי ... ואל שדי יתן ל
לכם רחמים · ודוד כשהתפלל על המקדש אמר והאר פניך על
מקדשך השמם למען אדני · ואותם שדרשו זה בברכות למען
אברהם שקראך אדון · צריכין אנו לפרש · וחנה
כשהתפללה שיתן לה זרע אנשים מה כתיב ה' צבאות אם ר
ראה תראה בעני אמתך ואותם שדרשו כן בברכות צריך יש עקר
ושרש ... לדבר · ולא נדרשו כך אלא לעקרו ...

חא אהיה

אחר זכן צריכין אנו להודיעך דרך אחר ושרש ל
להשיג כו עלו · כי כל שמותיו ה
הקדושים הנזכרים בתורה כולם תלוים בשם בן
ארבע אותיות שהוא יהו"ה ית' · ואם תאמר והלא שם
אהי"ה הוא העקר והמקור · כי שם בן ארבע אותיות
הוא כדמיון גזע האילן · ושם אהיה הוא עקר אילן
זה · ושרשיו ושרשיו ... שלכל צד · ושאר

כל שמות הקדש כולם כדמיון ענפים וסעיפים ומשכים מאילן ה
הגדול . וכל אחד ואחד מן הענפים עושה פרי למינהו : ועל כן
שמות הקדש הידועים שאסור למחקן יש בהם כינויים אחרים ה
טפלים בכל שם ושם . כגון שאמרו כינויין של יהו"ה ית' הם
נורא נושא עון עובר על פשע . כינוי של אל הם אדון גדול
רחום חנון . כינוי של אלהים הם דיין ואדיר שופט רוזן .
ולכל אחד מן הכינויים יש כינויים אחרים טפלים לכל כינוי וכינוי
מהן והם שאר כל מלות התורה עד שנמצאת כל התורה כולה
נארגת של הכינויים , והכינויים של השמות , והשמות הקדושים
כולם תלויים של שם יהו"ה ית' וכולם מתאחדין בו . שנמצאת
כל התורה כולה ארוגה של שם יהו"ה ית' . ולפיכך נקראת
תורת יהו"ה . ומשנמצא לך כשתבין כונת שמות הקדש למשפחה
למשפחותיהם והשיג הכינויים המיוחדים לכל אחד מהם . אז
תראה שהכל תלוי בשם הגדול ית' ותכסוף ותשתוקק להדבק בו
ותירא ותפחד מפניו ואז תבין יראת יהו"ה ודעת אלהים תמצא .
ותכנס בכלל אותם שנאמר בהם אשגבהו כי ידע שמי . ואז תבין
כמה הוא עונש המוציא השם לבטלה כל שכן הדובר אותו באותותיו
ויחוד המשפחות , וקודם שאתחיל בכונת החיבור צ"ל להקדים
לפניך הקדמה אחת :

דע כי אמתת עצם הבורא ית' אינה מושגת לזולתו
ואין בכל העולם מי שידע ויבין מקומו כל עיקר גם
צבאי מעלה הלא תראה שאמרו משרתיו שהם אומרים ברוך כבוד ה'
ממקומו . בכל מקום שהוא . ואם תשכיל בך בתחתונים של
אחת כמה וכמה . ואם כן עיקר הנבראים אנו קורין בתורה
כגון יה"ו ודגל וחנון שהן [illegible] כל פעלה כבוד יה הוא : דע
והעולם כי כל מה הנעשים משם שהן קוראים ומשיגין
על גדולתו ומהותו אין כל בריה יכולה לדעת . והתבונן מזה
והוא הדבר הנקרא יה"ו [illegible] וכיוצא בהם ואם אינו ..

ששון בשלשה ורגליו אל ישלח פרעתך ט שין בצורת שין עלש
אן יוד בצורת יד ; אין רגל בצורת רגל ; ואבל הם ג
שניהם שגלוים ומגלים במלתם לשמות השם יה אשר להם
הלקוד והשפע וישא לכל הנלואים ואבל אין להם יוד בצורת
יד ולא הבנה יוד בהבנה יד כמו שאמרו אל לו הרצון ואצוה ;

רע והכן שאין כונן ובונה רצון לצד השמים והחכמים אל
על כונת יעורה האיברים שבנו אחד שבשויש ב
ברצון סימני לשמוש החולים ושאונם שאין דרשה ויבלה
לרשתם שלא ברצון וכרון כמו שבוב ראובן בן יעקב ויורתו ;
והמשכן ואהרן שלא וכרון שזה ראובן בן יעקב הוא סימן בצדק
ואהן השמים והתבונות הידוע הנקרא ראובן בן יעקב ; ולפי
שהשם רימה לגבורות כמו בגוף האדם בצד אברים ונקבם כגון
סימן למעשה מרכבה ולא יזכה אדם לטהר אבר מאבריו יהיה אותו
אבר ברצון כמו לאותו דבר העליון הסגולי הנקרא בשם זה כי
אם שלא שין ואם יד יוד ואם רגל רגל וכן לשאר ; פירוש
כגון שיטהר וישמור אדם אחד במראה עינין שלא יביט ולא יסתכל
בדבר ערוה ולא בשאר כל דבר של גנאי אלא בכל דבר שהוא מן
קדושת השם ועבודתו ; אז אותה עין נעשית כמו כסא לאותו
הדבר הנקרא למעלה עין ; וכן היד והרגל ושאר האברים ;
ועל זה אמרו ז"ל האבות הן הם המרכבה ולא אמרו כל אחד מן
האבות הוא המרכבה כיצד אברהם אבינו עשה בטהרה יד ה
הימין ורש הימין למעלה שהוא מדת החסד ועל זה אמרו ויאמר
אברהם הלוך ונסוע הנגבה ; ויצחק לקח בטהרה מדת יד
השמאל שהוא הפחד ועל זה אמרו וישבע יעקב בפחד יצחק
אביו ; ויעקב לקח בטהרה יד הן האמצעי ועל זה אמרו
ויעקב איש תם יושב אהלים ; נמצאו שלשת האבות כסא
למרכבה ועל דרך זה היושב הדבר של כרוין ואיזה על מקומו ;

ועתה יש לנו להאיר שיש בשמין הללו על זה ;

כי המדות הם הנלוות באיברים כיצד מדת העין הוא ה
הראות . מדת האזן היא השמע . מדת היד הוא המשוש .
מדת הרגל היא ההליכה . והנה המדות נמשכות אחר האיברים .
ולפי שהזכירו חז"ל כלפי מעלה לשון מדות יש לך לדון שענין המדות
כמו שיש לך לדון מדת עין ואזן יד ורגל שאמרנו וכמו שאין ער
ערך בינינו ובין האברים כך אין ערך בינינו ובין המדות .
השמר לך ושמור נפשך מאד מן המשל והנמשל שיש בשם ית' מדה
מוגבלת ומשוערת שאין הדבר כך אלא כמו שאין לומר עין ואזן
שיעור וגבול ודמיון כך הוא הדין במדות . והנה רז"ל קראו ש
שמותיו הקדושים מדות כדגרסי' בראש השנה בפ"ק . אמ' רב
יהודה כריתת ברית היא לי"ג מדות שאינן חוזרות ריקם שנ' הנה אנכי
כורת ברית נגד כל עמך וגו' . ושלש עשרה המדות הם . יהו"ה
יהו"ה א"ל רחום וחנון וכו' והכלל שיש לך להאמין כמה שאין
דמיון בין מדותיו ית' בין מדותינו גולמי בדרך הזכרת [illegible] השם
לבד ונשא זה אני חז"ל בכל מקום כמו ורואים שלכו כמדת הקבלה
מדת בשר ודם כו' . ואחר שמסרנו לידך מפתח הקבלה הגון
יש לנו להכנס בביאור כל שם ושם משמות הקדש הכתובים בתורה
ולהאיר עיניך בכל מקום ומקום שתמצא כתוב . שם אחד מהם
כדי שתבין ותשכיל מקור מים חיים שהוא [illegible] מכל שמותיו
ית' ונית' . וכשתשיג דבר זה אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

יסוד החכמה ועקר הקבלה אמנם השם יתברך האמן אם דרך נכוחה ידרכו מחשבותיך אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף

אדני אמר שלמה המלך ע"ה שמור רגלך כאשר תלך אל בית האלהים וגו' . הודיענו בפסוק זה שצריך אדם לברוך [illegible] ולהזהיר בשרותה להתפלל לפני השם ית' ולראותה.

ולהבין

ולהבין אם יש לו מקטרגין ומשטינין לקבל תפלתו ויש לו לסקל ה
המסילה ולהרים מכשול מדרכו . ענ״ל (?) לאמר הולך לחצר המלך
להפיק שאלה שהוא צריך להשגיח (?) ולדעת אם יש בדרך פגע
או סכנה . ומלבד זה יש לו להתבונן כמה שערים יש בבית
המלך זה לפנים מזה ולהכיר אותם זה לפנים זה ולהכיר גם
אותם השומרים הממונים לשמור השערים ולהיות אוהב איתם
כולם ולדעת אם יש בהם מי שונאו שישלם נגדו . ומלבד כל
זה ראוי לו לדעת ולהתבונן בבגדים שהוא לובש אם ראוי להכנס
בהם בחצר המלך . כמו שאמר - כי אין לבוא אל שער המלך ב
לבוש שק . ומלבד זה ראוי לו לבדוק בעצמו אם הוא ראוי והגון
לדבר לפני המלך והשרים והסגנים אשר לפניו ואם יש בהם מי
שישגיח על בקשתו . וכמו כן אם יצטרך לו שיתעכב בחצר
המלך שעה גדולה אם הוא יכול לסבול . ודבריו זה הוצרכו (?)
להעיר אותנו ואמרו משל גדול . מלכותא דארעא כעין מלכותא
דרקיעא . ואם במלכות בשר ודם יש ליזהר בכל אלו הדברים
שאמרנו כל שכן בהיות אדם בא להתפלל פני מלך מלכי המלכים
הקב״ה שיש לו להתבונן ולדעת . כי מן הארץ ועד לרקיע אין
שם מקום פנוי לא הכל מלא גדודים והמונים מהם טהורים ובעלי
חסד ורחמים . ויש למטה כמה בריות טמאות מזיקות ומקטרגות
וכולם מזיקים ומנרתים (?) באויר . ואין מן הארץ ועד לרקיע מ
מקום פנוי לא הכל מלא המונים המונים מהם לשלום ומהם לא
למלחמה מהם לטובה ומהם לרעה . מהם לחיים ומהם למות .
ועל דבר זה מוסר (?) שיר של פגעים שהוא יושב בסתר עליון וגו׳ .
כי הוא יצילך וגו׳ . באברתו יסך לך וגו׳ . לא תירא מפחד לילה
וגו׳ . מדבר באופל יהלוך וגו׳ . כי מלאכיו יצוה לך וגו׳ . וכל
המחנות האלו מן השמים ומן הארץ דומה ההולך בדרך במקום
סכנה . כך תפלתו של אדם שעוברת מן אלו המחנות ועולה עד
לרקיע אם יש בו זכות לא יפגעו אותו לסטים בהליכתו . ואם
אין בו זכות כמה פגעים ומשחיתים פוגעים בו בדרך ולפי דרך זה

תקן דוד ע"ה הזמירות כדי לפנות דרך לתפלה לעבור בו כל אותן
הכתות הם כמו שער לעבור לעלות התפלה ועל זה אמרו סגולה
נתונה לו לעבור תפלה וכשבא דוד ע"ה והתקין הזמירות בהיות ה
האדם מסדר אותן הזמירות אזי מסתלקין והולכין להן אותן המ
המשחיתים והמשטינין · ונקראו זמירות מלשון זומר · ונכרת הן
הקוצים כזומרות · ועל זה אמר הכתוב זמירות היו לי חקיך ב
בבית מגורי · כלומר באותן המקומות שהייתי מתירא מהם ב
בדרך והיה לי פחד ונגור באותן הזמירות פוררים והברחתים ·
ולפי דרך זה אומרים ברן יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים ·
ושיין רנה הם הזמירות האומרים בבקר · ואז יתפרדו ויתרועעו
כל פועלי הדין הקשה המקטרגים בני אלהים · ולשון ויריעו ולשון
רועם התרועעה הנודעת · ולפיכך צריך אדם לכוין את עצמו בשעת
התפלה ולפנות מחשבותיו כדי כשנין שלא תתעכב תפלתו ולא תשוב
ריקם בקשתו · ועל זה אמרו לעולם יעיד אדם עצמו אם יכול ל
להתכוין יתפלל ואם לאו אל יתפלל · כי אם יכול להתכוין ב
בתפלתו יתפלל ואם לאו אל יתפלל :

ואחר שהודעתיך זה יש לנו לחזור ולהודיעך כי עיקר
האמונה ויסוד הסוד הוא להבין ולדעת כי כל
שמותיו הקדושים הנזכרים בתורה כולם תלוים בשם בן ארבע
אותיות שהוא יהו"ה י"ת והוא הנקרא עיקר האילן · ושאר השמות
יש מהם שורש ויש מהם ענפים · ויש מהם אותיות וניצוצים · וכל אחד
מהם יש לו פעולה מיוחדת בחלקו · משל לאדם שיש לו כמה
חדרים כל חדר מהם מיוחד לדבר אחד כמו שתאמר בחדר זה יש
אבנים טובות ומרגליות · ובחדר זה זהב · ובחדר זה כסף ·
ובחדר זה מיני מאכל · ובחדר זה מיני משקה · ובחדר זה מיני
מלבוש · וכשאדם צריך מיני מאכל ואינו יודע אותו החדר
שהמאכלות בתוכו אימתי שיבוא ברעב והחדרים מלאים כל טוב
ולא מצא שיעלה לאוצר בקשתו · לפי שאינו יודע באיזה חדר הוא

הדבר

הדבר שהוא צריך · ועל דרך זה בעצמו הענין שמותיו הקדושים
ית' יש שמות ממונים של התפלות והרחמים והסליחות · ומהם
של הרפואה · ומהם של הפקודים והצרות · ומהם של הפרנסה
והלוואות · ומהם של החיים ושל הרפואה · ומהם של שאלות
בנים ובנות · ומהם של הגבורה · ומהם של החסד · ומהם של
החן · ואם אין אדם יכול להתכוין בתפלתו באותו השם שהוא
מפתח לדבר שהוא צריך · די לו שלא יפסיק רעיונו מכוונתו
ומיחוד השמות · ועל זה נאמר אולת אדם תסלף דרכו ועל ה'
יזעף לבו כי השם ית' ידיו פתוחות לכל · אבל הסכלות שאין א
אדם יודע באי זה אומר הוא ואותו הדבר שהוא צריך אומר ויחשב
וחשב בדעתו ומחשבה רעה שהשם מונע מלא חפצו ורצונו ואינו
כן · לא סכלותו שאינו יודע באי זה אומר הוא ואותו הדבר שה
שהוא צריך ולמעט אותו נמלש · ונאמר והשתדלתי להודיעך תוכן
ונכסי · ולפיכך צריך אדם להתעסק בדרכי התורה ולדעת כוונת
שמות הקודש בענין שיהא בקי בהם ובשמותיהן ובשיצטרך לבקש
מלפני השם שאלה או בקשה יתכוין באותו השם הממונה על שאלתו
ולא די לו שיפסיק רעיונו וחפצו אלא שיהיה אהוב למעלה ונחמד לני
למטה · ונוחל שני העולם הזה והעולם הבא · ואחר שסדרנו
בזה כל העקרים להודיעך ברצון יכוד ועיקר לנו שאנו צריכים
לפרש יש לנו להודיעך בבאור שמותיו ית' הכינויים כסדרן כל אחד
כפי הכוונה כנה ·

דע כי השם הראשון שהוא קרוב לכל הנבראים והו נכנסין
לפני המלך יהו"ה ית' ואין דרך בעולם לראות פני המלך
ית' אלא על ידי שם זה הוא השם הנקרא אדנ"י כי זה כי השם המיוחד
יהו"ה ית' הוא המורה על מציאות בוראנו ית' והכל תלוי בו ·
והמשכת השרשים והמשכות זהו נכנסין לשם ית' הוא השם הנק'
אדנ"י · והוא סוף כל מעלות השם ית' למעלה ולמטה · ושם
אדנ"י הוא סוד היחוד האמיתי השלם כמו שנדרש בפי' כנה ולשם

למטה הוא שער השמים : והסוד ואח"כ ויהושע מלאך להשקות את
הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים . ואלו הם ד' מחנות ש
שכינה שהם תחת אדנ"י ית' שהוא סוף כל המעלות. ולייחוד ה
השם מלמעלה למטה : והשם הזה הנקרא אדנ"י הוא כרצון א
אוצר וכית גנזים לכל מיני שפע ומיני אצילות כל ההוויות
המשתלשלות מאת יהו"ה ית' בדרך כל הצינורות עד שנמצאו שלשה
שמות מכוונין זה כנגד זה : אדנ"י למטה , יהו"ה באמצע ,
אהי"ה למעלה . ומשם אהי"ה מתמלא כל מיני שפע האצילות
מן המקור הנקרא אין סוף בדרך המעלות עד שמגיע לשם
יהו"ה ית' ומשם יהו"ה לכל כל ההמשכות והצינורות לשם אדנ"י
ושם אדנ"י הוא האוצר שבו כל הכסופים המלך והוא המפרנס ה
הגדול של כל הנבראים כלם . והוא הזן ומפרנס לכל כח
יהו"ה ית' [illegible] . ועל פיו [illegible] ועל פיו יבאו כל הבאים ל
להדבק בשם יהו"ה ית' . ואין דרך ואין שער להדבק בשם יהו"ה
לא על ידו של אדנ"י . לפי זה השם הוא אוצר בית השם ית' הל
המיוחד והוא ההיכל שבו שוכן יהו"ה . ונקרא היכל יהו"ה כבמשנ
אדנ"י כלומר כל מבקש יהו"ה ימצאהו בשם אדנ"י . ולפי שהדבר
כן צריך אתה לדעת כי השם ית' יש לו כ"ב שמות מרובעים
בצירוף יהו"ה ית' והם נעלמים לחשבון יה"ו אותיות . ואלו כ"ב הם
סוד המרכבה כח כל המציאות וכולם בחיות כל חיה והם
כרצון משפע [illegible] אותיות שהם . ויסוד [illegible] [illegible] .
ובתוך אלו נכללים כל הדברים אשר בעולם . ואלו הם המספיקים
צורך כל הנבראים על ידי יהו"ה [illegible] שם אדנ"י
צורה של ממשלתו ושלטון . כי [illegible] סוד אהי"ה שהוא
למעלה . סוד י' שבו סוד אהי"ה הוא סוד יהו"ה שהוא וכן
כן . [illegible] הוא סוד כ"ב שמות הנזכרים שהם סוד כל מיני שפע
ואצילות וקיום כל הנבראים שהם בעולם . [illegible] לכך כי
כל הממשלה והשולטנות הוא בשם אדנ"י . ולפי הוא מורה לשון
אדנות . שזה השם הוא אדון כל הארץ כמו יהו"ה השוכן

כן

כן ולפי שאין לכל נברא שבעולם דרך להכנס לשם ית' לא
על ידו ועל שלו ועל התחתונים ובקשה אינן נכנסין אלא על
ידי אדנ' הוצרכו לקבוע בראש כל התפלה שבעולם · אדני
שפתי תפתח וגו' · כי פסוק זה כתוב אלף דלת נון יוד ·
וזהו השער · ועל ידי שם זה נכנסת התפלה לפני יהוה
ית' · ולפי שהשם ית' משפיע כל מיני שפע וממשלת בשם
אדנ' · ושם כל גנזי המלך וכל מיני עושר ולכן יבאו וכן
נתכנסו ויגיעו ומשם יתפשטו לתולדות צורך כל הבריות ·
והוא כדמיון הבריכה שהנחל נמשך לתוכה · ומן הבריכה
יוצאין מים להשקות את הגן ולשתות ולשאר כל הצרכים
ובענין התורה שם אדנ' נקרא ברכה כי הברכה בלשון בריכה ·
וזהו השם שבו ברך יעקב אבינו ע"ה את בנין שירש אותו
מיצחק ויצחק מאברהם · והשם ית' ויתע' מסר שם זה ל
לאברהם אבינו ע"ה למפתח שערי אדנ' ולקחת כל מה שצריך
לו ולשאר כל בני העולם ומסר בידו בריכה זו · וזהו סוד
ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה לא אמר והיה מבורך אלא
והיה ברכה · כלומר הרי הברכה מסורה בידך קח בפני רצונך
ולא לך לבדך רשות ליטול אלא לכל מי שתרצה תן כפי רצונך
לכל בני העולם · וזהו ונברכו בך כל משפחות האדמה ·
כלומר כל הרוצה ליטול כלום מברכה זו אינו נוטל אלא על
ידך שהרי היא מסורה בידך ושלך היא · והסוד הגדול שבראשו
שקרא השם אדנ' הוא אברהם אבינו ע"ה ואמר יהוה מה תתן
לי כי מידו של כל ברכות ואחר אברהם ירשה יצחק · וזהו
ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו · ועל
הברכה הזו נתקוטטו עשו ויעקב · וזו היא הבכורה ש
מכר עשו ליעקב · וחזר יצחק וקיים המכירה משלחו
לפדן ארם · וזהו קום לך פדנה ארם וגו' · ואל שדי יברך
אותך · ויתן לך את ברכת אברהם · הרי שנתחזקה ברכה זו
בידו של יעקב ולזרעו לכך כשאמר לה ולזרעך אתך ·

ולפיכך כשבאו יעקב להפטר מן העולם פתח בברכה זו לאומר
עשר שבטים שיקח כל אחד ואחד חלקו מברכה זו לירושה.
וזהו כל אלה שבטי יעקב שנים עשר זו. איש אשר כברכתו
ברך אותם. מאי איש אשר כברכתו ברך אותם. אלא שמא
תאמר דרשתו ברך אותם או לאחד אחד אינו כן אלא לכל שבט
ושבט נתן לו חלקו הראוי לו מברכה זו ולא דרשתו אלא לדרושה
הברכה עצמה. ומשה רבינו ע"ה בברכה זו בירך את ישראל
קודם שיכנסו לארץ. וזהו סוד וזאת הברכה אשר ברך
משה איש האלהים את בני ישראל. נמצא שסוד וזאת הוא סוד
ברכה וזו היא הברכה המעשרת לברכים כל עשב ורפואה.
והסוד ברכה אדנ"י היא העשיר. ולפי כי סוד אדנ"י הוא ב
ברצון ואומר לקבל שפע כל הברכות ומוני הממשלות והוא
ברצון ברכה וכח קיבול הוא מלשון אדני החצר שהם ב
יבנסום העמודים והפרשת ט מאה אדנים של כסף נעשו כמש
במשכן כמו שכתו' מאה אדנים למאת הככר ככר לאדן. ולכן
מאה אדנים שבמשכן הוא ברצון מאה ברכות מתמלאות מן ה
הברכה הגדולה הנקראת אדנ"י. ולפיכך חייב אדם לברך.
מאה ברכות בכל יום כדי להמשיך מכל אחת ואחת מאה ב
ברכות ואם חסר ברכה אחת פוגם ומטיל מום. והסוד ת
תלוי בסוד אותך שהוא סוד כהן לוי וישראל. שהוא סוד נפש
ורוח ונשמה. ולפי עקר זה אמר דוד ע"ה ברכי נפשי את
ה' תלה הברכות בנפש בסוד שלשת המערכות העליונות ה
הנפש צריכה לברך בכל יום מאה ברכות והיא כנגד ישראל.
ומן הברכות המאה יוצא עשרה שהם המעשר לרוח שהוא כנגד
לוי. ומן המעשר של רוח יתן אחת לנשמה שהוא כנגד כהן
אם כן נמצא לפי שאם לא הברך נפשו של אדם מאה ברכות
בכל יום לא הגיע לנשמה ברכה אחת. לאחר שאין מגיע ל
לרוח עשר ברכות. שזהו סוד הלוים שלוקחים המעשר מישראל ו
חוזרין ונותנין לכהן אחת מעשרה מה שנטלו. וזהו סוד ה

פרשת מעשר לוים והענין המבואר בתורה [illegible]
הדבר ואמרת אלהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר [illegible]
נתתי לכם מאתם בנחלתכם והרמותם ממנו תרומת ה' מעשר מן
המעשר. וסוד מעשר מן המעשר הוא סוד [illegible] שאם אין [illegible]
[illegible] ולמטב צריך אדם להיות זריז לברך מאה
ברכות בכל יום. ואם חסר [illegible] ואין ה' ברכות הם כרמיון ה'
אדנים אדני הכסף [illegible] למאה
רבוע. ולמשכיל [illegible]

באר

והמעשר כי הוא באר מים חיים [illegible]
[illegible]
באר מים חיים [illegible]
[illegible] ברכות בכל יום [illegible] הבאר [illegible] מים
חיים [illegible]
[illegible] מים חיים [illegible]

באר שבע

[illegible]
דרך [illegible]
[illegible] באר [illegible]
[illegible] בארות [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible]
[illegible] באר [illegible]
[illegible]
[illegible] מים חיים [illegible]
[illegible] אשר לא [illegible] המים [illegible] באר
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ים

והמעשר כי כל [illegible] ברכות [illegible]
[illegible] וזהו סוד כל [illegible]

מימין ומשמאל גו · ולשון ים הוא המרחב הנרחב את המים כאמרו כ
פירוש לים מכסים · ואומרו ולמקוה המים קרא ימים · הרי כי קבוץ
המים נקרא ים · ומתוך זה הים נבראו כמה מאכלים וכמה מחנות
וכמה מינים משונים אשר שרצו המים אשר בתוכו וכמה מרכבות
מחנות עליונות · ועל זה רמז זה הים גדול ורחב ידים שם רמש
ואין מספר חיות קטנות עם גדולות ובתוך הים הזה באים ספינות
וכמה שושנים וכמה דגלים פרושין על ראש התרן כל ספינה ·
וכמה מיני גנים ומיני שאול מתגלים בתוכו ושלו [illegible] שם אמות
והלבון · ובקבלה ים זה מקום אחד הנקרא ים סוף והוא קרוב
לגבול תחומי הארץ הידועה במדת אדני ומן המקום הזה ירד ה
הדין על המצריים ונטבעו בים סוף שלמטה ואדון סוד כי יהוה
נלחם להם במצריים · וחכמי המקובלים מיחסין לשמות המדה
הנקראה אדני

ים החכמה

לפי שכל מיני חכמות [illegible]
ומשלות המשפט [illegible] מחכמה עליונה נובעים [illegible]
נובעין בתוכו ומשם שואבים כל חכמי לב חכמה · והמדה הזאת
נתנה השם ית׳ לשלמה וזהו ויהוה נתן חכמה לשלמה · ובשביל
כח החכמה היה יש כח להבין כל סדרי המערכות העליונות וה
התחתונות ולא נבחר ממנו דבר · וכבוד שם אדני ישב על כסא
יהוה ומלך על עליונים ותחתונים לפי שחכמת אלהים בקרבו ל
לעשות משפט · והמדה נקראת שם אדני כבוד

כל

והיא לפי ולא יחסר כל כח · שהרי כל מיני החכמות
והמשלות וכל מיני הברכה והקיום כולם נכנסין בתוכו · ונקרא
כל לפי שהכל בו · וכל מי שישתתף דבר בעולם אינו לבקש
אלהות אחרת ולא מקום אחר · כי הכל כלול בתוך שם זה ומן
ומהמקום זה יפיק כל שואל רצונו כל אחד ואחד כמו חפצו כ
כהיותו קורא אותו באמת · ועוד כל המדה שהוא למעלה משם
זה נקראת [illegible] על נקרים שנגדרו [illegible] · והמדה
הזאת הנקראת כל נתנה השם ית׳ לאברהם בזמנה [illegible]
שהרי היא סוד הברכה והפריה ועל זה רמז באמרו ויהוה ברך

את

[illegible]

אבן ספיר

[illegible]

את [illegible] שהם [illegible] ופתחת [illegible] בני ישראל והסוד [illegible]
והוא [illegible] שכינה [illegible] למטה [illegible]
למעלה . [illegible] אבן [illegible] יש אבן אחרת ונקראת אבן גדולה .
[illegible] על פי הבאר [illegible] עד כי אשר לא [illegible]
[illegible] את האבן מעל פי הבאר והסוד פרשת
[illegible] ופרשת [illegible] ולזה [illegible]

בית המקדש

[illegible] לפי [illegible]
ירושלים [illegible]
קדש הר המוריה והיה תקון של [illegible] בית המקדש .
[illegible] מקדש [illegible] וזה השם היה [illegible]
[illegible]
סוד [illegible]
[illegible] לפני השם לבנות
המקדש [illegible] של מקדש השלם
[illegible] בית המקדש שהוא הכסא והיכל לשם
[illegible] אדון [illegible]
[illegible] כי המדה הזאת היתה [illegible] לאברהם [illegible]
בסוד [illegible] הוא [illegible] ובסוד [illegible]
[illegible]

שכינה

[illegible] הוא [illegible]
[illegible]
[illegible] לעקר גדול .

דע

כי בתחלת בריאת העולם עקר שכינה בתחתונים
היתה [illegible] כל הנבראים סדר העולם .
היו [illegible] בעקר [illegible] התחתונים . [illegible]
היתה שכינה בתחתונים . [illegible] השכינה למטה [illegible]
[illegible] אחרים [illegible]
[illegible]
[illegible] למטה [illegible] השם [illegible] למעלה ולמטה . [illegible]

השמים

השמים [illegible] והארץ הדום רגלי. [illegible] השכינה [illegible] שהיה [illegible]
[illegible] זה מן [illegible] [illegible] ובין [illegible] כמו [illegible]
הראשון וחוה ונתקלקלו השורות ונשתברו [illegible] [illegible]
[illegible] ונסתלקה השכינה ונתפררה [illegible] כמו אברהם יצחק
ויעקב התחילו להמשיכה למטה והקימו לה שלש [illegible] והמשיכה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לשכינה. אבל לא
נמשכה השכינה בארץ [illegible] קבוע [illegible] [illegible] [illegible] והיתה
[illegible] של [illegible] והסור [illegible] [illegible] [illegible] אברהם. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] השכינה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] בארץ [illegible] [illegible] באשר בתחלת
הבריאה. כמו משה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] והקימו חלקי [illegible]. [illegible]
את השורות והקימו [illegible] והמשיכו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] והחזירו את השכינה לשכון [illegible] באהל אבל לא
בקרקע כאשר בתחלת הבריאה. וזהו סוד [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] למטה. [illegible] השכינה [illegible]
הולך ממקום למקום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
למטה. לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מקום [illegible] [illegible]
[illegible] עד [illegible] [illegible] [illegible]. אבל לא במקום קבוע
וזהו סוד ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יהוה [illegible]. [illegible]
דרך זה הסוד [illegible] דוד ובקש לקבוע מקום
לשכינה למטה במקום קבוע. וזהו סוד אשר נשבע
ליהוה נדר לאביר יעקב. אם אבוא באהל ביתי [illegible]. אם
אתן שנת לעיני [illegible]. עד אמצא מקום ליהוה [illegible]. [illegible]
כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו. [illegible] [illegible] [illegible]
לפי [illegible] דוד לקבוע [illegible] למנוחת השכינה [illegible] קומה [illegible]
[illegible] [illegible] וארון עזך. [illegible] [illegible] [illegible] השכינה.
[illegible] השכינה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דוד [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. כי לא [illegible] [illegible] [illegible]

השלמתו את כל ישראל ממצרים עד היום הזה ויהיה מתהלך
באהל ובמשכן בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי
את אחד שבטי ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים וגו׳ ובמקום
אחר אומר רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היוצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי. עוד עשה דוד הכין כסף וזהב נחשת
וברזל ועצים ואבני שהם ומלואים ואבני פוך ורקמה וכל אבן
יקרה ואבני שיש לרוב. וסדר כל מערכת הבית וכל כליו את
ובנינו ועליותיו וחדריו ותבנית העזרות והאולם וההיכלות
ושאר כל תבנית הבית לחלקותיו וחדריו ולשכותיו הכל
קבל ברוח הקדש וערך כל מקום ושיעור הכסף והזהב ואבני
מבנות ושאר כל הדברים הצריכין לו במדה ובמשקל ובמשורה
הכל כפי סדר המערכה וערך השטה כמו שכתב. ויתן דוד ל
שלמה בנו את תבנית האולם ואת בתיו ואת גנזכיו ועליותיו
וחדריו הפנימים ובית הכפרת ותבנית כל אשר היה ברוח עמו
לחצרות בית יהוה. ולכל הלשכות סביב לאוצרות בית האלהים
ולאוצרות הקדשים ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל מלאכת עב-
עבודת בית יהוה ולכל כלי עבודת בית יהוה לזהב במשקל ה
הזהב ולכל כלי עבודה ועבודה ומשקל למנורות זה ונרותיהם.
זהב במשקל מנורה ומנורה ונרותיה במשורת מנורה ומנורה.
ואת הזהב במשקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף ל
לשלחנות הכסף והמזלגות והמזרקות והקשוות זהב טהור.
ולכפורי הזהב במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל ל
לכפור וכפור. ולמזבח הקטרת זהב מזוקק במשקל ולתבנית ה
המרכבה הכרובים זהב לפורשים וסוככים על ארון ברית יהוה
הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית. הרי לך
שדוד עשה סדר כל עזרות בית המקדש ומשקל כל
דבר ודבר על פי השם וגו׳ והיא תבנית המרכבה העליונה כ
כסא ומשען לשכינה. אחר כך בא שלמה ובנה את הבית
וסדר את המערכות והעזרות כמו שפירשנו

דוד אביו · אז ירדה השכינה למטה ושכנה בבית העולמים וכן
שכתוב אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל · בנה בניתי
בית זבול לך מכון לשבתך עולמים · ועתה יהוה אלהי
ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך דוד אבי · כי האמנם
ישב אלהים את האדם על הארץ הנה השמים ושמי השמים
לא יכלכלוך ואף כי הבית הזה אשר בניתי · ועתה קומה יהוה
אלהים למנוחתך אתה · יהוה אלהים אל תשב פני משיחך ז
זכרה לחסדי דוד עבדך · וככלות שלמה להתפלל והאש ירדה
מן השמים ותאכל העולה והזבחים וכבוד יהוה מלא הבית ·
מעלת השכינה חוזרת למנוחתה בארץ בית עולמים ·
ואז חזרו הצנורות והממשכות כולם להריק ברכה בבית ה
המקדש · והיינו דכתיב כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי
שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם · וכתי' מציון
מכלל יופי אלהים הופיע · ובבית המקדש היו כל הצנורות
משפיעות לכל הבריאות כולן לשבעים משפחות כנגד שבעים
שרים · ובירושלים היו מקריבין פרים כנגד שבעים ומברכין על כל
משפחות האדמה : **ולמה** שהיה שלמה יודע דרך המש
המשכת השפע לכל המקומות אשר עשיתי לי גנות
ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרי · וכי אפשר במקום א
אחד שיצמחו בו כל מיני אילנות שבעולם אלא יודע היה שלמה
אי זה גיד ימשך לכוש ונטע בו תלתלין וכן לכל גיד וגיד ·
והיינו דכתי' מציון מכלל יופי אלהים הופיע · מציון משתתו
העולם · ואז לכן מיעוט השכינה משלחת ברכה בפי ה
השיעור הראוי לכל הבריאות מבית המקדש : **ונתבאר**
יש לנו להודיעך כי השכינה מיוחדת לישראל
לבד והיינו דכתיב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם · וכתיב
אשר הוצאתי מארץ מצרים לשכני בתוכם · וכתי' ושכנתי מש
משכני בתוכם · והסוד כי כבר הודעתיך כי זה הוא היכל
[illegible] יהוה שוכן בתוכו · והשי"ת אל ישראל קרון לכם

משכני שאני שוכן בו ולכך אמרו מכה לעולמים · ומשל שאמרו
מקבלין טומאה אין שכינתי נבדלת מכם · והיינו דכתיב
השכן אתם בתוך טומאתם : וכשנתן השם ית' המתנה
הזאת ושרתה שכינה ביניהם נמשכו כל אוצרות
השם ית' וגנזיו וחדריו וכל מיני שפע ומשלות של ברכה נמ
נמשכו ביד ישראל · ומסר ביד ישראל מפתחות כל אוצר ·
ואוצר לפתוח ולקבל כל שפע וברכה מאת השכינה · והן
ועתה משכני בתוככם · והתהלכתי בתוככם והייתי לכם
לאלהים וכלו השכינה משכן ומשכנו של הבורא ית' בתוך ישראל ·
וכשחטאו ישראל נחרב ונחרב הבית הרי זה המשכן שלנו מ
משכנו של ישראל ומולכן שהם קמות · והיינו דאמרינן
חביבין ישראל שבכל מקום שגלו שכינה עמהם גלו למצרים
שכינה עמהם שנ' הנגלה נגליתי לבית אביך בהיותם במצרים
לאמר · גלו לבבל שכינה עמהם שנ' למענכם שלחתי בבלה ·
גלו לעילם שכינה עמהם שנ' ושמתי כסאי בעילם · גלו ל
אדום שכינה עמהם שנ' מי זה בא מאדום וג' · וכשהם
חוזרין שכינה עמהם שנ' ושב יהו' אלהיך את שבותך ·
והשיב לא נאמר אלא ושב · ואומר אתי מלבנון כלה וג' ·
ר' מאיר אומר משל למלך שאמר לעבדו אם בקשתני הריני
אצל בני שנ' השוכן אתם בתוך טומאתם · בטמאם את מ
משכני · ואומר ולא יטמאו את מחניהם · ואומר ולא תטמא
הארץ אשר אתם יושבים בה כי אני יהו' שוכן בתוך בני ישר'

ויקרא פרק ג'

אהל מועד

כיל הנורה יהוה · ותי הדבר יוה
הוא כית יהו' וכו שוכן והיינו דכתי'

ויקרא אל משה וידבר יהו' אליו מאהל מועד לאמר כל מי שמדבר
עמו של ידי אהל מועד זה מדבר עמו · אבל משה רבינו ע"ה
נכנס בתוך האהל ומדבר עם יהו' פנים אל פנים שנ' ובבא
משה אל אהל מועד לדבר אתו וג' · והרבה אהל משכנא היא

צדק

סוד השכינה ושמה מוסר מלשון כנה הובא ונשון · כלומר שהשם
יה' מונח תמיד בה והיא כמ"ש מוסר שלו והיינו דכת' ומוסרה
עמה ולפעמים נקראת ולפי שהשכינה היתה תמיד
בירושלם משנבחר בה שנאמר אשר מלאתי משפט
צדק ילין בה · ובענין צדק צריך אתה לדעת כי המדה הזאת
נקראת בכ"מ דין שלמטה שמקבלת משפט מן דין שלמעלה שהיא
מדת הגבורה והפחד · ונקרא אלהים · ולפעמים שנקראת מדה
זו אלהים כשהיא מתמלאת ונזונת ממדת הגבורה והפחד אז
היא עושה דין ומשפט בעולם אם לחרב אם לשלום אם ל
לרעב אם לשובע · אם למות אם לחיים · אם לבריאות.
אם לחולי · וכן כשאר כל הדינין שבעולם ממדה זו נמשכין
כשנזונת ממדת הגבורה והפחד וזו היא הלוחמת מלחמות
ה' · וששים גבורים סביב לה כולם אחוזי חרב מלומדי מ
מלחמה להשמיד להרוג ולאבד להחריב ארצות ולעקור מלכות
ולעקור נקמות · וכ"ד המדה הזאת כשנקראת צדק מסורים
בידה מחנות וכמה חילות הנקראים אנשי המלחמה כמה רמחים
וחצים וחניתים וחרבות. ואבני בלסטראות ללחום ולעקור ולהשחית
והמדה הזאת הלכה עם אברהם אבינו ע"ה במלחמת המלכים ·
והיא השמידה אותם משם · ועתה המלחמה דכת' מי העיר מ
ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן
כעפר חרבו כקש נדף קשתו · ונקראת חרב נוקמת נקם ב
ברית · וזו היא המדה שהייתה יושבת תמיד בירושלם מוסרת
את ישראל תמיד כמו הדיין הקובע לדין וכשהיתה מוסרת אז
היתה נוטה מהם חובותיהם ופשעיהם וחטאתם עד שהיו כלם
צדיקים · ולפי אותן שנקרא צדק על שהיו נוטה מהם פש
פשעיהם ומצדקת אותם · וזהו שנ' וכל ואמר שבן חכמי ה
השם רושבה בה משני שנו · ופי' הפסוק הזה ל' ואמרו המפרשים
השופטים בירושלם למה אלו חולים הפירוש כיסורין לפי שהמדה
הזאת הנקראת כמ"ש דין יושבת שם תמיד והיא רוצה לשפוט

ולברכות להם תובותם . לכל משפחה ולכל תאוותם כדי שיהיו
צדיקים ומוכנים לחיי העולם הבא . ועוד פי' וכל יאמר ש
שכן תלותי העם היושב בה נשוא עון . כמו שאמר בדבר רק אתכם
ידעתי מכל משפחות האדמה על כן אפקוד עליכם את כל ע
עונותיכם ולפי שהמדה הזאת הנקראת צדק היתה תדיר בירושלם
ופוסקת הדין לא לן צדק בירושלם ועון בידן לפי שהיתה נוקמת
בכל יום חוב אותו חייב כדי שלא יתרבו חובות של יושבי
ירושלם והיינו דכת' צדק ילין בה . ולפי שהמדה הזאת היא
כת' שער לבוא לשם יה' והיא המבחנת בין הצדיקים והרשעי'
ואינה נותנת רשות לרשעים לבוא בה הי' דוד שמח בשהיה כ
בשלום עמה . ועל ידיה היה צריך לקבל פני השם ית'
והיינו דכת' ואני בצדק אחזה פניך . ולפעמים שזאת המדה
הזאת מדות החסד והרחמים ומתמלאת רחמים על ישראל ו
והיינו שעושה הדין מתוך החסד והרחמים ואותו הדין נקרא משפט
ירוצו מעורב בחסד וברחמים . ולפי' אמרו רבותינו משפט צדק
ילין בה . וכת' צדק ומשפט מכון כסאך ועל זה אמר ישעי'
ה' אך במשפט ל' כאמר פי המשנה . ועוד תדעו המיוחדת לבד
של ארץ ישראל דכת' והוא ישפוט תבל בצדק . ושאר האומות
נדונין בכחות דין שלמעלה הנקראים מושלים דכת' ידין לאומים
במישרים ולפי שאותן כחות דנין שדנין את אומות העולם אינן ד
דנין בחסד וברחמים לא מדה במדה ממש . אבל מדת צדק ה
מיוחדת לבד שלישראל של שופטים ושוטרים תתן תתן לך בכל
שעריך וגו' ושפטו את העם משפט צדק . וכת' צדק צדק
תרדוף צדק עליון וצדק התחתון . בסוד **אדני יהוה** ונקרא
לה לרמוז החיה כנגד צדק עליון וירשת אתו
הארץ . כנגד צדק התחתון . ולפי שהמדה הזאת הנקראת צדק
מקבלת מכל שלמעלה וראה ישראל נקרא אדני ובקש משה רבנו
ע"ה אותה לכל שלישראל ואמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני
ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא לי' ...ל שאמר

האומות

האומות רומסי כבוד שלמעלה ומבזים אותם על ידי מלאך או על
ידי שר וגון שר ומלאך. ולכן לשונו כמו שכתו' הנה אנכי
שולח מלאך לפניך וגו'. השמר מפניו ושמע בקולו וגו'. כי לא
ישא לפשעכם וגו'. אבל במדת הרחמים שהוא שם הוי' והוא כנ"י
שישראל זה כתי' לאדנ"י אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו
בו. וכתי' אדנ"י שמעה אדנ"י סלחה אדנ"י הקשיבה ועשה אל
תאחר. ופי' דע כי מצות לא תעשה שאדם עובר שלהם לדין
ולהענש מנין הם שס"ה. ומנין השנה שאדם יכול לעבור הם
עד כן הם שס"ה. אבל מדת אדנ"י מרחמת וכח יכול למחול
לכל עון ולכל חטאת. ולפי' המספר כמנין זה ג' פעמים אדנ"י
וסימן להם שס"ה כמספר מצות לא תעשה. וכשהמדה הזאת רוצה
לגזור דין על ישראל מתמלאת חס"ד ורחמי"ם. וכמה פעמים
מהפכת מדת הדין למדת רחמים כמו שכתב איך אתנך אפרים
אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבוים נהפך עלי לבי יחד
נכמרו נחומי. ולפי שלא הין ישראל רוצים לחזור בתשובה
ואי אפשר שלא לגזור את הדין היתה מדה זו מיסרתם.
אבל מכל מקום אע"פ שכ"ו זה צד"ק דן את ישראל דן אותם
כמו האב לבן ומיסר אותם ברחמים כמו שכתב כי את אשר
יאהב ה' יוכיח וגו'. וכתי' אשרי הגבר אשר תיסרנו י"ה.
וכתו' וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהו"ה אלהיך
מיסרך. ולפי' שהמדה הזאת היא כנ"י ישראל והיא המקבלת
קרבנם שקראת כל התורה בלשון **אני** וכמה פעמים
מזהרת את ישראל שלא יחטאו ושיראו לעמוד לדין
למטה לפי שאי אפשר שלא לגזור את הדין. ועל זה אמר
בכל מקום ויראת מאלהיך אנ"י ה'. כלומר יש לך ליראה ולפחד
מן הדין של אע"פ שהוא דין מעורב ברחמים ועל יסוד זה
אמר אם תלכו עמי קרי והלכתי אף אני עמכם בחמת
קרי. ויסרתי אתכם אף אני שבע על חטאתיכם. וזה
שאמר שבע לכל חטאתיכם. **באר שבע** נקראת. ויש

בארות מים. סתר ונגלה ודין והם בארות יצחק רבה' ועל משם
באר שבע · ויצחק הוא המושך למדת אד' הדין שהם בשבעה
שלוש מהם בדין ומהם ברחמים והיינו דכת' את אמות ואחיה
מתיקנו ואת ארבע לפי שהמדה הזאת נקראת מקום שישראל ולתמיכ
ולמעוזם היא שהפה מכה בכורות במצרים · והוציאה את ישראל
ככח עדן השכינה שהיא המקרא וכל ובשעשתה מכת בכורות לא
כא עמה מלאך ולא שר ולא דבר אחר · והיינו דכתי' ועברתי
בארץ מצרים בלילה הזה והכתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ·
ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ה' · ודרשו ז"ל
ועברתי בארץ מצרים אני ולא המלאך · והכתי כל בכור בארץ
מצרים אני ולא השרף · ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני
ולא השליח · אני ה' אני הוא ולא אחר · ולפי שהוציא את ישראל
ואותה המדה זו גאלתי אתכם במדה זו אני דן אתכם · והיינו
דכתי' אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
לכם לאלהים אני ה' אלהיכם · הלא הדבר מבואר זה ראי' ונסוח
ואמר כי אני ה' אלהיכם · אחד לרחמים ואחד לדין · ולפי
שהמדה הזאת היא מושלת בכל הנבראים דרגשות והיא ה
הסרוס הגדול של כל היצורים שריכן לא נקראת ברוחה
כל שיו לפי זכל ... המלך אדני וכל ... ר.

מלכות

כלמי ... עשוים על ידי מדה זו והיינו דכתיב.
כי לה' המלוכה ומושל בגוים · ולשון מלוכה ואדנות בולם מורי
ממשלה ושולטנות · לפי כי שם אדני שהוא שם האדנות הוא
מורה ומושל על דרך קבלת השפע וכבח מוסד אהיה יהוה ...
ולשון מלכות היא דרך ממשלה בכח הדין הויא בכח שם א
אדני · כי במלכות ירין זהם בסוף כל שעה. ההיה כשם
אדני דן ידין שמו · ולפי שהמדה הזו היא מקומה נקם
ברית ולא במה שזול משוהה מאמץ כן ומסרה לדוד ונקראת
מלכות בית דוד · והיא היתה מוכנת תמיד עם דוד ועוזרת
מלחמותיו ולנצחת אויביו · ועל זה אמר ארדוף אויבי ואשיגם

ולא

ולא אשוב עד כלותם · ואכלם ואמחצם וגו' · וכמדה הזאת היה
דבוקין של דוד וממנה ירש המלכות וכה היה מתחנן ומשתבח
כאמרו אליך יהו"ה אקרא ואל אדנ"י אתחנן · וכה היה לוחם עם
אויביו כאמרו השירה והקינה למשתמשי לפני ואדנ"י לרוכב · ראה
ה' אל תרחק אדנ"י אל תרחק ממני · ולזה היתה תשוקתו כאמרו
אדנ"י נגדך כל תאותי וגו' · וכה' לך יהו"ה הוחלתי אתה תענה
אדנ"י אלהי · ועתה מה קויתי אדנ"י תוחלתי לך היא · וכל
שם תרועתו היה מתרכך כה כאמרו כנור עורה אדנ"י בראשו
וכה' חנני אדנ"י כי אליך אקרא כל היום · ולמה שהמדה הזאת
היא כוללת עם ישראל וזו אומרת מלכות בית דוד משיחך כי
המדה התחתונה למקומה ולשמים נקראת המדה הזאת
נשר
והטעם כי לשמים היא עשירה מלאה כל טוב והיות
ישראל צדיקים ומושכין ליה מכל המעלות העליונות כמה מיני
ישע ואצילות וברכה וחסד ורחמים מכל הספירות שעליה ·
וכשהיו ישראל עוונים חטאו לה' אז המדה הזאת חסרה ודלה יש
ושפלה והיא כלה מכלת עליה כמעין אשר מים אין בו · ואז
היא כאילו שעשר מימותין · ואז ישראל דלים ושפלים דווים
אלמנה לחרפה ולקלס · והרי כשאין המדה הזאת יונקת מלמעלה
ואינה יכולה להניח את ישראל ונקראת עשר מלשון אולי יעשר
תירושין והסוד הזה הנה מבורך ... · כבר הודעתיך כי נקבה
שכינה כאמרו · נחושה והאחר הדוד רגלו · וכשהשכינה
מקבלת שפע רחמים מלמעלה נקראת מקור מים · וכשאינה
מקבלת ברכות נקראת יבשה · וסימנך ויקרא אלהים ליבשה
ארץ ולמקוה המים קרא ימים וכשהמדה הזאת יבשה וחסרה
אז ישראל הם ברעב ובצמא ובעירום ובחוסר כל · והסוד
נעשרין ... שהרי ישראל חסר כמו העשן · והוא כמין ... הם
האילן · והמדה הזאת מעולים עשירה מעולים חסרה ·
... מעולים ... · וזהו סוד כאשר ... חוץ
יש לנו ... · וכשיחסרו חוזרין ... מחדשין אותה

כנשר כאשר בתחלה · ובשלהבתי היסודות ומשפטיו לזה הברורות
והתגלגלות על כל גדותיו אזי היא מתחדשת ומתעשרת · ועל
זה אמרו הנשבעים כטוב שצריך התחדש כנשר נעוריכי ·
והמדה הזאת העקרונות אשר יש לה כמה נשרים כגון כמה
כנפים ועקרונים משרי המרכבה והגדר מגינין על ישראל ומרשין
כנפיהם על ישראל ונושאין אותן מרמה ערות והנשר הזאת עם
כל שאר מחנותיה קראוה משרי המרכבה הנוא על ישראל ב
כנפיהם · והנשא אותן מתחת סבלותם · והסור אותם ואיתם
אשר שמתי כנפיהם ואשא אתכם על כנפי נשרים וגו' · וכל אלו
המחנות העקרונים משרי המרכבה מעלתם ולמאד עלות ישראל
מטורח ומליצות · וירידתם וחסרונם כהתרחק ישראל מן התורה
מן המצות · ולכן שהמדה הזאת צריכה להיותה קשורה עם
המעלות העליה כדי שיגיעו לה מיני שפע וברכה ומן ארץ
השם לישראל כח לקשור אותה עם מעלות העליה וזהו סוד ·

תפילה של יד

ועל זה נאמר וקשרתם לאות על
ידכה והיו לטוטפות בין עיניך ·

והקורא קריאת שמע בלא תפלין כאלו מעיד עדות שקר בעצמו
ואין לו דרך לבנות תפלתו אחרי התפלה תלויה בתפלה · כלומר
תפלת הפה תלויה בתפלה של יד · ותפלה היד מונחת ה
בשערים כאחד להכניס כל התפלות אורן הוד למני השם ית'
ולפי שצריכין תפלין בק"ש של שחרית · והתקינו לקרות ק"ש ואחר
כך להתפלל לכן ותפלה של יד בק"ש מונחת בשערי התפלה ·
ולפי ק"ש קודמת לתפלה ובשבתות וימים טובים אין צריך
תפלין לפי שבשבת וחגים יש בשמירתן היחוד והשערים כולם
פתוחין · ולפי יתעו בשבתות וימים טובים זכרון כשמרין אות
ואין צריך וקשרתם לאות · והלשון שהוא סימן למדה הזאת
בתורה נביאים וכתובים הוא לשון

כה

לפי שהוא פתח לכל המעלות והיא · והמדה הזאת
סוד רוח הקודש

מענה בענין הנבואות להם הנבואה משמשו בה הרבה · וזהו
שאמרו הכוכבים במקומות ההם בה אמר ה' · והמדה הזאת כמו
שהורשמוך אברהם ארנו שה התחיל להתגירה משה והוא לקרוא
בשם זרעו באמרו זרעו יהוה מה תתן לו והשיב השם י"ת כי
בכל מערכות הכוכבים ושאר כל צבאות שלהם שלימים והתחתונים
אין לו זרע ולהו כמה המדה הנקראת כה שהוא שער התפלה ·
ובה יפתח כל שער שלהן לשנות בה המזלות · והיא המסבבת
מדת הדין לרחמים · וממנה תחת מות חיים · תחת חולי ר
רפואה · תחת עקרות זרע · לפי שהכל תלוי בה · והיא פתח
עינים · ולפי שהכל תלוי במדה הזאת הנקראת כה אמר לו
השם י"ת לאברהם כה יהיה זרעך כלומר מן המדה הזאת.
הבט למקור כל המקורות ומשון כל התולדות עד מקום הנה
מזל כל המזלות שהוא עולם מיום חיים לכל המזלות · ובכך
היה לך זרע · וזהו המזל שאמרו סבר הגרה תלוי בו · ולא ב
במחשבות החושבים כי על מזל הכוכבים אנו רוים · וזה שאמ'
מזל מברך מי שמחשיך לו בדרך כלה שעולים ירושים ומלמים
כולם כחם · ולפי שהמדה הזאת ירש אותה אברהם באחרון
והיה ברכה · ובסוד וה' ברך את אברהם בכל · הוצרך השם
י"ת לומר כי ישר' המסתכלות לפתוח הברכה הזאת · ומסר
כי הכהנים ממחות שלמות להמשיך הברכות והשפע א
אצילות מכל המזלות והספירות העליונות לברכה זו הנקראת
כה · וזהו הברכה כהנים דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה
תברכו את בני ישראל · וכשהמדה הזאת מתברכת ומ
ומתמלאת אז יבא השפע והאצילות לעולם · וסימנך ושמו
את שמי על בני ישראל ואני אברכם · ועל סוד ברכת כהנים
ברכות בה אמר דוד ע"ה יודוך ה' כל מעשיך וחסידיך ·
יברכוכה מלא בה"א · כלומר יברכו כה וזו היא המדה שלה
שאמרנו ועליה אמר בתורה והיה לאות על ידכה מלא בה"א
ומה שאמר חכמינו הבלה שלו כמזל לפי שהמדה כמזל היא

זהרי ילדות רבנותיה והסתר שושך הכח למדת כה . ולכן שמדת
כה היתה עושה מלחמות של דוד שכה אמר כי כבה אויבין לדוד
[illegible] כי לא כבה מלא שכר מדה זו היה דוד ורדת את כל אויבין
וזו היא המדה ששמה מלחמות של אברהם אבינו כה כמאמרים כמו
ופירשנו במלת יברך . והמדה הזאת היא המתחדשת אותות ומ
ומתהוים בעולם ונשתנה במצרים עשר מכות וצריך אני להאריך

עניין כשער זה

רע ויבר אהרן ארון מצרים [illegible]
ויהר שלמצרים מגדול שרי האומות עד שנטל
ולכן במולות ראש הגבורה והוא טלה ושנעת כנגדו שהוא ראש
[illegible] . והוא [illegible] הרבר לכל [illegible] כאמרן החרים [illegible]
[illegible]
ואם היה [illegible] חלק כשם יהו"ה ית' לפי שהשם שלו מיוחד לו הוצרך
[illegible]
[illegible] רב תסרים וכל צבאות העולם והוא יהו"ה ית' [illegible]
וישראל הם חלקו ונחלתו . ושהוא מהרה כן לשלוח אותם
לפי שישראל אינן חלק משר אין כוכב אלא חלק יהו"ה לבד . ואם
משה שאין דרך לכנס בדרישת שם יהו"ה ית' אם אמר כן פותח
לו השער הראשון שהוא כה ומשם יקבל שם יהו"ה ית' כי
היכלו וכתרו הוא . וזהו אמרו ויאמר אלהים אל משה אהיה
אשר אהיה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם .
ומה דבר זה מעשר [illegible] ואחר ויאמר אלהים כה תאמר אל
בני ישראל יהו"ה אלהי אבותיכם [illegible] זה שמי לעולם וזה
זכרי לדור דר . מהן זה שמי וזה זכרי אינה שוה במקום
זה [illegible] . העיקר האחר הוא זה שמי
יהו"ה [illegible] חסר וו [illegible] צריך ארבע להעלים
שם יהו"ה בקריאתו שאסור להזכירו באותיותיו רק במקדש
[illegible] במקדש כבתבו ובגבולים בכנוי . וזה זכרי הוא
שם אדנ"י שהוא היכלו של יהו"ה והוא כנוי לקריאתו

[illegible]

כלומר.. שכל מהם שאמרו פועלים שם יהו"ה כח הנבראו ואותם
ככנוי אדנ"י והוא שאמרו חז"ל לא כשאני נכתב אני נקרא שא א
אני נכתב יהו"ה ואני נקרא אדנ"י. והנה בשכבת כבודו לשון
כ"ה בשני מקראות שכתוב אהי"ה יהוה הודיע כי כ"ה הוא מפתח
לכנוס לשערים כמו שהודעתיך בלה שככה פירשנו שהם שלשה
יסוד. ואחר כך [illegible] יהו"ה במלכות אדנ"י [illegible] ה
הנזכרת השם יהו"ה נקרא בשם אדנ"י שהוא היכל. ושם כ"ה
בשני המפתחות שכתוב אהי"ה יהו"ה לשון כ"ה. וכשהגיע משה
זה למרעה בשליחות השם ית' וית' התחיל במלת כ"ה לפי
שהוא המפתח לכנוס לשם יהו"ה ית'. וזהו שכתב ואחר
באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כ"ה אמר יהוה אלהי ישראל
שלח את עמי ויחגו לי במדבר והשיב פרעה ואמר מי יהו"ה
אשר אשמע בקולו וג'. לא ידעתי את יהוה אמר לו משה [illegible]
שם אשר אמר ידעתי את יהו"ה דע.. כי המפתח הראשון ש
שבשכבו לידעתו היא הדרה [illegible] הנקראת כ"ה. ובה
נבראו שמים וארץ. והיא המדרגה [illegible]
הפעולות והגבורות כו'. וזהו סוד והנה לא שמעת עד כ"ה
כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה ב
במטה אשר בידי כל מכה ומכה באה במדות כ"ה. והיתה
של חמש מכות במטה כי כן הדין. ולכן היא נשלחה הנקראת
מכה בגבורה כי כל אלהי מצרים כמו כבור הוא לשאר כל
השרים [illegible] הכבור [illegible] הספרים. [illegible]
בגבורות הרבה מן התורה [illegible] כ"ה [illegible]
[illegible] של הגבורות שלשה. ושנה [illegible]
[illegible] של מספר [illegible] גבורות של כל אחד מ
מלקות [illegible] ישראל לדי מלקות כ"ה. שהרי
הוא [illegible] מלקות שלו. [illegible]
[illegible] מלקה [illegible] היא מלכה [illegible]
של ידי [illegible] להיות [illegible]

[illegible] : **וכשהמדה** הזאת שנוטה למדת גבורה ופחד
מהמלכות. [illegible] אזי היא מחרבת עד עולם, [illegible]
[illegible] לכל בני העולם ולעבור [illegible] השם [illegible] ישרים ואמר
הזהרו בתורת [illegible] מן [illegible] וחילה ממדת הפחד והגבורה
ואמר צריכין להמשיך ליה רחמים וברכות [illegible] העולם
וזהו סוד כה תברכו את בני ישראל [illegible] המשיכו ליה הברכות
והחסד והרחמים כדי שתתברכו [illegible] והזהרו מן [illegible]
שדי המלכות. [illegible] קשה הוא. [illegible] ארבעים יכנו לא
יוסיף. [illegible] לא יוסיף [illegible] ארבעים [illegible]
[illegible] לא יבא אדם לידי מלקות ארבעים של מדת כה [illegible]
[illegible] תוספת של מלקות [illegible]. פן יוסיף על אלה
[illegible] לא יקבל אדם מלקות ארבעים בעולם הזה [illegible]
לידי מלקות הבא מכה רבה. ואמר על [illegible] מכה רבה
[illegible] מכה רבה. וסימן רבה הוא רמז [illegible] מלקות [illegible]
שבתורה. ולכך דרשו ארבעים יכנו לא יוסיף ארבעים חסר
אחת והכל תלוי [illegible]. והנה [illegible] משה רבינו [illegible]
מכות [illegible] רמז [illegible] הוא במדת כה ואמר [illegible]
בחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים ומת כל בכור בארץ
מצרים [illegible]. וזהו שאמרו [illegible] ועברתי בארץ מצרים אני
ולא המלאך והכיתי כל בכור בארץ מצרים אני ולא השליח וכו'.
והמדה הזאת [illegible]

עץ הדעת

[illegible] חטא אדם הראשון [illegible]
שהיא מקבלת כל הגוונים [illegible] והיא [illegible]
[illegible] המשך ליה [illegible] הידוע אם
חיים אם מות אם טוב ואם רע. [illegible]
הדעת טוב ורע. אם טוב למה רע. ואם רע למה טוב
לא נקראת עץ הדעת. [illegible] עם יהוה [illegible]
נקראת עץ הדעת. והמדה הזאת היא עץ של יהוה [illegible]
[illegible] שהיא [illegible] שרשים [illegible] ברכה [illegible]

[illegible]

ואיכשות ועשר יהוה יבוא לבנין הדעת כל הטוב על ידי דרך ה
דרך הקראת טוב · ואור חם ושלום · מתקן התנערות המעשר
על ידי שרק אני מושכם למדת הדין הקשה ויצר השנאה
יש דברים שכבר מחדשת רעה בעולם · וזהו טוב ורע · ואדם
הראשון חטא במחשבה ושמע לאשה · וסיפור ראה בהם ב
נחש היה את המים ואת הטוב ואת הלוח ואת הרע
וכו' והמה כאדם שברו ברית עם חבר בו · וכן אנוש ברית
שברת עם אדם הראשון לא כבריות חטא ; והמדה הזאת
היא מקימת נקס ברית · והיא המתרשת על כל שכר ב
במקימת השגיות המתוכות כתורה כמו שנדרש בעורך שלון
כתוב · והנה בהיות המדה הזאת שומרת ברכות עליונות ולית עמה
ומבילות לעץ חיים על ידי המדה הנקראת שם נקראת **ארץ החיים**
דרכים המכרים בארץ המיוחדת לא ידוע
תחלה וכל מעשה טוב ואומר ליצנו והתורה ונור · [illegible]
על ידי מחרת המוכרים כמו שהורשך בהקדמה נקרא חי גם
אחרי מותו · וסיפור ובניהו בן יהוידע איש חי רב פעלים ·
כמו חי וקדוש חול ושניהם ודוחקין זה בזה · והנה כל הרבות
המדה זו [illegible] לחיי עד · וסימנך ואתם הדבקים בה' אלהיכם
חיים כולכם היום · ומה שדרשו ז"ל בפסחים וכי אפשר לו
לאדם לדבק בשכינה הלא אש אוכלה היא · אף תשח [illegible]
נוטה ה' אלהיך תירא ואותו תעבוד ובו תדבק · ואומר ואותו
תעבדו ובו תדבקון · ואומר ואתם [illegible]
[illegible] והאמן כי יש שנין בסוד שורת מחרת ה
רוחניה [illegible] ואפשר לו לאדם לדבק בשכינה ואם הוא
איש שכלי היא האש שכן מדרשן ומהמחין הדבקים בה ב
בנשמה טהורה הנקראת נר יהוה · ומדות הדלקה נר
הנשמה וכח דבוקה ושלמיה ותשוקתה כמו שנדרין שבמוד כתוב
והמדה הזאת נקראת לחתומים **ספר החיים** יהטמם
שהיא המוער שם משכנו החיים מחיים

שלבושים הנקראים חיי העולם הבא על ידי ל' חיו והיא כרמון ס
ספר שכן כותבין כך המדה הזאת בה מתעוררין כל התעוררות
למועדים אשר לאות אשר לחיים · ברכתי את אמית ואחיה ·
וכח כל הכתב לחיים בירושלם · שהרי גם היא נקראת ירושלם
של מדה ורועה · ושתה כמות ל' חיו שמרש כל הדברים של
סדר הכונה כמו מבואר · והמדה הזאת היא מסוימת בתורה ב
כמלה מיוחדת להודיע שעל ידיה ישראל מקבלין כל טוב וכל שפע
וכל ברכה · והיא המכנסת את ישראל ואת שלוחיה לפני השם ית'
והתמימים נקראים בלשון **זאת** ולמה שישראל ורשם זאת המדה
הנקראת זאת ונתיחדה להם השם חיים יהוה ית' ו
ונחלתו · והיא שומעת כשהם תמיד ושמה ותקן כל שלהם ·
וישראל צריכין להכנס לפני יה"ו ית' בכנסת שמדה [illegible]
ויתבר לפנין הלא תראה כי כהן גדול כיום הכפורים שהוא
מיוחד בשנה לכנס לפני לפנים להביא לישראל מחילה וכפרה
וברכה ומזונות לכל השנה אינו רשאי להכנס לא במדה זאת
שהיו סוד בזאת ושנו אהרן אל הקדש אינו רשאי להכנס לא על
ידי זאת · ואפי' משה רבינו ע"ה בתחלה לא נכנס באהל מועד
לדבר עם יהוה לא על ידי זאת · והסוד ויקרא אל משה ו
[illegible] זאת [illegible]
ואחר כך וידבר יהוה אליו · ודאי זה סוד היא מדבר אליו מאהל
מועד וכבר הודענוך כי זאת האהל שהוא כלה ומוכן לשם יהוה
ית' וכן שוכן תמיד ושוכנת בלשכת של ישראל בשעת מלחמה
שנה שנאמר זאת התורה אדם כי ימות באהל · אשר תחנה של
מחנה לא יירא לבו אשר תקום על מלחמה בזאת אני בוטח
והיא המושבת עם ישראל בגלות ומנחמת להם · ועליה נאמר
זאת נחמתי בעניי · והיא הנקראת קומה המרכבה ועליה נאמר
זאת קומתך דמתה לתמר · וכה זכו ישראל לתורה שבכתב וגם
שבעל פה ועל ידיה זכו ישראל לכתר התורה שבכתב לפי
שמדת זאת היא סוד התורה שבעל פה · ועל ידיה זכו ישראל

לתורה

לנחול את הארץ . כי שהיא המדה המושפעת בארץ . ולכן נאמר
אתם הארץ אשר תפול לכם בנחלה . והיא הטובה הגדולה ש
שלמה [illegible] לחיי העולם הבא . ולכן נאמר ואתם נחלת
עבדי ה' [illegible] . ועל ידיה מקבלין ישראל כל הטובות והברכות
ולכן נאמר וזאת אשר דבר להם אביהם [illegible] אותם [illegible] ואת
ברכה [illegible] . ומשה רבינו ע"ה על ידיה [illegible] וברך את ישראל [illegible]
וזאת [illegible] אשר ברך משה [illegible] היא המדה המיוחדת [illegible]
אשר [illegible] יהודה [illegible] ליהודה ויאמר שמע ה' קול יהודה
וגו' . [illegible] את [illegible] [illegible] אותם [illegible] [illegible]
המדה [illegible] [illegible] . ולכן נאמר ולא יראה כי
כי [illegible] דבר [illegible] מאחריך . [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] לאחריותם . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] שכל טוב על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] טוב [illegible] [illegible] [illegible] כי טוב . [illegible] לאחריותם .
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אחריותם
ולכן נאמר [illegible] [illegible] [illegible] אשר יקרא אתכם [illegible]
באחרית הימים . והיה באחרית הימים [illegible] תקוה לאחריתך
נאם ה' . [illegible] [illegible] אשר [illegible] [illegible] התורה לשון אמירה

ויאמר ה'

[illegible] ולשון [illegible] . לשון אמירה [illegible] לשון
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

כי לשון דבור [illegible] התורה היא מדת הגבורה והוא
[illegible] [illegible] [illegible] . ולשון אמירה היא מדת מלכות והוא
[illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] וידבר ה' אל משה לאמר . וידבר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] . [illegible] סוף הפסוק סוד [illegible] [illegible] [illegible] .
[illegible] [illegible] לשון דבור ולשון אמירה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] את הדברים האלה [illegible] על פי הדברים האלה

כאשר אחר הדות . והשני מוסח לך בנו . לוחות הברית בארון עומדות . וסומך ושמהם דארון . והתורה שבכתב [illegible] תורה שבעל פה נדרשת . לפי שהיכל התורה שבכתב היא השת שבעל פה וסומך אדני היכל [illegible] יהוה . ושתי התורות מתבררות בשני עמודי [illegible] . והמפריד [illegible] ואפילו [illegible] מפריד אלוף ודומה כמי שאין לו אלוה כלל . ולפי כל מקום שהזכיר בתורה וידבר ה' אל משה לאמר רמז לתורה שבכתב ותורה שבעל פה . וסומך [illegible] ובשתיהן ישראל בתורה שבכתב ותורה שבעל פה התחיל ה' הנביא מקנתרו ואמר להם כי מאסו את תורת ה' צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצו כי מאסו את תורת ה' צבאות זו היא תורה שבכתב . ואת אמרת קדוש ישראל נאצו זו תורה שבעל פה והסימן הגדול לשון דבור לגבורה ולשון אמירה למלכות. וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני ה' . כלומר כל מקום ש שאתה מוצא בתורה . וידבר הוא אלהים מדת הגבורה . וכל מקום שאתה מוצא ויאמר הוא אני יהוה שהוא מדת המלכות ותורה שבעל פה ואחר שהודעתיך הענין כולו ויאמר [illegible] כי המדה הזאת נקראת .

תורה שבעל פה

והשמר כי הברית יהוה .. שהיא התורה שבכתב מאור מדה זו שוכנת . ותורה שבעל פה היא כמו אהל וארון לתורה שבכתב . ולפי [illegible] התורה שבעל פה [illegible] לך כל ה [illegible] והספרים [illegible] . ועל זה נאמר כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין [illegible] . [illegible] התורה [illegible] ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא . ואמר לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל . ויש לך להבין מה שהזכרנו במקום [illegible] תורה שבעל פה כולה ויאמר [illegible] זאת [illegible] . ויש לך להתבונן [illegible] דק : [illegible]

לתורה שבעל פה שפע וממשלה אלא מצד תורה שבכתב. ואין דרך לכנס בתורה שבכתב אלא על ידי תורה שבעל פה. והסוד הוא כמו שאין לשם אדנ"י שפע וממשלה וברכה אלא מצד שם יהו"ה ית' כך אין דרך לכנס לידיעת שם יהו"ה ית' אלא על ידי אדנ"י. והרי הכל מבואר. נמצא תורה שבכתב ותורה שבעל פה שתיהן מרכבות זו לזו ומתאחדות זו עם זו וסימנך יהו"ה אחד ושמו אחד

ואחר שעוררנוך על כל העקרים והיסודות הגדולים בספירה זאת הנקראת אדנ"י יש לנו להודיעך ממנו סוד מופלא בכלל גדול ויהיה שמור בידך. והוא שתדע כי הספירה הזאת לפי שהיא מקבלת כחות המעלות העליונות אשר עליה מתהפכת בכמה מינים להחיות ולהמית להעלות ולהוריד להכות ולרפאות. והכל כפי כחה הנמשך לה מן המעלות שעליה וכפי כח מה שהיא מקבלת כך היא פועלת בנבראים כלם. והכל על פי הדין הישר כמשפט אמת. אין שם עולה ולא שכחה ולא משוא פנים: ולפי שהמדה הזאת היא מתמלאת משפע מאותן המעלות שעליה נקראת לפעמים בשם אותה המדה שממנה מתמלאת באותו זמן. כיצד כבר ידעת כי השם הידוע למדת גבורה ופחד הוא הנקרא אלהים והוא כסא שלמעלה ובו כל הנבראים כלם נדונין בדין ומשפט על פי קו האמת באמת וביושר וכפי. וכשמדת הגבורה גוזרת דין על התחתונים להמית להרוג ולאבד. אז מדת אדנ"י שהיא האוצר לכל הדברים היורדים מלמעלה מתמלאת מאותו הדין שגוזר אלהים. ואז פועלת וגוזרת אותו הדין שגזר אלהים על התחתונים נקראת גם היא אלהים באותה שעה על שם מדת הגבורה שגזרה הדין על אותן הנדונים וכל השלוח נקרא בשם המשלחו. ולפי דרך זה נקראת המדה הזאת לפעמים יהו"ה ולפעמים אדנ"י ולפעמים אלהים ולפעמים שדי. הכל כפי אותה המד

המדה המשמשת כח נחה ושמירה את הרוחות אל המלך ה
המלך · והנה כהנות המדה הזאת מתחלפות עם המחוז
יורא **שדי** כלומר שיש לה די ושלמות ומלוי וכשהיא
נקראת שדי אז יברחו ממנה כל מיני משחית
וכל מיני מזיקין · והסוד ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן · כשיר של פגעים ולפי שהמדה הזאת היא השער
להכנס בה לשם יהוה קבעו שדי במזוזה מבחוץ כנגד מרגלה
והיה אם שמוע · וסוגר והיה שדי במזרח · וצריכין
אנו להודיעך כי המדה הזאת מתלבשת בשלשה מיני צורות
שדי אלהים אדני יהודה נקראת בשמות אלה
והכל בכח שם יהוה ית׳ שהוא
יסוד הכל ומשיג הכל כשנקראת **אלהים** מתלבשת מדה
מראה איש גבורה ואז יברחו ממנה כל מיני מזיקים ורוחות רעות ומחבלים ורוגשים בה חולות והמון
אותו הנבראים השמאלות ואז הרה כח לעמוד לא כולם
מתפזרים ובאים להם בחולות גמר ובשנקראת **אלהים**
מתלבשת בגוון איש גבורה מראה איש מוכלת ושורפת
ומוכנה לעשות דין כחזקה למשה ולמשה גמורה הרוג בין
צדיקים ורשעים · ומצוה לוקחים רשות כל בעל
דינין וכל שלוחים שלמעלה השלוחים לעשות דין בנבראים
ובמדה הזאת נשמרת המדה ולהחזות להכות ולרפאת
להשכיל ולהודיע בכח שם יהוה אשר הרכיב ובשנקראת
אדני מתלבשת בגוון אש אשר ממנה יראים ונבהלים
כל הנבראים ואז שמורה על כסא המלכות ·
וכל המון מעלה ומטה רגזו וחלו ממנה · והיא מרכבת
כמכסא מלכות העליון אדון ושמו רוכבת ומושלת על
המרכבות ושולטת על הכל בשם · כן כתב ועליה נאמר ה׳
אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על

כל
שדי

אדני יש לנו שרמוז בך כי כמו שהם שלשה שמות כאשר
הייחוד האלהי בסוד אדני יהוה אהיה · כך משמשי
הקשרים הללו משכן באדם נפש ורוח ונשמה · וצריך
אדם לקשור הנפש ברוח והרוח בנשמה והנשמה באלהים ·
והסוד והיינו נפש אדם [illegible] מבורכה החיים את ה' אלהיך ·
ולפי שזה השם הנקרא אדני היא המדה האחרונה מלמעלה
למטה · והראשונה מלמטה למעלה · הוא סוד

ה'

אחרונה של יהוה והוא אדני המתאחד עם
השם מלמעלה שלמטה : ולפיכך צריך כל אדם
להשתדל בכל כחו להתאחד ולהדבק בשם יהוה ית' · והדבקות
הוא על ידי אדני · כמו שאמרנו וזה הדבק · והשם למעלן
רחמים וחסדים ודרך הדרך להדבק בו ויסייעו לעשות רצונו
בעולם הזה כדי שיזכה לחיי העולם הבא אמן ואמן :
והראש כל עקרים אשר מסרנו בידך יש לנו למסור בידך
קבלה כי רבים [illegible] שהמשנה מרכבות · לא יהיו [illegible] ·

כנסת ישראל

זו [illegible] המדה הנקראת אדני
נקראת · [illegible] ושומר כל [illegible]
השמות שאמרנו · והיא המתאחדת בה כל קהל ישראל וכו'
מתכנסין ומתקבצין ועל ידיה נגאלו ישראל מן האומות
כמו שנ' ונבדל אתכם מן העמים להיות לי · והסוד כי
בהתחבר שלמים [illegible] בהפרידו בני אדם [illegible] [illegible]
למספר בני ישראל · ולפי דרך זה נקראת

ארץ ישראל

לפי שהארץ ישראל מלכה [illegible]
לשמים [illegible] · ולפי שאנו
מהדרים לפרש [illegible] הללו להלן בעזה' אין אנו רוצים
להאריך במקום זה · ועוד המדה הזאת נקראת בשם

כלה

היחידים [illegible] ועוד אינו [illegible] בביאור השמים הזה
עד שאנו [illegible] שמות הרבה שנקראת המדה ה
הזאת אין אנו [illegible] בביאורם · ובעזה' [illegible] בבאורך

עליהם · והינו מוסר כורך כלל גדול · דבר כי זה ה
השם הנקרא אדני הוא ההיכל הגדול שלון יב
יכוונו כל מיני השפע והממשלה מראש הכתר הנקרא אהיה
דרך התפארת הנקרא יהוה ית׳ · וכן יתחברו כל הנחלים
הנמשכים מן י״ב מעלות הכתר · ומן ל״ב נתיבות חכמה
ומן חמשים שערי בינה · ומן ע״ב גשרים הבאים ממים
של חסד הגדול · ומן מ״ב מיני אש לפחד מן הגבורה ומן ע׳
יכוונו הצנורות הבאים דרך קו האמצעי וכן כל אלו המ
המעלות והנתיבות והשערים והגשרים ומיני האש והצנורות
כולם מתגלגלים ובאים דרך נצח והוד ומתחברים באחד ב
במדה ש׳ חי הנקרא יסוד · ומשם באדנה · כלומר ממדה
כולה כולם נכנסין בבריכה העליונה הנקראת אדני ·
ואם תאמר כי כל אלו הנזכרים באים באחד כי בהיות ה
השם של אדני נקרא יהוה אחד · כל אלו המעלות ה
הנזכרות נמשכות בחפץ אחד ורצון אחד · ומשם נקרא שם זה
אדני מתברך מכולם · וכשם שמנו מלוי שם אדני מתפשט
הספירות שעליו כך דיה כל העולם כלו מתברך משם
אדני · ואז כל הצורות למיניהם מלאים כל טוב וכל ש
שפע מן הבריכה · ולפעמים היו החסדים מושפעין מ
צנורות החסד והרחמים ופעמים כי אדם חוטאים וא
ומושפעין צנורות החסד והרחמים ונרדם צנורות הדין
ואז ונסתם הכל שנעשם קשים למדת אדני ית׳ ואז כל העולם
תלוי בצער ובחסרון [illegible] מחלה · ופעמים
מסתתמים כל צנורות עליונות ונמשכות מצנורות החיצ
החיצונות כחות רעות הנקראים מים הרעים · ואז כל
התקיפות בצער ואז היא חורבן ורעבה ועקירה מלכות
ומלכות קשות ורעות. סוף דבר דבר כי זה השם יה הגה
אדני כמו [illegible] דבר המושך לו [illegible]
מתפתים כן לכבוש
כך נקרא שמו אם לטוב ואם לרע אם לחיים אם למות

אם לשמאל ואם לימין . וזהו סוד עץ הדעת טוב ורע . ואם ההמשכה מצד החסד נקרא טוב . ואם ההמשכה מצד הדין יש צד שנקרא טוב . ומשום שהוא מצד הדין המחשבות הפנימיים . וזהו סוד והוא נראה לי עם יפה עינים וטוב רואי . ואם הוא מצד הדין מכחות החיצונות אז היא רעה חולה . וזהו ענין רע . והבן זה מאד . כי כשהוא משם אדני מושך מצד החסד נקרא טוב . ואף כשהוא מושך מצד הדין מן הכחות הפנימיים נקרא טוב . וזהו סוד ברוך דיין האמת . וזהו שתקנו על הרעה כמו הטוב והמטיב . אבל אם הדין בא מצד הכחות החיצונות שחוץ לשורה זהו רע . והשכלה ה הזאת מתלבשת ברוח חן ותחנונים אזי כל העולם כולו מ מתברכים בחסד וברחמים וזהו סוד לאדני אלהינו הרחמים והסליחות . ושמור זה העקר הגדול והבן ממנו כי כשם ה

השפע הנמשך משם אדני כי מכנים שמו . והשם

ברחמיו ובחסדיו יאיר עינינו במאור

השגחתו אמן ואמן

כשער השני

נשלם ונשלח זה

צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבא ואראה

פני אלהים .

השם השני

אל חי

בשמות הקדש על דרך המעלות

הוא היסוד הנקרא

והטעם שהוא נקרא אל חי לפי

שהוא סוף השם מעלות הנקרא

בשם ומסתכלות . והוא המושך מכל הספירות מדת החסד והחיים

למדת אדני כמו שהודענוך . ולפי שמושך ממדת החסד נקרא אל

ולפי שמושך מדת חיים נקרא חי . וכשמתחברו כתר החסד והחיים ·
נקרא אל חי . וכשהוא מושך הכח הזה במדת אדני נקראת גם
היא ארץ החיים . כלומר: הארץ שבה מתקבצים החיים העליונים
ומכח זה השם מושך שם אדני החיים לכל הנבראים אשר בעולם
למיניהם במלאכים וכל צבא השמים וכוכביהם וכל צבא הארץ
ותולדותיה . וזהו תוצא הארץ נפש חיה למינה . כי הפסוק
הזה כולל בדרך החכמה העליונה נפש כל מתנועע . וכל ה
רומש באדמה . ונפש כל מיני דגים ועופות וחיות ובהמות .
ונפש הבהמות אשר באדם . ובכלל זה נפש החיים במלאכים
ובצבא השמים וכוכבים למיניהם . ובכלל זה גם כן נפש
העליונה אשר באדם הנקראת נשמה . ולפי דרשן בפסוק זה ת
תוצא הארץ נפש חיה למינה זו נפשו של משיח . ומה שלמו
דבריהם ומה שתרו ראשיהם . ואמנם לך לדעת כי פסוק
זה נפש כל כלל חיים וכל רומש באדמה ונפש דגים ועופות
וחיות ובהמות ונשמות האדם ואפי' נפשי המלאכים וכל צבאי
השמים והכוכבים ואפי' נפשו של משיח . תדע לך שהכל
נכלל בפסוק זה בדבור אחד שאמר וזהו סוד למינה . פי'
למינה כלומר נפש כל מין ומין מכל כלל חיים כל אחד
לפי מינו . אם עליון עליון . אם אמצעי אמצעי .
ואם התחתון התחתון . ואפי' נפשו של משיח . והכל נכלל
במלת למינה שאמר . ולא יתפשט על כלל הפילוסופיא למען
פיה נפש למינך . ואמן לך נכרז בעולם שאין לך נפש ח
חיים למינו . והכל כפי הראוי וכפי החומר כך היא הנפש .
אם עליון עליון . אם התחתון תחתון . וכל נשמות עליונים
ותחתונים נמשכות להם משם אלהי' הנקרא ארץ החיים בכח
אל חי יה' אשר הוא מושפע בהם בשם אדני כח החיים ממקור
החיים . כאמרנו שם החיים . ולפי שיוצא כי כל כלל החיים
אשר בעולם מקבלים חיים מאל חי על ידי אדני . ולפי אנו
שואלים בראש השנה זכרנו לחיים : ולפי אנו מתכוונים לאל חי

ורצון

ויתן . ועל דרך זה המבין כי הרוצה להשיג חיי עולם ידבק
במדת אל חי וימשיך לאדני מאותן ברכות אל חי, ולפי שהבין זה
היה מתאוה וחושק דוד ע״ה והיה אומר צמאה נפשי לאלהים
לאל חי . וכהיות המדה הזאת הנקראת אל חי נקשרת עם
אדני אז יספק ישראל כל צרכם . ושלמה וינחן את כל אויביהם
ואיש לא יעמוד בפניהם ועל זה רמז יהושע ע״ה ואמר בזאת
תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יוריש את האמורי וגו׳ . ולפי
שאנו צריכין לקשור קשר הספירות והשלמת מדת אדני אנו
אומרים בברכה הסמוכה בפסוקי דזמרה הבוחר בשירי זמרה חי
העולמים . וכל הרוצה לבקש חיים ושובה יתבונן במדת
אל חי . וכהיות האדם נדבק בשם אדני שהיא אז הוא
נדבק באל חי . ועל זה נאמר ואתם הדבקים בה׳ אלהיכם חיים
כולכם היום : ולפעמים נקראת מדה זו

אלהים חיים

כאמרו הוא אלהים חיים ומלך עולם . והסוד כי היות אל חי צריך חיים בברכת אדני הנקראת אלהים ובשפעת אותם חיים
נקראת כל אחת משתיהן אלהים חיים ואז דרך הספירות יש
ומלאן חיים לכל בעלי חיים . ומשה רבינו ע״ה כששאל לדורו
המשיך מדת אל חי לאדני כאמרו ועתה יגדל נא כח אדני . ואז
כח אדני הוא סוד החיים המשתלשלים מאל חי . מה כתוב
בתריה סלחתי כדברך . ואולם חי אני . זהו סוד שהמשיך ה
החיים מאל חי למדת אני והמלא כן מתן כלם לפי שעה ,
ולפי המיתון להם בחיים עד שעשו מרות ומרי מרות . ,
ואחר כן נפרע מהם . והמבין דבר זה יבין כמה הוא כח
המשכת מדת אל חי באדני . ומה שאמר הכתוב אלהים חיים
עד מדת אדני נקראת אלהים חיים . ומה טעם לפי שאינו
נותן חיים ולפי על פי הדין . ואין שם משוא פנים ולא
מקח שוחד . ולפי הזכיר לאלהים חיים אלהים שהוא מדת הדין
עם חיים . ולפי אנו מזכירין בראש השנה שהוא יום הדין

שתי אלו השמות של חיים חי ז"ל חי וקיים כברכה ראשונה כמו ש
שאנו אומרים זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים כתבנו בספר החיים
למענך אלהים חיים אל חי וקיים · הלא תראה שתי אלו הצורות
כללות בברכה זו · ואחר שהודענוך עיקר זה דע כי מדה זו אל
חי נקראת לפעמים · **אל שדי** · והטעם לפי שהיא
מושך כח ונשפעות · השפע והאצילות ב
בריכה זו עד שיאמר די · ואחר שהודענוך עיקר זה · דע כי
שאמרו חז"ל במסכת חגיגה שדי שבו אמר לעולמו עד די :
ואתה שמעת כמה שאמר שם שהיה העולם מרחיב ונמשך ו
והולך עד שאמר לו די · העיקר המופלא כי מדה זו אל שדי הוא
ה' נותן מזון לכל בריה ובריה ומשלח ברכותיו לאוצרות עד שיגיע
שמגיעתהם לומר די · וכשלהם אוצרות מהרגלם מכח **אל שדי**
גם הוא נקראת על שם שדי ז"ל שדי כמו שכבר
הודעתיך · וכל הברכות והנהרות המשפעות באוצרות למלאת
ומברך כל בריה על ידי אל שדי הם האילן ז"ל שדי יברך אותך
ויפרך וירבך · וגם המדה הזאת היא המורה די לכל מדה
שלא תבוא על העולם [illegible] ·
ולפעמים נקראת המדה הזאת

מקור מים חיים והטעם לפי שהמים הללו נמשכין
ממקור השלום מן המקור הנקרא
אין סוף אשר ממנו המקור הקיים · והמקור לכל חי יקרא

מקור מים חיים ויש מים אחרים רעים ונקראים מים
מרים · והם המים העכורים הבאים
מהמקום הזרוע שהם בארות נשברות שיש בהם כמה
מיני מים רעים ומהם יצאו [illegible] הנהרים האדומים ה
הולך השם להכרית על ישראל ואמר כי שתים רעות ע
עשה עמי אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות
בארות נשברים [illegible] · וכתיב כל עוזביך יבושו [illegible] · וכתיב כי
עזבו מקור מים חיים את ה' · והטעם היותו נקרא מים

חיים

חיים [illegible] אחר שהמקור הזה הוא מעין העליון וכן [illegible]
כל [illegible] חיים · כהיותם שותים מן המים האלו לא ירעבו ולא
יצמאו · [illegible] חיים וקיומים לעולם · השני כי כמו ש
[illegible] מתענגים בעדן העדן ועושה פעולות כך המים האלו
מתענגים [illegible] והולכים להשקות נחלות ושדות וכרמים וגנות
ופרדסים ולגדל מהם כל מיני [illegible] ופעולתם כל
הפעולות בהיותם מתענגים ממקור למקור · השלישי כי
המבקש את החיים האמיתיים [illegible] השם ית׳ אל המים [illegible]
מקומו והוא כהיות אדם הולך על שפת הנחל הזה ולא [illegible]
[illegible] הנחל הזה [illegible] המקור שממנו [illegible]
[illegible] עד המקור [illegible] החיים · [illegible]
[illegible] · ולפי דרך זה צריך אדם להתבונן
[illegible] ראה [illegible] היום את החיים ואת
הטוב ואת המות ואת הרע · לפי שהדבק במדה [illegible]
[illegible] חיים וטוב [illegible] · והמתרחק [illegible] ימצא [illegible]
[illegible] ורע שהם [illegible] כל הטובות · [illegible]
[illegible] את [illegible] זה [illegible] · והמדה [illegible] נקראת

יסוד [illegible] שהוא [illegible] של היסודות [illegible]
מדה [illegible] של יסוד לפי [illegible]

[illegible] יסוד של מדה יסוד של מדה יסוד [illegible]
[illegible] · [illegible] העולם של [illegible] הוא עומד על
עמוד אחד [illegible] יסוד עולם · [illegible]
[illegible] היסודות [illegible] יש יסוד שהוא
למעלה [illegible] למטה · ויש יסוד שהוא [illegible] ·
ויש יסוד שהוא למטה [illegible] למעלה · [illegible]
[illegible] · [illegible] ·
[illegible] · [illegible] · והיסוד [illegible]
[illegible] הקב״ה [illegible] · [illegible]
[illegible] הוא למטה [illegible] למעלה · אבל הקב״ה [illegible]

אם הוא למעלה ולשון למטה מעון . שנ׳ כי כה אמר רם ונשא וגו׳
ואם תבין זה יש לך להתבונן כי מדת אל חי הנקראת יסוד הוא
למעלה ואדני הנקראת כנגדו הוא למטה הימנו . ובזה הסוד ה
מתמלא כי נוה אדני משתוקק ונכסף להתעלות כמו אל חי
ומתאוה לעלות אליו תמיד : ואל תתמה שהרי יש דוגמא כ
כמו זה הלא תראה אבן השואבת מושכת אליה והוא לא
למעלה אליה שהיא נמשכת היא למטה הימנה . וזהו סוד
האש וירוד הרוח וסוד המים שלשתן עדים נאמנים על
אלו הדברים . והמדה הזאת נקראת צדיק כל הטוב
כלה ואם שנקראת יסוד ומשפעת כל הדברים
אשר התחתון כל הנמצאות נמצא׳ וצדיק יסוד עולם . ועניין
שנקרא צדיק הוא סוד שהוא משפיע כל טוב וכל ברכה ונותן
במדת אדני . וצריך אני להעירך על עניין גדול ונכבד
דע כי שלשה שמות הם צדיק וצדק וצדקה מדת אל חי
נקראת צדיק . ומדת אדני נקראת צדק . ובהיות
צדיק משפיע ברכותיו בצדק אותו השפע והאצילות נקרא
בם צדקה נמצאו שלשה שמות הללו מתאחדין באחד .
צדיק לבד וצדק לבד . וצדקה הוא סוד המתנה והדבוק
והחבור . ואם סוד זה תבין זכר צדיק לברכה . ועתה
יש לנו להאיר עיניך בעניין גדול . דע כי בהיות
צדיק משפיע ברכותיו ושופכן על צדק נקראת ארץ
החיים והיא מטיבה לכל הנבראים . ואם חס ושלום יפסקו
הצנורות זה הצדיק ולא יבואו אל מדת צדק אז היא מתמלאת
מאותן הגבורות הנקראות מות . והיא ממיתה ועושה כל
מיני מגפה והשחתה שבעולם . ובהיות הצדיק מתחבר
עם צדק ונותן לה מתנות ברכותיו אז באותו החבור ה
הנקרא צדקה מביא למדת צדק חיים תחת מות . וזהו
סוד וצדקה תציל ממות . בא וראה כמה היא מעולה
כח הצדקה כי כל מי שאדם עושה צדקה כך ממשיך מדת

צדיק

צדיק במדת צדק ומשם חיים של העולם ונמשך מזון מזון;
ואם זה העולם הוא מקבל מזונות כל שכן זה שמזון .
ולא תאמר מרומם שנקרא לא אלא מלכות משונה כשנה
שנמשך צדיק מצדק ונשארת מדת צדק ריקנית אין תקום
להמיה והשחות ונעקור ולשרוש ומכלה זה הכוונה כי
כמה מיני מיתות . מהם מיתה שבטבע . ומהם מיתות
משונה . ומהם מיתה משונה . ושאר כמה מיני מיתות .
ולפי דרך זה יש להתבונן כי הכוונה לרש אדם החיים . כי
צריך שהדבק במדת צדיק כי כל הדבק במדת צדיק גם
צדיק על שמו . ונוחל אדם החיים ועל זה נאמר ,
ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ : **ועתה**
יש לנו להודיעך על עקר גדול שהוא יסוד ושורש
להיות אדם יודע כמה הוא גדול שכר כל עושה עבירה .
הנה הודעתיך בספר זה כי בהיות אדנ' מתמלאת מן ה
המקור העליון שנקרא אל חי וצדיק היא מתברכת ונזונת
כהלכה והיא מספקת צרכי כל הנבראים ונמצא העולם
כולו עומד כהלכו ובשלמה ובכל מיני מעדנים ותענוגים .
ולפעמים מסתלק אל חי ממדת אדנ' ואז היא נשארת .
יבשה ריקנית חסרה מכל טוב שבעולם . ולפי צריך
אני להודיעך היאך דבר זה אפשר להיות . דע כי מדת
אל חי הנקראת צדיק עומדת להסתכל ולראות
ולהשקיף על בני אדם ובראותה שבני אדם הם עוסקים
בתורה ובמצוות והם חפצים לטהר עצמם ולהתנהג ב
בטהרה ובנקיות אזי מדת צדיק מתמשכת ומתרחבת
ומתמלאת מכל מיני שפע וברכה ומושכת מלמעלה ל
להריק על מדת אדנ' כדי לתת שכר טוב לאותן המחזיקי'
בתורה ובמצוות ומטהרין עצמם ונמצא כל העולם כולו
מתברך על ידי מעשה הצדיקים וגם מדת אדנ' מתב
מתברכת על ידיהם . וזהו סוד זכר צדיק לברכה ,

ואם חס ושלום בני אדם מטמאין עצמן ומתרחקין מן התורה
והמצות ועושין רשע ועול וחמס · אזי מדת צדק עומדת
להביט ולהסתכל ולהשקיף במעשיהם · וכראותה שבני
אדם מטמאין עצמן ומואסין בתורה ובמצות ועושין עול
וחמס אזי מדת צדיק מתאספת ומתכנסת ומסתלקת למעלה
למעלה · ואז נפסקו הצנורות וההשפעות נשארה מדת ·
אדני כארץ יבשה וריקנית חסרה מכל טוב · והו סוד כי
מפני הרעה נאסף הצדיק · ושלמה המלך צווח ואומר
יש צדיק אובד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו · והסוד
הזה כולו רמוז בפסוק ה' משמים השקיף על בני אדם ל
לראות היש משכיל דורש את אלהים · הכל סר יחדו נ
נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד · הלא תראה היאך
רמז הפסוק הזה אין עושה טוב כי כח יש בתחתונים
להיות כמו כביכול למעלה או להרוס ולהשחית · והסוד
עת לעשות לה' הפרו תורתך · וכתיב או יחזק במעזי
יעשה שלום לי שלום יעשה לי · והמבין זה הסוד יבין
כמה כחן של אדם לבנות ולהרוס · ועתה בא וראה כ
כמה כחן של צדיקים מתקיימים בתורה ובמצות שיש בהם
כח לחבר כח הספירות ולהטיל שלום בעליונים ובתחתוני
בהיות אדם ישר וטהור מחבר מדת צדיק למדת צדק
ואז נקרא יהו"ה אחד · ונמצא מטיל שלום בפמליא
שלמעלה ובפמליא שלמטה ונמצאו שניהם נאחזין אחדים
על ידי אדם זה · אשרי חלקו ואשרי גורלו · ועליו נאמר
ישרת אכין ואלך והבל ילהטך · ואומר ישמח ה' במעשיו .
ואם חס ושלום נמצא אדם רשע וחטא ובליעל חורש מחשבות
און · רגלים ממהרות לרוץ לרעה · מואס בתורה וב
ובמצות בהיות מדת צדק עומדת להביט במעשיו מיד
אזי המדה הנקראת צדיק מתקרבת ומתאספת למעלה .
ונמצא אדני נשאר לבדו יבש וחסר מכל טובותיו של צדיק

גרם זה רשעו של אותו הרשע . ועליו נאמר ונרגן מפריד אלוף . ונמצא מחריב עולם ומקלקל סדר כל הנ הנבראים . ועל זה הזהירו חז"ל במסכת קדושין מ' . ואמר לעולם יראה אדם עצמו כלו חציו זכאי וכו' . ר' אלעזר בר' שמעון אומר לפי שהעולם נדון אחר רובו . והיחיד נדון אחר רובו עשה מצוה אחת . אשריו שהכריע עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות . עבר עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף חובה ועל דרך זה יש להבין מה שאמרו חז"ל העולם על מה הוא עומד על עמוד אחד ושמו צדיק שנ' וצדיק יסוד עולם . ודע כי המדה הזאת נקראת בכל הת התורה : **טוב** וכינויה אמרו צדיק כי טוב . ועתה יש לנו לשמוע על הדבר : דע כי כל ההמשכות היורדות מלמעלה מאת כל הספירות העליונות כלם מושלכות על דרך הטוב והשלמות . ואם ירד חן לעולם מ מדת הפחד והגבורה אם יבוא הדבר על ידי צדיק הכל בא על דרך הטוב הגמור . ואין רעה מגעת בדבר בזה העולם כי אם לטובה אותו הנמשך לפי שהדבר בא לו על ידי צדיק והכל לטובה . וסוד זה הוא שאמרו אין רע יורד מלמעלה ואם כן מה הוא זה שאמר הכתוב כי ירד רע מאת יהו"ה . דע שיש חוץ למחיצת ה הספירות וחיצונות נפרדים הנקראים רע והם חוץ לספירות סביב . והמזיקים שבעולם ממדה זו יורדים לעולם . וזהו סוד כי ירד רע מאת ה' ולא מה' . ועל דרך זה נאמר בכל מעשה בראשית כי טוב ובסוף נאמר והנה טוב מאד . ואמרו בבראשית רבה והנה טוב זה טוב . מאד זה מות . הלא תראה כי אפי' המות ב בשבא על ידי מדת צדיק נקראת המות חיים וטוב . וזהו סוד שאמרו הצדיקים אפי' במיתתן נקראו חיים

ועל זה נאמר ועץ הדעת טוב ורע · כשמדת אדני הנקראת
עץ הדעת שואבת ממדת טוב כל משפיה נקראים טובים ·
וכל חיים וכל מיני הבאים לעולם הכל טוב · ועל דרך זה
היה אומר נחום איש גם זו בכל צער ובכל מחלה הבאים
עליו גם זו לטובה · ור' עקיבא שה' אומר תמיד כל דעביד
רחמנא לטב בהודאי משה רבבנות ספק הרעה · אבל
אם חס ושלום · ספקו הצנורות מצדיק ונלכדה למדת עטה
הנקראת עץ הדעת אזי מדת עוז נשפכת ליה מן הדברים
החיצונים הנקראים רעה חולה בפה מיני משחית ובפה מיני
פורעניות ומשלחת לכל בני העולם כמו חולי משפטים
(או) יתחדשו בעולם כל צער וכל מחלה · וזהו סוד עץ
הדעת טוב ורע וזה לעומת זה עשה האלהים · אבל מה ש
שאתה צריך להתבונן בענין משה רבינו ע"ה שנאמר בו
ותרא אותו כי טוב הוא שהיה דבק במדה זו ולהפך ב
מתלבשת בכל חכמה אותה · וצריך אתה להתבונן בברכת
הטוב והמטיב שתיקנוה ביבנה על הרוגי ביתר · הטוב
שלא הסריחו · והמטיב שנתנו לקבורה · נרע
והענין כי מדת צדק שמדת תמיד להפיק רצון כל שואל
ולחם כחיות האדם מתכוין לתקן ולהטיב דרכיו ועליו נ
נאמר טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו · והוא המורה
החטאים בדרך ועליו נאמר טוב וישר ה' על כן יורה חטאים
בדרך · ופי' הפסוק כך הוא השם ית' ונ' מביא יסורין
ועונשים וחלאים על בני אדם כדי לעורר לבבם לחזור ב
בתשובה ולהורות אותם שיש בידם מעשים רעים ·
וכל אותם היסורין והעונשים שמביא על בני אדם הכל
לטובתם כדי שיחזרו בתשובה ונמצאו כל אותם היסורי'
והעונשי' שמביא על בני אדם טוב גמור שהם סבה שיחזור
אדם בתשובה ויזכה לטוב העליון ולחיי העולם הבא ·
וזהו פי' הפסוק · טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך ·

ורע

ודע והבן כי מדת אדנ"י הנקרא לפעמים אלהים כשהיא
לבושה כל הנבראים במדת טוב נקראת ונמשך ו
והיה בורא כל הנבראים ומצייר כל הצורות כמו דרך במעשה
בראשית וירא אלהים כי טוב כלומר במדת טוב נמשך ונ
ונשפע אלהים ונקרא טוב . וזהו העיקר והאמת . ולפיכך
מדת כי טוב אין אדנ"י הנקרא אלהים במעשה בראשית יכול
להשלים ולתקן כל הנבראים לצרכיהם . ולפעמים נקראת המדה הזו

שכל טוב לפי שמן המדה הזאת יבוא אדם
לאספקלריא המאירה ונקרא בעל חן .

ושכל אדם דרך לבוא להתבונן ולהתחכם באמתת השם ית' .
ומדה זו הנקרא שכל טוב שלמדנו שאם אדם בהיותו מ
מקיים התורה והמצות ומשיג ראשית חכמה יראת יהו"ה
שכל טוב לכל עושיהם . ומסוד הענין משכיל על דבר
ימצא טוב . ולפי שהיה המלך דוד ע"ה דבוק במדה זו ה
היה אומר לדוד משכיל ובכל לשון משכיל במקום זה הלני .
והיודע סוד החן ידע שכל טוב יתן חן . ודע כי הפרש
בין משכיל ובין מבין כי סוד מבין הוא מחשבת מקום הבינה
ומשכיל מחשבת טוב תחלה וסוף . והנה המדה הזו
הנקראת בכל התורה כולה **שלום** והטעם כבר
הודעתיך בהיות ישראל צדיקים ושומרים אותי מ
מדת אדנ"י במלוי ושלמות ובכל מיני שפע וברכה . ואם חס
ושלום יצאו ישראל מחפץ ית' אזי מדת החסד הנקראת
יהו"ה ית' מסתלקת מהיכל אדנ"י ואז נשארת חסרה ריקנית
ושפלה . ובהיות צריך להתעורר בעולם לחזור בתשובה
ולתקן הקלקול אזי המדה הזאת הנקראת שלום מלים טוב
בין יהו"ה ובין אדנ"י . והוא המטיל שלום ביניהם ומקרב
ונותן לשכון יחד בלי פירוד וקיימים בעולם . ובזמנם
בא ראה שעה יהו"ה אחד ית' ונו' . ודע והאמן ש
אין אפשר לבוא לעולם ולהיות על ידי המדה הזאת הנקראת

שלום שאין כלי בעולם שיוכל להחזיק ברכה כי אם הדבר ה
הנקרא שלום . ועל זה נאמר ה' יברך את עמו בשלום .
ואמרו חז"ל אין לך כלי מחזיק ברכה אלא שלום . והשם ית' יתן
לישראל שנ' ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום . ודע כי לכן
שהשלום הוא לסוף התשע אספקלריאות שלמעלה והוא המריק
ברכה בשם אדני לפי' נקבע בסוף ברכת כהנים . ובסוף
ברכה אחרונה של תפלה . והטעם כי על פיו יצאו ועל
פיו יבאו כל הכחות להרבק באור העליון הנקרא השלום .
הגדול . ויש לך להתעורר על סוד פנימי . דע שאמרו ב
במדרש בשעה שעלה משה למרום אמר לו הקב"ה משה אין שלום
בעירך אמר לו כלום יש עבד שנותן שלום לרבו . אמר
לו ומכל מקום היה לך לעזרני . באותה שעה פתח משה ואמר
שנ' ואמר ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר .
מה כתיב בתריה ויאמר יהו"ה סלחתי כדבריך . ואמרו
חז"ל אמר לו משה כביכול החייתני בדבריך . והסוד הזה
כי המדה הנקראת מרום חו"ל כערת אדני כשהתחברה באחר
וגדול כח השלום שאפי' העליונים צריכין שלום דכתיב
עושה שלום במרומיו . וכשאדם מחזיק בתורה ובמצות
כביכול כאלו עושה שלום בפמליא שלמעלה . והסוד אין
יחזק במעוזי יעשה שלום לי וגו' . ודע כי המדה ה
היא סוד **זכרון** והמקום הזה נזכרים כל בני
העולם לכל מעשיהם לטוב ולמוטב .
ולפי' הזכרון הבא מן המקום הזה בו הדין נגזר על כל
בני עולם . ולפי' נקראת ראש השנה יום זכרון . והסוד
ראש השנה הוא סוד אדני יום הזכרון הוא סוד אל חי .
ולפי' שאנו עומדים בראש השנה לדין וכל מעשינו באים
בחשבון ובזכרון לפני אדני אנו אנו מתפללין לאל חי ש
יחזיר לסוד הזכרון להעלות זכרוננו לפניו לחיים .
והו סוד שאנו אומר זכרנו לחיים אל מלך חפץ בחיים

כתבנו

כמבואר בספר חו"ס למעשה להחסיד אל חי ונקן · והמדה
הזאת היא זוכרת כל הנשכחות · לכן אנו חותמין בראש ה
השנה זוכר הברית · ולכן היות דוד ע"ה רוצה להתחבר
ולהדבק במדה הזאת היה אומר מזמור לדוד להזכיר · והן
הוד זו מזכרת של מנחה · וסוד מנחת זכרון מזכרת עון ·
שחטא לאשה סוטה במקום זה תלוי להפרע · כי מנחת ק
קנאות היא ובמקום הזה היא הקנאה וסימנך קנאת ה
צבאות · ומקדושות הרי הם מזכרונות אל שהמקדושות
של ידי אדנ"י · והזכרונות של ידי אל חי · ולכן משתי אלו
המדות שהם אל חי אדנ"י כשמתאחדים אז כל אני כל העולם
בשלמות שבין השם לישראל יום שבת בינך שהי עלמא הללו
זכור בינך אל חי ושמור ללילה בינך אדנ"י · ולכן נאמרו כ
בעשר הדברות זכור ושמור · ודע והאמן מן הקבלה
האמתית כי משון כל הברכות הבאות למדת אדנ"י לברך א
את ישראל הוא המקום הזה הנקרא זכרון והסוד נעל ה
המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך · ובמ
זכר ג' צדיק לברכה · והסוד הנעלם ה' זכרנו יברך · ובעוד
המדה הזאת שבין השם לישראל סוד **שבת** ויש לך ל
להודיעך ... ודע כי שלשת הספירות
העליונות שהם כתר חכמה ובינה · מתאחדות למעלה · וכ.
והיות נקשרות אלו בלא מתאחדת בינה עם הספירות ש
שתחתיה עד ספירה זו הנקראת אל חי ונקראת שבת נמ
נמצאת שבכל ספירות מאצילות קשר הבינה עד ספירת אל חי
הנקראת יסוד ונקראת שבת · ועל עקר זה היתה בריאת
העולם ששת ימים וביום השביעי שבת · והנה השבת
היא כנגד ספירת יסוד שהוא אל חי · ולכן נקרא יום שבת
מקור הברכות והקדושות כאמרו ויברך אלהים את יום ה
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו נמצא יום
השבת מקור כל הברכות והמשכת הקדושה למטה ·

ודע. כי האדם השומר שבת כהלכה עושה אותו האדם
כאלו כסא מרכבה לשם יה׳ וית׳ ולכן נקראת שבת מנוחה.
וכתיב זאת מנוחתי עדי עד כלו׳ השם יה׳ נח על פני
האדם ושוכן עליו כמלך על כסאו וסימנך וינח ביום ה
השביעי הוא כשוכן על.. נמצא כל השומר שבת כהלכה
כמקיים התורה כולה.. ואמר הנביא אשרי אנוש יעשה זאת
ובן אדם יחזיק בה כל שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות
כל רע. ודע והבן כי המשמש מטתו מלילי שבת ל
לילי שבת זוכה לבנים צדיקים כי שבת הוא מרמז מעין
ראיון לחיי העולם הבא. כי שבת הוא סוד אל חי ועליו
אמר אשר תבין לו כשמתו ושלחן לא יכול זו. ולכן אמר
הנביא כי כה אמר ה׳ לסריסים אשר ישמרו את שבתותי
ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתי. וכי הסריסים הם
המשובחים מישראל והסריסים לבדם שומרים שבת. אלא
פי׳ הפסוק הזה הוא אותם הצדיקים שכל ששת ימי החול
אינן משמשין מטותיהן אלא הם כדמיון סריסים ובלילי שבתות
הם משמשין מתוך מטותיהם. כי לשון ישמרו לשון עשה הוא
כדאמרי מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר. וסימנך זכור
ליום ושמור ללילה. ומשמשין בו דרך כתי׳ והביאותים אל
הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי וגו׳. הר קדשי זהו אל חי
בית תפלתי זהו סוד אדני והלשון הזה מוכיח על שתי מדות
זכור ושמור. ואמר חס ושלום אדם מחלל שבת כאלו כפר
בעקר. לפי שהשבת היא עקר האילן ממטה למעלה. ולכן
נקראת כלה או יסוד עולם כי הוא הנושא ונלוו כל כחות
אדני והוא עקר העקרים ועקר ידיעת השם יה׳ לעשר.
הסמוך לכל הברואים. והנה סוד עקר אות ואו התחתון
כדמיון יסוד מלמטה למעלה ולפי שהשבת הוא סוד המשכת
הכח מהספירות העליונות בשם אדני והוא סוד התאחדות
כל הספירות כי אל חי נח בשם אדני כבוד וינח ביום מש

השביעי

השמש והסוד ויכול להיות כיום השמיני . ואמרו ז"ל אמר הקב"ה
למשה לך ואמור להם לישראל מתנה אחת טובה יש בבית
גנזי ושבת שמה ואני רוצה לתתה לישראל לך והודיעם .
הלא תראה כי השבת . ושבת בבית גנזיו היא . וכבר ידעת
כי בית גנזיו הוא אדני . ולפי כל שומר שבת כהלכתו
מקרב שני שמות הללו ומיחדם זה בזה . ובהתקרב אלו ה
שני שמות נמצאו כל הספירות כולן מתאחדות . והן
סוד מנוחה שהוא נח תוך אדני כאילו נתנה רוח ליהן של
[illegible] . ומזה ונח ביום השביעי . ולפי שאמר זכור
ושמור . ולפי שהמצות מורחות על ידי אל חי עם אדני
הוצרכו לומר כי נפש יתירה נתוספה בו באדם בשבת וכ
ונעלה ממקום למעלה שבת כסוד וביום השביעי שבת וינפש .
ואי שום לו שניהם ירמה קרבה מפורש . נמצאת השבת
קושרת ספירה אחרונה שהיא אדני עם כל הספירות העליונות
ולפי שקראת שבת . יום השביעי שהיא ספירה שביעית מלמטה
למעלה . ונמצאת כונה קושרת שתי מדות שעליה עם שש
ספירות שתחתיה . והיא גם כן שביעית מלמטה למעלה ב
נמצאת אומר כי אל חי הוא סוד השביעית לעולם הבא וכונה
קשורה כל הגאולות ועל מני חירות . וצריך אני להאריך
על עקר גדול . דע כי בהתאחד מדת אל חי במדת אדני
אזי מדת אדני . ושבת על כסא מלכות ומושלת על כל הנבראים
וכשאל חי נבדל ומסתלק ממנה אזי מדת אדני הנקרא שכינה ה
הולכת בגלות ומשתעבדת תחת שאר הממשלות וכחות נכריות .
והסוד ושמחה כי פירוש גבורתה . ולפי אמר צריך אדם לסמוך
גאולה לתפלה . כי סוד גאולה הוא אל חי וסוד תפלה הוא ג
אדני . וכשהוא שניהם סמוכים זה לזה אזי הכל ביחוד ו
ובשלימות ובברכה . ומי שסומך ה' לכל העולמים . ואמר
נפלה ולא הוסיף קום . ולפי שצריכין ישראל להתכוין בלבן סוד
הגאולה זו מה היא . והיאך סומך אותה לתפלה בשמתח.ל

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך · כי כוונן הוא עקר גדול
ואותו חכם שהיה משתבח שפעם אחת סמך גאולה לתפלה אל
ישלה כרצונך כי שאר הימים היה מפסיק ומספר בין גאולה
לתפלה · כי זה אפי' קטן שבישראל יודע שאסור לספר ולהפסיק
והיאך יתפאר חכם זה בזה שהוא אסור לקטן שבישראל ואומר
שפעם אחת סמך גאולה לתפלה · ושאר הימים עבר שהיה
והיה מפסיק · חלילה חלילה לה' אלהים וחלילה לחסידין ושכרין
הקדושים לעשות כדבר הזה אלא סוד סמיכת גאולה לתפלה
שהיה מתכוין בברכת אמת ויציב להמשיך כל הצנורות ו
ולסדר כל הספירות עד שיגיעם כלם לברכת אל חי · ויריקן
כלם בברכת אדני ולפי שדבר גדול כזה אין כח ביד האדם
להתכוין בו ולעשותו בכל יום הוצרך לומר שפעם אחת ס
סמך גאולה לתפלה לפי שהסמיכה הזאת בדיבור ובמעשה
היתה שהיה יודע לכוין את הכוונות ולהמשיך השפע דרך
הצנורות עד שהגיעם כלם לאל חי · ומשם הריקן בשם
אדני · וזהו סוד סמיכת גאולה לתפלה וסימך סמוכים
לעד לעולם עשויים באמת וישר · ולפי שסוד גאולה לתפלה
הוא סוד אל חי אדני והוא סוד זכור ושמור אמרו רז"ל אלו
ישמרו ישראל שבת אחת כהלכתה מיד נגאלין · וזה טעם כ
כדור שהיו ישראל סומכין · זכור אמת שמור שזהו סוד סומך
גאולה לתפלה · ואם תאמר מדוע לא נגאלו ישראל אותן
הימים שסמך אותו חכם גאולה לתפלה · דע כי אדם
אחד אינו יכול לסמוך אלא כמו שיעור אדם אחד · אבל אם
כל ישראל היו סומכין כמו שיעור כל השבטים והיו מספיק
להתחבר ולהתאחד גאולה לתפלה אז היו נגאלים כולם.
וסוד סמך גאולה לתפלה בסוד אל חי אדני הוא סוד הגואל
משלם חסדי הלעולם חסד ורחמים · המשכיל בזה צריך
התחדש בעשר בעשרותי : **ואחר** שעברנו על ה
העקר הגדול הזה · דע כי השם ית' ויתע' ב

השרמיה

הגדולה לגאול את ישראל ממצרים חבר מדת אל חי הנקראת
גאולה למדת אדנ"י הנקראת הכלה . והסוד ויאנחו בני ישראל
מן העבודה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבודה
וכתיב וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים . והסוד הגדול
וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבידים
אותם ואזכור את בריתי . ואחר שידעת זה דע כי
למשכילים נקראת מדת אדנ"י בלשון אל והטעם דע כי כאשר
כשמתחבר אל חי עם אדנ"י שהוא סוד הגאולה והכלה הרי
אדנ"י מתמלאת משפע הגאולה . וגם מדת אדנ"י פועלת
גאולה כשלוחת אל חי ומצלת את הצדיקים וגואלת אותם
מכל פגע ומחלה ומכל מיני משחית ופורענות . ונקראת
באותה שעה המלאך הגואל . ולפי שמדת אדנ"י פועלת ג
גאולה כשלוחת אל חי ומצלת את הצדיקים וגואלת אותם .
גם היא נקראת שכינה והיא היתה הולכת עם יעקב כפי
כשלוחת אל חי כאמרו אם יהיה אלהים עמדי ושמרני ב
בדרך הזה וגו' . ושבתי בשלום אל בית אבי . והיתה ה
המדה הזו הולכת עם יעקב לגאול אותו מכל מיני פורענות
אמר יעקב המלאך הגואל אותי מכל רע יברך את הנערים
וגו' . וטעם שקראו למדה זו מלאך לפי שעושה פעולת
גאולה לפי כשלוחת אל חי שהרי היא עושה שליחות גאולה
כאמרם ז"ל גלו למצרים שכינה עמהם ולפי כשאדנ"י פ
פועלת גאולה הוא כשלוחת אל חי . ולפי נקראת מלאך
הגואל . כלומר נקרא כשם המשלחו . ובאגור השקר זה
דע כי מדת היובל למעלה היא שכינה עליונה .
והוא סוד הגאולה השלמה והחירות . ומן היובל שהוא ס
סוד הגאולה השלמה מקבל אל חי ומשפיע גאולה ומשפיע
גאולה לעולם . כמו שמקבל מן היובל כח החיים וכך
על זה אל חי . ודע כי בכח ספירת היובל שנמשכה
מאל חי נגאלו ישראל ויצאו ממצרים נ"ו וחמשים שלם

כמו ישראל ע"כ . של חמשים שלא חמשים . וכן הוא אומר יובל
היא שנת החמשים שנה . וסוד גאולה תהיה לו וביובל יצא
וסוד ובכל ארץ אחוזתכם גאולה תתנו לארץ . והיכל הגדול
הוא שבתו בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו .
ור"ל כי מן היובל נמשך אל חי גאולה וגלוי את המציקים
בשנה שהוא סמוך לארץ . כי בשנת היובל שבועות שלמה
והשבת שהוא סוד אל חי שבועות התחתונה ואנו סופרין את
היובל שבע שבתות שנים . והשבת משה ימים כנגד ה
השבוע קדש . ואנו מאמר היובל תחלה השמינית כאומרן
שנת החמשים . ור"ל כי כנגד כנגד זה נמסר לך שקרא
גדולים כהגבורות לבאור שם והוא יה שהוא סוד היובל
וסוד כנה ושם אתה את דורותיך . ושתה די והאמן כי
השבת היא עין כל מעלה ומקור כל האצילות
לשם אדני והשרשים הדקים כלדה זו ומן השבת נאמר שבכם
לחיי העולם הבא שהוא סוד היובל כמו שהודעתיך והעולם
הבא נקרא שבת הגדול כי גם הוא שביעי לספירת שבת
מעשה למעלה נמצא העולם הבא שבת הגדול שהוא שביעי
שלמה . ור"ל חי הוא סוד השבת שהיא שביעית של מטה .
ומן העולם הבא מושכת השבת כל האצילות והשפע הגדול
והחיים והגאולה . ואם כן תקח שנשך ותראה היאך תשמור את
השבת אם אתה חפץ לזכות לחיים ולגאולה ולהכנס לחיי ה
העולם הבא . והנה השבת שלום כרמון כי שעה לכנס
לטרקלין הגדולים לחיי העולם הבא הוא שבת הגדול והתקן
עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין . וכשתבין דבר זה
תבין וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכובד . וסוד וקראת
לשבת ענג לקדוש ה' מכובד זו היא שבת שלום . ולקדוש
ה' מכובד . זו היא שביעית שלמה הנקראת יובל . ולפי
דרש רז"ל ולקדוש ה' מכובד זה יום הכפורים . ור"ל
והאמן כי הכפורים באים מן היובל חם . ויצאים ושם

הסליחה

הסליחה בתשובה לשם אדני · ואז נאמר בו לה׳ אלהינו הרח
הרחמים והסליחות · ואומר אדני שמעה אדני סלחה ה׳
ועשה בתקון שבאר לך הטעם שנקראת עדה יובל עשית
ושמיני׳ · ותמצא אומר כי כל אדם שומר שבת כהלכה
אז מתאחד בספירה התחתונה הנקראת שבת · ונעשה
זוכה לכנס לספירה השלישית הנקראת העולם הבא ·
ואם חס ושלום אדם מחלל את השבת הרי הוא רחוק מן
החיים ומחללה מות יומת · שהרי נסגר לפניו הפתח ל
לכנס לעולם הבא · ולמה אחז״ל כמעין שבת אחד מששים דעוה״ב
נבירה לאזניו מתן שכרה לא נבראו לאזניו לפי שעכבה [illegible]
העולם הבא עין הוא ושוב ועין לא ראתה אלהים זולתך ·
וכתוב מה רב טובך אשר צפנת ליראיך ה׳ · ולמה נקרא זה
זה לרמוז שאותה שהשבת גלויה לפניו מתן שכרה אמנם ג
גלוי לא סתום ונתכסה הוא · ואמר אחד מכל המבואר לא
נתבאר עלינו מה הוא · לפי שהוא הטוב הגדול והאור
הגנוז מששת ימי בראשית שאין כל בריה יכולה להסתכל
בו · זולתי השם ית׳ · וצריך אדם להיות זריז בקיום
שלש סעודות בשבת שהוא סוד קשר היחוד וסוד חבור השכי׳
הגדול כוס השבת שאנו עושין · ובהיות האדם מקיים
שלש סעודות בשבת הרי הוא כאלו מיחד את השם יתברך
בסוד יהו״ה אחד ושמו אחד כלומר בשלש ובשבע · ואין
הזוג ראוי להבדל משלש מדרגות · ושלש סעודות האלו
אחת כנגד אדני שהיא אחרית בסוד השבת והוא סוד האחרון
השבוע · שניה כנגד יהו״ה ית׳ · שלישית כנגד כת״ר ה
הקשורה בסוד אהי״ה · והן האחרות השלש והסוד נקראת
לשבת שלך · וסוד שלך הוא סוד ונהר יוצא מעדן ל
להשקות את הגן · כי זה סוד היחוד האמיתי השלם כי
בסוד עדן נהר גן · וכל המקיים שלש סעודות בשבת
כאלו מיחד עשר ספירות ביחוד שלם בסוד אדני יהו״ה ·

אהיה וכולם מתאחדות על ידי ע״ב ח׳ למעלה ולמטה למעלה
נקשר בבינה שהוא סוד קשר אהיה שהרי הבינה נקשרת
באהיה בסוד שלש ספירות. למטה נקשר באדני שהוא סוד
קשר וכנגד ספירות התחתונות שמאחר השכינה קשורה וקשר
וקושרת הספירות למעלה ולמטה. ולפי השכינה נקראת שמור
ושמר ד׳ נ׳ והבן כי כך השמור את השכינה וכיצד ה
התנהג כענין שמירה שהם מילואה ודבור. ושבין משחה
ושמן ונבור ואשריך בהיותך בסוד השכינה אבסנאי לעשר ה
הספירות. ולמעלים נקראת המדה הזאת בתורה.

ברית ודע והבן כי כל לשון ברית שבאו בתורה
הוא לאחד משלש שמות אל שהם אדני ע״ב
ח׳ בינה. וברית בינה הוא ברית המה וברית הלשון
וברית השפתים. על כן הדברים האלה כרתו אתך ברית
וברית ע״ב ח׳ הוא הנקרא ברית שלום וברית שבת וברית
קשת. והשם ית׳ נתן לנו ברית מילה לזכרתנו לע״ב ח׳.
וברית אדני הוא כנגד ברית התורה שהיא נקשרת בין ברית
ע״ב ח׳ וברית בינה. ובהיות אדני נקשר בע״ב ח׳ ובבינה
אז נקרא גם הוא בלשון ברית על שם שנאמר. והסוד
ברית הלשון וברית הבשר. וזהו סוד ברית פריעת המילה
ומה שאמרו כל ולא פרע כלו לא מל. כלומר שהפריעה
היא סוד אדני. ובשלא פרע הרי הוא חסר הספירה ה
הראשונה שבה יכנס להיכל יהוה ית׳. ואחר שהודענוך
זה ד׳ נ׳ כי השם ית׳ רמז להשלים לאברהם אבינו שיהא
בכל הספירות ואמר לו התהלך לפני והיה תמים. ולפי
שההיה שוחו במרכבה של אני נותן רושם בבשרך ונקראת
ברית בשר כאומרו ואתנה בריתי בני ובינך. וכתוב והיתה
בריתי בבשרכם. וזהו היא ברית בשר לבריתו מילה.
וזהו היא ברית הלשון שהוא סוד התורה שנמשכת מן הבינה
בסוד ספירת תרשיש ועם כנגד חמשים שלפיכך ולולא שקבלנו

ישראל

ישראל ברית בשר לעולם לא זכו לקבל התורה שהיא ברית ה
הלשון · וזהו סוד שאמר בספר יצירה כשבא אברהם אבינו
ע"ה והביט וראה והבין וחקר וחשב ועלתה בידו נגלה אליו
אדון העולם וקראו אוהבו · וכרת לו ברית בין עשר אצבעות
ידיו וזהו ברית הלשון · ובין עשר אצבעות רגליו · וזהו ב'
ברית מילה · ואם תאמר פריעה לא נתנה לאברהם אבינו
אותה מדה שלו היתה · והיא מדת אדני שהוא היה ראשון
יקרא זה השם · ומצאת לבד ט"ו שני ברית הם האחת ב
ברית תורה שהיא ברית שלום · שהוא ברית כהונה · והשנית
ברית מילה שהיא ברית בשר שהיא ברית הקשת שהיא ברית
שבת · ובתוך שתי בריתות אלו נאחזת ברית אדני שהוא ב'
ברית תורה שבע"פ שהיא ברית פריעה · ולמי שחקר זה
נאמר כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית · שזו היא
ברית התורה שבכתב ותורה שבע"פ · ברית ראשונה בשם
יהו"ה · ברית אחרונה מלכות אדני · ברית אמצעי שבת אל
חי · ומצאת ברית שבת קושרת בין אדני יהו"ה · ולעולם ב
ברית מילה שהיא ברית שבת לא זכו לתורה שבכתב ולא
לתורה שבע"פ שהם סוד אדני יהו"ה · ודע כי שם
אל חי הנקראת ברית הוא בית שער להכנס למדת התפארת
שהיא סוד התורה שבכתב הנאצלת מאת הבינה בסוד חמשים
יום כמו שבארנו · ואין לא יכנס אדם בשער הזה שהוא הבריח
מבריח ושער התורה שהוא לפנים לפנימה · ולמי שברית מילה
הוא סוד אל חי והוא סוד שבת קבעו חז"ל בברכת ברית מילה
אל חי חלקנו צורנו צוה להציל ידידות זרע קדש שארנו
משחת למען בריתו אשר שם בבשרנו בא"י כורת הברית ·
ולמי תרצה כי שם אל חי קבעו בברכת מילה · ועל זה נ'
נאמר ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום ·
ודע כי ברית מילה הוא סוד שבת בסוד מילה ופריעה
בסוד זכור ושמור · זכור ליום ושמור ללילה · בסוד אל חי

ארץ׳ . ולפי שברית מילה כוללת ברית שתי ספירות הללו אמר
הכתוב אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתי
וסוד חקות הם אל חי וארץ . כסוד חוק וסוד חקה . וסימנו את ה
חקותי תשמרו . וסוד חוקות הם אל חי וארץ . ודע כי
הברית הנקראת יומם ולילה היא סוד מילה ופריעה . וזכור
ושמור . אל חי וארץ . תורה שבכתב ותורה שבעל פה . שהם
סוד חוקות שמים וארץ . זה כנגד זה . והן סוד ובתורתו
יהגה יומם ולילה . יומם הוא סוד תורה שבכתב . וסוד אל חי .
וסוד זכור וסוד מילה . ולילה הוא סוד תורה שבעל פה . סוד
ארץ סוד שמור סוד פריעה . ולפי אין התורה מסורה אלא למי
שקבל ברית מילה שהוא ברית בשר . ומתוך ברית בשר יב
יבוא אדם לברית הלשון שהיא קריאת התורה . וצריך אני
להאיר עיניך האיר חתם השם יה׳ שלו הגדול יהוה יה׳ כאשר
אמרנו עד ובארנו ונחתם שקבלו התורה . כיצד אמר
בספר יצירה כרת לו ברית בין עשר אצבעות ידיו
והן ברית הלשון . והן חותם יה׳ בסוד י׳ עשר אצבעות . ה׳
חמש מקורות בלשון התורה בסוד אחהע בומף גיכק דטלנת
זסשרץ . אחהע בגרון . בומף בשפתים . גיכק בחיך . דטלנת
בלשון . זסשרץ בשנים שהם חותם יה׳ בברית הלשון שהוא
ברית הפה . וכרת לו ברית בין עשר אצבעות רגליו . והן
ברית מילה . וחותם חתם השם וה׳ בסוד עשר אצבעות וברית
מילה שהוא אחד הרי אחד עשר וחשבון וא׳ כחשבון וה׳ . והם
סוד וה׳ ו׳ תורה שבכתב ה׳ תורה שבעל פה . והכל תלוי
בברית מילה שהוא השרש המתחיל שלאותו ו׳ . ה׳ הוא סוד הה
התורה שבעל פה שהוא סוד פריעה . ולפי אין תורה מסורה
למי שהוא ערל . והן שאמרו בברכת המזון צריך שיקדים
ברית לתורה כאמרו שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה .
ורחבה ברית ותורה . ועוד אמרו על בריתך שחתמת בבשרנו
ועל תורתך שלמדתנו . והן שאמרו ענין דברים לעשות תקון ו׳

ומשפטו

ומשפטיו לישראל. לפי שהוא מהול בשמונה. ולפי שברית מילה
ופריעה הוא סוד השבת בזכור ושמור לפי׳ המילה דוחה את ה
השבת והיא כוס השמיני שהוא סוד אדני שהוא סוד הפריעה
הנעשית אחר המילה. והסוד אדני יהוה. נמצאת למד שברית
מילה דוחה את השבת שהוא היא המדה שמינית. ועתה התבונן
בכל מקום שתמצא לשון ברית לפי זה תן עיניך אל המדות
הלשון אשר בברית הבשר וגו׳ לפריעה. ואחר שהודענוך כל
העיקרים האלה יש לך לשמור עצמך ולהזהר מאד לכל הדברים שמטמאין
המטמאין את ברית הקדש. שהרי כל הפרשיות הכתובות בענין
העריות בכל התורה כלן שהן הספירות התלויות בל״ד חי אדני
וקיומה מהם כשתי הספירות התחתונות שהם הנקראות אלהים צ
באות. יהוה צבאות. ועתה שאין לך דרך שתבין בזה
מעלות טובות וכלה שהיה נואפים נקשרים בעולם הבא. וכן
הבין מהן דין המילה ערוות או המקוה שנתן לרעה. אל תאומה
אותם ומשהו. וכמה שהיום סתומים ונעלמים תבין כמה ...
אל הדברים שרמזנו כאן. והמשפט נקראת מדה זו בתורה
לשון **אתה אות** לפי שבדרך הזו תלוין האותות והמופתים
בסוד אל חי בהתחברו לשם אדני אז מתחדשים
אותות ומופתים בעולם ובשעה שהצלה לכללה ביציאת מצ
מצרים נתחדשו כמה אותות וכמה נסים וכמה נפלאות בסוד
נורא להים את בני ישראל נורא אלהים. ובסוד ואזכור את
בריתי. ועתה יש לנו להודיעך כי השבת שהיא מדת אל חי
נקראת אות כאמרו ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם.
וברית מילה נקראת גם כן אות כאמרו ונמלתם את בשר ערל׳
ערלתכם והיתה לאות ברית ביני וביניכם והסוד הזה רמזו
אותו בברכת המילה. בא״י אלהינו אשר קדש ידיד מבטן וחק בשארו
שם וצאצאיו חתם באות ברית קדש על כן בשכר זו אל חי חלקינו
צורינו צוה להציל ידידות שארינו משחת למען בריתו אשר שם
בבשרינו בא״י כורת הברית. והקשת נקרא אות כאמרו

את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ .
ונבאר הורשנוך כי ברית הקשת היא ברית כאשר יל״ק שהיא סוד
הזכרון שנזכר אלהי׳ לנח בני עולם . ואות ברית שבת ואות ב
ברית מילה . ולפי רנ״ג כי כבר פקוד שאתה מוצא בתורה
אות היא מיוחדת בינו ובין בני ישראל לבד . ואות ברית ה
הקשת בינו ובין כל בשר אשר על הארץ . ורנ״ג כי למשנים
שלשתם פרה אדם כולם אות . כי כבר ידעת שהשבת נקראת
אות . והרי השבת כלולה בזכור ושמור . וברית מילה נקרא
אות והרי היא כלולה במילה ופריעה . וסוד פי׳ מלת אות
על דרך הפשט הוא סוד י׳ קטנה הידועה לחכמי חכמה שהוא
הקיטה התחתון שבו׳ ונראית י׳ קטנה ונקראת אות ברית חודש
ושבה רנ״ג והכן כל הדברים האלו והתבונן על לוח
לבך ול׳ לבן ממנך . ורנ״ג כי על יסוד הספירה הזאת
בספירה בתורה לשון . והנני מפרש רנ״ג

שבועה

כי כל שבועה שאדם נשבע תלויה בספירה זו
הנקראת אל חי . והטעם לפי שכל לשון שבועה הוא מלשון
שביעה . וסוד השבעה הוא מה שאמ׳ אברהם אבינו לאבימלך כי
את שבע כבשות תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי
את הבאר הזאת . על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי בבאר
שם נשבעו שניהם . הלא תראה ז׳ לשונות שהזכיר במקום
הזה כל אחד מהם לשון נופל על הלשון אמר בתחלה כי את ש
שבע כבשות תשגון תקח מידי לעדות . על הבאר . ואח
על כן קרא למקום ההוא באר שבע . מה שכתוב בתורה כי שם
נשבעו שניהם . ועל הדבר כי שבע כבשות ובאר שבע ושם
נשבעו . כל אלו השבע לשונות מתאחדין באותה שבועה .
ולפי׳ אמר על כן קרא למקום ההוא באר שבע . מאי על כן
קרא כלומר על טעם שבועה כבשות והשבועה . ובמקום
אחר כתי׳ ויקרא אותה שבעה על כן שם העיר באר שבע .
ולא הזכיר כאן שבועה . והסוד העיר תלויה בסוד שבעה .

יחוד

ועיקר הכוונה תלוי בשכינה . ועכשיו יש לנו לבאר הדבר .
דע . כי כל הנשמות הוא נמשך מסוד שבע ספירות שהם
סוד שכינה בסוד שלום . והכל תלוי בעטרה של חי שהוא סוד
שבת שהוא יסוד השכינה . וכל שכינה תלויה בשכינה .
והסוד ובסוד השכינה שבת ונפש . ולפיכך הנשמות שיצאו
בנפש ונשמות בחיים בשהוא שיצאו בשם ה' . והסוד חי
ה' וחי נפשך . כי סוד חי נפשך הוא סוד של חי שממנו נ
נמשכים החיים לכל הנפשות הפורחות מארץ אדם כאמרו
תוצא הארץ נפש חיה למינה . והוא סוד השבת שהוא
סוד יסוד השכינה שממנו נמשכים חיי הנפש כאמרנו . ובסוד
השכינה שבת ונפש הרי חיי הנפש תלויין בשכינה שהוא סוד
השכינה . וכל הכוונה בשכינתו כאלו כמו כל חי ובשבת
הספירות שהוא סוד שכינה בסוד שלום . ואם ברוב משגו
ובחשן כמו בשכינתו עוון לא חיים ונשמה שהרי לא נברא
העולם אלא על ידי של השבע ספירות והם מקיימים כל
הנבראים בסוד שכינה יסוד בסוד שבע ספירות בסוד שכינה
ואם חס ושלום יעקר אדם בשכינתו הרי הוא נעקר מן השבע
ספירות שהם סוד קיומו ונמצא נעקר מן העולם . ונמצא
לומר כי השכינה הוא כל חי שהוא סוד השכינה שהוא סוד ה
השבת שהוא חוזר חיי הנפש שהוא סוד שבת ונפש . ולפי
שהשכינה היא כל חי אמר כתורה כמאן שכינה ואם יעזוב
ושאלו של השמים . ונשמה כחי השלום . הלא תראה השכינה
שהיא כחי השלום שהוא של חי ובשאר ויקומו חי ה' אשר ע
עמדתי לפניו . חי ה' וחי נפשך אם אעזבך . חי נפשך אדני
המלך אני חול שכינה בנשמות כמלך . לפי אין שכינה לבטל ,
את התורה ואת מצותיה . ואם נשמה מוחה ומחויב את
המצוה שאין שכינה חלה לבטל דברי תורה . וכל שכינה
כה' . וכל נדר לה' . וצריך נדרו אותו במקומו כנזכר . כי
הנדר הוא סוד שבת הגדולה שהוא סוד שכינת עולם .

אמר הכתוב כתב אשר נשבע לה' ולא אמר אשר נשבע בה' . כי
הפסוק הזה כן . שדוד המלך ע"ה נשבע לעשות דבר זה לה' .
כלומר שלא ישקוט ולא ינוח עד שימצא מקום מנוחה לשכינה לבנות
לבנות בו בית המקדש . ומשמעות לשון כי כל החומר בשבועה
ונשבעים בו שבועה . ז' הבחינות שהם סוד כל ז' ימי עולם .
כמו אויבים ומבקשים רעתו . שהרי המספר בשבועה כמו
בשבעה והמספר בשבעה . ז' הבחינות נמצא כל יום ויום
משבעה הימים אצלו בזה . וכל יום ויום משבעתם יותר
מקבל את זה הכוחה . ולכן כל הנשבע בארץ נשבע באלהי
אמן . ואין לו לנדור באמונה לה' אמן . ושרש השבועה הוא
כלל ואתה במסכת שבועות באומרם ז"ל דברים שאין האש
מכלה אותה שבועת שקר מכלה אותם ושמם זה [illegible]
הוא [illegible] הרי [illegible] האש שורפת כל עצי
עצים ואבנים ושאר כיוצא בהם מכלה אותם . וכל הדומה
והעפר אין האש מכלה אותם שאין האש מכלה את העפר
שאינו [illegible] האבנים חוזרות עפר ואינם כלות . וכל
שבועת שקר מכלה אפי' את האבנים ואת העפר .
והטעם כי כל הנבראים כלם לא נבראו ואין להם קיום
אלא בשבע ספירות הנקראות שבעת ימים . וכנגדן שבע
ספירות עליון שמים וארץ וכל צבאותם . וכן האש והרוח
והמים והעפר והרים וגבעות וימים וכל מיני צמחים וכל
בעלי חיים למיניהם וכל כיוצא בהם . ולכן כשאדם כופר ב
שבועה הרי הוא כופר בשבע ספירות שהוא קיומו וכונו ואשרו
ויסודו וכל מה שיש לו תלוי בהם . וכשכופר בהן בשבע ס
ספירות שהם סוד השבועה הרי אלו שבע ספירות מכלות
גופו וחייו וממונו וקרקעו ומטלטליו לפי שהכל תלוי בהם .
[illegible] [illegible] נבראו כל היסודות והם היו כלי האומן ה
העושה המלאכה שהוא יכול להרוס ולהשחית את המלאכה .
שעשה כן הכופר בשבועה כמו כאומן שעשה [illegible] .

ובשכבר

וכשכבר האומן שעשה את העולם. יכול האומן להחריב אותו
ואת ביתו ואת כל אשר יש לו אפי' העפר והאבנים לפי ש
שהאומן שעשה את האבנים יכול למחות ולהרס מן העולם
וסוד האומן הוא סוד אמן. ולפי השיטה אמן במשכן. והן
סוד יאהדונהי אמן! כלומר השכינה כאומן שברא את הע
העולם הוא נעשה. וזהו סוד שדרשו חז"ל באמון ואהיה
אצלו אמון. אל תקרי אמון אלא אומן. ולפי אמרו שאמון ש
שכינה אל השיטה אמן אחד הוא. ובזה נבין יבואר לך
סוד מלת אמן על דרך הקבלה האמת כדרך הישרות:
לפי שהשכינה הוא כלל שבע הספירות שהוא האומן לכל.
המקובלים אמרו דברים שהאש אינה מכלה אותם שכינה
שקר מכוה אותם. והטעם שהשכינה הוא האומן ש
שברא את האש ואת האבנים ואת העפר לפי שהעפר אחד
מן היסודות הוא כמו האש ושניהם נבראים. אבל השכינה
שהיא סוד האומן והבורא היא יכול לכלות את האש ואת ה
האבנים ואת העפר ואת שאר כל הנבראים לפי שהכל כיד
האומן שעשה אותם ה מציאות כלם יח' וכו'. וזהו שאמרו לא
לעולם האדם יסדר ונעשה יריק שמים. הרה יזכרו ואמה
הנאמר כלם כבר יכן נהגו תחלתם ויחלמו. והן
שאמרו דברים שאין אש ואיש מכלין אותן שכינה שקר ושקר
ואין מכלה אותן. לפי שהשכינה היא האומן והכל תלוי ב
האומן כאמרו יעקב יאהדונהי אמן. ואמר ואהיה אצלו אמון
ואחז"ל אל תקרי אמון אלא אומן. והסוד הגדול הזה כבר יד
ידעת כי סוד שכינה היא סוד אל חי והוא סוד כי טוב.
ולפי שאמר - בכל הנבראים ויעשו במעשה בראשית וירא
אלהים כי טוב. וסימניך ואהיה אצלו אמון. וסוד ואהיה
ו הדבקה עם אהיה הוא סוד שש ספירות. והאחרונה מן
השש הוא סוד כי טוב. ולפי כל המעשים שעשה אלהים
שהוא אומר במעשה בראשית כל מעלה ומעלה שעשה ב

כי טוב. יום הראשון מה כתי' וירא אלהי' את האור כי טוב.
בשני לא נאמר כי טוב לפי שהוא סוד המחלוקת והפירוד כאמרו
יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים. ובכל
מקום שיש בו חלוק ופירוד אין טוב. בשלישי כי טוב אינו כי אם
לא להיות שלום ולחבר כל הדברים. ולכן כשמסתכלים ובורר
ונסדר כי טוב שהוא סוד יג' מדות ורחמי' אזי כל העולם
כלו חרב ואין טוב. ביום השלישי שני כי טוב הרבה שמוסף
הצדיק. ואומר אמרו צדיק כי טוב. ולפי שלא נמצא
צדיק אלא לפועל שלום בין שני חלקים נמצא הצדיק שלישי.
ממוצע. ונתן סוד שני כתובים המכחישים זה את זה עד
שיבוא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם. והסוד נצח והוד
הוד שלם. כי טוב צדיק הוא כתוב השלישי המכריע ביניהם.
ולפי' לא לו נאמר ביום שני כי טוב. אבל נאמר ביום שלישי
כי טוב שני פעמים. והטעם כי טוב כנגד יג' מדות כי טוב
שני כנגד אדני' שהוא סוד העטרה. וסימנך אמרו צדיק כי
טוב. ועטרת תפארת טובה. והסוד הזה הוא כולל בכל מעשה
בראשית כי טוב בכל יום ויום שהוא סוד האמונה. והכלל
הדברים לא נמצא טוב אלא בשעת חבורן. הלא תראה כי
כשהיה אדם הראשון לבדו נפרד מן חבורו כתי' אומר מה כתי'
לא טוב היות האדם לבדו וגו'. וכשנתחבר עם אשתו
מה כתי' כי מצא אשה מצא טוב. כלומר מצא אותו הטוב.
שהוא שוכן ממנו. ואמר באדם ואשה כי כל שכן וכל
שכן בסוד המעלות העליונות. כי בשעת החבור נמצא
כי טוב. ובשעת הפירוד לא נמצא כי טוב. ועל דרך
זה [illegible] כי שלש ספירות. שהם נצח והוד ויסוד
מתאחדות תמיד. נצח והוד זה לעומת זה. ויסוד הוא
הכתוב השלישי המכריע ביניהם. ולפי סוד זה תמצא
כי טוב הוא שרש ההתחלה של ז' שהוא חן האמונה והוא
שלישי כנגד ז' הוא סוד שש ספירות שלש למעלה ושלש למטה.

שלש

שלש למעלה כדרך זה · הגדולה לימין · והגבורה לשמאל
והתפארת שלש מכריע בינהם · ולפי הפשט שאין כי טוב ·
שהוא שוכן על גבי ארץ שהיא הספירה העשירית מעשר ספירות
ונקרא ההר הטוב · ובשביל ששוכן טוב בתוך ארץ נקרא ארץ ארץ
טובה על שם טוב השוכן בתוכה · והוא סוד וברכת את ה' א'
אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך · והוא סוד לא יחסר כל
בה · וכתי' ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב · ולפי שאדם שהלביש
מלבוש הגבורה בורא אלהים ומשל כל מעשה בראשית תמיד
היה להים להסתכל ומבין מכל מעשה בראשית כי טוב · והוא
סוד שאמר בכל דבר ודבר וירא אלהים כי טוב · ולפי שעקר זה
התכונה סוד [illegible] [illegible] אילן שהוא האילון והאילן והאלן ·
והוא סוד השכינה לפי שכל השמשות כלם קשורות [illegible]
שהוא כחי השכינה שהוא סוד השכינה · [illegible] והאמן שהוא
לשום בריה בעולם קונה אלהי [illegible] אלא שבעה ספירות ·
ובשערם [illegible] [illegible] הרי הוא [illegible] [illegible] שבעה הספירות
לא נשאר לו שרש וענף בשמים ובארץ · והוא סוד שאמר כי
[illegible] לעקר [illegible] בתוך ביתו [illegible] את [illegible] ואת [illegible]
שהכל נעקר שרש וענף · ועתה כי [illegible] זאת והתבונן במה
הוא חומר השכינה ו[illegible] · כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] המשכב לעקר השם
[illegible] [illegible] [illegible] זה · ולפי שאין השכינה היא סוד
שבעה הספירות מעשר הספירות הכלולות בשמו ית' [illegible]
ובשמו השכינה כי בשמו הכל תלוי וכל השכינה בארץ ושבעה
[illegible] [illegible] · ולפי אמרו חז"ל שכינה בשכבה [illegible] [illegible] ·
וסוד השכינה הכלולה מן השכינה כמו שכתו' [illegible]
שכינה · וכתי' ויקראו אותה שכינה · על כן שם [illegible] [illegible]
שבעה כי שם [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] נקראת בתורה
בלשון חק [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כי השם [illegible] [illegible] חחק כל [illegible] [illegible] [illegible]

ומשעור כשפע הגדול ונתן קץ וגבול לכל הנבראים שבעולם ולכל
הנבראים עליונים ותחתונים יש קץ וגבול · ולשפע הגדול אין לו
קץ וגבול כאמרו קץ שם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר ויוצא לאור
תעלומות · ואומר לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד · ופי'
פסוק זה קווי כל דבר ודבר מכל הנבראים יש לו גבול ותכלית
אבל אותה המדה הנקראת מצוה שהיא סוד ספירה עשירית
משפע הגדול והיא הראשונה מלמטה למעלה והאחרונה מלמעלה
למטה · ונקראת מצוה אין לה גבול כי רחבה היא מאד · והיא
המקפת לכל הנבראים ונותנת להם שיעור · והטעם שהיא
שנקראת מצוה כי כל שמותיו השם ית' נעשים על ידיה ועל
פיה · ועל פי מצותה מתנהגים כל הנבראים שבעולם ·
וזהו סוד התורה והמצוה · התורה זו תורה שבכתב · והמצוה
זו תורה שבע"פ · כי תורה שבכתב יש לנו להתבונן בה
על ידי אדני הנקראת מצוה · הנקראת תורה שבע"פ ·
לפי' אמר הכת' לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד ·
ועתה דע והבן כי כל החקיקות הנזכרות בספר יצירה
אחקק השם ית' במעשה בראשית כולם חקוקים בשם יה"ו זו
אדני · ובשני אלו השמות נתן קץ וגבול לכל הנבראים ושיעור
וכוון שלא יצאו חוץ לגבול ושלא ישנו את תפקידם · וכל זה
נכלל במלת חק וחקה · כי יה"ו אדני שבהם נחקקו ונגבלו כל
הנבראים לבל יצאו חוץ לגבולם · וזהו שאמר במזמור הללו
את ה' מן השמים כשהזכיר הנבראים עליונים ותחתונים יהללו
את שם ה' כי הוא צוה ונבראו ויעמידם לעד לעולם חק
נתן ולא יעבור · ואומר חוקות שמים וארץ ובבריתה הלבנה
וכתיב אשר במאמרו ברא שחקים וברוח פיו כל צבאם חק
וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם · ואומר נותן שמש
לאור יומם חוקות ירח וכוכבים לאור לילה · כלומר גבול ה
היום וגבול הלילה · כסוד לרדת יום ולרדת לילה ·· ואומר
האותי לא תיראו נאם ה' ואם מפני לא תחילו אשר שמתי

חול

חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו . ואומר גבול שמת בל
יעברון בל ישובון לכסות הארץ . הרי כל מקום שתמצא ל
לשון חק הוא שם כל הדברים וישרן . וכן ואכלו את חקם
אשר נתן להם פרעה . וכן הטריפני לחם חקי . ולפי שנותן
כל הנבראים למושבם וגבולם על ידי שתי ספירות הללו
הוצרך יה׳ וה׳ לשום אותם בתורה במקומם . ודעים בלשון
חק ובלשון חקה . וכל מקום שאתה מוצא לשון חק הוא
צדק של חי . ולפי הוא המכריע בנתים שהוא הכתוב
השלישי . וזהו סוד שאמרו בספר יצירה ולשון חק מכריע ב
בנתים . כי הלשון הוא כמכריע בין אברי הגוף . ולפי נקרא
חק . וצדק של חי נקראת חק . וזהו סוד תקעו בחדש שופר
בכסא ליום חגנו . כי חק לישראל הוא . וכבר הודעתיך ש
שהוא יום הזכרון בסוד זכרון לחיים . ולפי אמר כי חק ל
ישראל הוא משפט לאלהי יעקב . ודע כי משפט הוא ס
סוד התפארת וסוד יעקב וסוד וחק הוא הקצה התחתון של הן
שהוא סוד המשפט שהוא סוד יעקב . ולפי אמר כי חק לישראל
הוא ומשפט לאלהי יעקב . וכתי׳ שם שם לו חק ומשפט :
ומהו חק שהוא של חי שהוא יום הזכרון אדם נכנס למשפט
כגון זה . ולפי דע שתמצא בתורה מצות הרבה שיש
בהן סימן חק ומצות שיש בהם סימן חקה וכאשר הדבר כך
הוא . כל מקום שתמצא במצוה לשון חק הוא סימן שאותה
מצוה דבקה בצדק חי . שהוא סוד חק כאמרו בפסח מצרים
ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם . וכן כל מקום
שתמצא חק הוא צדק של חי ובברכת ברית מילה שהוא
צדק של חי . כאמר אשר קדש ידיד מבטן וחק בשארו ש
שם וצאצאיו חתם באות ברית קדש . ובכל מקום שתמצא
חקה הוא סימן שאותה מצוה דבקה בעטרת אדני . כגון ויש
ושמרת את החקה למועדה . וזאת חקת התורה . וכן כל
כיוצא בזה . נמצאת למד כי לשון חק וחקה הם סוד צ׳ חי .

אדנ״י הם מדת יום ומדת לילה . הם סוד זכור ושמור וכן כל כ
בזוא בדברים הללו . ועתה יש לך לדעת כי בכל מקום
שתמצא בתורה חקים הם סוד סימן חק . כאמרו חקים ומ
ומשפטים צדיקים . ובכל מקום שתמצא חקות הם סימן חקה
כאמרו אם בחקותי תלכו . את חקותי תשמרו . אבל מדת
יחוד כשמזכיר לשון חקים בלשון רבים י״ל חי אדנ״י נכללים
בהם . וכן כשמזכיר חקות שתי אלו המדות נכללות בהם .
אם כן מה הפרש יש בין חקים לחקות . דע כי חקים
הוא סוד י״ל חי בראשונה . ובכלל שלו אדנ״י ממעלה למטה .
וחקות הוא סוד אדנ״י בראשונה . ובכלל שלו י״ל חי ממטה ל
למעלה . ואחר שהודענוך יש לנו להודיעך הטעם שקרא ק
קצת המצות חקים או חקות כבר הודענוך כי לשון חק ה
הוא סוד חקיקת הדברים ושיעורם וגבולם ושאין יכולין לנ
לעבור חוץ לגבולם . וכן כל המצות הנקראים חקים או חקות
הם מצות סתומות ונעלמות ועמוקות עד מאד . והודיעה
אותן התורה בלשון חק לומר לנו שנקיים אותם ולא נהרהר
אחריהם מה טעם נתנו לנו . ושמור חק גבול ההרהור
והמחשבה בהם . ולא נצא חוץ לגבול הנה המחשבה וההרהור
ולמה נקראו חקים וחקות . וכבר נתן דבר חז״ל בתלמוד .
ואמרו את חקותי תשמרו דברים שיצר הרע מקטרג עליהם .
ואומות העולם משיבין עליהם ואלו הן אכילת חזיר ולבישת
שעטנז . וחליצת יבמה והרבעת כלאים ושער המשתלח ו
עגלה ערופה ופרה אדומה וכו׳ . שמא תאמר מעשה
תהו הם ת״ל את חקותי תשמרו . אני ה׳ חקקתים ואין לך
רשות להרהר בהם וזהו סוד את משפטי תעשו ואת חקותי
תשמרו ללכת בהם אני ה׳ . ולמה כל מקום שתמצא ב
התורה לשון חק או חקה הוא סוד שאתה חייב לקבל ולקיים
ואין לך רשות להרהר אחר אותה המצוה ולהוציא חוץ ל
לגבול השכל . ולפי שטעם המצות הנקראות חקים עמוקי

הם

הם כחקיקה שבו סוד את חוקותי תשמורו · כדי שתמצא
בספת מצרים ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף
וכו · ואמר כן ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד
עולם · וכן בשעטנז כלאים ושעטנז נאמר · כי את חקותי ת
תשמורו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים
וגו׳ · וכן בשעיר המשתלח והיתה זאת לכם לחקת עולם :
וכן בפרה אדומה זאת חקת התורה ויקחו אליך פרה אדומה
תמימה :   ועתה תתבונן כי כוונת לשון חק חקיקה
אל הדברים כשמו הגדול ומפורש הוא נכלל לדרשתו של
המצות המפורשות הנקראות חקים · ואמר לנו לקיים אותם
ושלא נהרהר אחריהם · ולא נצא חוץ לגבול ההשגה ואמר
עד פה להרהר ולא תוסיף כמו שאמר עד פה ת
תבא ולא תוסיף · וכן הוא הדין המצוה וההרהור המחשבה
בכל המצות הנקראים חקים · ולמה שעטנז סוד ברית מילה
הוא מן הדברים הנסתרים והנעלמים בסוד א״ל חי שהוא ס
סוד חק קבוע בברכת מילה חק בשארו צאצאיו חתם באות
ברית קדש כו׳ · והסוד הפנימי שם שם לו חק ומשפט
ושם נסהו · לפי דרך זה תתבונן בכל מקום שתמצא
בתורה לשון חק שהוא סוד א״ל חי ולשון חקה שהוא סוד אדני
ואתה פקח עיניך וראה סתרים נעלמים נפלאים בעין ·
ואדם צריך להתבונן בהם בכל מקום שהוא מסתכל בהם
בכל התורה כולה · ולפעמים נקראת המדה הזאת · הר
וצריך אני להעריך על זה כי מלת הר
היא רומזת בתורה בענינים רבים · וצריך אתה לדעת כ
שבהיותך מוצא לשון הר או הרים לפי זה עד הכונה
כי המדה הזאת הנקראת א״ל חי נקראת בתורה הר
ציון · ומדת אדני נקראת הר המוריה והר ציון היא ה
המדה המקשרת על ישראל · כשמש זה ·
כי הר ציון בכל מקום הוא מדת יסוד והוא סוד א״ל חי

לפי שהר ציון הוא המקום אשר היה ראשונה לבריאת עולם כאמרו
מציון מכלל יופי אלהים הופיע · ומה תאמר והלא אדני הוא
בית שער ראשון הסמוך לבראשית דע שאין לא יניקה מציון
שהוא הר ציון שהוא י״ל חי להר המוריה שהוא אדני הנקראת
ירושלם · לא יוכל אדני לעשות דבר · וכבר הודעתיך כי כל
השפעות שמושל אדני בהיותו נשפע ממדת י״ל חי · כך בשני
בהר ציון הוא סוד י״ל חי · הר המוריה הוא סוד אדני שהוא
סוד ירושלם · ומן הכתוב מפשוטו עולה ושוכן בירושלם אלא על
ידי ציון כמו שכתוב ברוך ה׳ מציון שוכן ירושלם הללויה ·
ופי׳ הפסוק מטעם ציון ועל ידי ציון הוא שוכן בירושלם · ומן
ברכה באה לעולם אלא על ידי ציון כשהוא מריק ברכותיו ב
בירושלם · כאמרו כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם
צוה ה׳ את הברכה חיים עד העולם · והררי ציון הוא נ
נצח והוד · ומשם שמן הטוב נמשך על ציון ומשם יורד
לירושלם · והסוד שנים כרובים על שני שמן עשה שלמה כ
כרובים ומהררים לו נחשבו הררי נחשת כסוד ארץ אשר א
אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת · כמדת הדין האדומה
סוד וההררים הרי נחשת ולפי׳ דע כי הר ציון הוא י״ל
חי והר המוריה הוא סוד בית המקדש וירושלם כבללו ·
והר ציון הוא היסוד המקטרן מיוד שמו מכחו · והסוד
מלחמה לה׳ בעמלק מדר דר · והן המעכב כחבין הר ציון
הוא סוד י״ל חי · והבכנה מוכח בהר המוריה עד שיגיע
זמן פורענות שלאדום לקבל הנקמה ממנו ויאמתו כאמרו ע
שילבשו בגדי נקם הררי ציון שהם יהוה אלהים צבאות ·
והישעו של הר ציון ומן הם הנקראים מושיעים · והסוד
ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה׳
המלוכה · מושיעים לו הם · יהוה אלהים צבאות · בהר
ציון והוא י״ל חי לשפוט את הר עשו והוא שולט בכל ע
עשו שיש בו מלחמה לה׳ · והוא המקטרג כנגד הר ציון

והיא סוד שרו של עשו שעלה יד כבריות שלומים . וזה כתב
התורה והוא לה המלכות שהיא סוד המלכות שהיא סוד
התורה שהיא סוד ירושלם שהיא סוד אדום . וד"נ
כי תמה ממשלת אדום שהיא סוד המלכות והשכינה וירושלם .
יש ארבע מחנות משאות כסא אדום . ונקראות הרי אררט .
והם נושאי כסא מרכבתו . ועל זה נאמר והיה באחרית ה
הימים נכון יהיה הר בית ה' בראש ההרים בראש ארבע
מחנות שכינה . והוא סוד כל יושבי תבל ושוכני ארץ כ
כנשוא נס הרים תראו שישמור עם אדום שהיא סוד המ
המרכבה שעולה מעל רקיע שהוא על מלכותו של עולם .
ויעמד הנס על ראש ההרים הידועים ארבע חיות על
ארבע מחנות . וד"נ כי יש עוד כמה הרים ומהם
[illegible] נכונים ומהם הרי נשף ושאר כמה הרים חיצונים .
וכולם מקיפים סביב להר המוריה בסוד אדום והוא סוד ה
[illegible] המים מלכות [illegible]
אחת היא [illegible] תמה . ועל זה נאמר ירושלם הרים סביב
לה וה' סביב לעמו . וד"נ כי כן ההרים שסביבות
ירושלם [illegible] ההרים הנקראים הרי נשף [illegible] .
בישראל [illegible] חוץ להר ציון וירושלם [illegible]
על הרי נשף . לכן [illegible]
בהר ציון ובהר המוריה . [illegible] אמר השם ית' ל
ישראל [illegible] את הר שעיר לרשת אותו . ותטעם
כי הר שעיר הוא עשו . וכו [illegible] השעירים אשר
הם [illegible] אחריהם ושעיר [illegible] יקרא שעיר . הן
עשו אחי איש שעיר . ונקרא שעיר המשתלח ונקרא ה
הר שעיר . [illegible] ולא [illegible] עוד [illegible]
וד"נ כי עשו לוקח בחלקו מן השעירים השלטים [illegible]
לארץ [illegible] שאמר [illegible] שעיר [illegible]
[illegible] וילך אל ארץ [illegible] אחיו [illegible]

שאמר הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד · והטעם
כי שאר הגוים יש להם שרים עליונים כמו [illegible] והנה שר יון
א · ושר מלכות פרס · וכן לשבעים אומות · ובישראל
שנים עשר נשיאים · אבל [illegible] חלקו ונחלתו השבטים
שהם השלשה שבכל הנבראים · ולכן נקרא שעיר · ואומ'
ואתן לעשו את הר שעיר · וזה שאמר כארזים אם תקננה בי
כוכבים וגו' · לפי שיש לו שר הנקרא סמאל והוא הכה לשעירים
ויפגע לעולם מאדים · אבל אינו מכלל [illegible] שרים הן
הקיימים כעולם של שמים · ולכן אמר הכתוב ולמהלל
עולם עדי עד · הוא סוד ה' זכרך לדר ודר · וזה זכרי
לדור דור · והוא השטן המקטרג למעלה כנגד ישראל · והוא
סמאל הרשע · אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך
משם אורידך נאם ה' · [illegible] ירידתו כשלות מושיעים
שהם יהודה [illegible] של הר ציון שהוא [illegible] · לשפוט
את הר עשו שהוא הר שעיר · ויפקוד ה' על צבא המרום
במרום ועל מלכי האדמה באדמה · ואז כי רותה בשמים ח
חרבי ואחר כך הנה על אדום תרד · והיות זה מה כתו'
מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה וגו' · אני מדבר
בצדקה רב להושיע כמו ועלו מושיעים בהר ציון ·
ולפי דרך זה אמרו כי הר ציון נקרא הר יהודה בהתחבר
הר ציון והר המוריה · בסוד ויקרא אברהם שם המקום
ההוא ה' יראה אשר יאמר היום בהר ה' יראה ולשון הר
המוריה על ידי אומנות הר ציון כשמשו הברכה היה ·
ולכן אמר כי נשבעתי נאם ה' כי יען אשר עשית את הד
הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני · כי ברך
אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וגו' · ולכן
כל מקום שתמצא מי יעלה בהר ה' הוא סוד חבור ציון ב
ירושלם · הר קדשו הוא סוד הר המוריה וירושלם בחבור
[illegible] ציון ומציון ·

ציון

וענין ירושלם הוא סוד י״ג מי אדני. זכור ושמור ומתוק ציון
שהוא סוף תשע הספירות שהן השער לירושלם שהוא סוף
הספירה העשירית למטה כאמרו ברוך ה׳ מציון שוכן ירושלם
[illegible] כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם צוה ה׳ את
הברכה חיים עד העולם. ומשם הברכה נמשכת לירושלם.
ולכל העולם. ובסוד הדעת. כי [illegible] הוא סוף התשע
ספירות ממעלה למטה והוא המריק ברכה לאדני. וכן
הוא הסוד בהיות [illegible] [illegible] כעולם או השמים [illegible]
מאציל ברכותיו למטה. ועל ידי [illegible] על ידי ציון. וכן הוא
[illegible] מציון מכלל יופי אלהים הופיע. ואמר [illegible] ושמים
ענין ישראל שהם כהונה מה כתיב כי מפני [illegible] נאסף הצ
צדיק. והצדיק הוא סוד מדת ציון. וכן הוא אומר
וצדיק יסוד עולם. ואומר מציון מכלל יופי אלהים הופיע.
[illegible] [illegible] צדיק או [illegible] הר ציון. [illegible] כהפרטם
[illegible] ציון. או כתיב על הר ציון [illegible] [illegible] הלכו
בו. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] הנקראים ירושלם.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הנקראים [illegible]
[illegible] מחלוקת ברמזים. [illegible] צבאות. [illegible] [illegible].
[illegible] זה כתיב [illegible] [illegible] כהר ציון [illegible] הר [illegible]
והיתה לה׳ המלוכה. ואז [illegible] ירושלם וציון כאחד.
כי ירושלם היא [illegible] המלוכה [illegible] והיתה לה׳ המלוכה.
וזהו סוד [illegible] יאמר [illegible] ציון [illegible] ירושלם [illegible] ונשוב
הספירות [illegible] [illegible] מה [illegible] ואלו [illegible] [illegible] אשור.
[illegible] באמרו [illegible] והשתחוו לה׳ בהר הקדש בירושלם.
בהר הקדש זהו הר ציון. בירושלם היא [illegible] המלוכה.
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] באמרו הצדיק [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] את צדק. ואלו [illegible] צדק [illegible]
לצדק [illegible] [illegible] לצדיק. וזהו [illegible] צדק וצדקה.
והם הנקראים הר הקדש וירושלם. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

כוללת המחזור שכונתו לימין · והסוד כדור המחזור
אבדה לכללה · ואחר שהודענוך כל מן העקרים ·
דע כי המדה הזאת גם כן נקראת כל היותה מדה
מיוחדת לאצילות ונעשה כבנין שלשתן לקבל כל אחד ואחד
חלקו במרכבה · וכשהמדה הזאת נכללת כל מיני שפע ו
ומקבלת הכוחות מכל תשע הספירות נקראת כל בלשון ·

כל

והטעם לפי שהמדה הזאת מושכת מכל הספ
הספירות העליונות כל ההמשכות כלן למטה
ומכאן אותם כהוד השם יה האל אדני · ולפי שהכל
תלוי במדה זו נקראת כל · ויש לפעמים נקראת ה
המדה העשירית שהיא אדני כלשון כי שם גם המדה
זו · וזהו סוד זה שאמר אני ה' עושה כל נוטה שמים
לבדי רוקע הארץ מאתי שהרי בכח מדת כל נבראו
שמים וארץ וכל צבאות מעלה ומטה למטה ·
והסוד ויכלו השמים והארץ וכל צבאם · וכלי הוא לא
ירת כל · הסוד הגדול השכל היא סוד כל וכל
שתי המדות כסוד זכור ושמור והן סוד ויכלו השמים
והארץ · וכל להיות כל השכינה ושלשת האבות
ירשו מדה זו שהיא כל כסוד זכור ושמור · ובאברהם
כתיב וה' ברך את אברהם בכל · ביצחק כתיב ואוכל
מכל · ביעקב כתיב כי יש לי כל · ובזה זה אמר
דוד עשה כל מחזורי כל ישראל · לפי שהמדה הזאת היא
שהשפעת עד ספירת בינה כמו שאמרנו · ונמשכת בינה
ש חמשים שערים ומאותן שערי בינה נקם כל חי ונק
בלשון כל כי משר נמשך כל · ולפי כל קבל חמשים ·
כי כל הדברים המתמשכים בכל הנבראים מחמשים שערי
בינה נמשכו · וסימן כל הנבראים הוא כל · והסוד הגדול
וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד · וכבר
הודענוך כי המדה הזאת נקראת כל ויש לך להעריך על סוד

סגולי

סניפי דין. ד"א כי כשהתחבר מדת זכור עם מדת ש
שמור אזי כל העולם כולו כולו בשלמות ויסוד את הכל
שנה ומה כתוב כי מדת זכור נקראת כל. ומדת שמור
נקראת כלה. וכשזכור ושמור מתאחדים כאחד יסוד כל
וכסוד כלה אזי אומ׳ את הכל עשה יפה בעתו. וד"א
כי יש שעה לטובה ויש שעה לרעה וכבר גלה שלמה הסוד
ואמר עת ללדת ועת למות וכל אותה הפרשה. ואם כן
עת רצון ועת רעה כמו שדרשו חז"ל כמו חלק. והוא מגלה
לך הסוד. ד"א כי מדת אדני נקראת עת. וכשהיא מת
מחוברת במדה [illegible] טוב אזי הוא עת טובה שהרי טוב
מתחבר עם עת. ואם חס ושלום טוב נפרד מעת הרי מ
מתחבר אצל עת שני אחר היושב חוץ למחנות ונקרא רע.
והוא סוד ועת הרעה טוב ורע. וכבר פירשנו זה כשזכרנו עת
הרעה. והיא מדת אדני הנקראת כמדה זו והכל כפי הדין ה
הישר ומשפט אמת. וכבר גלה שלמה עת שניין את בסוף
קהלת ואמר כי על כל מעשה האלהים יביא במשפט על כל
נעלם אם טוב ואם רע. ולפי דרך זה אדם חייב [illegible] לבו
על הרעה כשם שמברך על הטובה. וזהו סוד [illegible] דבר אל
אהרן אחיך וגו׳ ואל יבא בכל עת אל הקדש מהו בכל עת כלומר
בכל עת שאינה היא רעה שהדברים הנקראים רע מחוברים
לעת. וזו שאם אותו העת היא מאותם העתים המיוחדים
הנקראות עתות המצוה. כי כמה עתים מיוחדים יש [illegible]
לפרקן וכל אחד ואחד מיוחדת [illegible]. [illegible] הרי [illegible]
וגו׳ ובכל עת אל הקדש ובאו זה עת [illegible] לא [illegible] באו
יבא אהרן אל הקדש. כמדה שהיא נקראת זאת. לפי
שמדה זו היא שהוא טוב מחובר לה ועל שמו נקראת זאת.
וכבר הודענוך כי על ידי שם אדני היא נקראת עת רצון
והיא עת של רחמים שהוא טוב. ולפי שעל ידיה מקבלים
כל העולמים ברכות [illegible] עת [illegible] ונכון.

וזהו שנתן להם את אלהי כשהו . כסוד את הכל עשה יפה
בעתו והודיע לחבר דרך זכור אשר שמור שלכן אשרי אשרי
שמרו משפט עושה צדקה בכל עת . כלומר המקרב דרך שמור
אשר משפט אני הוא משפע הברכה בכל הדברים שבעולם .
בין בספירות העליונות בין בדברים החיצונים שהם חוץ לס
לספירות . כי כשהספירות העליונות משפעות ומסדרות אז
כל הדברים שבעולם מקבלים כח שפע ואיכלות וזהו סוד
עושה צדקה בכל עת . כי היאך אפשר לו לאדם לעשות
צדקה בכל עת ועת בכל שעות היום . אף סוד הדבר
הוא כשאדם מחבר דרך שמור אשר משפט אני הוא
עושה צדקה בכל הדברים שבעולם ואפי' בדברים החיצונים
כל שכן בעליונים שבכלל הכל נקרא כל עת . והכתוב
סוד הפסוק האומר עושה שלום ובורא רע . בין סוד עץ
הדעת טוב ורע . וסוד עת טובה ועת רעה . כי מה ש
שמין שלום אשר רע אומר עושה שלום ובורא רע כי שלום
הוא אשר מלמעלה ושוב אשר רע . ולא שמין שלום שאין
אותו אשר רע זה ידוע למביני האמת . כי המדה הנקראת
שלום היא הנקראת טוב ולהפך אומר עושה שלום ובורא
רע . כי הרע הוא חוץ למחיצת היסוד הנקרא טוב .
והוא סוד כל ולפי שנתקן כל מעשה בראשית כאותם הע
טוב לעולם כתי' וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
מאד: והמדה הזאת נקראת לעולם

אביר יעקב

והטעם כי מסורת יאמר כן . בסוד
שכל קטן ושכל הגדול . והטעם
שנקרא אביר יעקב ולא אביר אברהם ולא אביר יצחק . לפי
שהמדה הזו היא תלויה ביעקב שהרי יעקב הוא קו האמצעי
בסוד ז' של שדי וכו' . וסוד ז' של שדי היא מיוחדת ליעקב
בסוד התפארת . וכל שאותיות מדות אברהם ויצחק . אברהם
לימין ויצחק לשמאל . ויעקב קו האמצעי . וסומך ויעקב

[illegible]

חסד החצון

[illegible]

חסדי מאתך לא ימוש . ועל זה נאמר כי המלך בוטח בה' ובחסד
עליון בל ימוט . והטעם הוא חסד עולם והוא חסד אברהם של
עולם תתן אמת ליעקב חסד לאברהם . ולפי שהפחד שהוא מדת
יצחק שהוא סוד מדת הדין מתערבת עם החסד של אברהם .
ולפעמים מערבת את החסד לצד הדין כאמרן ועשה חסד עולם
ואמר . ימינך ה' תרעץ אויב . אז חסד אברהם חסד לא מעורב
עם הדין . כי לפעמים מתגברת מדת הגבורה ומתהפכת ב
כהנכה חסד אברהם ולפי נקרא חסד אברהם חסד עולם .
· לפעמים מתעלם בסוד שתי מדות שבהם מתנהג העולם
בסוד שתי מדות [illegible] ונעלם בסוד מעלה ומטה ימין ושמאל
פנים ואחור . ולפי חסד עולם יש בו דין ורחמים . השלשי
הוא חסדי דוד הנאמנים . והם חסדי א"ל ח"י הנאמר נצח
וסודם שוכים וחסד אברהם . ונקראים חסדי דוד בהיותם
ושל מדתו . ובשנמשכו אלו החסדים ובאו דרך שער דוד
ונקראים חסדי דוד ומקומם לשם אדני נקרא שם אדני ב
כלשון חסידה וסימנך אם אברה חסידה ונוצה . ולפי שהיה
דוד המלך עה שואב החסדים העליונים ולמעלה הנקראים
חסדים ועוכים וחסדים הראשונים אמר הכתוב איה חסדיך הי
הראשונים ה' נשבעת לדוד באמונתך . והיה דוד מכוה עצמו
על זה שמרה נפשי כי חסיד אני ולפי המשכת התולדות כת
כמעמים השרשים מן המדה שלדוד אמר הכתוב אמרתי עולם ח
סד יבנה . ולפי שפעמים מסתלקת ונאספת למעלה למעלה
מדה הנקראת חסדי דוד באמרן כי מפני הרעה נאסף הצדיק .
לפי אמר הכתוב הושיעה ה' כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני
אדם . בסוד חסדי דוד הנאמנים . והודע חסדי דוד יודע
סוד הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו . רווח והצלה [illegible]
ויבין כמה שערים עמוקים נרמזים בתורה : **ואחר**
שעוררנוך על אלו העיקרים הגדולים יש לנו
להודיעך כי המדה הזאת הנקראת א"ל ח"י היא כרמון מכוח

ועכשיו לפרש התפלות [illegible] . והיכל זה נשמרים כמה
שומרים וכמה חיילות לשמור ולהעלות כל התפלות הנכנסות
מהיכל [illegible] . והיכל זה כורחין התפלות והצעקות והתחנונים
וכשיחיד שמתפלל בכוונת תפלתו דרך היכל [illegible] . וכורחין את
אותה במקום זה ואמר הוא ראוי להכנס דרך שער [illegible]
אל השומרים שמתמנים עליו ומקבלין אותה תפלה ומכניסין
אותה עד הגיעה לפני יהוה יה . ואמר הם נושאים התפלה
שמדבר שמתפלל אותה הגיעה קורין לאותה התפלה שלמעלה
תפלה פסולה . וקורין כל דברי אותה התפלה פסולה . והם
והכרוז קורא [illegible] תכנס אותה התפלה לפני יהוה יה . ונקהל
מכריז ואומר אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי
לפסילים . ואמר עושין אותה התפלה [illegible] . וכורחין אותה
לחוץ ואינה נכנסת ונועלין השערים בפניה ואינו סוד שאין
[illegible] תפלה [illegible] ולא כזה את התפלה . כי במקום זה
[illegible] וכורחין כל תפלה שהיחיד מתפלל ומשרשרין את אותה
התפלה . ואמר [illegible] רוב התפלות שמתפלל אדם
יחיד נפסדות ונאבדות כי אחד מאלף לא יוכל להתכוין בתפלה
היחוד כמו שתהא תפלתו ראויה להתקבל . [illegible] שאין
הדבר כן . אבל כל אותן התפלות הפסולות הנקראות פסולין
כשדוחין אותן לחוץ ואינן נכנסות השער [illegible]
[illegible] להכנס כי שהוא [illegible] ברא מקום אחד ומסר לאחד [illegible]
[illegible] ושומרים . וכל אותן התפלות הפסולות הנדחות
מכניסין אותן באותו מקום ונשמרות שם . ואמר חזר זה
היחיד שמתפלל תפלות פסולות שנשמרות באותו המקום
[illegible] ואחר והתפלל תפלה אחת בכוונה גדולה ותפלתו
[illegible] ושלמה אין אותה התפלה הכשרה נסתלקה [illegible]
נכנסת באותו היכל החיצון שהתפלות הפסולות שהתפלל
[illegible] ונשמרות שם [illegible] אותם התפלות
הפסולות שהתפלל ועולות כלן עם אותה התפלה הכשרה

שהתפלה עכשיו וכל הנבואות [illegible] בעקירה אחת לפני השם וכו' .
ונמצא שלא יפול דבר מאותן אחד מכל התפלות שהיחיד מתפלל .
ואם לא חזר אדם בתשובה ולא התפלל תפלה כראוי כהוגן כל
אותן התפלות הנפולות נושאין אותן [illegible] לפתחא [illegible] .
ויהיו אותן האדם [illegible] אחר הטומאה . אז נכנסין לפנים
שערי תשובה . ובמוכל זה הסוד [illegible] הוא [illegible]
אותם השערים שיש [illegible] בכל יום ויום והם שערים [illegible]
נכונים לקבל תשובה כשהן חוזרין ומתנחמין על מעשיהן הר
הרעים . וכשאותו קבל התשובה מתפלל ובוכה ומוריד דמעות
בתפלתו נכנסת תפלתו ובכייתו ודמעותיו בשערים הללו .
אותם שנכנסין לאותו אורח שערי תפלה שערי דמעה לא נכנסין
לפנים . וזהו שאמרו ז"ל אותם שערי תפלה ננעלין שערי דמעה
לא ננעלו . של שופך דמעתו [illegible] הלא בספרתך . והרמז
[illegible] חזקיהו של [illegible] חזקיהו בכי גדול . ואמר השם
שמעתי תפלתך ראיתי את דמעתך . ואותם [illegible] השערים
[illegible] דמעה [illegible] המקדש [illegible] שערי
דמעה פתוחין תמיד . [illegible] בכל [illegible]
ובכי [illegible] . לפי כשאדם רוצה שתתקבל תפלתו יתכוין בה
וישפוך דמעה ואין תפלתו חוזרת ריקם . וכן [illegible]
חנה [illegible] ותתפלל על ה' ובכה תבכה .
ותדע לך שאותה הקריאה כל שערי התפלות היתה [illegible]
מעשה [illegible] מדרי המרכבה . [illegible]
[illegible] יהוה צבאות אם ראה תראה
[illegible] . [illegible] שהוא [illegible]
[illegible] ה' צבאות [illegible] תולדות כל [illegible]
[illegible] . [illegible] אחר
שם נכנסות כל התפלות שאותן היחידים שהקדימו [illegible]
[illegible] לתפלת הציבור . וכל אותן [illegible] לא
להתפלל [illegible] הציבור [illegible]

לב

ואתה המשכילים כאותו היכל . וכשמשלמין הציבור התפלה
מצוה ידוע יש שנכנס לאותו המקום ולוקח משם כל אותן
התפלות היורדות לתפלת הציבור ועושה אותה עטרה
תפלות שלציבור לפני השם ית' . וכל השעיים הללו שאמרו
הם בתפלות היחידים . אבל בתפלת צבור אין כל מעוה
כל שעור יכול לעכב לא כשהציבור מתפללין תפלתו ב
נכנסת ומקובלת על כל פנים . וזהו סוד פנה אל תפלת
הערער ולא בזה את תפלתם . את תפלתו לא נאמר
לא את תפלתם . ופי' הפסוק כך פנה אל תפלת הערער .
כלומר כשהיחיד מתפלל כורחו את תפלתו אחר היא ראויה
להתקבל כמה מערערין יש עליה . אבל כשהציבור מתפלל
לא בזה את תפלתם . כלומר שאין תפלתם קונה כל כך ו
מקבלים אותה למעלה וזהו שאמרו מני שאין הקב"ה מואס
בתפלתם שלרבים שנ' הן אל כביר לא ימאס . ואומר פדה .
למעלה ושפע יורד עליון על הציבור . ואומר עוד אותם ע
עת רצון כשהציבור מתפללין . ואומר ומי גוי גדול אשר לו
אלהים קרובים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו : ועתה
[illegible] והתבונן כי שתי היכלות אלה שהזכרנו אדני
והשני נקרא על שם שלום וברכות כל תפלות ישראל
מתפללין . וסוד תפלת הציבור הוא סוד אדני שהוא סוד
כנסת ישראל ולכן אינה נדחית . וכל אלו הדברים שאמרו
בתפלת היחיד ותפלת צבור נהגות כל ישראל על ארצותם
כל שכן בירושלים וכל שכן בבית המקדש . אבל כשישראל
יוצא לארץ כמה מערערין וכמה מעכבין וכמה מקטרגין שמה
וכל תפלת הציבור כל שכן אבל תפלת היחידים שהרי כ
ישראל הם חוצה לארץ הרי הם ברשות שרי האומות ואין ד
דרך לעלות התפלות שאין שערי שמים לא בארץ ישראל . וכן
הוא אומר ביעקב. מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית
אלהים וזה שער השמים . ואמר כן בתחלה לארץ הכל סביבם

ואמר השלום . ועוד שאמרו שרי האומות אין מנוסין לישראל
כלום וכן הוא אומר ואין מתחת שפי כל לה כי עם מיוחל
שדמים . וכל שכן כי סגולה היו אדום אומר ומקטרג הגזר על
ישראל ומעורר עליהם לומר וכותרים וכל המקטרגים על ישראל
צריך האומות כלם שעומדים בין הארץ ובין השמים בראיון כתב
ומחייבה להפסיק בין תפלות ישראל לאביהם שבשמים וכן נקראו
שרי המפסיק . ועל זה אמר סכותה בענן לך מעבור תפלה
וכן הוא אומר במראות יחזקאל בגולה וארא והנה רוח סערה באה
מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין ה
החשמל סביב לו . ומכין פסוק זה יבין כלה מחיצות מסבבות ב
קדושה ומפסיקות בארץ ישראל כמו כי עם שנתקבצו היו מסבבים ב
כיכר [illegible] לאלהים . וכל זה בארץ כל שכן בחוצה לארץ .
ואשר כן מה יהא על תפלותיכם של ישראל בחוצה לארץ . דרך
כי התפלות שהן חוצה לארץ אין להם דרך לעלות לפני השם ית'.
ואחר כשישראל משלחין אותן מחוצה לארץ עד ירושלם . וכשמגיעות
לירושלם משם הן מתעלות ועולות למעלה . וזהו [illegible] ברמז
בהתפללו בגולה וכו' פתוחין לו בעליתו נגד ירושלם [illegible] . וזה
זה שלמה המלך אמר אותו כמו שבנה בית המקדש והיה מתפלל
על ישראל ואמר כי יתפללו אליך כי [illegible] אשר לא יחטא
[illegible] ונתתם לפני אויב ושבו שוביהם אל ארץ האויב
רחוקה או קרובה . והשיבו אל לבם בארץ אשר נשבו שם ושבו
אליך והתחננו אליך והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבו
לאבותיהם העיר אשר בחרת והבית אשר בניתי לשמך . ושמעת
השמים מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם .
ושמה דרך ורואה אני [illegible] שלמה המלך שאין התפלות חוצה
לארץ עולות למעלה . אלא כל ישראל שהם בגלות סביבות .
ירושלם בארבע כנפות הארץ וירושלם עומדת באמצע ואחר
שהם בגלות בסביבות ירושלם בארבע כנפות הארץ לחוצה ה
מתפללים [illegible] כלם מכוון נגד ירושלם . וכן אותן שהן בארץ

התפ

והכהן מכוון כנגדו . שיאמרו כל ישראל שהן מתפללין בארץ ישראל
ישלחו מחשבתם כנגד ירושלים ובית המקדש . ואשר התפלה
עולה דרך ישר לפני השם ית' : ונקודה יש לנו להודיעך
עד כי תפלות חוצה לארץ לתפלות ארץ ישראל : דנו . כי
תפלות ארץ ישראל דומה למי שהוא מדבר לבדו . עם המלך
והוא קרוב אל בית המלך והוא כדרך פנים אל פנים רעו .
ותפלת חוצה לארץ דומה למי שהוא צריך לדבר לפני המלך
והוא רחוק מבית המלך ויש בדרך כמה שומרים וכמה מונעים
ושומרים וכמה חיות רעות . ונקודה רעה כמה ארסה צריך
לעבור כדי שיגיע מנוף הדרך : ואחר העורת והשמירה יתבונן
שתהא התפלה ראויה להתקבל כמו שאמרנו . ועל דרך זה
כי כמה מונעים ומקטרגין יש לתפלות ישראל כשהם מלבדים לה'
לירושלים על ידי כחות הטומאה של אומות העולם ולכן יש לך
להתבונן כמה אנו חייבים לעשות תשובה ולהתבונן בתפלותינו כל
כוונתנו ותפלתנו בחוצה לארץ כדי שתהיה ראויה להתקבל לפני
לפני השם ית' : ואחר שעוברת על כל המקטרגים הרקיעים
שהם בדמיון רקיע . יש לנו להודיעך כי סוד אל חי הוא סוד
ברכות התפלות והבקשות והשבחים בהון ונערכת במדת
חי אני השם ית' הנקרא צדיק שהוא סוד התפלה מתקבלת
עם אל חי : ואז כל האורות כל הספירות על ידי התפלה
ובשמדבקות התפלה באל חי הרי היא נכנסת בכל החדרים עד
מקום התפלה . ועד הכוונה מתדבקת בחכמה הנקראת ראשית
ולכן אנו אומרים כראש התפלה אדני שפתי תפתח שהוא השער
להכנס . וסוף התפלה אנו אומרים יהיו לרצון אמרי פי
כי שהרצון הוא סוף המעלות כמו שהוא לאמונה והוא סוד
שלשה המיוחד הנקרא רצון . ועד הרצון שהוא יוד
עלה בקוצו של יוד העליון ומתדבקת בכתר העליון ובורא
אין סוף : ונקודה אמרו כי התפלה מסודרת על שם ה
הגדול ית' שהרי בתחלת התפלה אנו אומרים אדני שפתי תפתח

שהוא סוד ... אחרונה של שם והוא לבוש מכל הספירות ו
ששם ... וסוד התפלה אין אומרים .דין לדעתו אמרו כי
שהוא סוד אות יוד שבשם שהוא סוף המעלות ממטה למעלה .
לכן שהתפלות שהם שלמות של הכתר התקינו בתפלות מוסף
כתר יתנו לך ה' אלהינו . כלומר כל התפלות הראשונות שהתפללו
ישראל שלמות של הכתר ולכן אנו אומרים כתר יתנו לך ה' שהוא
התפלה שמוסיף כתר בשלמות התפלות . שלא נכתר ואחר כך אומרי'
שקדוש הכל ששורשו ששם יש לך להתבונן כי כוונת האדם
יתבונן בתפלתו שיצא מותר את השם כאותה התפלה ומתחיל
כאות ה' אחרונה שבשם של שהוא מותר כל הספירות ומינה
של אות י' שהוא אות ראשונה שבשם של שמשם התפלה
דבקה בכתר עליון . אם כן יש להבין לך כי התפלה שהיא
עבודה בדרך זה שאמרנו וזהו סוד שאמרנו . וזהו סוד שאמרו
אי זו היא עבודה שבלב הוי אומר זו תפלה . ולפי דרך זה
תבין כי התפלות שנתקנו במקום הקרבנות . ובכך יה
ידעת כי סוד הקרבנות הוא סוד הספירות וסדור המעלות
ותקון הצנורות . ולכך נקרא קרבן מלשון קירוב : אם כן
הרי שהתפלה שנתקנה במקום הקרבנות לפי שהקרבנות קרובי'
המעלות של ידי מעשה והתפלות של ידי דבור . והסוד
שלמד מרוב שפתותינו : וזהו שאמרו חז"ל תפלות כנגד ת
מידין ומוספין תקנום . ואחר שהודעתיך של שקדוש הכל
בעשר הענק ... יש להודיעך של שער שמות הקדש כמו ש
שתראה בעזרת ה' אמן

יי' אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי
יעקב סלה

גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה את מזבחותיך
יי' צבאות מלכי ואלהי

שני שמות הקדש

שהם שלישי ורביעי עליך
המעלות הם הנקראים

אלהים צבאות יהוה צבאות

[illegible]

שמות ושלמות בספירה עט״ר המקראות בלשון כל״ת היא כלולה מן הכל
השמות כי שדי מחברן · ובספירת עט״ר כלולה מן הכל אני
גם היא משפעת ברכותיה בכל הנבראים לעולמים · ולפי
שהיא כלולה מכל הנבראים גם כן כאשר כל על שם עט״ר ה׳
המשפיעה כל נברא ונברא כפי מינו · ועתה יש לנו לעיין
כלל זה בכל מקום שאתה מוצא בתורה לשון כל שהוא מורה
שלשה ענינים לפעמים הוא מורה לשון כל מדת אל חי ·
ולפעמים מורה עט״ר · ולפעמים מורה על כל הנבראים
כלם · והעד כמו שנתבאר הודעתיך כי מכח הכל יצא הכל
ואח״כ התבונן כמה שאמר באברהם וה׳ ברך את אברהם בכל ·
וביצחק ואוכל מכל · וביעקב וכי יש לי כל · כי [illegible] בספרה
הכלולה מן הכל מהכתוב · ויש לך לדעת כי כל השופעות ·
והברכות באות ממדת אל חי על ידי יהו״ה אלהי צבאות
שהי אלהים הוא כלול בכל הדברים כלן חסד ודין ורחמים ·
ולפי דוד המלך ע״ה מתלבש בספרת אל חי והוא סוד הרגל ה
רביעי מרגלי המרכבה היה כלול בחסד בדין וברחמים [illegible]
[illegible] אומר והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי
והוא אדמוני זהו סוד המשכת הדין הנק׳ אש אדומה · עם
יפה עינים זהו סוד חסד לאברהם שהוא סוד עין החסד והוא
היה עינו על עולם · וטוב ראי התורה ושקט שהיה תלוי
בו · ואם תאמר הרי כתיב בעשו ויצא הראשון אדמוני · לא
כאדמוני שלעשו אין בו סוד התערובת טוב ולא יותר לא אדמוני
כלו כאדרת שער · אבל בדוד והוא אדמוני עם יפה עינים
וטוב ראי · והמשא דוד כלול מן הדין והרחמים · המשא
כתוב בדוד ע״ה ויהי דוד עושה משפט וצדקה לכל עמו ·
משפט מצד הדין והוא אדמוני · וצדקה מצד החסד והרחמי׳
עם יפה עינים וטוב ראי · ולפיכך כשהיה דוד מתלבש מדת
אדמוני היה נלחם מלחמות ה׳ עם אויבי ה׳ ולא ישוב ריקם
וכשהיה מתלבש טוב ראי היה מורה תורה את ישראל ועושה

עמהם כמה חסדים כשן יפה · וכן הוא אומר טוב עין הוא
יבורך כי מלחמו · וכן כשהיה מתלבש טוב רואי היה מורה הת
תורה לישראל והיה רואה ומסתכל בסתריה ובכסף לשעשוע ...
ישעיה והיה אומר טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף · והיה
בכסף ובזהב ואומר גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך · והיה
מקיים בתורה מדת טוב רואי · והמדה הזאת היה יורד למתן
תורה : ולפי ששלשה מדות הללו נתחברו במדת ח"י שהן
חסד ודין ורחמים ונאחז דוד בשלשתן נעשה גם הוא רגל ר'
רביעי למרכבה נושא את השלשה · ולפי אמרה תורה שלש רגלים
תחג לי בשנה כנגד אברהם יצחק ויעקב · והרגל הרביעי
הוא שמיני חג עצרת כלו שאמר וכוסו השמיני עצרת תה
תהיה לכם · ואמר ז"ל בסוף סוכה שמיני חג עצרת רגל בפני
עצמו הוא לענין פז"ר קש"ב · ואמר הר שלש רגלים היינך
זה רגל בפני עצמו והרי הם ארבע רגלים · ואמר רגל בפני
עצמו באמת הוא סוד ציון דוד · והוא סוד רגל רביעי לכסא
המרכבה · והסוד כלו שאמרה תורה שלש רגלים ואמרה שלש
פעמים · וכשנולד יהודה שהוא סוד ציון דוד הוא סוד
הרגל הרביעי שהוא סוד הכן הרביעי · זה שאמרה לאה הפ
הפעם אודה את ה' על כן קראה שמו יהודה ותעמוד מ
מלדת · הפעם בודאי שהוא סוד מעלה רביעית רגל רביעית
אודה בודאי זה הוא דוד שפה לך בהודאות ותשבחות ·
ותעמד מלדת עד כאן היא שעורת הספירות ... ואילך
הפירוד · ובהתחבר זכור ושמור ומלכות בית דוד לדוד ·
אז ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד :
ודע כי שתי מלות הללו הנקראים יהוה אלהים צבאות
מהם נמשכים כל צבאות העולם עליונים ותחתונים לפי
למיניהם · ומהם נמשכות כל מלחמות העולם ובמקום זה
הוא סוד הקנאה · וזהו סוד קנאת ה' צבאות תעשה זאת
ואומר · ויקנא יהוה לארצו · וממקום זה ינקים הנביאים

נבואתן במאמרם כה אמר יהוה צבאות . ודע כי מעלת
משה רבינו ע"ה היתה על כל הנביאים כולם . ומשה רבינו
ע"ה לא נשתמש במלת יהוה צבאות לפי שמעלתו רבה ביהוה
ואינו צריך להסתכל במראות הצבאות . ולפי נאמר כי משה
רבינו ע"ה נסתכל באספקלריא המאירה של פה אל פה אדבר
בו ומראה ולא בחידות ותמונת ה' יביט . ושאר הנביאים
נסתכלו באספקלריא שאינה מאירה ההר וכל הנביאים
אדמה . ואומר אם יהיה נביאכם יהוה במראה אליו אתודע
בחלום אדבר בו הוא סוד מראות הצבאות . ולפי מראות ה
הנביאים הם כשם יהוה צבאות ולפי מזכירין תמיד הנביאים
יהוה צבאות שהוא מקור ינקתם והוא סוד מראות הצבאות
אשר צבאו פתח אהל מועד . ונמצא לומר שלש מעלות הם
תורה נביאים וכתובים . כנגד מקור ונחל ובריכה . משה
רבינו ע"ה נאחז במקור שהוא סוד מים חיים ואין בהם עירבון
ולפי כך נבואתו מאירה . הנביאים נאחזו בעקרי ה
הנחל למטה ולפי כך נבואתם מעורבת בדמיונות כמו שהנחל
מעורב עם מי הגשם ושאר הדברים . הכתובים נאחזים
בבריכה שהם מים מקובצים ואינם מאירים כל כך .
ואחר שהודעתיך עקרים הללו של דרך כלל שמות הללו יש לנו
להודיע בביאור כל אחד ואחד משניהם כפי סוגו שאין שיכו ל
לכתוב בספר זה כשה"י ית' והוא יורינו דרך האמת ודר
והנכוחה . אמן ..

השם הנקרא אלהים צבאות

הוא סוד המדה המושכת כל מיני הדין והגבורה מצד השמאל ,
ושואבת מן הפחד ומן הפחד ולוחמת מלחמות יהוה צבאות
מעלה ומטה . ואחר שכתבנו כלל ההוא יסוד ה' של צבאו

הפרוס

הדרים בכרוב ועל מלכי האדמה באדמה. וצריך אני להודיעך
עקר הדבר. כבר הודעתיך כי השם הנקרא אדני הוא ה'
המושל על כל חיות מעלה ומטה והוא הפרנס הגדול על כל
הנבראים. ובידו כל גנזי המלך וכל גבורי המלחמה וכל כלי
המלחמה רכבי אש וסוסי אש כלי זין רמחים וחרבות קשתות ו
וחצים ואבני בליסטראות ושאר כלי מלחמה וששים גבורים סביב
לה מגבורי ישראל. כלם אחוזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו
על ירכו מפחד בלילות. וכבר הודעתיך כי השם הזה
אדני שהוא מדת המלכות והמושל על כל הנבראים והוא בי
מיתה ובידו חיים ומות ומעשיר ומשפיל אף מרומם מוחץ ורופא.
וכל אלו הדברים אשר שם אדני מושל בכל הנבראים כלם
הם כפי המשפט הבא אליו מן המעלות העליונות על יד אל חי.
אם לטובה אם לרעה. אם לחיים אם למות. אם לשלום
אם למלחמה. אם לשובע אם לרעב. ועתה יש לנו
להודיעך כי בהיות שם אדני לובש כלי מלחמה ומזדיין ל
להלחם בשמים ובארץ. מתלבש כלי המלחמה מגבורי הפחד.
ועל ידי מי הוא מתלבש על ידי אלהים צבאות שהוא מושך ב
גבורת אל חי מדת אדני. ומשם נמשך כח הגבורה והמלחמה
לשם אדני. והסוד הזה למה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים
בצבאותינו. התבונן בפסוק הזה והמצא אלהים צבאות ב
בעניין המלחמה. ופי' הפסוק כך הוא למה אלהים שהוא
סוד מדת המלכות והמלחמה למה זנחתנו ולא תלבש כלי נקם
ומלחמה מיהוה אלהים צבאות שהם צבאות שלנו כי לנו הם
ולהם אנו. ואין לאומה אחרת חלק ביהוה אלהים צבאות
כי אם לישראל. וכן הוא אומר כי אל קנא יהוה אלהיך בק
בקרבך ולא בשם אחר ואומר קנאת יהוה צבאות תעשה
זאת. ולפיכך אמר ולא תצא אלהים בצבאותינו. וענין
המלחמות הוא כדרך זה. ודע כי השם יה' כשהוא רוצה
לעקור אומה ולהשפילה אינו משפיל וכו'. ועוקר אותה ה

הגולה עד שנשלם חשך שלא בשרוש תחלה אחרי אמרו חזק את
ואמר שתלה לא אמר כן שלא שרה תחלה . שנ׳ ויחזק ה׳ את
לבב המרוש בשרוש ואחר כך ושל מלכי הארמים בארמיה .
ודרש והמפן כי כשרדף פרעה אחרי ישראל של היה אמרו שש
מאות שלו ויקח שש מאות רכב בחור . ואחר כך וכל רכב .
מצרים . אחרי כך שלמצרים נתחבר עם פלא ונתוסף
לו שש מאות רכב ולבד רכב מצרים . שאלו לא תאמר כן אמור
רכבו ויקח שש מאות רכב בחור ואחר כך וכל רכב מצרים
כי לא היו כלם רכב מצרים לא שש מאות רכב בחור ולבד
רכב מצרים . והמלחמה היתה והוצרך אדני ללבוש שלשה
מיני מלבושים . לבוש מלכות והוא התפארת ואון יצחק ולבוש
החסד מידת אברהם להושיע את ישראל . ולבוש מלחמה מידת
יצחק והגבורה להלחם עם מחנה מצרים למעלה . וכשנתלבש
באותן שלשה מלבושים בסוד ויסע ויבא ויט . שהם סוד
שלשה המלבושים האמורים . שהיה מלחמה במצרים של
מעלה ושל מטה . והוא סוד ויסר את אופן מרכבותיו
וינהגהו בכבדות ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי ה׳ נלחם
להם במצרים . ואחר שאמרה התורה ה׳ ילחם לכם ואתם
תחרישון . ואמר וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה
יהוה במצרים . ועוד שתשכיל יהוה במלחמת מצרים ואינו
מזכיר אדני כפי כבר הודענו כי כל השמות כלולים בשם
יהוה וכל שם ושם ידוע מה הוא מלאכתו . וכשהוא אומר
יהוה ילחם לכם ידוע הוא כי סוד [illegible] אחרונה של שם יהוה
והיא המלחמה מלחמות יהוה . ולכן נקראת יהוה . וכל אלו
המלחמות בכח כי נצח והוד אדני בכח יהוה אלהים צבאות
שנתלבש בכח שלש מרכבות הידועות בסוד ויסע ויבא ויט
ועל פי דרך זה התבונן כי השם הנקרא אלהים צבאות הוא
המשפיע כח בשם אדני ללחום מלחמות יהוה והסוד אלהים
צבאות שוב נא והבט משמים וראה ופקוד גפן זאת .

אלהים

לחיים שבעולם טוב שם כתר שבכלם שוכב ח' רבבות אלפי ישראל.
טוב להשפיע בה כאשר אורו המקרא נקרא אותם · ועל ידי מי
אתה עוסק נקרא אותם על ידי הסקיר שהוא יום ח' · ולפי דרך
זה אמר לחיים שבעולם השפעה והאיר פניך וישועה · וזה
והעדרה הגזות שקראת לספירות **הוד** כפסוק לך ה' הג
הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד ל'
וסוד שנקרא הוד בהיותו שולטת בספרת הגבורה והפך להם
להשפיע האותיות ולנצח המלחמות ולהכניע אויבי השם ית'.
וחסדי והודי נהפכו כל ישועות ולא נשארו בם · ולפי שהוא
מקום נצוח המלחמות ונשאות השונא והשלמות הכל מקום
זה אומרים ההודאות וכל מיני הודות שאמר דוד המלך בספר
תהלים הכל שהם עדות הללו ספורות · וההודאות על
הנסים והשלמות במקום זה קבועות כמו יודו לה' חסדו ו
ונפלאותיו לבני אדם · וסוד וירכיה שימין להודות קטן
תולה שנתקנו · ותקנו שיאמרו ברכת המזונות · ופורשי הים.
וחולי מרפאות · מקום זה נקרא למיתים טובות · ומתוך
הסדרות הללו יש לך מקומות שמתם לנצחים בדומה לקרוע ל
גזר דין של אדם · ואם נקרא שלא [illegible] או שמרו [illegible].
ומי סוד [illegible] קורעין לו גזר דינו [illegible]
[illegible] ואחר [illegible] דין ש
[illegible] יש לו [illegible] במקום הזה · ולפי [illegible]
שימין להודות כי זהו מקום ההודאות · ובכאן הוא סוד ל
תפילות הסדרים · ולכך אנו עומדים [illegible] למיתים טובות.
וסוד ברכה ומוריד [illegible] הללו קבועים [illegible] כי
לך התענוג כל בוקר · וסוד עוריים רדופין במקום קבלה.
כי יהיה לחיים שבעולם הוא סוד [illegible] חכמים · ועל
זה אמרו תלמידי חכמים [illegible] שלום בעולם · וסודן
עורשים חן · כי המרבים שלום · וכן הוא אומר כי נועם
השלום הנקרא [illegible] והארץ [illegible] יבולה והשמים יתנו

יהיה שלם [illegible] . ומפני ידיעה כי כל חרבון יוחד של הדרי שאין
שהם נחשת ודור . ולפי שהם מקור הדוראות והם כולן תפלה
הפרטה כל כך . אמר הכל צריך לברוא בעולמים וכל הברכה
הבאה לעולם על ידי לא היה באה . ולכן כל מי שאינו בורא
בעולים שדין נעשה שחס לאחר שבשנים שנה . וסוד שבשנים
שנה הם שבשנים שלום העמודים בשורה שגולה והנחש לב
מכחון שעור בשורה מפני נחשת ודור . וכל מי שאינו שוחר
עם תלמידי חכמים או עם נחשת ודור כאלו לחבוש נחש :
ולכן רבנו כי בעמחלוקה אדני לבנו דוד משיחה כל מלחמות
ישראל והוא הנפגש לנו מיסודו והשלם גדול לכל אויבי עמנו
ולכן אנו צריכין להודות לפי שמלחמה לבנו דוד ומשם הדר
המלחמה . והסוד הוד והדר לבנות ואין כל הדוראות אדון
השלמות . ולפיכך התכון בכל מקום שהמעשה לשון הודאה
שהוא מפני מקום זה . ודרשו כי מפני חדרה השמש
עשה שלמה המלך שנה בבית המקדש העמוד השני וקרא שמן
בועז כי שני עמודים היו יכין ובועז . והסוד
יוקין עמודי שש סוד יהוה ליראיו בגלות
והם עמודי הספירות . וכנגדן עשה שלמה עמודים שנים
יכין ובועז . ומה שאמר עמודי שש מפני ידיעה כי קו האמצעי
הוא סוד התפארת שהוא סוד ו׳ שלמטה המיוחד ועל שני העמודים
הם כתובות שלמטה כל אות ו׳ והוא סוד שש נסובל ששה
שמות גדולה גבורה תפארת נחשת הוד יסוד . ולכן יוקין עמד
נחשת והוד הם עמודי שש שהם עמודי ו׳ ועל כן הם עם
עומדים על יסוד ויסוד יושב על הכסא הנקרא אדני [illegible]
[illegible] הסוד מפורש מונחים יסוד . על אדני כו שהוא
סוד אדני . [illegible] שהבה ספירות התחתונות קשורות בסוף ה
הזה . יוקין עמוד שש הרי באמת שש ספירות גדולה גבורה
תפארת נחשת הוד יסוד . [illegible] ספירה שביעית שהוא יסוד
על אדני כו או מיוחד שמשפט להם שהוא סוד אדני :

ואחר שהודעתיך הסוד הגדול הזה ר"נ כי מן המקום ההוא
סוד נצח והוד ויסוד שהוא תקון שמורה על כמו שבארנו ה
השרשים השרשים השני המקראות מצד על כנסת. והקדושים
שרשים שהם שורשים לכל אותם שעינם חושבין לחבור קושר
כשהם מתחברים בעשרה ברכות שמכה ונעשים כסוד מש
משולש. והם השורשים לכל אותם שהם משתמשים בשפע
המקור. ואלו הן המקורות והשרשים שהם נשפעים שהם
סדרי משנה עד שמגיעין לסדר אלהי המקראות תורה שבעל פה.
ולמה שאלו שני העמודים הם עמודי של הם סוד שני הלוחות
המחברים מן תורה שבכתב שהיו כשתי הלוחות לתורה שבעל
פה שהיו שתי סדרי. וסימנך שוקין שהם שוקי. ועמודי
של הם משמירים שהם סדרי משנה הרי לך כשני הלוחות
ושתי סדרי משנה כמין כאחד ושניהן קשורין זה כזה. וכל
העוסק בתורה שבכתב ובתורה שבעל פה הרי זה מחבר זה
האהל להיות אחד. ומיחד את השם ית'. והסוד יכין ו
ובעז. ור"נ כי הסדר הזאת המקראות כנגד מקבלת.
עוז מן הגבורה ונעשו מן הכלה והיא נותנת של והשמאל
לשם. וכן המקום הזה משמשין כל מיני כח וממשלת וכ
וגבורה מצד הדין והמחר. ובכח זה נעשת הבדה הזאת
המקראות אלהי כחור מלכות. ועתה כון ור"נ כל מקום
שאתה מוצא לשון הודאות או מודים שאתה צריך להוציא
משמשם לזה ור"נ כי שתי מדות אלו שהם נצח והוד
שהם ידוה אלהים צבאות למעלה נקראות שחקים
ואלו הן שתי היכלות הפנימיים שהן לצדיקים
ונקראים שחקים. ולמה נקראו שחקים שהם שוחקין
מן לצדיקים. והרמז לך בפרוש כי סוד שחקים שעשר
המן והטל וסימנך ופרות הטל על המחנה לילה ירד המן
עליו. וכבר ידעת כי טל חרמון יורד על הררי ציון.
ולמי הוא טוחן לצדיקים. שהם יצדיק ויצדק. וכלל יצדוק

ויברך מקבלים כח פרנסה וחיים כל הצדיקים המקראים על
שלום · והטעם שישראל הם צדיקים כלם הם פושטין את
השבר ומרפאה שלום מסורת על ידם · ורוכב שמים בשביל
בעזרתם שלמשה אז מן כל ישורון רוכב שמים בעזרך ו
ובגאותו שחקים · וכשיהיו רוכב שמים בעזרתם של ישראל
וזהו שכתוב מתקן לחם יתום והדר לשמשו עולמים בפה טובות
ושמים ושלמות כמו ידור לה"ם בשלות שמים ובגאותו
שחקים · ופי' הפסוק כך הוא כשאתם ית' רוכב שמים כל
בעזרך מה שכתב כשאנו מתאוה על ידיך מתקן שחקים ל
להוריד לך כל ברכות נפשי שלומם · כאמרו הראשון שמים
ממעל ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע · וכן ה
הוא אומר אשרי שלא שחקים ירעשו [illegible] · [illegible]
רבו שחקים ממעל ולכן שמים מתח והסוד הגדול כל
אלו השמות הוא נקרא רפא הראשון שמים ממעל ושח
ושחקים יזלו צדק תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה ת
תצמיח יחד אני ה' בראתיו · ופי' הפסוק כך הוא ·
הראשון שמים ממעל · החקיקה שמים המקראים [illegible]
ושמים שהם נקראים גדולה גבורה המקראים [illegible] לשמים
החקיקה השמים הלל להמשיך האצילות ממעל כלומר מן ש
שלשה הספירות שלמעלה ממנו · וכשיהיו השמים מקבלים
שפע ואצילות משלש ספירות שעליהם אז ישפיעו [illegible]
על שלש ספירות שהם התחתונים שהם נצח הוד יסוד ·
ועשה המברך הברכה הנקראת אדני הנקראת צדק · והן
סוד שאמר בפסוק זה ושחקים יזלו צדק · [illegible]
לומר כי סוד שמים הוא סוד גדולה גבורה ותפארת [illegible]
הספירות · וסוד שחקים נצח והוד · וצדק [illegible]
יסוד · וסוד [illegible] תפתח ארץ ויפרו ישע · [illegible]
לומר [illegible] לשמים נקראים שמים · ועל שמות שהתחתונים ש
שהם נצח והוד נקראים שחקים ושמים למעלה ושחקים

למטה

לעשות נחת . ולפי סוד שני שמות הללו שנקראים אל אלהי'
שנקראים שמים ויהו"ה באמצע שהוא סוד שלשתם אל אלהים
יהו"ה נקרא השם היושב בשמים . ואומר רוכב שמים ב
בעזרך . ואומר השמים שמים ליהו"ה . ועל זה נאמר
ואתה תשמע השמים מכון שבתך וסלחת . וכן הוא אומר
ויעקב איש תם יושב אהלים . ואומר יהי רקיע בתוך
המים ויהי מבדיל בין מים למים . ולפי דרך זה התבונן
בכל מקום שתמצא שמים שהוא סוד שלש שמות
שהם הגדולה והגבורה שהם אל אלהים שבאמצע נקראים
שמים ויהו"ה הוא באמצעם שנאמר והוא רקיע בתוך
המים ובכל מקום שתמצא שחקים שהוא סוד שני
שמות שהם נצח והוד שהם יהו"ה אלהים צבאות ואל'
הוא באמצעם שנאמר . והוא המתכוון בשלשי המרכבה
כנזכר . ועוד השמים נקרא שמים לשחקים . ומן השחקי'
לנו חיי . ומלך חי לעולמי . וסוד כל סתרי זה הרשמתי ב
שמים מלמעלה ושחקים מלמטה . וכן הוא אומר ויצו
שחקים ממעל ודלתי שמים פתח .. ופי' הפסוק כך הוא
ויצו שחקים מן המקום שהוא למעלה מהם וזה הוא שמים
של ודלתי שמים פתח . ודרך זה שני אלו השמות
שהם יהו"ה אלהים צבאות שהם נצח והוד נקראים :

עצם השמים

ושלהם נקראת ובמקום השמים
לטוהר . לפי שנקראים ובחר

הוא כח מן המקום הנקרא שמים והם בעצם . ידוע כי לעולם
שהם עצם השמים כולם והם מקבלים כל הנשמות בהן
למיניהם ובשמים הויות הנה מקבלות בהן . ונמשך כל עצמותם
הספירות ה' פי' כגופם . ומן המקום שיבוא בה החיים למלכי
ישראל על ידי אלהים . וכן הוא אומר ועצמותיך יחליץ מלכות
[illegible] . ולשון נחון בעצמות חלציהם . ואומר על חלציו [illegible] .
ואומר ששה שני חלציו [illegible] . במקום יהו"ה צבאות הם

חלמיש שבלה ועשתונותיך יחלמו . וד״ל כי יש עשב בשדרתו
של אדם ונקרא לט׳ שהוא שיעור שלאדם והוא עקרו ושרשו .
וכלוא עקר התולדות שלאדם כלב והמוח והכבד ובמקום ה
הזרע . והעשב הזה הוא סגולת עצם הזרע . והוא עקר
עורת כל עשתונות שלאדם ובשעת המרד והתפרקו אברין
ונרקבו שבלין אותו העשב אינו נפסד ואינו נרקב לפי שהוא
בעשתונות כמו אינו נשרף בתנור ואינו נטחן בשום ואינו
מתפרקין והוא העשב הקיים לעולמים הוא המקבל כח ה
השמן ושרשים אחר פרחתו של ברית של״ ועשתונותיך יחלמו
והוא העשב המקבל שנים כעשבים . ולכן נאמר והיה של
שנותם של שבלותם ואת העשבים שרשו ועקרו מעשבי הש
השמים הוא . ומשם מקבל כח קיום ועמידה על כל
האדם . וד״ל כי סוד הבריאה כאדם הוא מסוד העשבים
ולפי חבורם לכלום עד שיתפרקו כל קולות שבשדרה .
וצריך לברוא בעורים ובכבד ידעת כי פורים הוא השם והדור .
ולפי שהקנאה היא כמה מעשים השמים בכל מקום שעשה
בתורה לשון קנאה כלפי מעלה כאומרו כי אל קנא ה׳ אלהיך
בקרבך . וחסר קנאת יהו״ה צבאות תעשה זאת . לפיכך
נאמר ורקב עצמות קנאה . ולפי שהקנאה היא תלויה במקו
זה נאמר כבעתה מעשה מעתה קנאות היא מעתה ובזמן שהם
מוכרת שם . והודעשם סוד קנאה וסוד ובזמן יודעים כי
הקנאה והזכרון ספונין לעד לעולם . וד״ל כי שני שמות
הללו שהם נצח והוד הם מקור ינקת הנביאים . ומן המקור
הזה שאבו הנביאים כל סוד הנבואות כל נחר פהם כמ׳
כחו וכפי השגתו . חוץ ממשה רבינו ע״ה שעלה לקבל תורה
למעלה ממקור זה כי נבואתו בהירה ולא כחידות . ולפיכך
נמצאו הנביאים רומזים בנבואתם כה אמר יהו״ה צבאות .
חוץ משה רבינו ע״ה שאינו מזכיר בתורה יהו״ה צבאות של
שנבואתו למעלה ממקור זה . והטעם הנביאים רומזים—

בנבואתם

בנבואתם ונרמזו ספירות התחתונות שהם נו"ה אלהים צ-
באות . יהוה צבאות ואלהים צבאות כמו כה אמר יהוה
צבאות . ומה שאתה צריך לדעת שהמדרגות בנבואת כל הנ-
ביאים אלא כן נבואת משה רבינו ע"ה כן נבואת כל
הנביאים כל נבואתם היתה מאת יהוה ית' לא שתאמר
שנבואת משה רבינו ע"ה על ידי יהוה ית' ונבואת כל שאר
הנביאים על ידי מלאך או השטן זה ואם כן מה הפרש יש
בין נבואת משה רבינו ע"ה לנבואת שאר כל הנביאים .
דע כי נבואתו של משה רבינו ע"ה נתייחדה בספירת שהיא
אספקלריא המאירה . ואשר נתפשט בספירות התחתונות . ושאר
כל הנביאים לא נתייחדו בספירת שהוא סוד יהוה ית' על
ידי אמצעות הספירות התחתונות שהם נו"ה אלהים יהוה צ-
באות אלהים צבאות . ולא השיגו הנביאים דבר יהוה
אלא באמצעות מלכות ויסוד ונצח והוד . וזהו סוד כה א-
מר יהוה צבאות . ומה שתמצא הנביאים מדברים עם
יהוה ית' אינו אלא כי עבר באמצעות ד' ספירות התחתונות וכבר
ידעת כי הספירה האחרונה הנקראת אדנ"י נקראת אספקלריא
שאינה מאירה ומתוכה ראו הנביאים על ידי דמיון . ולפי
שעמד וכל הנביאים מראה . וזהו סוד אמרם תמיד כה
אמר יהוה צבאות . והסוד הוא שכ' במראות הצובאות
אשר צבאו פתח אהל מועד . ואהל מועד הוא סוד אדנ"י .
ומשה רבינו ע"ה נכנס באהל מועד ומדבר עם יהוה ית' .
שהיא אספקלריא המאירה פנים אל פנים ושאר הנביאים
מדברים עם יהוה ית' על ידי אדנ"י שהיא אספקלריא שא-
שאינה מאירה . וסוד זה וארא אל אברהם אל יצחק ואל
יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם כלומר לא נת-
נגליתי להם שיראו אותי באספקלריא המאירה אלא באל שדי .
וכבר ידעת כי אל שדי הוא סוד אדנ"י כמו שבאר הודעתיך בסוף
שער ראשון . ועתה לאחר כי הובנה אצל הנביאים הי

היתה ברמוז שם יהוה ית' ואין נבואה על ידי מלאך אלא כל
הנביאים על ידי יהוה ית' . וההפרש בין משה רבינו ע"ה לכל
לנבואת שאר כל הנביאים שנבואת משה רבינו ע"ה על ידי
יהוה ית' בלי אמצעות ארבעה ספירות התחתונות . ואם
תאמר הרי מצינו נבואות הרבה על ידי מלאך כמו שכתוב
באברהם ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים ויאמר אברהם אברהם
ויאמר הנני . ויאמר אל תשלח ידך אל הנער וגו' שנראה שזו
היא נבואה על ידי מלאך . אל תתבהל ברוחך ממקומות הללו
ותוציא כזה כי עוד תשמע כמה דברי כמה דברי אלהים ח
חיים בזה . ועוד בנבואת זכריה ויען המלאך הדובר בי .
ובשאר מקומות הרבה בשאר הנביאים . אל תתבהל ברעתך
ובדבר שתשמע שאין הנבואה אלא בשם יהוה ית' . ובמקרא
רבה אמר ויקרא אל משה למה באברהם כתיב ויקרא מלאך ה' אל
אברהם שנית מן השמים . המלאך קורא והדבור מדבר כאן
הכא אמר הקב"ה אני הוא הקורא ואני הוא המדבר . ופי' הדבר
כל הנביאים כלם צריכים לתקן עצמם ולהתכוין לנבואת
קודש שתשרה נבואה עליהם בין על ידי מלאך בין על ידי
שכינה . אבל משה רבינו ע"ה אינו צריך לתקן עצמו לנבו
לנבואה שהרי הוא מוכן ועומד תמיד שנ' עמדו ואשמעה
מה יצוה ה' לכם . ואומר ובבוא משה אל אהל מועד ו
וישמע לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו וגו' . ואם
כן התבונן ודע והאמן כי נבואת כל הנביאים היא בפסק
הוד ונצח ויסוד . ואם תראה בתורה מלאך מדבר ע
עם נביא במדרגת הנבואה או עם אדם אחר . יש לך ל
להבין ולדעת כי יש במלות דבר שנין ואחר צריך פי' כי
הרבה אף שהרי המלאך דבר עם הגר שפחת שרי שנ'
וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר . ויאמר לה
מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא ואחר ענין על כ
הגר . והודע לך שלא היתה הגר נבואה . וכן במנוח

באמרו ויאמר מלאך ה' אל מנוח אם תעצרני לא אוכל בלחמך וגו'
והלא תראה שאפי' מנוח לא היה מבין שהמלאך מדבר עמו · כי עם
הארץ היה · והנה כשראה שעלה את מלאך יהו"ה שעלה בלהב
המזבח נתירא ואמר לאשתו מות נמות כי אלהים ראינו · ואל
יעלה בדעתך כי מנוח או אשתו היו נביאים שהרי אמר בפלל
נבואה · אבל ענין ראיית המלאכים לגבי האנשים יש בהם
סוד גדול · שהרי שלשה מלאכים נראו לאברהם אבינו ע"ה ב
ברמות אנשים כמו שמבואר בפרשת וירא אליו ה' · שאמר וישא
עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וגו' · ושנים מה
השנים הנשארים מהם אחר לכתו נראו לו ברמות מלאכים שנ'
ויבאו שני המלאכים סדומה בערב ולוט יושב בשער סדום ו
וירא לוט וגו' · הרי לך שנראו ללוט ברמות מלאכים · ואל יעלה
בדעתך כי לוט ~~נביא היה~~ · אבל בדברים הללו יש בהם ענ
עמוקים ונפלאים וכמה סודות ונסתרים צריכין ביאור גדול וכונה גדו
ועוד דניאל שאמר נכון היה מדבר עם המלאך כענין של כו
והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה מועף ביעף · ודברים
אלו ענין השמע בהם דברי אלהים חיים כנה · ועל דרך זה
התבונן כי הנביאים · ובקיים משה ודוד שהם יהו"ה אלהים נביאי
כמו שכבר הודענוך · והפוך דנך כי לפי שהם המראות שבהם
היו הנביאים מסתכלים תמצא כי בענין הנבואה היה גודל הנב
הנביאים נראתה הפחד ומורשות ועצמותיהם נבהלות עד
שנתהפכו מענין שהיו בראשונה עד שנשמתם נדרקחת · ואז
רואין במראה הנבואה מה שהם רואים · ועל זה נאמר ה' ב
במראה אליו אתודע · ובחלומות על ידי חלום · ובמי רוב
המחזיונות ורבו המשלים והחידות בהם · ואין בחלום ודבר
בו · ואומר הנביא אשר אתו חלום ידבר בו · ואל מ[?] תנ
של כל מעשיות נח ודוד היה מתנבא · שהיה נבא לפני
לפנים · ולפני מה פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות וגו' ·
ולפי זה הוכיח משה רבינו על בחירת שם יהו"ה אבתיו לפני

שנבראתו כאשר יהו"ה ית' היה · ונעד מקור המשין הענין · וכל מי
צבאות מעלה ומטה על מין היו ויתאמן ובאו · ודע כי כל
הבאים להתפלל לפני השם ית' ושואלים **בנים** מאת ה' ית'
נצח והוד הין מתכונים להמשיך הכח · לגמר אורני
אשר מהם כל צבאות שמים וארץ נמשכין למיניהם ומהם יבאו
השפע לכל המינים להוליד ולהצמיח ולהגדיל כל מין ומין כמו
שאינן ומהם נמשך כח הצמיחה בצמחים ובאילנות ובכל עץ
עושה פרי · ומהם נמשך כח התולדות בכל התולדות שבעולם
וספר תולדות אדם במקום זה תלוי · ומהם נמשך כח התולדה
וגדל בכל הדברים הגדלים בעולם מכל בעל חיים · וכל זה
בהתחבר נצח והוד ויסוד ומשם מדה זו היו מתכונין כל
הנביאים והבאים לפני השם ית' בנים · וחנה בהתפללה על
בנים בתפלתה אל לגובה מקום ולמעלה היכל שהיתה צריכה
מה כתי' ותדור נדר ותאמר · וכי מה ענין נדר במקום זה אלא
שלחה בתפלתה עד מקור הבינה הנקרא נדר והיא המושכת הב
הבנים מן הכ"ר מן המקור הנקרא מזל וכאן זה הוכ' שנגשה
להפיק ממנו בנים בהיכל הנקרא יהו"ה צבאות · וזהו סוד ·
ותאמר יהו"ה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך · יהו"ה
צבאות הזכירה בתפלתה מקום תולדת כל הנבראים הנ
הנולדים · ומשם שלחה עד הבינה מקום המושכת הב
הבנים ממזל הכתר שהוא המזל העליון הידוע בסוד י"ג מ'
מדות רחמים הקשורים בכתר · כי מאותו המזל תלויים ב
בנים ומזונות וחיים ואפי' ספר תורה תלוי בו · וזהו שאמרו
חז"ל הכל תלוי במזל ואפי' ספר תורה שבהיכל · ואל יעלה
ברעתך כי במזלות שלמטה השמים ספר תורה תלוי · שהרי
כל העולם כולו בתורה נברא · והיאך תהיה התורה תלויה
במזל ואחר שהוא נברא על ידי התורה · אלא סוד זה שאמרו
הכל תלוי במזל ואפי' ספר תורה שבהיכל · הוא מזל העליון
הידוע בכתר שממנו תלויות הספירות וכל הנבראים כלם

ואפי'

ואפי' התורה תלויה בו · ונקרא יובל כי ממנו נובעים הכחות
לכל הספירות ולכל כחו נעלם · ויש ספר תורה מן היובל
הזה שואב כח וממנו הוא מקבל · וחנה בהתחננה בתפלתה
עלתה למעלה למעלה עד מקום היובל הזה והו' סוד שכתוב
והיא מרת נפש ותתפלל על יהו"ה וג' · לא אמר הכתו' ותתפלל
ליהו"ה אלא על יהו"ה · וכבר ידעת כי שלשה שמות הם
אדנ"י למטה · יהו"ה באמצע · אהי"ה למעלה · שהוא הכתר
וכן תלוי היובל שממנו נמשכין הפנים · והו' סוד ותתפלל
על יהו"ה ממש שהוא אהי"ה הנמשך למעלה משם יהו"ה כי
עלתה בתפלתה עד שם אהי"ה · ובספר הבהיר רמוזה כי
בדבר זה · והו' שאמרו חז"ל חיי בני ומזוני לאו בזכותא
תליא אלא במזלא תליא מילתא · ומקום זכות הוא סוד
אלמעלה ונקרא סוד [illegible] אשר הנקרא אהי"ה שהוא
מדת הגבורה והסתר כמו שפירש במקומו בזוהר · אלא
במזלא תליא מילתא שהוא מקום היובל הידוע הנותן משך
החן והרחמים לפי שמשם חן בכתבו · בסוד י"ג מדות ה
רחמים בספירת אהי"ה שהוא סוד הכתר · והרוצה להוליד
בנים על ידי תפלה · עד המקום הזה ראוי לעלות · וכן
הרוצה להשיג חיים נמשכין על ידיו · וכן הרוצה להשיג
מזונותיו · וזהו על מה שהם ראויים לו לפי מה תולדתו ·
וחיי בני ומזוני שלשתן נפרשין בתורה שהם למעלה מכח
הגדול הנקרא זכות שהוא שנ"ל תפארת הנקרא יהו"ה · ומנין
לך שאלו השלשה דברים שהם חיי בני ומזוני למעלה משם זה
הנקרא יהו"ה הם תלויים · חז"ל רבותי' בחזקיהו מלך יהודה
שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך · הנני יוסיף על ימיך
לא אמר הנני מוסיף אלא הנני יוסיף · כלומר כח הגדול אשר
הנני דבקתי את הדין · אם ירצה היובל הידוע יוסיף על ימיך ·
בנים רמזו בתפלתה של חנה כששאלה זרע אנשים ותתפלל על
יהו"ה על יהו"ה ממש שהוא אהי"ה שהוא היובל הנעלם · ולפי

אבל הכוונה והתפלה של יהוה ואלהים יהוה . כוונות רבותי ה
דעלך של יהוה יחסך והוא יתלבש של יהוה ואלהים יהוה .
וחשבו לפי שכל הרוצה להשיג שלשה דברים הללו . אינו יכול
להשיגם בשלמות חוץ של פי הדין במקום שנקרא זכות שהוא
כח הגבורה שלמעלה . וכאי זה מקום יוכל להשיג דבר זה רצוני
לשלות למעלה למעלה לפנים מן השלמות הכל עד מקום ה
הכתר שהוא אהיה שהוא אין סוף במקום י"ג מדות של רחמים
שאחת מהן מדות נקרא כתר . וזהו שאמר חז"ל חיי בני ומזוני לא
בזכותא תליא מילתא אלא במזלא תליא מילתא . ולפי דרכנו
הללו דנ"ל והבן שאמת שאיני אומר שהרוצה להשיג תפלתו
מאת ית' שהיה מתכוין באותו השם הידוע משמותיו לאותו
החפץ שהוא צריך אין כונתו לבד שיתכוין לאותו השם
לבד ויעמוד לא כונתו לבד שיתכוין באותו השם שהדבר
שהוא צריך תלוי בו . וימשיך כונת אותו השם עד סוף ה
עשר ספירות שהוא סוד המקור העליון הנקרא רצון . וכשיגיע
למקור הרצון אז ימשיך רצונו ומשאלותיו לבו . וזהו שכתוב.
פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון . אל תקרי ידיך אלא
יודך . כלומר שאתה פותח סוד יו"ד שבשם יהוה שהוא מקור
הרצון אז אתה משביע רצון כל שואל . ומעתה למד כשאדם
צריך דבר להפיק לפני השם ית' רצוני להתכוין בעשר הספירו'
ולהמשיך החפץ והרצון מלמעלה למטה עד סוף הרצון . ובעשר
הספירות מתברכות של ידו . ובעשר הוא מתברך של ידי
הספירות . וזהו שכתב אשר המתברך בארץ יתברך באלהי אמן .
וסוד אמן סוד שפע המשכת הברכות משם אהיה לשם יהוה
ית' . ומשם יהוה לשם אדני . ומעתה למד כי כל הכונה
בתפלה שהוא מתכוין של דרך זה שאמרנו שהוא מיחד את
הספירות ומקרב אותן זו לזו . ועל כן התפלה באה שאומ'
השם ית' לאברהם אבינו כה יהיה זרעך . כלומר אתה
צריך לעלות מדרגת כה שהיא התחתונה עד מעלת אהיה

שהיא

שהיא העליונה · ואין תשיג אדם כמוס · ולפי שאדם צריך ל
להתכוין בתפלתו ולעלות מספירה לספירה וממקום ל' מקום עד
שיגיע מלבו למקור העליון הנקרא עין סוף אמר דוד המלך
שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה' · ופי' ממעמקים קראתיך
מלבו מאותו המקור העליון הנק' עין סוף שהוא עמוק
שהוא סוד קוצו של יוד שם יהו"ה · ועוד פי' ממעמקים קראתיך
ה' · והענין הוא מתכוין על דרך המעלות ממטה למעלה להתחיל
בה' אחרונה של שם ולעלות ממדה למדה ומספירה לספירה
עד שתעלה מחשבתו בקוצו של יוד כתר הנקרא עין סוף
והו סוד ממעמקים קראתיך ה' · ולפיכך אמר ממעמקים ק
קראתיך יהו"ה · ועל התשובה כי לשון עמק הוא כל דבר שהוא
שפל ועמוק למטה ואינו נגלה דבר אחר · אלא כל דבר שהוא
נסתר ונעלם עד מאד וקשה להשיג נקרא עמוק כמו שאמר
שלמה ע"ה רחוק מה שהיה ועמוק עמוק מי ימצאנו · והסוד
הגדול הכולל זה הכל מאד עמקו מחשבותיך · הנה תלה
לשון עמוק בסוד המחשבה · וכבר ידעת כי סוד מחשבה
הוא זהו יוד שלשם · ובספר יצירה עומק רום ועומק תחת
עומק ראשית ועומק אחרית עומק מזרח ועומק מערב ·
ומה שהקשית בגוף הפסוק שמים לרום וארץ לעומק · אין
בזה קושיא לפרשו כי כוונת כל הדברים אינם יוצאים מידי
תכונתם · כי ידוע הוא שהשמים ומעל על הארץ · ולפי
שהשמים הם מקיפים סביב הארץ · שלא תאמר שהשמים
שהם מקיפין למטה מן הארץ שהם יותר עמוקים והם יותר
למטה מן הארץ ואינו אמת שאין דבר בעולם שהוא למטה
יותר מן הארץ ותחתיותיה · כי השמים שהם למטה מן הארץ
רמים הם כנגד הארץ · וזהו סוד תכונת הארץ כי
באמצע השמים תלויה שהארץ בתוך השמים כמו נקודה
באמצע העגול · וכשתתבונן בתכונת התכונה תמצא כי כל
העגול סביב הוא רום מכל צד · והנקודה היא למטה

מכל צד. ולפי שהארץ היא באמצע השמים והיא כנקודה ב
בתוך עיגולה והשמים רחוקים ממנה מכל צד והיא למטה
למטה ואין לך שמים שהיותם רחוקים ממנה מכל צד.
לפי שאמר שמים לרום וארץ לעומק. ודבר זה צריך כונה
גדולה למוסר שאינו רגיל בחכמת התכונה. כי אצל בעלי
התכונה דבר קרוב הוא להבין. ואחר שהודעתיך זה נחזור לענ
לענין שאנו בו. המתפלל צריך להתכוין במחשבתו עד שיגיע
לכונתו השלמה אל מקור החכמה שהוא קוצו של יו"ד שהוא ב
עומק המחשבה. ועל זה אמר ממעמקים קראתיך יהוה. ואמר
מאד עמקו מחשבותיך. ועתה התבונן ודע כמה הוא ע
עומק כח התפלה. וכי זה מקור הוא תחלה ועד עושה מ
מקור היא משתלשלת והולכת על ידי התפלה השוה בתוך
המדרגות כל הספירות והשפע נמשך ממעלה למטה.
ונמצאו עליונים ותחתונים מתברכין על ידו של זה המתפלל
ונמצאת תפלתו מקובלת. ונמצא אחוז למעלה ונמצא ל
למטה. ונמצא מפיק רצון וכל משאלות לבו כלם נעשו
בהיותו אחוז בכל הספירות. ועליו אמר קרוב ה' לכל
קוראיו וג'. ואמר אז תקרא וה' יענה. ואמר יתן לך
כלבבך וכל עצתך ימלא. ודע כי אלו המדות ל
שהם נצח והוד הם כח שלמעלה

מקור העצה

והסוד כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר.
וכשהשם ית' גוזר דבר כפי שלמעלה כשהם אלו המדות
שהם יהוה אלהים צבאות מתיעצים. ואז עצתו זאת.
העצה היעוצה על כל הארץ ואמר כי יהוה צבאות.
יעץ ומי יפר. ועתה שהתחלת העצה ממקור הבינה סוף
העצה בנצח והוד. והסוד הגדול אתה מי נעשה ויהיו
ולמדרגתו כארח משפטי וג'. ואמר לי עצה ותושיה אני בינה
לי גבורה. והסוד הגדול של דרך הספירות. ויקרא ש
שמן שלום ושם אל גבור אבי עד שר שלום. ויקרא

שמו שלמה זה חכמה . וכמעט ספר יצירה אמר שלמות . מב
חכמה . ויושר זו טובה . זה זו גדולה . גבור זו גבורה . אף
שר זו תפארת שר שלום זה יסוד שמכלל נצח והוד .
וזה שאמר הכתוב לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה .
וזהו פי' דנו כי סנהדרי גדולה שלמעלה הנקרא כח הגדול
הוא מקום הגבורה וכשבטן לגזור דין על כל בריה שלמטה
ומתייעצים בבינה שהוא למעלה מגבורה וכנגד והוד שהם ב
למטה . וזהו סוד לי עצה ותושיה . אני בינה לי גבורה .
והסוד הגדול כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר . כסוד אתה מי
יעצנו ויכיננו כי הסרת נגדים הוא סוד הבינה ולפי אמר
ומי יפר . ומי ודאי הוא מספר . שהוא סוד מקום הנדר והכל
תלוי בבינה . ולפי שהיו השכינים יודעים הסוד הגדול הזה
היו מבטלין כל גזרות שהיו גוזרים כבר שלמעלה . וזהו
סוד שאמר צדיק מושל ביראת אלהים . אמר הקב"ה אני מושל
באדם ומי מושל בי צדיק שאני גוזר גזרה והוא מבטלה .
וזהו סוד ויחל משה את פני ה' אלהיו . שהעלה מחשבתו עד
מקום בטול הגזרה שהוא מקום הבינה שהוא סוד התחלת ה
השבעה ספירות . וזהו סוד ויחל וזהו סוד שאמר חז"ל מנין
לגוזר דין שהוא מתקרע שנ' כה' אלהינו בכל קראינו אליו .
וזהו סוד כי ה' צבאות יעץ ומי יפר וידו הנטויה ומי יש
ישיבנה . ופי' הפסוק כך הוא יהוה צבאות יעץ עם סנ
סנהדרי גדולה שלמעלה לגזור הדין ולחתום . אבל ה
בינה שהוא סוד התשובה יכולה להפר . וזהו ומי יפר .
וידו הנטויה שהוא סוד הגבורה ומי ישיבנה . אלא הבינה
שעומדת למעלה ממנה יכולה להשיבה . וכודאי יהוה
צבאות ומי יפר כי הוא הנקרא מקום הסרת נגדים .
כי במקום הזה הנדר תלוי . וזהו סוד אתה מי יעצנו ויכיננו .
כוננו עם מי נועץ הקב"ה והמשל הבינה וברא את
העולם . וזהו סוד ויכוננו . וזהו סוד מקום התשובה

ומשם שנתפשט עד דין לגמרה . כולן יכולין לבטל כח התשובה
הנקרא בי' וזהו ומי יפר . ומי ישיבנה . פי' בוראו יכול להפר .
פי' בוראו יכול להשיב . ידו הנטויה . והטעם כי ידו מקבלת
שפע וכח מן המדה הנקראת בי' . והסוד שאין לרוב שנוכבה
ורמז בי' כרא לה . פי' בוראו כרא לה . כי להיכל שלמטה
הנקראים כרא שלם כח להיכל שלמעלה שהוא סוד הבינה
ונקראת בי' . ועל זה אמר פי' כרא לה . ולפי שהעיקרים
והשרש סוד בי' . כולן לבטל גזרה . והכן הדבר הגדול ה
הזה והבינה הסוד שנ' שוב מחרון אפך . כי מקור התשובה
הוא בי' . והוא המושל על החרון והאף . וכן הוא אומר כי
בשנת היובל תצאו השופר איש אל אחוזתו . ולפי התבונן
בגלגולות שרמז בספר יצירה שמעשה גבורה מבלו . וכן
הוא אומר לשלם השנה יסודה . ואמר זה מקור שמעשה
גבורה . ולפי התבונן כי כל גזירה שנגזרין כבר שלמעלה
מתחילין להתיישב בבינה ונגזרין השנה בבינה והוא שהם
סוד צבאות . ומשם שנגזרה גזרה . כולה בינה הנקראת
בי' הנקרא תשובה להפר ולבטל אותה הגזירה . וכן הוא
אומר כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר . והיודעין סודות
אלה היו מתפללין ומתכוונים בתפלותיהם והיו מבטלים
כל גזרות קשות ורעות שהיו יורדים מפתחות הקבלה
והיו נכנסין עד מקום הצריך להם . ואמר שהודעתיך
זה דע כי בהיכל בינה והוא הנקראים יהוה להיכל
צבאות . יש מלאך ממונה על כל פסקי דינין היוצאין מבר
הגדול על כל בני העולם . ותחת ידו שני סופרים זה
וקורים שיוצאין אותן פסקי דינין לעולם ושכך ביד אותו
הממונה לקורען או לתקנן . והכל כפי כח התשובה .
שיעשה אותו שנגזר עליו הדין וכפי שיכוונו הרחמים
ממקום בי' שהוא מבר ונקרא תשובה . כך גומר זה ה
הממונה כאותו גזר דין לקורעו כי לתקן כל דבר :

ודע

ודע כי בהיכלות הללו יש ממונה אחד תחת יד השם יה שיש
תחת ידו צבאות ואוצרות וממונים לקבל כל הנשמות אבל אותו
שהן הרוח כו׳ . וכל הרוח אלפים ושאר הרוח צבאות במקומות
וכל הם צבאים ואוצרות והמחיצות של ההיכל הזה יש צבאות
הנקראים כוס הישועות שהם משלח השם יה נחמה [illegible]
האלקים וכנגד [illegible] ואלו הרואים [illegible] . ויש בהם צבאות
הנקראים כוס תרעלה שבהם מתנחם השם יה [illegible]
רואים והצונם לפנו . ובמקומות של היכלות הללו יש צבאות
וכבוד כמה מיני מלאכים [illegible] הנשמות
היהודים שנכנסות בהיכל פני השם יה . כי נשמה ונשמה
כפי המנהגים הראוי לה כך היא נכנסת בהיכלות הללו
לקבל פני השם . ובמקומות שבהיכלות יש צבאות שעומדים
[illegible] על כנף חכמה [illegible] והשיג מעלות וסתרים [illegible]
מראות וחזיונות וחלומות . ודניאל איש חמודות כאותן צבאות
נקשר . ועל זה אמר ודניאל הבין בכל חזון וחלומות . ובהיכל
הזה היה מסתכל במראות ובאספקלריאות ומן השוא והבין כל
אותם הענינים הגדולים והמפורשים . ועל אותן המראות
שהשיג המפורשים בדניאל ובמה ענינים גדולים ונוראים [illegible]
צבאות אלו שבהיכלות [illegible] והוד [illegible]
ודע כי השם יה הנקרא יהוה [illegible] שהוא סוד [illegible]
[illegible] הנקרא **נצח** כמשמע לך יהוה הגדולה והגבורה והת־
פארת והנצח וההוד [illegible]
[illegible] חסרון בישראל [illegible]
[illegible]

ה' כי נורא וכינויו כי הוא מלך הוד · ופי' שמדת הנצח והוד
וצריך אני להאריך על ענין גדול ועמוק · דע כי שלשה
הוה אורו מלאך ההשגחה המחראה בין הרחמים והחסדים נצח
חסד התפארת ובשמלון שלשה ... לאורים ומסתכלים בספירות
בו כל העולם כולו בשמחה ובתהלה ובשלמות ואין צרה ואין
פגע רע · כי שם הטובה משפע ומשגחת על כל היצורים.
וכל העולמות כלם עומדים במלוי ובשלמות · ולפעמים ה
המדה הנקראת נצח ונקראת יהוה צבאות · כשהיא עומדת פני
במחשבה למטה אפשר לקיים דין לטובה ולפעמים מתהפכת
המדה לעונש והכל כפי המעשה אבל אני שלמה מדת נצח דרך
התגברות ונדבקה בנצח העליון אשר כנגד הרחמים ובפנים ה'
הראשון כראש הכתר ונקרא גבורות טובות על ישראל אתם שאחר
חטאו ישראל ואינם ראויין לאותה טובה אינה חוזרת בה
והטעם לפי שבכר שלמה מדת נצח למקום שאינו נקרא אדם
והוא המקום הנקרא כתר · וזהו וגם נצח ישראל לא ישקר
ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם · והטעם שהמדה הזאת
עומדת במקום שאינו בכלל אדם · ולפי כי לא אדם
הוא להנחם · אבל אם מדת נצח עומדת למטה כנגד ה
התפארת ישראל אפשר להנחם · שהרי במקום הנקרא דמות
כמראה אדם עליו מלמעלה הדבר עומד · אבל במקום ה
הכתר כי לא אדם הוא להנחם · ולפי דרך זה התבונן כי
הנצח עומד להטיב ולעשות חסד עם ישראל · ולפי דרך
זה התבונן ... מקום שראשו לשון נצח ... הוא ה
הנצח ... ישראל והוא עומד לעולם להטיב את ישראל.
וכן הוא אומר ... כמו ... נצח · ואומר וגם נצח
ישראל לא ישקר ולא ינחם · ודע כי כל כתרי ... יש למעלה
למעלה בסוד הנקרא נצח וכל נקראים **נצחים** והם
המתהפכים בזכות ישראל ומנצחים לכל היועדי
צר ישראל וכל המקטרגים · ולפי אותו הכתוב כנגד היצר

מקשרן

המקטרגין של כל דור ודור הרבה לנצח נצחים ואין שוכר כהם
כלומר כל שור שכר ריש של נצח נצחים בחיים וכמו
במעשהם אני לשר המקטרגין שלטונו בכל שום ישר קיום
לא חורבן . ודע כי ענין המדה הזאת הנקראת נצח ונח
יהוה צבאות שעשה שלמה המלך עשה זה העמוד הימני הנקרא

יכין והוא סוד שני העמודים שהם יכין ובועז ירד
הוא מורות . נשמות והרוחות והנפשות של יד
אל חי ... בין שני העמודים וכן תוכו אופן עמודים שעד
נוצות הכותרות אשר על ראש העמודים . והנה הם עמודים
ששם לו הוד נצח והוד ומלאת הכותרות אשר על ראש העמודים
שהם לו הן גדולה גבורה והשבכות שהם לכסות את שתי
גלות הכותרות אשר על ראשי העמודים לו הן חכמה ובינה
ודע כי על שני העמודים הללו ועל ידי אל חי הנשמות
הרוחות והנפשות מורדות כמו המשכתם ... .
זה הנקרא ... הבנה והכוון ... ...
הכון ... לשני להים . ... אלות לו את
... לשני . ... הוא יהוה צבאות ... ... ה
השיכה על חי להריק כל ... ... אדני ...
... שאין לו כלום . ... ה
השמים אל מקום אחר ... . ודע ... כי
... כל ... ... ממקום זה ... ... וכו
והבנות בדרכם ... כשם ה' ועל ... אשר ...
ממקום זה מקבלים ... . והסוד הוא ...
... . ואחר שהודעתיך כשם הנקרא יהוה צבאות ...
... כשאר ... ... אותם
כשער זה ... ... של
... שאין ... ... להים ה
... דבר . ואחר סוד ה' ... ... להודיעם .
ואחר שהודעתיך ... כללים ... ... יהוה צבאות

עוד נבאר לך סוד החתימה של דרך הקדושה בסוד קדוש קדוש
קדוש יהוה צבאות וגו׳. הנה אם תבינו זה וארא את אדני
יושב על כסא רם ונשא וגו׳. הנה באמת כי השם הנז׳ [illegible]
והוא סוד הספירה האחרונה הוא יושב על כסא חיות הקדש [illegible]
וזאת אותו שרפים עומדים ממעל לו. כלומר לשם אדני
והם זה השרפים פעל שש הכנפים המשמשים לשם יהוה
צבאות שהוא סוד שש ספירות התחתונות על כן על שם יהוה
יה כמו שנבאר בהבנה למעלה. ורבה כן יבא להם [illegible]
כנמצא. וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש וגו׳
קדוש ראשון הוא סוד המשכת אצילות הקדש מן הכתר העליון
עד ספירת גדולה. קדוש שני הוא סוד המשכת הקדש מחכמה
עד ספירת גבורה. קדוש שלישי הוא סוד המשכת הקדש מן ה
בינה עד ספירת התפארת. הרי לך שש ספירות אמורות שהם
כנגד שלש שלש משמשות הקדושה על השלש מה כתר חכמה
[illegible] הרי שש ספירות שלמטה מהם אמורות. והם נצח
הוד יסוד. כי להם השפע מאת גדולה גבורה תפארת. מאת ה
כתר חכמה בינה. הרי הט׳ ספירות אמורות ובמיוחד פרקיהן
בהבנותיהם משמשות כחותיהם בסוד העשיריות הנקראת א
דני. הנקראת ארץ. וזהו סוד שאמר כבוד מלא כל הארץ
כבודו. הנה הודעתיך כבוד זה הפסוק היאך כוונתו הקדושה
מהאחרות עשר ספירות ודרך אצילות והשפע משלש עליונות
והם כתר חכמה בינה. לשש אמצעיות גדולה גבורה תפארת
ומשלש אמצעיות לשלש התחתונות והם נצח הוד יסוד. והנה כל
[illegible] מן הט׳ ספירות צריך על ספירה עשירית שהיא אדני
הנקראת ארץ וזהו שאמר מלא כל הארץ כבודו. ודוק והבן
כי תבינה קדושה ומתכוני כדרך זה כשאר הספירות [illegible] כח
[illegible] והוא מן העולם הבא [illegible]
[illegible] הקדושה בפסוק זה וזהו הפירוש. קדוש [illegible]
קדוש שני חכמה. קדוש שלישי בינה [illegible]

כתריה יהוה . וסוד יהוה הוא כולל גדולה גבורה תפארת
זה כתוב כתריה צבאות . וסוד צבאות כולל נצח הוד ויסוד
זה כתוב כתריה מלא כל הארץ כבודו שהוא סוד הספירה
העשירית הנקראת ארץ שהיא ארץ החיים . וכן הוא אומר
אתהלך לפני יהוה בארצות החיים . וסימן שני פסוקים
הללו . והארץ האירה מכבודו . וכן הוא אומר קדוש קדוש
קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו . ובתרגומיה [illegible]
די כמה שרמזנו לך [illegible] זה . והשם [illegible]
[illegible]
אמן ואמן עד עולם

בשם ה' אל עולם

שמעה תפלתי יהוה ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי
עמך תושב ככל אבותי

השם החמישי משמות הקדש

על המעלות הוא השם הנקרא

יהוה [illegible] כי שם יהוה הוא ה
[illegible] ספירות [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] כל הספירות [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

בשם יהוה יתב׳ . וקודם שנכנס בביאורו . שלנו להודיעך שכך
אבל המיעט מנוחה ומרגוע בכמה ענינים . דע כי לפעמים
המיעוט בפני עצמו כמו התורה כאמרו וידבר יהוה . ויאמר
יהוה . ויעש יהוה . ושאר כמה ענינים . ולפעמים המיעוט
ומתחבר עם שם אחר משמות הקדש כאמרו אחר מעשה בראשית
[illegible] השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים . ולא המיעט במעשה בראשית כי אם שם אלהים
בד . ובשהתחיל לדבר בשלמות הבריאה בפרשת אלה תולדות
שמים והארץ והזכיר יהוה אלהים . וצריך אני להודיעך
טעם זה . דע כי בהיות שם יהוה יתב׳ משוכלל ומעוטר ומלא
כל המדות בין מתאחדות בכל הספירות ובין בשמים ובארץ
בכל הדברים וכל הנבראים כמו שהודעתיך לא הוצרך להזכירו
במעשה בראשית לפי שעדיין לא היה העולם על מילואו ולא
כל הדברים היו נעשים [illegible] ובשנגמרה בריאת העולם
ונשתכללו כל הדברים ונגמרו כל הדברים בשלמות והתיקון
[illegible] אני הזכיר

יהוה אלהים

שהם שני שמות מתאחדים זה עם זה . כי אלהים לפעמים
דרכה מתלבש בשם אדני ובשם אלהים כמו שהודעתיך [illegible]
בהתאחד יהוה אדני [illegible] יהוה אלהים אני כל הדברים .
שלמות וגמורה . [illegible] שם אלהים הוא סוד הגבורה [illegible]
[illegible] . כמו שאני חלק הרחמים לברוא עולמו בפרט
הרי של בראשית ברא אלהים . [illegible] מתחיים [illegible]
[illegible] מדת הרחמים של כוס שעות יהוה אלהים [illegible]
[illegible] . [illegible] הדבר [illegible] ובא וראה [illegible]
[illegible] ולפעמים הנה [illegible] שני מרוס [illegible]
הדבר מי ברא אלה [illegible] הנקרא מי ברא אלה שהוא סוד
[illegible] סוד חכמה . [illegible]
[illegible]
[illegible] . [illegible] כי

אלה מי למעלה אלה מה למטה . ואלה מי ברא אלה הוא התחלת
התלבשות שם אלהים בסוד השם הזה הנקרא יהוה אדני כי הוא
נכתב יהוה ונקרא בניקוד אלהים ובסוד יהוה אלהים ושניהם
סוד מי וסוד מה . וכל העולם הולכים על אלהים . ומן המדה כי
הזאת הנקראת מי והיא סוד התלבשות אלהים בשם יהוה ממנה
ירשה מדת הגבורה אלהים . ומשתי אלו המדות ירשה המדה
הנקרא אדני שם אלהים והלבשה מלבושים . ואז נברא ה
העולם בסוד אלהים יהוה אדני . ואם תבין סוד זה תמצא
יהוה אלהים שניהם בסוד יהוה . תמצא שם יהוה בצורת
ותחתון יהוה בצורת ניקודו אלהים . נמצא שם זה משער
סוד יהוה אלהים [illegible] . ותסיר יהוה הוא האלהים
באמת. יהוה בצורת האותיות הוא האלהים בצורת הניקוד
ועל שני הספור. יהוה הוא האלהים . יהוה הוא האלהים שתי
פעמים כנגד ארץ עליון וכנגד ארץ תחתון . והחיד
וידעת היום והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים ב
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת [illegible]
ארץ עליון . ועל הארץ מתחת זה ארץ תחתון . ואמר
כי הכל נראה בסוד יהוה אדני . נמצאת למד כי מדת
אדני הבריאות עולם לבשה מדת מי שהוא סוד התשובה .
שהיא סוד יהוה בכתיבה ובניקוד ונברא עולם . והנה
מדת הצדק העליון הנקרא בינה ומדת הגבורה ושאר
הספירות השמונה כחותם בשם אדני . ונתלבשו שם
אלהים . ברא עולם . הה״ד בראשית ברא אלהים . ולפי
שהשם הנקרא אלהים לעולמים הוא חסד לעולמים
הוא מה שהוצרך להזכירו בבריאת העולם בסוד שלא
העולם כמלואו ולא נגמרו כל צורות בריותיו
וכל כשנגמרה בריאת העולם נזכר שם יהוה אלהים שלא
נגמרו כל הצורות. יהוה נגמר כל הצורות . לפי שהשם הזה
אלהים אינו אלא חי אחד בשם יהוה . והביא [illegible]

ובמה אני חרש אין מעשין אין עשר הגלוי אנכי יהוה • וסוד מי ישים .
אמר הלא אנכי הויה הוא סוד אלהים שלא הסיר פנים אלהים
יש אותיות של יהוה שהם יה ונשאר אלה רסוד אלהים אמר
יה . ולכן נברא העולם בשם אלהים וכשתסתכל כל הדברים
כי היסודות רלבם היה העולם התלויים היתרי נהוכי
הויה אלהים וזהו שאמר חול הזכיר שם מלא על עולם מלא
ולכן המזמור מעשר בראשית התחיל להזכיר יהוה אלהים על
העולם של עולם . ודע ודאי כי סוד הייחוד כלו הוא ה
סוד יהוה אלהים סוד שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה
אחד ולכן יש שתי כל מקום שתמצא בתורה בבריאת
ם הראשון והדין ובגירושין וכל אותן הענינים תמצא
שנאמר כאשר במדת הרחמים ובמדת הדין . והכל בשוויות .
ונעשה ברחמים והיו הכל כמו הראוי כדין אמת . ולכן שחר
זה אמרה תורה הישר תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל ומ
המנוח כי הוא הישר שהוא גוזר את הדין בחוזקה ואינו עושה
ואינו גוזר את הדין באכזריות לא תמים פעלו כלומר הדין
שגוזר קודם לכן נתמצא בשתי המדות שהם חסד ודין . וסוד
תמים פעלו . כי לשון תמים הוא לשון סוד שני דברים .
והוא כמו אמר התאומים לא כי כלשון כבור אמר תמים של
שני דברים למעלה לשון תמים ולמטה לשון תאומים וכו
הוא אומר והיו תואמים מלמטה ויחדיו יהיו תמים על ו
ראשו . למטה תואמים ולמעלה תמים . לכן שלמטה הן
ונאים [illegible] דברים [illegible] והמכ כמסיוני או המחרוזן [illegible]
למעלה הכל כונה אחת . של להם ואין שם שנאה או אהבה
ואין שם משוא פנים לא משפט אמת . ולכן אמר תמים פ
פעלו בדין ורחמים נתמצא וגזר הדין . וזהו סוד משפט
אמת . ואמר שאמר כי כל דרכיו משפט . הוא כלומר בדין וכ
ורחמים כי המשפט כעין שהוא חן הממוצע שרוצה ה
המתוים כי שני אהלים שהם אברהם ויצחק . וכו הוא

אומר

ואתה משפט וצדקה ביעקב אתה עשית . והשגיחי אותי ס
יסרני יהוה אך במשפט . ואחר כך אמר אל באפך פן
תמעיטני . אלא הסוד אך חלק . כלומר כחצי מדת המשפט
שהוא היוסר כי המשפט חציו דין וחציו חסד . ולפי זה אך ב
במשפט . אל באפך פן תמעיטני אלא הסוד למעט חצי הא
המשפט מידת האף ולפי המשפט הלוי כיעקב שהוא זוכ ש
שנים עשר שבטים ירש עשר גדול כמו כשיעור שלהם
ויכה שיכרש שלהם רחמים וצדקה . והסוד ויגבה יהוה
צבאות במשפט . מה כתיב בתריה והאל הקדוש נקדש בצדקה
כשיגבה במשפט מנח הדין למדת ה' שהוא חסד שני והאל
הקדוש נקדש בצדקה כלומר כשיגבה יהוה צבאות במשפט
באה מדת ה' שהיא גם מדת למעלה נעשה צדקה ועשה
המשפט . והן סוד שאמר המשפט כלל בחסד ודין . וזהו
משפט וצדקה ביעקב אתה עשית . והסוד הגדול מדם
ומשפט מכון כסאך . כי מדת דין גדול מאוד . אבל בהשתתפ
עם משפט אזי הכסא מתכונן ברחמים ואז נקבה המשפט
ונקרא עד החסד ואמת אז נעשה הכל רחמים גדולים
והן סוד יקדמו פניך . פלשון חדש ומתן בכרם . ולפי זה
אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם . ועם כן התכוון בכל
מקום שתמצא בתורה יהוה אלהים , הכל כי מדת רחמים
מתחברת עם מדת הדין . כל אחת מן המדות מעולות
כשלמות הי לדין הן לרחמים והכוון עתה זה ושמור ו
ויתן תמיד וסוד תהוננה . שופר מצוה . יהוה תרועה
שופר אלהים . וסימנך עלה אלהים בתרועה יהוה בקול ש
שופר . ואומר והריעותם תרועה ונסעו . והקהיל את
הקהל תתקעו ולא תריעו . ומצאת עוד כי שם יהוה אלהים
הוא סוד שלמות הספירות במדת הרחמים והדין ונקרא שם
מלא של עולם מלא . והשמים הנמצא שם יהוה מתאחד
עם אדני כשתי פנים מקדים יהוה ואחר כך אדני כמו שאמר

הכתוב: **יהוה אדני** חילי וישם רגלי כאילות ·
ועל במותי [illegible] לכן זה [illegible] ליהוה
אדני לפי הוראתו · ואומר כי אלהי יהוה ואדני [illegible]
חסידיו ומלך [illegible] כי כשתזכיר [illegible] שמות האלו [illegible] שם
[illegible] יחוד [illegible] כיחוד [illegible]
הכונה שהיא מתייחדים עם מדת מלכות הנקראת אדני · ועל
כי מי הוא מתאחדת על ידי יהוה ית' · ודע והבן כי
כהזכיר יהוה אלהים בסדר זה השם · ורד על הספירות כלו
מראש ועד סוף מלמעלה למטה עד שמגיע שפע הברכה והא
האצילות לשם אדני ואז כל העולם כלו מתברך בברכה שלמה
כשתזכיר אדני בראשונה ואחרי יהוה כמו **אדני יהוה**
מה תתן לי · אדני יהוה אתה החלות · אדני
[illegible] ודע והאמן כי היא סוד
עלייה ממטה למעלה · וכהיות השם נזכר בסוד אדני יהוה זהו
סוד התעלות הספירות והתאחדם זו בזו עד עלות הכונה [illegible]
למקום [illegible] שראויה להתאחד ולהדבק במקום האור העליון
העליון כי תשוקת שם אדני היא להתעלות ולהתאחד בספירת
כתר [illegible] וכהיות כתוב יהוה
אדני הוא סוד שפע [illegible] היורד על דרך הספירות [illegible] עד
שם אדני · אז כל העולם כלו מתברך והנה [illegible]
יהוה אדני בכל מקום שאתה מוצא [illegible]
[illegible] כשיהיו שתי הספירות מתא
מתאחדות [illegible] כל העולם כלו [illegible] ובברכה · וזהו סוד [illegible]
ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד · [illegible] שם יהוה
מתאחד עם אל כאמרו **אל יהוה** ויאר לנו · והכונה
כן כי כשהוא נזכר [illegible] יהוה כל העולם
כלו כמלא ונדון בחסד עליון וברחמים גדולים ואין שום דין
כלל ואין מקטרג ולא [illegible] הכל הוא חסד ·
ורחמים [illegible] כל מאורי הספירות כלם בשלמות גדולה ושמח

בטהרה והארץ באורה ובשמחה . כי אל הוא סוד חסד עליון ועוד
ושמו לאברהם חסד . והסוד הוא שאמר אברהם ויקרא שם
בשם יהוה אל עולם . כי אז קנה אברהם לתקן מדת החסד
ותקונה כה . לכן אנו אומרים בברכת מגן אברהם אל עליון ג
גומל חסדים טובים . ואומר ברוך אברהם לאל עליון . ושם
יהוה הוא שם הרחמים ואותם שיש בו [illegible] כולו בכלל
ברחמים . וכאשר יהוה מתאחד עם אל ואומר אל יהוה נ
נמצא שם יהוה מתרבה בחסד וברחמים ואז שם [illegible] כלל
וכאשר יהוה מתאחד עם אלהים כאמרן יהוה אלהים נמצא
שם יהוה יושב לדין [illegible] מדת הרחמים והדין
בסוד יהוה אלהים איש כמו הראוי . אבל כשמתחבר החסד וה
והרחמים בסוד אל יהוה אז כל הספירות בשמחה ובשלמות
כל הנבראים מקבלים חסד ורחמים מלמעלה . והן סוד אל
יהוה ויאר לנו . והמצא כאן מדות שלרחמים שהזכיר אלה
שני השמות לבד והם יהוה יהוה אל רחום וחנון וכו' . לכן
שאלו שני השמות הם כלולים בחסד וברחמים הם שנים כאן
כאן מדות של רחמים והכונה זה עד מאד . וכבר אמרו חז"ל
ברית כרותה לי"ג מדות שאינן חוזרות ריקם ואם כן תתבונן
כי אל יהוה הם כוללים החסד והרחמים ועוד תתבונן כי [illegible]
אל הוא כנגד אברהם שהוא מדת החסד ושם יהוה כנגד יעקב
שהוא סוד הרחמים . [illegible] השם שהוא כנגד יצחק שהוא
אלהים הוא מדת הפחד [illegible]
אל יהוה . [illegible]
[illegible]
[illegible] שם יהוה מתחבר עם אל עם אלהים בסוד

אל אלהים יהוה

כמו שכתוב מזמור לאסף
אל אלהים יהוה דבר ויקרא
ארץ ממזרח שמש עד מבואו [illegible]
[illegible] אל אלהים יהוה [illegible]

[illegible] יתחבר שלשת שמות הללו אזי כל של מעלה
[illegible] של הכסא דע את העולם כמו הראוי הן לטוב הן לרע
[illegible] לחיים [illegible]. כי אל הוא סוד החסד לראויו
[illegible] הוא סוד הגבורה והעושה לראויו. יהוה הוא סוד משפט
אמת לראויו. [illegible] כלולים כל
משפט והרחמים והדין. והנה הגדולה שהרי [illegible]
[illegible] מעשה המרכבה [illegible]
[illegible]
[illegible] את [illegible]
[illegible] לדבר [illegible] של [illegible] המרכבה [illegible]
[illegible] המרכבה [illegible] אל אלהים יהוה הוא
[illegible] וישראל הוא [illegible]
[illegible] המרכבה [illegible]
[illegible] מעשה [illegible]
[illegible] השמות [illegible] אל אלהים יהוה [illegible]
אל שהוא סוד החסד והגבורה [illegible] אלהים שהוא [illegible]
[illegible] יהוה שהוא [illegible]
אל [illegible] אלהים [illegible] המרכבה הזה [illegible]
יהוה [illegible]
[illegible] שהוא [illegible]
[illegible] המרכבה הזה [illegible]
[illegible]
[illegible] אלהים שהוא [illegible]
[illegible] של המרכבה [illegible]
[illegible] יהוה שהוא [illegible]
[illegible] המרכבה [illegible]
[illegible] שלשת [illegible]
הללו שהם אל אלהים יהוה שהוא סוד הגדולה והגבורה
והתפארת. [illegible]

ה' אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ · בהיות השם הזה מתלבש ב
בבריאת העולם שלשה מיני מלכויות · מלכות הרחמים הגדול
מלכות הדין הגמור · ומלכות האמצעית ברחמים ודין · והנה
כנגד בריאת הנבראים כי יש נבראים מהם ברחמים גמורים
ויש נבראים מהם בדין גמור ומהם בדין וברחמים וכפי ה
התפלה והחסד והרחמים והדין ביצירה כך הוא הדין בענין
הנהגתו לבריאת עולם · מנהיגים מתנהגין ברחמים גמורים ·
ומנהיגים בדין גמור · ומנהיגים בדין ורחמים · והתבונן סוד
שלשה ספרים נפתחין בראש השנה של צדיקים ורשעים
ובינונים שהם אל אלהים יהוה · ואם התבונן בכל מקום ש
שתמצא בתורה השם המיוחד שהוא יהוה הנה כשתמצאהו ש
מתחבר עם אל או עם אלהים אז שלשתם כאחד · והתבונן
ספרי הדברים של סדר היושר והנכוחה · ובמקומות שתמצא
שם יהוה הנה מחובר עם שם צבאות כאמרו **יהוה צבאות**,
וזה לא תמצאהו בתורה אלא בנביאים ובכתובים
באמרו בנביאים כה אמר יהוה צבאות · ובכתובים בפסוק מזמור
יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה · ודע כי כ
כשהשם הזה מתלבש עם השם הנקרא צבאות אז הוא גומר
משפט כל שלשלת לטוב ולרע בנבראים · וכמו שיצא ה
הדין בשלשת שמות שהם אל אלהים יהוה כך הוא גומר הכל
משפט בהתלבשו ביהוה צבאות · והסוד ויגבה יהוה צבאות
במשפט · והנה רמזו לך יסוד גדול בפסוק זה · ודע כי בה
בהיות כל שלשלת גומר משפט על כל הנבראים אז יהוה
צבאות גומר הדין על ידי יהוה אדני · והסוד שפטים ושטרים
תתן לך בכל שעריך וכו' · ושפטו את העם משפט
צדק · אותו צלבת החיות לרגל האופנים אלה וסוד החיות
אל חי סוד שפטים וסוד אופנים אדני הו סוד שטרים
נגמר על ידי צדק שהוא אדני · כשהשם זה גומר דין על
שלשה והשם הנקרא יהוה צבאות רואה אותן שרש · כולן נס

לסבול עונש וזהו סוד אני ממשלה עם יהוה צבאות להמשיך רחמים
ורחמים ומלמעלה להקל צרת ישראל, ומגן הדין למדת אל שהוא
מדת החסד ועושה צדקה עם ישראל ומטעם היותה והעונש
ומצד שמע ישראל ראויין עושה את מדת הצדקה כמו שכתוב ויגבה
יהוה צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה. לפי שהעונש
הוא מוכיחין את ישראל כשם יהוה צבאות כשמין עדים והתראה
לטוב ולרע. וכשנגמר הדין על ישראל לפלא שנגבה יהוה צבאות
כאותו גמר דין, מסר אותו ביד אל שהוא מדת החסד העליון לא
נשתייר פשעם ישראל פלא. וזהו שכתוב והאל הקדוש נקדש
בצדקה. וזהו שכ' לך יהוה הצדקה ולנו בושת הפנים. ואם
כן התבונן בכל מקום שתמצא כתוב יהוה צבאות. ולפעמים
תמצא שלשה שמות הללו כפירוש כמו שכתוב **יהוה אלהים צבאות**
השיבנו האר פניך ונושעה. ונאמר יהוה
אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אלהי יעקב סלה. והכונה
בזה כי מדת החסד והרחמים ומדת הדין והפחד מתלבשות כל אחד
ואחת במקומה. יהוה במדת הנצח אלהים במדת ההוד. ונמצא
מדות אל מתלבשות ב' מלבושים נה"ו. כי צבאות שלשה שמות
הוא כולל. נצח הוד יסוד. ובמקום הכתו' יהוה אלהים צבאות
כולל כי חמש ספירות. יהוה אלהים ב' ספירות צבאות ג' ספירות
נצח הוד יסוד. ומלכות נקראת שם אדני נקרא ישוע וגו' נקרא
בחסד כשם הדין הרמז. ועתה בני פקח עיניך, והתבונן בכל
מקום שתמצא בתורה שני שמות או שלשה מחוברים זה עם
זה לאי זה כונה הם מחוברים ואם תבין דרך התורה ושמותיו
וסודותיה ותהיה רצוי ומקובל לפני השם ית' וברוך זה בשם
ושמתי זה [illegible]; ותתחנן לפני השם ית' ותשיגה [illegible] מן התורה
כתפלה זו מלה אחת מן התפלה שהיא כוללת דברים שלוש
יש לך להבין דרך הפסוק או המלה שאתה מזכיר ולהתבונן בכוונה
ולרשת לפני מי אתה עומד. לפני אתה מתחנן וכאן זה ספירה
אתה מתכוין. כאשר השם אתה תירא ולא תהיה רצוי ומקובל

לפני

למען השם ית' ותמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם .
ואחר שהודעתיך אל העיקרים . יש לנו למסור בדרך כלל גדול
והוא זה · דע כי השם המיוחד הנקרא שם **יהוה** ית'
הוא השרש והעיקר לכל שמותיו הקדושים ית' וכל
שמות הקדש בו כלם אחוזים . וכל הספירות העליונות כלן
סדורות בו · וכל מעלות העולם למיניהם וכל המרכבות
העליונות והתחתונות כלם נשואות בו · והאותיות והניקוד
הם בשם זה תלויים . וכל היצור והדבור כלם עומדים בו
הברך ושבחו נצחי עד ולנצח נצחים . וזה שאלה כבר עבר
כי אל הדרכים שאמרנו לך שהוא מעקר זה הם הדרכים שאין
ראוי לקבלם ולהאמינם ושאין להם טעם . אבל אל הדברים
קבלה ומסורה וידועה . יש לנו בהם . ומבלם [illegible] להם ל
לכל אחד מהם טעם וראיה מתוך התורה התמימה כראוי
ונמצא זה נראה לעין . ואחר שהודעתיך זה יש לנו להתחיל
לבאר אותיות השם ית' כפי כונת הספר הזה כנגד **סוד**
אות ראשונה של שם יהוה ית' והיא אות י' והוא
נקודה מחשבית טהורה אין לנבראים התבוננות בה . כי נעלמה
מעיני כל חי ואין לאדם רשות להרהר בה כי אין להאמין ב
דבר אותו שלא יכול ולא ישיג בעינה ונעלם אמיתתה .
וסוד אות י' שבשם הוא נקראת מלאות חכמה . ועליה נאמר
כי פלאות אחר ג' הדרוש ומבוסה אחר ב' תחתון . וזה
היא נקראת תשלומות חכמה . ועליה נאמר והחכמה מאין ת
תמצא שזה מלא נקראת חכמה . ועליה נאמר ונעלמה מעיני
כל חי ומהעלומה זו נבראו העולמות . ואות י' נקראת ראשון
כאין נבול . וזה הוא נקראת מחשבה . ועליה נאמר אמר
נעלם מחשבותיה . ושמוק עמוק מי ימצאנו ודע זה והבן
כי סוד י' שבשם המיוחד רומזת על ספירה שניה הנקראת
חכמה . אבל בקוצו הכתר אינינה מורה ולפי קוצו של
י' שהוא מורה על הכתר בסוף המקרא אין סוף : **סוד**

אות שניה שבשם היא אות ה׳ היא סוד הבינה הגדולה כנודע
כסה ובבינה הם שרשים כל החסדים · וממנה מושפעת כל
הספירות שלמטה ממנה מאוד · וכל העניינים אלה מה שאומר
לנו לגלות יבואר אותו בינה בספירה בינה בסוד זה כאשר [illegible]
מספיק : סוד אות שלישית שבשם היא אות ו׳ והיא ה
הכוללת שש ספירות במספר ו׳ שלש ספירות מחצי
ו׳ ולמעלה הם גדולה גבורה תפארת · ושלש ספירות מחצי ו
ולמטה הם נצח הוד יסוד · וכל אלו שש ספירות כלולות
באות ו׳ · והנה אות ו׳ של שם היא מצוירת כעמוד כל
השם · ואור תראה שמוקפת ומלאות כלן האותיות שבשם [illegible]
כנגד וראה שיעור ושפח לבד : סוד אות רביעית שבשם
היא אות ה׳ והיא סוד ספירה אחרונה הנקראת
מלכות שהיא סוד יחוד השם ית׳ וכח הבנה והבנין אמונה ·
ויחוד הבורא ית׳ · ומסוד ה׳ ולמטה הוא הפירוד · והסוד
והדר [illegible] להשחות את [illegible] ושם [illegible] והיה [illegible]
ראשים והם סוד ארבע מחנות שכינה · ואם כן נמצא שם
ידוד ית׳ כולל עשר הספירות כסדר נכון :

סוד יהוה ית׳ של דרך כלל שמות הקדש · דע
כי כל שמותיו ית׳ כלם נשואים ותלוים
על השם המיוחד שהוא שם ידוד ית׳ מהם כרמון שרש ו
ומהם כרמון שנים ומהם למעלה בראש [illegible] האילן והשם
המיוחד ית׳ שמור במציאות ונקרא [illegible] ושאר השמות
כלולים בו [illegible] כרמון רזי האילן ושרשן [illegible] אות
ראשונה של ידוד ית׳ שהיא רומזת שני שמות · קוצו של י׳
הפונה למעלה רומז את האור הגדול הקדמון שממנו ההויה
הקדמונית כביכול [illegible] ונקרא אהיה שהוא נקרא אין [illegible]
ונקרא אין לפי שרוב הנעלמות מכל הנמצאים שלהם ו
והחכמים שאין מי שיוכל להבין בו דבר ואם ישאל שואל
שלו מהו · התשובה שלו היא אין כלומר אין מי שיוכל לו

כל דבר . ועל זה אמר מקצה השמים ועד השמים אתה ד
דורש ואבל אינך דורש מה למעלה ומה למטה כו . וזהו
סוד קוצו של י' . הקוץ העליון שהוא רומז לכתר העליון ה
הנקרא אין הנעלם מכל העלומות ומכל ההשגות ומציאותו
איננה מושגת לזולתו . ולכן נקרא אהיה כלשון מציאות .
ואותה המציאות הוא לבדו היודע אותה . ולכן אמר לשון
אהיה אשר אה' כמו אמרו מקום שאמר אתה . שהוא הדבר
הנסתר מכל מחשבה ומשתמש . ולכן הוא אומר אהיה כלומר אני
לבדי הוא היודע מציאותו לבדו . וזהו סוד קוצו של י
שלמטה . וזהו שאמרו בקוצו של י ואין לו אות מסוימת
כמו שאמרו למי שאין לו שיוכל לשער אותו ולא לדמותו
ולא לציירו ולכן בצורת הנראית אות ידועה . ולכן שנקרא
אהיה כמופת ראשית ההויה והוא הראשית הקדמונים והוא
הכופה על כולם דינין קשין נקרא אל ושלו שמו ועל מי
תרמוז אל . כלומר אלו בצורת האותיות המורות של שם
ההויה אין לו דמות אות ידועה להורות עליו זולתי מחשבה
הכונה שהיא צורה ומחשבה שלו . וזהו על פי תרמוז אל .
כח הכונה הנקראת פי אין בעולם דמות מציאותו ואין דבר
אחר . ודע כי זהו סוד קוצו של י שלמטה המיוחד שהוא
רומז למציאות עליונה מאין בכל ושיעור . ומסוד קוצו של
י יצאה אות י שהיא נקראת חכמה הנקראת ראשית כאשר
בכל . וזהו סוד והחכמה מאין תמצא . וסוד החכמה הוא ס
ספירה שניה . ואין הוא סוד ספירה ראשונה . ושתי אלו ה
הספירות כלולות בסוד י שלמטה המיוחד כוללת שני שמות
משמות הקדש . והם שתי ספירות העליונות הנקראות א
אהיה יה . ואהיה סוד קוצו של י יה צורת האות :
סוד אות שניה מאותיות השם היא ה' היא רמז ל
לבינה אשר היא סוד קשר השבע ספירות וקשר
עשר ספירות היא קושרת שלש ספירות עליונות שהם כתר

חכמה ובינה . גדולה גבורה ותפארת נצח הוד יסוד .
ועד השפירות שהיא מלכות בהיותה [illegible] עם יסוד .
נמצאת בינה קושרת שש ספירות שהם [illegible] עד ספירת
מלכות עם שלש ספירות עליונות והיא אות ה שהיא א
אות שניה מאותיות השם שהוא סוד הבינה ושניה [illegible]
לה בחכמה הוא יהוה שצורת האותיות הן יהוה ונקוד הא
האותיות הוא סוד אלהים . [illegible] מן
הבינה שנקראת יהוה בנקוד אלהים כי מדת הגבורה הנקראת
אלהים בספירות היא נמשכת מן הבינה . ולפיכך בכל מקום
שאתה מוצא בתורה יהוה אדני כגון יהוה אדני חילי
או אדני יהוה מה תתן לי יהוה השומר באילן הספירות
ביוצא בהם הוא סוד הבינה שהוא רחמים ודין . ומכאן
נמשך כחות הדין לפי נקרא בשם יהוה שהרי זה השם
[illegible] אלהים [illegible]
כי התחלת כח הגבורות הוא סוד הבינה שהמשכת החכמה
ומן הבינה נמשכת הגבורה כח הדין . שתשאל ממך כי
סוד אות שניה של שם שהוא סוד אות ה הוא מן הבינה
והוא סוד השם הנכתב יהוה באותיותיו ונקרא אלהים .
בנקודו בסוד יהוה שהוא סוד יהוה אלהים . ולפעמים
נקראת הבינה בשם יה מפני ששתי אותיות יה הם שלש
ספירות עליונות . חוץ של ו הוא סוד אהיה [illegible]
החכמה הנקראת יה של סוד היה של שם יה הוא סוד
הבינה הנקראת יה של סוד היא . הרי לך מבואר [illegible]
אותיות ראשונות של שם שהם סוד יה כוללות שלש
שמות משמות הקדש . ואלו הן אהיה יה יהוה .
ועתה התבונן הדבר והתבונן בכל אות ואות מאותיות השם
יה שתדע לבנין ולייחד כל שמותיו יה בסוד הנכבד
והנורא יהוה יה .. סוד אות שלישית של שם
מאותיות השם יה
הוא ו הוא [illegible]

לעשר שש ספירות למטה מן השלש הספירות העליונות והיא
סוד קשר כל הספירות העליונות והתחתונות . והיא העולה
עד הכתר ויורדת עד המלכות ומתיחדת כל הספירות וכלם
מתאחדות בה מצד למעלה ומצד למטה ומצד לשמאל ומצד
לימין והיא הנקראת קו האמצעי . וסוד תאות הזאת [illegible]
שהיא אות [illegible] שנבראת והיא כולל . ששה
שמות כנגד שש ספירות . אלהים כנגד גדולה . אלהים
כנגד גבורה . יהוה כנגד תפארת . יהוה צבאות כנגד נצח .
אלהים צבאות כנגד הוד . אל חי כנגד יסוד . נמצאת
לעשר הו' סוד ו' שלשה היא כולל ששה שמות משמותיו שלשה
[illegible] שהמיוחד שם אל שהוא גם כן שם מכתר והוא
שם הגדולה [illegible] אחד כנגד מדת אל חי גדולה ונמצא
אלוה שהוא סוד הגדולה הנקרא ימין . וכן הוא אומר אלוה
מתימן יבא וקדוש מהר פארן סלה . [illegible] אל [illegible]
[illegible] סוד אלוה וסוד אלהים . והמיחד [illegible] המיוחד [illegible]
[illegible] כנגד שלשה שמות [illegible] שהם אל אלהים [illegible]
והמיוחד אל סוד שם החסד אלהים מדת הדין [illegible] שם
יהוה שהוא יה . אלוה [illegible] שם יהוה שהוא יה [illegible]
והראה גדולות ונפלאות במזמור הללויה הללו אל בקדשו
ו' . והמצא בראש מזמור זה כולל סוד אל אלהים אלוה
והלל עם כלם . הללויה חמש הוא המיוחד . הללו אל
בקדשו סוד אל [illegible] לכם [illegible] כמו שנראה [illegible] .
הללוהו ברקיע עזו חמש השם האחרון וזה יה נמצא
[illegible] אל [illegible] אל עם יה הוא סוד אלהים ו
[illegible] אל עם יה הוא סוד אלוה . [illegible] אל [illegible]
[illegible] ושלשתם כלולים בראש מזמור זה הללויה הללו אל
בקדשו . הללוהו ברקיע עזו וסוד מזמור זה [illegible]
ואלה הללוהו הללוהו עוד [illegible] כל נפלאות [illegible] .
נמצאת למד כי אל אלהים אלוה מתיחדים בשם המיוחד :

ולפעמים המיצא אלהים כמו ן ושם הראה כן שלמות כמ"ה .
נמצאת לומר כי כסוד ן שהוא אות שמשית מאותיות השם וה
כלולים אותן השמות של אהיה אלהים . אדני יהוה יהוה צבאות
אלהים צבאות . אל חי . ושוכר אל שדי שהוא אל חי . ושבעין
תכונו בקדושת השם הקדוש הזה שהוא יסוד וסוד לכל השמות
לא יכן לזכור כל הכוון הכוון של השמות וכל שכן לזכר
משפחות האדמה הנשואות של הלשונות . .

סוד ה

אות הראשונה של שם יהוה היא סוד
אחרונה שהיא סוד מלכות שהיא סוד היצלטנות שהוא סוד
השכינה שהיא סוד חכמה ואחרונה שהיא סוד הנקרא אדני .
כי השם הזה כמו שהודעתיך הוא סוד שמות היחוד . והוא
אבן ישראל המושכת להם כל מיני מעדנים ושוכה והצלחה
והגאולה . והיא הדרה עם ישראל במדבר ונשען לו מקדש וגם
יכנה כתובים . ולמעלה ממנה למוק שמונה ספירות
. אבן אחת יקרה מפנינים והיא המקפת והסובבת של שבע
ספירות שלמעלה ממנה . ולכן נקראת סוחרת מלשון הקפה
סביב כי סביב תרגום שלו סחור סחור . ולפי שהאבן שהיא
הספירה השמינית הנקראת כנסת ישראל שוכנת למעלה
והיא סובבת ומקפת את הכל נקראת סוחרת . והאבן
הזאת התחתונה שהיא סוד שכינה ונקראת מלכות ונקראת
ארץ והיא השוכנת עם ישראל תמיד נקראת דר והיא רוח
יאה . ולפיכך אלו שתי האבנים עליונה ותחתונה נקראות
דר וסוחרת . העליונה סוחרת לפי שהיא מקפת ומסבבת
את הכל . והתחתונה דר לפי שהיא דרה עם ישראל תמיד .
ועל סוד זה הן שתי אבני האפוד אבני זכרון לבני ישראל
. והן ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות
בני ישראל . ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות
הששה הנותרים על האבן השנית כתולדותם . ששה
ושמונה האבנים לכבוד השכינה בעולם הזה שהוא סוד

דד׳ . ויכן לכבר לווֹת השנת השלונה הנקרא סוחרת שהוא סוד
העולם הבא . להולדותם כפי התולדות שיולדו אם טוב
ואם רע ואם פשע ואם הרבה . ולפי שאילן שני תמורות ש
שהם נקראות שני האבנים כן הוא סוד שני ההין של
יהוה . האחד הנקראת סוחרת סוד ה׳ ראשונה שלשם
ראבן הנקראת דד׳ היא סוד ה׳ אחרונה שלשם יהוה ית׳ .
ולפי נקראות שתי אלו המדות בשם אחד משמים הרבה .
ה׳ ראשונה של שם שהיא האבן הנקראת סוחרת נקראת צדק
עליון . ה׳ אחרונה של שם שהיא האבן הנקראת דד׳ נקראת
צדק התחתון . ועל זה אמרה תורה צדק צדק תרדוף כלומ׳
הוי רודף צדק התחתון שהיא סוד השכינה כדי שתזכה לצדק
עליון שהוא סוד חיי העולם הבא . והסוד רודף צדקה וחסד
ימצא חיים צדקה וכבוד . וגם אלו שתי מדות נקראות
אלהים ה׳ ראשונה של שם שהיא עליונה נכתבת יהוה ונ
ונקראת אלהים כסוד יהוה . ה׳ אחרונה שלשם נכתבת
אלהים ונקראת אלהים . ועל שתיהם אמרה תורה יהוה
הוא האלהים יהוה הוא האלהים . שני פעמים . ראשונה
כנגד ה׳ ראשונה . אחרונה כנגד ה׳ אחרונה . וסימן שתי
ההין לך יהוה אדני ככל מקום שנזכר בתורה כגון יהוה א
אדני חילי וישם רגלי כאילות . וכמו שכתב אדני יהוה במה
אדע כי אירשנה . ובמשנה תמיד כי סוד צאת רגלים של
שם הוא סוד ה׳ היא הכוללת כל הספירות שלמעלה ממנה
ונקרא אותה ה׳ שהיא אחרונה שלשם בשם אדני לפי שהוא
אדון כל הארץ ..

ואחר שהודענוך כל אלו העקרים הגדולים הנכבדים
ודע כי השם הגדול הנכבד והנורא ש
שהוא יהוה ית׳ הוא השם הכולל כל השמות כולם ככל שמות
הקודש הנזכרים בתורה ואין לך שם מכל שמותיו הקדושים
שאינו כלול בשם יהוה ית׳ . ואחר שידעת הדבר הגדול

הנה יש לך להתבונן כמה אתה צריך להזהר בשעה שאתה מזכירן
כי בשעה שאתה מזכירן אתה נושא על פיך כל שמותיו הקדושי'
כלם . ואלו אתה סובל על לשונך השם ית' וכל שמותיו ה
הקדושים ועולם ומלואו . ובשהרגש זה הבי' סוד לא תשא
את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את
שמו לשוא . כי היאך ברוח שפלה ונקלה תהיה נושאת
על לשונך השם הגדול שכל צבאות מעלה ומטה נושאים בו .
וכל שכן לשמותיו צריך לחזור בו . אבל כשאתה מזכיר את
השם ית' ראוי לך לשבח ולרומם כאמרו כי שם יהוה אקרא
הבו גודל לאלהינו . שהרגש לך כי בשעה שאתה מזכיר את
שם יהוה ית' ומשנה אותיותיו בתנועת הלשון אז הוא מר
מרעיש את העולמות למעלה ומתקוממים כל צבאות מלאכי
מעלה ושואלים אלו לאלו ואומרי' למה העולם מרעיש ואומ'
לפי שפלוני הרשע מזכיר את השם המפורש ומשנה אותו
בשפתיו וכפי התנועה שמשנה אותו כך מתנועעים כל ה
השמים והכוכבים התלויין עליו . ולפי' מתרעשין שמים וארץ .
ואז אומרי' מי הוא זה הרשע שהוא מרעיש העולם והזכיר את
השם הגדול לריק . הלא הוא זה הרשע שעבר עבירה פלו'
ביום פלו' וחטא כך וכך בזמן פלו' . ואז היא הסבה להזכיר
כל עונותיו . כי הרגש לך כמו שתראה אילן כשאתה מניע
ואת הענפים שלו מתרעשין כל העלין וכל הענפים אשר ב
באילן . כך כשאדם מזכיר שם יהוה ית' מתרעשין כל צ
צבאות מעלה ומטה לפי שכלם תלויים עליו . וכל זה יש
שלא במקדש . אבל כהן גדול מזכירו בבית המקדש ואז היו
כל צבאות עולם שמחים ומקבלים שפע לפי שהיה מסדר
התנועות ומריק ברכה על פני עולם . .

ואחר

שהודעתיך כל אלו העיקרים יש לנו לחזור
ולהודיעך סוד השם הגדול והקדוש שם יהוה ית' הוא
מנהיג את כל העולם כלו בכחו הגדול . והוא כל שמותיו

הקדושים

הקרובים מהאחרים כו . והיפך שאר הבגדים אשר כהונה
כגון רמונים ופעמון ודומיהם הם כדמיון מלבושים שהמלך מש
מתלבש בהם . ואותם המלבושים אינם חלק מעצם המלך
ממש אלא הם כדמיון כלים ומלבושים שהמלך מתלבש ומשתמש
בהם . כמו מתלבש בגדי משי ומלבות בהיות המלך בשמחה
ובהשקט ובבטחה וכל ארמונו מלכותו בשלום . ואין שטן ואין
פגע רע אז המלך שמח עם עבדיו ולובש בגדים נאים ומודה
כמין תכשיטין ולובש בגדי עוז . ולפעמים המלך יש לו
עסק מלחמות מכמה צדדים ושונאים ובוגדים אויביו ובאים
להשחית מלכותו . ואז המלך לובש בגדים אחרים שריונות
וכובעים ומגינים חרבות וקשתות וכל עבדיו כמותו עד עבור
זעם אז עד שיקח המלך נקם מצורריו ואויביו ויגביר חפצו
בהם . ולפעמים המלך יושב בביתו ואין שם שום מכל
חילו ופרשיו כי אם אנשי ביתו לבד אחיו ובניו ואשתו הם
הקרובים אליו . ואז המלך מסיר מעליו קצת המלבושים
שהיה לובש בעבור שהיו שריו ועבדיו עמו ונשאר המלך
עם בני ביתו ובלתי רואים אותו וצורתו יותר מבשעה ש
שהיה עם רוב המלבושים וכמה שיגיע הוא עושה ...
ויסתתר מהם כמו שהיה מתכסה במלבושיו בפני ההמון לפי
שבני ביתו חשובים אצלו כגופו מאבריו ואינו חושש להסיר
בפניהם קצת מלבושיו וכליו . ולפעמים המלך מתי
מתיחד מכל בני ביתו ואין נשאר עמו מכל אנשי ביתו
כי אם המלכה לבד . ואז המלך מתפשט לגמרי בגדיו
לפני המלכה כמו שהיה עושה בפני שאר בני ביתו ..

ואחר הקדמה אז הנני מבאר דרך כי שם יהו"ה
הוא מתלבש ומתבאר בשמות הקדש
וכל שמות הקדש כלם מתאחדין באמתת זה השם יהו"ה וכל
אחד מהן מורה ענין מיוחד בפני עצמו . כאשר בשמות

כי רוצה לרחם על עולמו ולחון עליהם אז הוא מתלבש מלבוש ה
החסד והחמלה · ואז השם יה שהוא יהוה מוציא דגל החסד ;
והרחמים וחקוק באותו דגל שם י״ה וסימנך איש על דגלו באותות
ובשהשם יה מוציא דגל זה אז מטיב ומרחם וחונן על בריותיו
והוא שבח מעלה וזהו סוד יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה
במעשיו והסוד בשם יהוה לעולם · ואז הוא לובש ומתפאר
במלבושים החקוקים במדת אל והסוד אל מלך יושב על כסא ר
רחמים וזהו סוד יהוה יהוה אל רחום וחנון · כי אל רחום יהוה
אלהיך · וסימנך כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים ·
ופי׳ פסוק זה כך הוא כי אל גדול יהוה מדת החסד · ומלך גדול
על כל אלהים · · אלהים מדת הדין כלומר מדת החסד גדולה
ממדת הדין · ומיכאן תבין סוד והאלהים נסה את אברהם ·
כי האלהים שהיא מדת הדין נתן הנס והדגל ביד אברהם ·
שהיא סוד מדת אל שהיא סוד מדת החסד · וזהו סוד לשון נסה
את אברהם · לשון הרימו נס לכל העמים וזהו סוד אלהי א
אברהם אלהי יצחק · אני אלהי אברהם ולא אמר ואלהי יצחק
לפי שמדת הדין כבושה תחת מדת החסד לפי שהדגל של יצחק
שהוא כמו מדת אלהים מסור ביד אברהם שהוא סוד מדת אל ·
וכשהשם כועס על בני העולם מצד מעשיהם הרעים אז מוציא
כלי זעמו וחקוק על דגל כלי הזעם צורת שם אלהים ואז
מתלבש הדין ולוקח הנקמה מכל בני עולם ומענישם על רוע
מעשיהם שנחקק בדגלו של יהוה צורת שם אלהים ·
והסוד יקום אלהים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו ·
וזהו סוד אמרו קומה יהוה ויפוצו אויביך וגו׳ ; ואם תקשה
ותאמר היאך אמר בפסוק זה יהוה ובפסוק זה אלהים · הלא
ידעת כי כל השמות תלויים בשם יהוה והוא מתלבש בהם ·
וכשאמר קומה יהוה ויפוצו אויביך כאומר קומה יהוה והוציא
כלי המלחמה והדגל שחקוק בו שם אלהים · וזהו סוד יקום אלהים
יפוצו אויביו · כי משה רבינו ע״ה סדר דבריו ; ובא דוד ע״ה

מדרשם,

ומירושה. ואמר יקום אלהים ויפוצו אויביו וכו'. כשהשם ית'
מושא דקל שחקוק שלו אלהים אז מתלבש בגדי נקם והסוד
כי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה. ואומר. וילבש בגדי
נקם תלבושת ויעט כמעיל קנאה. וכשהשם ית' מוצא בני ה
עולם למשפט מתלבש בבגדים ממישרים כו' וברחמים ו
ומושא דקל שהכל הלבי כו וחקוק שלו שם יהוה ואינו לובש
לא בגדי רחמים גמורים ולא בגדי דין גמור שאינו דן את
בריותיו במדת הדין גמורה ולא במדת רחמים גמורה אלא ב
במדת הדין מעורבת עם מדת רחמים. שעם כל זה מדת
רחמים מרובה ממדת הדין. והסוד ארך אפים ורב חסד
רב חסד מטה כלפי חסד שנאמר. ומאחר שאמר רב חסד
ממשמע שיש כל מרבה דין. ופי' פסוק זה הוא כשאדם ח
חוטא אין השם ית' נפרע ממנו מיד לא מאריך אפו הרבה
וממתין לו אולי יחזור בתשובה. לא חזר בתשובה דן אותו
כפי מעשיו. ואעפ"י שדן אותו ברוב חסד דן אותו. ומטה
כלפי חסד. אם מוצא לו זכות מכריעין דינו על חטאו. וזה
סוד ואמת. ואמר כן התבונן שלשה דברים בסוד זה ואלו הן
ארך אפים ורב חסד ואמת כלומר ארך אפים בתחלה
רב חסד כשבא לדון את האדם ואמת שמכריעין דינו ...
מעשיו. כלומר כאמת שלו השמש ... הדין ... שאמ'
ברוך דיין האמת. ואומר אל אמונה ואין עול וכו'. הנה
הודעתיך מה זה. כי כשהשם ית' דן את בריותיו הוא דן
מדת דין מעורבת עם מדת רחמים ורוב של משפט חסד
ומיעוטו דין וזהו סוד ורב חסד. וכשהוא ית' שופט את
העולם לשמים נקרא במשפט יהוה. ולשמאל נקרא
במשפט אלהים וכל כפי יהדין יוצא. כמו שאמר
הכתוב כי יהוה שופטינו. ואומר יסרני יהוה אך במשפט
ואומר יהוה במשפט יבא. הרי משפט סמוך לשם יהוה ית'
לשמים במשפט אלהים כאמור, כמו למשפט אלהים

ואומר כי אלהים שופט זה ישפיל וזה ירים . ואומר כי על כל
האלהים . כי אם כמשפט על כל העולם . והסוד הזה כמו שמן
הדין כך נקרא השם כפי הדין והמשפט אם המשפט יוצא
לרחמים נקרא יהוה יה . ואם המשפט יוצא לדין נקרא א
להים . ולפי דרך זה תבין בכל מקום שאתה מוצא
בתורה שהשם הגדול הוא יהוה יה נקרא באחד מן השמות
או באחד מן הכנויין לפי זה יצר אותו הכנוי נושה . אם לחסד
אם לרחמים אם למשפט אם לענוש . וכפי זו הדרך באה שמ-
כרונתן . וכשהוא נקרא באחד מן השמות או באחד מן הכנויין
או כל שם יהוה יוא מתלבש קדים ידועים כמו שהשגת ה
ראויה . ושמור סוד זה מאד לכל התורה כולה ומפתח הבי׳ כ
כמו שנבאר סתומים וחתומים ..

ואחר שידעת זה דע שכבר אמרנו כי שמות
הקדש אסור למוחקם . אבל שאר הכנויין
מותר למחקן כגון רחום וחנון סולח וכיוצא בהם . והנני
מאיר עיניך בדבר זה כשורה הכל יה . דע כי שמות הקדש
שאינן נמחקין כגון אהיה אלהים אלוה שדי וכיוצא בה ה
אדוקין בשם יהוה והם קרובין לו . ואותן השמות הם כדמיון
ישיבת השרים העומדים אדוקים בהם . ושאר הכנויין
שהם נמחקין כגון רחום וחנון וחסיד וסולח וכיוצא בהם
דומיהם הם כדמיון כלים לשמות הקדש ומן הכנויין הם
משענה לשכמים אומות אשר הם תחת ממשלת שכמים
ירים . וכמו שהשרים אדוקין בשאר שמות הקדש מלבד
אהיה יהוה . כך האומות של אותן השרים אדוקין בכנויין
המשפטן אחר שמות הקדש . ואחר שידעת זה דע כי
שאר הכנויין הנמחקים כגון רחום וחנון וכיוצא בהן הם
כמו כלים לשמות הקדש שאסור למחקם ובהם מנענעים שמות
הקדש משתלשם . כיצד כגון השם הממונה על דגל החסד

שהוא אל הנה הכינויין שהם שמשין ותיכון ויבאותן הם גדול
רחום חנון חסין ארך אפים רב חסד קדוש חסיד ועולם .

והשם המשפט כל המלחמה שחקוק של רגלו די
הוא אלהים והכינויין שהם שמשין ותיכון
ויבאותין הם אדיר שופט דיין חזק כביר איש מלחמה גבור פוקד
עון משלם גמול .. **והשם** שהוא ממונה על המשפט
הוא כלול ברחמים ודין חקוק של רגלו יהוה יה
שהוא כלול משפט והכינויין שהם ישרה חוצץ ויבאותין הם
נורא נושא עון ועובר על פשע אמת טוב . רב נוצר חסד
עון עד וחדוש ..

ואחר שהודעתיך זה שיכוין אנו להודיעך והודיעך
[illegible] לשם [illegible]
מיוחדין לשם יהוה יה ומה היא מעלת כל כנוי וכנוי ומאי זה
דבר אותו הכנוי נמשך . כבר הודעתיך כי השם הגדול שהוא
עמוד הכל הוא שם יהוה יה [illegible] עליונים ותחתונים
וכו נקשרים כל שמות הקדש כמו שהודעתיך . ויש כן נמשכין
אחרון נקשרים כל שאר הכנוים כמו שהודענוך בראש הספר .
ואם כן צריך אתה לדעת כאלו שהוא יה נקרא כאחד משאר
השמות כגון אל אלהים יהוה שדי צבאות וכיוצא בהן כמו זו
וזה הוא שומר או כמו זה מלבוש הוא מתלבש וכשהוא נקרא
בשם אל צרור איבר לדעת כי השם מתנהגין ויבאותין .
וכן בשם אלהים וכן בשאר כל שמות הקדש כל אחד ואחד
של רגלו [illegible] . וכדרך זה תכוין כי כשתה [illegible]
יהוה יה כל שמות הקודש והכינויין כלם תלויין בשם יהוה
יה . ואחר שתדע זה התבונן כי כשתה בשם יהוה יה
נקרא רחום שם אי זה שלשון משלטוני הכנוין הוא שומר .
וכן חנון או שופט או דיין . ואחר שיד עלה זה צריך אתה
לחשב מה היא מדה רחום או מה היא מדה חנון או מה היא

ידה שופט · ואחר שידעת זה צריך אתה לדעת מאי זה מקום
או מאי זה מקור נמשכין כל הכנויין כל כנוי וכנוי לפי מינו .
ושתבין זה יראו עיניך וישמח לבך · והדע והשכל מן מוצא
דבר מאי זה מקור יוצא כנוי הנקרא חסד או מאי זה מקור
יוצא כנוי הנקרא שופט או מאי זה מקור יוצא כנוי הנקרא
נושא עון · ואחר שידעת זה תצטרך לדעת היאך הכנויין
קשורין בשם יהוה ובאי מקום מן השם קשור אותו הכנוי .
וכשתבין ענינים אלו תבין מה היא המדה הנקראת אש ומאי
זה מקום יוצאה ומה היא המדה הנקראת מים ומאי זה מקום
יוצאה · ומה היא המדה הנקראת רוח ומאי זה מקום יוצאה ·
ומה היא המדה הנקראת ארץ ושאר כל משפטיהם ·
ואחר שתשכיל ותבין זה תדע מי הם הכנויים הנמשכין מן
המדה הנקראת סוד וכן כל מדה ומדה · וכשתבין זה תדע
פעולת כל מדה ומדה ומזה כן צריך אתה להתבונן היאך אלו
המדות [illegible] או כלו · ויש לך להתבונן היאך הכנויין
כלולים בשמות הקדש ושמות הקדש כלולים בשם יהוה ית' ·
וכשתבין זה תבין כי כל התורה היא כמו פירוש לשם יהוה ית' והכו
סוד התורה יהוה ית' בוראי · ולפי דרך זה תמצא כי שם
יהוה ית' נקרא לפעמים כנוי זה ולפעמים כנוי זה ·
והכל כפי המדה שהוא מנהיג בה את עולמו כמו שתמצא
בהו חנון ורחום יהוה · וכשתבין זה תבין היאך העולם
וכל ברואיו כלם תלויים בשם יהוה ואין דבר בעולם יכול
להתקיים כי בשמו הגדול ית' ואז תדע ותבין קצת גדולתו
ועוזו וממשלתו שמלך מלכי המלכים הקב"ה ותבין שאתה
בריה שפלה וקלה ונבזה לפני גדולת תמים דעים ית' וית'
שמו וזכרו ··

רע כי קשר כל המרכבות וכל המשרתות וכל
צבאות העולם תלויין בשלשה שמות ואין
השלשה שמות השמים מהם תלויין בשם יהוה ית' והשמות

שהן הגוים בשם יהוה נקראים יי אלהים . יי מימין יהוה
כאמצע אלהים משמאל . נמצא כל העולם וברואיו כלם
תלויין באלו שלשה שמות . יי אלהים יהוה . יי מימין אלהים
משמאל . יהוה באמצע . וזהו אמרו ראיתי את יהוה יושב על
כסאו וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו .
וסוד השמים שבפסוק זה הם שני שמות יי אלהים הנקראים
שמים . וזהו סוד עד די כרסון רמיו . אלפין שמיא . וזהו
סוד היושב השמים . אלין שמימין הם צבאות השם הנקרא
יי . ואלין שמשמאל הם צבאות השם הנקרא אלהים . ועל
מי עלם משואות על שם יהוה וזהו שאמר וכל צבא ה
השמים עומד עליו מימינו ומשמאלו . וזהו סוד מימינים
ומשמאלים . מימינים לזכות כפות שם יי . ומשמאילים
לחובה כפות שם אלהים . כי מדת יי לרחמים ולזכות .
ומדת אלהים לדין ולחובה . ולפיכך תמצא סדר שלשה
שמות אלו שבהם קשר כל העולמות כולם ותמצאם
שלשתם בפסוק אחד כאמרו מזמור לאסף יי אלהים יהוה
דבר ויקרא ארץ . וכשתבין כי האותיות שבזה הפסוק
המזכח כתוב יי אלהים יהוה הוא יודע . וסוד שהוצרכו
להזכיר אלו השלשה שמות הוא שאמרו הרי אנו מקבלים עלינו
גזר דין על כל שלמעלה שהוא יי אלהים יהוה שבהם כל
מדות השם תלויות לחסד ולדין ולטוב ולרע [illegible]
היתה לטובה . שפטוהו השם יהוה כמדת יי . ואם
כנגדין היתה לרעה ידונוהו יהוה כמדת אלהים וזהו סוד
שאמר . יי אלהים הוא יודע ושמור זה העקר הגדול ..

ואחר שהודענוך זה צריכין אנו לבאר
ולפרש סוד [illegible]
כמו ה' רכבה ... ויהי כשלשים אלף סוד
שלשים [...] יהם סוד המרכבה . ובהם השם [...]
את כל כרצונו לטובה ולרע ולגמול טוב או לטוב [...]

לחייב או לזכות · והכל כפי שהעולם ראוי · ואשר שמשפטין
לו כמו שאמר לרחמים · שכל זה עומד דין אינו מניח זע
ווינו מותר כלום · ואשר שהוא צריך אמן ומעתו כמו
הכל גומר את הדין והן שמתחלה מאן דאמר רחמנא והרי
היא שתחבר שניתנה · לא צריך אמיה וגריה דילה · ולפיכך
יצטרך לדעת כי כל אחד מאילו השלשה שמות שהם יה אהיה
יהוה הוא סוד מעלה המיוחדת לו · וכל אחד מהם מוצא
השמה כמנין ועשר כל אחד מהם עבירות לעשרה נמצא הכל
שלשים וכלם הם · כאשר יהוה יה והוא כלול בהם · וכל
אות הכתובה נקראת כשמות · וכשהשם יה דן את כל ה
בריותיו לפי הדין הראוי דן אותם בכל השלשים · ואלו הן
השעות שהבריות משתנות בהם בין טוב ובין רע · ונמצא
הבריות נדונין בהם · כיצד זה הצדיק הוא מוציא מן הדין.
וכמו שגזר משונה מזה כך דינהם משונים זה מזה · וכפי
תיקון רוב השעות הכתובות בך השעות הם כדינין הראויין
להם כיצד כמו רחום שגזר דינו לטובה · כמו המקרא אותו
מלחמה גומר דינו לשונא כל אחד כפי המדה שמוצא בהודם
כך הוא גומר הדין כו · ולפי היות אלו השלשה שמות ה
שהם יה אהיה יהוה כל אחד מהם כלול בעשרה שהכל כמו
שלשים שבהם הדינין משתנים בבריות · ולפיכך בהיות
ימי בשלשים שנה · בשלשים שנין כח יתחיל ... להוריש
ישראל ... עד שלא נשאר ... כבל ה
השלשים שנין מקום זכות של ישראל להכין ... ירושלם
... לא ... הדין ... וכשהשלים ... אהיה
יהוה · וכשלשים השנין שהם כלן נספים באשמו א
אמה שנחרב ירושלם והן סוד ויהי בשלשים שנה ·
ואחר נשלמו שלשים השנין אלו אז נחרבה ירושלם שהיא
מדה רביעית שהיא אות הרביעית לשם שהיא אות ה
והיא · ברביעי בחמשה לחדש ואז חלבה השכינה והיא

אות ה׳ שבשם המקראה אד׳ כנויה .. וזהו סוד אד׳ ...
כנויה . ואד׳ ממש . המדה הרביעית אות רביעית של שם
המקרא אד׳ יהוה הלכה כנויה . וזהו שאמרו חכמי ישראל
שבכל מקום שגלו שכינה עמהם ואמר כן הרי הודעתיך סוד וזהו
כאלהים שלה שהוא סוד אלהים שמין אחד מתלבש בהם
וצריכין אנו להכנס בבאור כל אחד ואחד מהם או מאי זה
מיוחד הוא

וקודם שנכנס בביאורם צריכין אנו להודיעך כי
השם הגדול שם יהוה ית׳ הוא השם המיוחד
ולזה נקרא שמו המיוחד שהוא מיוחד לישראל לבד . ואין לשאר האומות חלק בו .
אבל האלהים של שאר האומות רבים בשאר שרות הקודש ובכנויין שהם כמרין
כנויים וכומרין מלבושי לשם יהוה ית׳ . ובאותם הכנויין והמלבושים המאריכין
בהן שרי האומות והם נקראים אלהים אחרים אבל אין אחד מכל שרי האומות
נקרא בשם יהוה ית׳ כי אם בשאר השמות והמלבושים והכנויין שלו אבל שם
יהוה ית׳ לבדו מיוחד לישראל . וזהו סוד יעקב בחר יהוה להיות לו לעם סגלה
מכל העמים אשר על פני האדמה . וזהו סוד כי חלק יהוה עמו . ושם יהוה הוא
על ישראל לבד ואין לשאר האומות חלק בו . וזהו שאמר כי כל העמים ילכו
איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד . וזהו שאמר וראו
כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו ממך . והסוד הגדול והנשגב
אירע כשהרגו אנשי העי את אנשי ישראל ואמר יהושע רבונו של עולם הרי שמך
יהוה מיוחד לישראל לבד . ואם יכריתו האומות שם ישראל מה תעשה לשמך הגדול
שאין אומה בעולם שלא תקרא אותו וזהו סוד הפסוק וישמעו הכנעני וכל
יושבי הארץ ונסבו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול
וזהו סוד כי שמך נקרא על עירך ועל עמך . והבן זה מאד . ואם תשאל והיאך
אמר על עירך ועל עמך . דע כי האלהים העליונים יש להם לכל
אחד חלק ממשלה בארץ והלק ידוע באומות . וזהו סוד
שבעים משפחות בני נח שכתוב בסוף הפרשה אלה משפחות בני נח לתולדותם
בגויהם ומאלה נפרדו איי הגוים בארץ אחר המבול . וסוד נפרדו הוא שבזמן
הפלגה שבזמן הפלגה נפרדו כל הגוים ללשונותם בארצותם . כמו שאמר

התפשט יהו״ה על פני כל הארץ ובאותו זמן אל המלכה מאירה כל אורה ואורה לש״ר אלה · כאמרו וש״ר לבריו פרם והיה עד יון בא · ובאותו הזמן לקרבה אל חלקו מן הארץ מן האומות והשם ית׳ ויה׳ לקח חלקו מן הארץ ירושלם · מן בני האדם את ישראל כאמרו בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבולות עמים וגו׳ ואומ׳ כי חלק יהו״ה עמו וגו׳ · ולפי היות חלקו של יהו״ה מן הארץ ירושלם וחלקו מן האומות ישראל נקרא שם יהו״ה על ירושלם ועל ישר׳ · וזהו סוד כי שמך נקרא על עירך ועל עמך ואם תבקש ותאמר הא כתי׳ כי בחר יהו״ה בציון אוה למושב לו · בציון ולא בירושלם · דע כי המעלה אירה צריכה לשכון בירושלם על ידי ציון היתה המעלה אינבין יהו״ה מציון שוכן ירושלם · ואומ׳ מציון מכלל יופי אלהים הופיע · כלומ׳ מציון הופיע השם לשכון בירושלם · הרי לך ידוע סוד השם ית׳ יהו״ה שהוא מיוחד לשמו וזהו סוד כי לא יטוש יהו״ה את עמו בעבור שמו הגדול · כלומ׳ אע״פ שישר׳ אינם הגונים כל כך לא יטוש אותם · ומה טעם לפי שהם חלק השם הגדול · וכפי ששמו הגדול אינו יכול להשתנות כך ישר׳ אין להם כלוי · וזהו סוד אני יהו״ה לא שניתי ואתם בני יעקב לא כליתם ··

ואחר שידעת זה דע כי כשהשם ית׳ מתראה בפני האומות הוא כדמיון המלך השורר לבדו השרים ובשאר כל עבדיו שהוא שורר ומלבש לבושי מלכות או לבושי מלחמה כדי אשר שושך להעלה · ואין מתראה לפניהם אלא בטכסיסין ומלבושין: ולפיכך אין השם ית׳ נראה כלל לאומות העולם אלא בפעולין ומלבושים רבים אותו ומעלתו להם · וכשהשם ית׳ שורר עם קהל ישר׳ הרי הוא כמלך שורר עם בני ביתו ומסיר מעליו קצת מלבושיו כהיותו שורר עם אנשי ביתו · וזהו סוד אלו מצרים בשנה יראה כל זכורך · ואמרו״ל כדרכו כדי שהוא בא לראות כך הוא בא לראות · סוד גדול רמוז בכאן וזהו סוד הכל חייבין בראייה · ופירוש שהשם ית׳ כשהוא מתחבר עם ישר׳ במקדש להסיר קצת המעלין שהם מלבושיו כאדם כשמגיע השם המפורש במקדש ככתבו ובהגינו בכינויו והרי ישר׳ רואין אותו שם יהו״ה ית׳ יותר משאר האומות משם עדיין הוא לובש קצת מלבושין ופעלין · · והטעם לפי שאין כל הדין ראויין להגיע לאמתתו של שם יהו״ה ית׳ ·

ואינם יכולים לדעת את תכלית עניינו · אבל כשהשם ית' יתחבר עם הלבנה
והחסידים אבות העולם והאמהות אז הוא מסיר מלבושי כל הכנויין ויעבר
יהוה לפני ויקרא בשם יהוה ית' עולה עם ישראל כמלך שמפשיט מלבושיו
ומתיחד עם אשתו · וזהו סוד שובו בנים שובבים נאם יהוה כי אנכי
בעלתי בכם וגו' וארשתיך לי לעולם · כך כמו שהמלך מפשיט מלבושיו
ומתיחד עם אשתו כך השם ית' מפשיט כל כנוייו ומלבושיו ומתיחד
עם ישראל עם החסידים הפרושים והטהורים וזהו סוד פשטתי את כתנתי
איככה אלבשנה וגו' · ופי' פסוק זה היה הקב"ה מתרעם על ישראל ואומר
הרי פשטתי מעלי כל אותן הכנויין הנקראין כתנתי כדי שלא יתאחזו בי
שרי אומות העולם ונשארתי עם ישראל לבד · ועתה אתם הגואים
וגורמים שאחזור ללבוש אותן הכנויין ויתאחזו שרי האומות בהם וילכדו
אתכם בגלות לכן אמר פשטתי את כתנתי וגו' ואמר רחצתי את רגלי
איככה אטנפם · כלומר רחצתי את השכינה הנקרא הדום רגלי מטנוף
ארץ העמים כשהוצאתי אותה מן הגלות כשגלתה עם ישראל והיאך אתם
גורמים שאלביש אותה בגלות עוד ויטנפו אותה בטומאותם · וזהו
סוד רחצתי את רגלי איככה אטנפם ואם כן התבונן כי כשהלכו ישראל
בגלות בבל לבש השם אלהים כנויים שהם הכתובות ואז נתאחזו בו
האומות וזהו אלהים באו גוים בנחלתך ואז גלו לבבל · וזהו ויהי
בשלשים שנה אז ידוע כשהשם נתלבש כל הכנויין והמלבושים וירדה שכינה
לבבל כאמרו וגו' בתוך הגולה על נהר כבר · כל זה בגלות · אבל
לעתיד לבא בהיות השכינה חוזרת למקומה יפשוט השם כל אותם
המלבושים והכנויין והכנפיים ואז יראו ישראל לעין · וזהו סוד
ולא יכנף עוד מוריך והיו עיניך רואות את מוריך כלומר לא יכנף עוד
ולא יתלבש עוד אותן הכנויין הנקראים כנפיים שבהם השם ית' מתכסה
ומסתתר מישראל ולא היו זוכים לראותו וזהו סוד ולא יכנף עוד מוריך ·
וזהו סוד כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון · ואמר ביום ההוא הנה
אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה בודאי כל אחד ואחד מראה לו
באצבעו ואומר זה יהוה · אמרתי בזמן שיפשיט השם המלבושים והכנויין
ויסיר הכנפיים ולא יכנף עוד · ודע שהכנפים לסתרות ולכסות

כתיב ותחת הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתים״
מכסות להנה ולאיש שתים מכסות להנה את גויתיהנה · וכתו׳ שש כנפים
שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף
עפיפה וכסוי באיש כאחד · רק שנתחלקה שכינה ונעשתה לה כנפים הלכה
לה ולא ראו אותה ישראל · וכתו׳ וירכב על כרוב ויעף וזו היתה אות
העשר השעות שבשעה שכינה כאילו בראש השנה נראית לרד
כי הכנפיים שהם סוד הכרובים והם סוד הכנפות שמתלבש בה השם·
יהו״ה ית׳ וכשמתלבש בכנפות אז׳ הוא נסתר ונעלם · ולכ׳ אמר״
כשאמר את ישראל שבטיו את כנפיו יונה אלמנה · יסיר ולא·
יכנף עוד מוריך · ואם הש״י יתאוה וכי תאמר שהשם ית׳ יסיר לעשר
לבא הכנפות והכרובים אם כן נראים השרים העליונים השמים
אוברים מן העולם ונראית צורת המרכבה העליונה מגולה כמין״
חסרין אברים ונראית הצורה חסירה דע שאינו כן והנני מבאר
בעז״ה ··

דע כי השם ית׳ סדר המערכות העליונות״
ותורת המרכבה בסוד שבעים שרים שבהם
נראית מלכותו בממשלה הגדולה והשרים הם כעבדים העומדים חוץ לבית
המלך והם המוזמנים לעשות חפצו וברוב השרים והשלטים והעבדים״
נראית גדולת המלך וממשלתו כאמרו ברב עם הדרת מלך ובאפס לאום
מחתת רזון ולכ׳ כל שבעים שרים העומדים דברן לצורה המשמרות כלם
הם כמו עדות לגודל מלכותו של שם יהו״ה ית׳ וכלם הם כלולים בסוד·
צורת אד״ם · ועשהם אד׳ דוד המלך עה׳ פרשה אחת מן המזמור קראתי י״ה
ענני במרחב י״ה יהו״ה לי לא אירא מה יעשה לי אד״ם · וכי השם הגדול
ית׳ הוא משתוה עם אדם שהוא בריה שפלה רמה ותולעה · וזה שאמ׳
הוא לשם ית׳ שאמ׳ טוב לחסות ביהו״ה מבטוח באדם · וכי ראוי לו
דבר זה והלא אומת שבעולים לבין דבריו · וזה שאמ הוא לדעתו ית׳ ·
דע שאין הדבר כן אבל הוא גדול ועמוק מסתרי המרכבה והוא כי לך
לדעת כי במרכבה העליונה מסודרים סביב סביב שבעים שרים · והם
כלולים ל׳ רשים הסודות בסוד סדר צורה הנקראת אד״ם · וכשה

כלם יקובצים בשבועים כתריהם כלם כאשר נקרא יי' אלהים · וכלם שיהיו
עוסקות לשם יהוה לתת להם כח ולצון נקיים ופרנסה בזה העולם
ויוכל כל אחד מהם לפרנס אומה שלו · וכלם אין להם כח ולא אונר //
רעתנין כי עם השם יהוה ית' שהוא המקור והרצון שלהן כלם שאבים
והמפרנסים והוא נותן פרס לכל אחד ואחד מן השרים העליונים ·
ואותו הפרס שנותן לכל אחד ואחד מהם לפרנס כל שר ושר אומ'
שלו ולהשפיע טובה לאותו החלק שיש לו בארץ ולאומה שנתלה בחלקו
ובדרך זה כל ראש השנה שבשעה נותן השם ית' חלק לכל ש"ר וש"ר
וכל אלו האומות בזה שיפרנס אותו ואומתו · וזהו סוד ועל
המדינות בו יאמר איזו לחרב ואיזו לשלום איזו לרעב ואיזו לשובע
ואין לאומה בעולם כח להוסיף לו על החלק שנתנה לשר שלה //
בראש השנה ואפי' התפללה אותה האומה בתוך השנה כדי שיוסיפו לה טובה
אינו רוצין שכבר שנגזר בראש השנה כל תפלתם לריק · אבל ישראל אינם כן ·
שהם חלק יהוה ית' ואע"פ שנגזר להן בראש השנה כל יום שירצו יקרעו
אותו הדין ויחדשוהו עליהם לטובה וזהו שאמ' בגמרא ומי גוי גדול אשר
לו אלהים קרובים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו והגבון עד ראש
גדולת הפסוק הזה · וכתי' לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר
יום ביומו כלומ' כל יום ויום · כלומ' ישראל קורעין גזר דין שנגזר עליהם ·
בראש השנה ולחדש אותו לטובה וזה שאין אומה בעולם יכולה לעשות ·
שאין שר אחד מכל שבעים שרים יוכל להוסיף לאומתו יותר מאותו //
הפרס והחלק שנתנו לו בראש השנה ולפי' תקנו בתפלה של ראש השנה
שלא נמשכה לארץ הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי
הארצ' וג' ואנו משתחוים לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה וג' אם תבין
היטב תראה שהזכירו בתפלה זו סוד שבעים אומות שהם שבעים
משפחות בני נח · ולפי' הזכיר גויי הארצות ומשפחות האדמה ולפי'
אמר והמתפללים לאל לא יושיע · וכי אל הוא לא שר כל אומה
מהם נקרא אל לפי גדולתו ומעלתו · אבל אינו יכול להושיע שאין שר
אחד מכל השרים העליונים יכול להוסיף או לגרוע על החלק שנתן לו
בראש השנה אחר זה הש"י שלכל אומה ואומה עושה לפי שנותן לו רבית //

הרבה קורין יהו״ה ית׳ כאשר תן הספרים שבעולם גם הוא מקבל מהן ולפי׳
לא יושיע שאין תשועה אלא בשם יהו״ה ית׳ ולפי׳ אמ׳ כאן והתפללו אל
אל לא יושיע לא יושיע ודאי · שאין תשועה כי אם ביהו״ה ית׳ · וזהו סוד
ישר׳ נושע ביהו״ה תשועת עולמים · ולפי׳ יש לך להתבונן היאך כל הש׳
העליונים [illegible] הם הספרים לעולם עד שהשם ית׳ נותן להם פרנסה ונותן
ורך אות ראשונה של שם יהו״ה ית׳ מקבלים כל הבריות וכל העולמות פרנסה
וזהו סוד פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון פותח את ידיך בודאי :
ולפי׳ תראה שאמ׳ הפסוק שתשועת כל השרים העליונים התלויים בשם [illegible]
אין לבטוח בהם שהרי גם הם חסרים וצריכים פרנסה כידוע · ובודאי
ראוי לבטוח באדון הנותן פרנסה לכל הנמצאים בעולם עליונים ותחתונים
שהוא יהו״ה ית׳ · ולפי׳ אמ׳ טוב לחסות ביהו״ה מבטוח באדם הידוע שהוא
כל המערכה [illegible] השרים העליונים [illegible] במראות דניאל ואחר טוב לחסות ביהו״ה
מבטוח בנדיבים [illegible] השרים הם [illegible]
סביב [illegible] השרים [illegible] יש להם יתרון
על אותם השרים [illegible] ישר׳ [illegible]
[illegible] השרים [illegible] כלם קדושים [illegible]
[illegible] בפסוק זה [illegible] השרים [illegible]
[illegible] לבטוח בהם שאין להם תשועה [illegible] להם השם
שהוא יהו״ה · ולפיכך אמ׳ טוב לחסות ביהו״ה לבטוח בנדיבים · אחר כך [illegible]
[illegible] השרים העליונים [illegible] סביב לשם יהו״ה ית׳
[illegible] ישר׳ [illegible] יהו״ה ית׳
[illegible] כל [illegible] סביב בשם יהו״ה [illegible] כאן [illegible]
הפסוק [illegible] הנה עין יהו״ה אל יראיו [illegible] ישר׳ [illegible]
[illegible] ישר׳ [illegible] אל יהו״ה [illegible]
[illegible] שהוא חונה יהו״ה [illegible]
[illegible] יהו״ה ית׳ ישר׳ [illegible]
[illegible] השרים [illegible] ולפיכך [illegible]
[illegible] סביב בשם יהו״ה [illegible]
[illegible] השרים העליונים [illegible] ·

ישר׳

ישראל הוא יהוה אשר אמר כלם לבז את כל הגוים סביבו בשם יהוה כי אדירים
ויהי לשון אדילם הענין דוגמא סתרים שלוחים בשנה

רע כי שבעים שרים נחשו להם ארבעה ראשין
נכנסין באדמתו ודבריהן בין יהוה ובין ישראל

ונשמה שהם שורדי באדמתו הרי ישראל לבז ולשלול ולהרבה ולשררה בין כל
שאר האומות · והנה כל השררות שהיו באים לישראל מכל הטובות
הנשמות הם יהוה הרי כלם נשחתות נשברות ונשברת ישראל אדמתם שאומות
העולם · ועל זה השאר את אלה הדלך זה תחת אלה רגזה אזל תחת עבר כי
ידלך ועבל כי ישבעו להם · תחת עבר כי ידלך לו השרים השלטנים אלקיהם הכחו
מן השררות הבאים לישראל שנשברו ונשברו להם והרי הם דלבים ברזים ישראל
ועכל כי ישבע להם לפני האומות של שבעים שרים אחם שבעים ושבע הרובע
הטובה הבאה להם מן השרים אלהם מן השפע הגדול שהיה בא לישראל ונשברו
השררות יקבלו השרים אלהם אותו השפע ובשהשרים אל האומות הדלוים
הטובות אל ישראל אז האומות אלהם נשברים ונשברו הדלוים כל טוב
ולפיכך אמר כי שרי השררות הם המה חטאי ישראל ויכנסו שרי האומות
בין יהוה ובין ישראל ויקבלו הם השפע שהיה בא לישראל מאת יהוה ועל זה
אמר הנביא הן לא קצרה יד יהוה מהושיע ולא כבדה אזנו משמוע כי אם
עונותיכם היו מבדילין ביניכם לבין אלהיכם · ולפי אמר כל גויי סביבו בשם
יהוה כי אדירים · ויהיו לשון אדילם · ר"ל שאותן הארבעה ראשי שנתנו
לשבעים שרים להשר ולהרע לישראל ולהכנס בין יהוה ובין ישראל כשיחטאו
חוטאין אותן הארבעה ראשים נקראים ארבע קליפות ואלו הן קליפות
נקראות שכולה בכל מקום · ואלו הארבע קליפות האלו מהן קשות עד
מאד · והן קליפה הרביעית הסמוכה לשם יהוה דקה · ולפיכך אמר יחזקאל
בראשית מרכבה כשהיו ישראל בגולה דשו ישראל כי הארבעה קליפות הנזכרות
אינו רואה אותן אחד שורדות ומבדילות ביניכם ובין יהוה · ולפיכך אמר
בכל · כי הנה בתחלה אמר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים · ואחר כך
פירש ואמר כי מראות אראה לא ראה אותם מיד אבל ראה גוים לבן לו הארבעה
קליפות המפסיקות בינו ובין מראות אלהים ולכן הרי פירש ואמר והנה רוח
סערה באה מן הצפון הרי קליפה אחת הרי ענן גדול הרי קליפה

שניה· ונה' המתלקחת הר' קלפה שלישית· ונוגה לו סביב הרי קלפה רביעית
הדקה שאחריו ואחר כך התחיל לומ' סוד השם ית' וזהו והתנה כשמן
המבדל מתוך האש· ובסוף פירש ואמ' הנה מראה דמות כבוד יהו"ה
הרי לך ד' קלפות הם המפסיקות בין ישר' ובין יהו"ה ולכן הנקראי' ערלה·
ולפי' אמ' הפסוק כי כל הגוים ערלים· וזה שמה השם ית' לאברהם אמ' לו
ואברהם בתם התהלך לפני והיה תמים· אמ' לפני רבון העולמי' והיאך
אשתדל לפניך תמים אמ' לו בשעה שתכרות הערלה שבגופך שהיא חלק
הגוים הנקראים ערלים ולפי' אמ' וערל זכר אשר לא ימול את בשר
ערלתו ונכרתה הנפש ההיא· וכרה נכרת בבריתי מילה· וזהו המול
ימול יליד ביתך ולפי שהגוים נקראים ערלים לפיכך אמ' כל גוי' סבבוני בשם
יהו"ה כי אמילם· והרישא בפרשה זו שנזכר ד' פעמים לשון סבבוני וסבבוני
· ונזכר שלשה פעמי' לשון אמילם כדי שאמ' כל גוים סבבוני בשם יהו"ה
כי אמילם· והרישא בפרשה זו שנזכר ד' פעמים לשון סבבוני וסבבוני
ונזכר שלשה פעמים לשון אמילם כדי שאמ' כל גוים סבבוני בשם יהו"ה
כי אמילם· סבוני גם סבבוני בשם יהו"ה כי אמילם· סבוני כדבורים דועכו
כאש קוצים בשם יהו"ה כי אמילם· והרי לך ד' פעמים לשון סבבוני וסבבוני
לפי שארבע קליפות הן הגוים שהמפסיקות בין ישר' ובין יהו"ה
כדי שהנדרשים שאמ' [illegible] שהאחת רוח סערה· והשניה ענן גדול·
והשלישית אש מתלקחת· והרביעית ונוגה לו סביב· ולפי שאלו הד' קליפות
הן הגוי' אמ' ד' פעמי' לשון סבבוני וסבבוני· ומה שנזכר שלשה פעמים לשון
אמילם לפי שברית מילה משלים כרת הערלה שהיא סוד אלו הד' קליפות
שעשית המילה בשלשה דרכים· האחת כריתת הערלה והיא המילה·
השניה הפריעה· השלישית מציצה· ולפי' אמ' שלשה פעמי' לשון אמילם·
ועוד תשכיל בזה הענין בשני דברי' להיות חיים בסוד מילה ופריעה
ומציצה· ובשקיבל אברהם אבינו ברית מילה אז נבדל מכל יתר מן
הגוים הנקראים ערלה ואחר כך נולד יצחק· ואחר שהודעתיך זה השער
תגדל [illegible] שאמרה התורה בשני [illegible] אילנות [illegible]
[illegible] שאלה [illegible] יהיה לכם ערלים
לא יאכל· [illegible] ערלה [illegible] ערלה·

ושנה הרביעית צריך להתלבש בהם וזהו קדש הלולים כלו׳ חלול בדרים
מפני קליפה הרביעית הדקה שהיא נקראת נוגה לו סביב · ובשנה
החמישית תאכלו את פריו אחרי דין הארבע קליפות ולהוסיף שנה לערך
בשם יהוה בסוד ה׳ אחרונה שלישית שהיא עוטרת למעלה ועל זה נאמר
זה השער ליהוה · כי היא ה׳ תחתונה בסוד אדני ובשנה החמישית
תאכלו את פריו · בחמישית ודאי שכבר יצא מן הערלה ונדבקו
בשם יהוה ית׳ · ונאמר שהודענוך כי השקרים הגדולים שמוציאי
לביותנו ונאמר ·· דע כי כל שבעים שרים הם
דבקים בקליפות הקדש אינם צריכין ללבוש סוד
אהיה אשר אהיה אין להם בלי הקליפה כמו שהודענוך ונדרשנו בזה ·
אבל כל שבעים השרים דבוקים בשאר קליפות הקדש והכוונה בקליפות הקדש
כמין חלל רחוק או שלישים · ולפיכך היאך איפשר לעמוד לבא כנגדם
השם כל המלבושים והכוונה שיאבדו השבעים שרים זה אי אפשר אחרי
השבעים שרים צריך גדול וכבוד גדול הם לשם ית׳ יתע׳ · והמלך המאיר
שישך בזה בסוד סתום ונחתם · דע כי לעתיד לבוא בבוא שם
יהוה ית׳ לגאול את ישראל ולקבל כנסת ישראל בגרועותיו יפשיט כל
המלבושים והכוונה אז יקבל כל כנסת ישראל ויקבל כל כנסת ישראל
ויתייחדו כאחד אז יעור וילבש כל המלבושים וכל הכוונה של שבעים
שלו ושל כנסת ישראל והם כאחד דבוקים בדבר אחד אינו נפרד זה
וכל שאר הכוונה והמלבושים הופכין על שבעים לברזל כמו הגרים ·
העובדים את אלהיהם · שהיו ופרסת קליפין של אלהים כי ישראל אוה ·
בשנה אחרים קליפין ולבושין של כנסת ישראל בשעת הגאולה
וכל השרים הופכים לברזל אז יתקיים מקרא שכתוב והיה יהוה למלך
על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד · אז יתאחד
השם עם ישראל לבד · אבל שאר השרים והאומות ישברו לברזל
ישברים · והשם הגדול יהוה ית׳ דבק עם כנסת ישראל לעולם · ··
וזהו סוד וארשתיך לי לעולם · ולא יהיה עוד פירוד והבדל · אלא השם
שיאיר ויאיר את כנסת ישראל ושניהם כשני חושקים אינם נפרדים זה
מזה · וזהו סוד והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך · ··

והשם ית' הוא בשעריו יהיה כחומה סביב לכנסת ישראל אלא יכבוש שער
בשערים מן הקליפות הקשות · וזהו סוד ואני אהיה לה נאם יהו"ה
חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה · ואז יעברו כל הגרים העליונים
הבחון הראשים והעוברים את השם ית' וכנסת ישראל וכן כל האומות אל
גבולי הגרים (כמו שביארנו) כלם יברכו גם כן את ישראל וזהו סוד והיו מלכים
אומניך ושרותיהם מיניקותיך אפים ארץ ישתחוו לך ועפר רגליך ילחכו ·
וזהו ועפר רגליך ילחכו סוד הסודות האמונה היא · ודע כי כל הברכה
היתה באה בתחילה ראשית יהו"ה ית' לכנסת ישראל ומכנסת ישראל היתה
באה לישראל · ועל ישראל היו מתברכין ומתפרנסין שבעים אומות לרוע
אך נתברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך · וכשחטאו ישראל שחברו
עצמותם הברכה שהיו באים לישראל וירשו אותו הברכה ראשונים ה' עבירות
אומות העולם כרין אחר תרת שנבר ס' לפי שגברו אותן קליפות
הקשות בין השם ית' ובין ישראל · אבל בשוב יהו"ה את שבות ציון והאחת
השם ישראל ויסרו כל האומות מביניהם · אז לא יקבל אחד מכל שרי
האומות לא שפע ולא ברכה ולא טובה גדולה על ידי כנסת ישראל
אבל תהיה נוברת על כלם ורוכבת על כלם · והיא נותנת להם
פרנסה וכל הגרים וכל האומות תהיה פרנסתם במותר השפע
בסוף כל המדרגות האחרונות התחתונות כנסת ישראל וזהו סוד ועפר
רגליך ילחכו · ואז יהיו כל הגרים הנעברים תחת כנסת ישראל והאומות
אלהים הנעבדים לישראל וכולם יקבלו פרנסה על ידי ישראל · וזהו סוד
והחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים בכנף איש יהודי לאמר נלכה
עמכם כי שמענו אלהים עמכם · ורמזות לדרך כי בהתיחד השם עם
כנסת ישראל ויתאחדו זה בזה אז כל הגרים העליונים כלם עושים
עבודה אחת לעבוד את השם ולשרת את כנסת ישראל לפי שמשם
תבא להם הפרנסה · וכמו שיהיה תחלה תשוקתם של שבעים שרי
למעלה לשרת את כנסת ישראל כן תהיה תשוקת שבעים אומות
שלהם לעבוד את ישראל לרצה ולדבק בהם · ויהיו כלם עובדים את
יהו"ה · וזהו סוד כי אז אהפוך אל העמים שפה ברורה לקרא כלם
בשם יהו"ה ולעבדו שכם אחד · וזהו סוד והיו שרים לבו ויעלו

אל ברכת יהוה כלו במקהלות יעקב ויורש דרכו ונלכה באורחותיו כי מציון
תצא תורה ודבר יהוה מירושלם · והנה פירוש אלו הדברים לפי דעתי
בפסוק זה הפסוק כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלם מפני שכל
זה אמרנו · ויבין וידע שלא יתכן שום ברכה ושפע בעולם לאחד מן ה
השרים והאורות כי אם על ידי ציון וירושלם · ולפי שבא לכלול
הברכה והשפע על ידי ציון וירושלם שתקנו כל השרים והאורות
העברים כאשר כי אין מהספק לו תשובה בזה ברורה לקרוא כלם
בשם יהוה ולעבדו שכם אחד · ולפי דרך זה תראה כי אותיות הקדש
שבעים שרים המתאחזין בהן אינן צריכין · אבל אמר הכנויין שבעים
אורות המתאחזין בהם צריכים · שהרי אותיות שבעים אורות שחוזרת
למקום · ועל דרך זה המבין סודות צריך ... שלשים
אותיות הקדש והכנויין ואין תראה דבר · אלהים חיים צריכין לבנין · ואמר
שהודיעך לפי הכללים הגדולים בסוד שם יהוה ית' ובסוד הכנויי' הצריכי'
לבא להודיעך סוד לפי האלהים שאינן שבהם השם ית' לתת הברכות
כפי הדין הראוי · ולבאר לך כל אחד ואחד מאלהים אלה לפי זה שבהם
עשה אין זה היא הדרך אלא כל שם את כנויי השם · ואז נזכר האותיות
בשם יהוה ית' ונזכר הכנויין שהם צריכים ארוכים בשאלות הקדש
שאינן צריכין ומסירין קול דמשה יהודה · וכמו ושבאי ומקורי תראה
קול ותראה לטה ותראה שבאותם כן שם יהוה ית' הוא העקר ושאר
אותיות הקדש הם שערות הקולם ושאר הכנויין הם סוד שבאותם ·
ואם כן פתח שער ורואה זה שהקדמנו להודיעך בשער זה בשמנין ״
אני הגדול ית' ובשמין אחר אותיות הקדש והכנויין · ואמר שהודיעך
זה לך להבין בסוד לפי שלשה אותיות שהם אל אלהים יהוה היאך
הכנויין נאחזין בהם והיאך שם יהוה מתלבש בכלם אין במקומם
והיא היא המשולה שפועל בכל מלבוש ומלבוש · ואמר זה תבין כי
שם יהוה ית' הוא הכל שהכל נאחזים בו · וכל הכנויים תלויים
בכלל · וכל השמות והכנויין תלויים בשם יהוה ית' · וזה שהודעך
לדעת כי שלשה אותיות הם למעלה למטה והיה למעלה אדני
למטה יהוה באמצע · וכתרי כן שלשה אותיות הם כן הסוד · ״

א״ל מימין · אלהים משמאל · יהוה באמצע · הלא תראה היאך שם
יהוה רכוב באמצע דכל הדרגין · ולפיכך יש לנו להתבונן כי בו הכל
תלוי · והוא הנושא את הכל · ית׳ וית׳ אדון לעד ולנצח · וצריכין אנו
להודיעך על עקר גדול נאמר בפסוק אחד כי הנה יהוה יוצא ממקומו ·
ואמרו ז״ל · יוצא ממקומו יוצא ממדת רחמים ובא לו למדת הדין · וכי אי
זה מקום יש לו והא כתו׳ מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וגו׳ · אלא
וכבר אמרו ז״ל הוא מקומו של עולם ואין עולמו מקומו וכתו׳ הנה השמים
ושמי השמים לא יכלכלוך וכי אי זהו מקומו והיאך אמ׳ כי הנה יהוה ·
יוצא ממקומו · אלא פי׳ הפסוק הוא כך כי הנה יהוה יוצא ממקומו שהוא
אהיה והוא מדת רחמים הגמורה · ובא לו למדת הדין שהוא אדני ·
וכשתבין זה תבין ישרנות השם ית׳ ממעלה למטה · ותדע כי מקומו
של שם יהוה ית׳ הוא אהיה וזה יתישב לך הפסוק · וזה שדרשו ז״ל
שאמרו · יוצא ממקומו · יוצא ממדת רחמים ובא לו למדת הדין · ונברך
זה ותבין זה הפסוק מן התורה · יוצא ממדת שמקנין בה דרגי הא״ל שהוא
מדת הרחמים · ובא לו למדת שמקנין בדרגה אלהים שהוא מדת הדין
כמו שכתו׳ איש של קנא באותות · ואחר שהתחלת להבין היאך שם
יהוה ית׳ מתמשך מלמעלה למטה ומתמשך מן התחתון · תבין כי כל
השמות והכנויין המתאחזין בו מסביב וכלם אדוקין בו · וזה שראוי לך
להתבונן כי כל שמות והכנויין מלבד אהיה יה אינם עולים משכיני
ומעלה · ואם שם א״ל הוא דוגמא של הרחמים בשם אהיה הוא
כדרך צורת הדגל · אבל תצטרך לדעת
כי כל הכנויין כלם עקרים בדלגם
המדות אשרין תבואם
בע״ה · והנני מוסר לך
סדר כל הכנויין
הכלליין
בסיד
אילו עשרה שמות · א״ל · אלהים · יהוה · ית׳ וית׳ בסדר

אל יהוה אלהים

יהין אריאה אראל

פוקן טפסו פוקן כנפיו פוקן טפסי

גדול נורא אדיר : רחום חנון נושא עון : עובר על פשע אוהב דין :
חסין אדיר חזק : ארך אפים רב חסד ורחום : רב טובו כל מיני רפואה :
קדוש שומר חסד גבור : חסיד סולח אוהב שר : קדוש מלך שוכן רום גדול :

התבונן והבינה סוד שלשה אותיות כל
אחד והם שלשה השמות כאחד : כל
שלשה השמות כאחד ונקרא עשרה : והן יהוה : והן אלהים : הנה
הבינה באומן סוד אלהים אשר אמרנו לתשובה אחד רחמים ברחמיו
ירמוז כאומרו ויהי בשלישי אשר ... כל דין אדון בבית
דין הגדול אל תשובה אל שבטים ואחר ינשא בבית רגש אל תשובה
בלבו אלהים שהם דין ... יהוה ... לדעת כי בסוד
סדר זה ... יהוה ... על כסאו ... אלהים
... והתבונן ותראה יהוה ... על כסאו
... אלהים ... אלהים ... הוא סוד
... אלהים ... אלהים ... הנקרא השם
... אלהים ... בשלישים ... זה ...
... אלהים ... אלהים ...
... אלהים ... אל ... אל
אלהים ... אל
אל ... סוד ...
אל אלהים ... סוד ...
... אלהים ...
... אל ...
דין ... דין אל ...
בין השם הגדול יה ובין השם הנקרא אלהים : ובין ... אותו

ריחנה למעלה לזכות הגניזה ברקיע ערבות את כל בני העולם · ואמר
שופטין אלו אל יודן ולפי אל אלוה שמתם השם הגדול השורש בארץ
שהוא שם יהוה ית׳ לגזור את הדין אם לחיים אם למות אם לטוב
אם לרע · ואז גוזרין ופוסקין הדין ואז השם הנקרא אלהים גוזר
אותו הפסק דין ואם שהדינים השופטים והסופרים והשוטרים ״
ומשרתים לקיים גזר דין האלהין הכתב ביד המלאכים הנקראים
אישים לכך אמרה הנקרא אדני · ואז נגזר הדין בעולם הזה ·
והיה שתשוב לדעת כי הרקיע ערבות בו הוא בין יהוה ובין אלהים
ורוב אותו הרקיע הלוי אל אלהים · ולכך כל אל אבותם ואחר
י שער שם בני דין אל ששים ושלשה רקיעות ידועים שבהן ״
שדינין בני עולם · אבל יש הפרש בין בית דין זה לכך זה · כי בגזורי
ידועים דנין חיות וחיים · ובמקומות ידועים דנין עשר ושום ·
ועדין תשרע בכפה כל הדברים הללו של המהגונים · שאין דנין
למעלה בכך כל הדין כלם לפי מקומות · למעלה מיוחדין שבהן
דין דין ידועים ולא עוד · ובתורה הלא עוד עד שיצטרך ה
המקומות ערבות בהן · וכיתר ויוצאין השלוחים ופסקי הדין ״
בידיהם ולוקחין לתבא הארץ התמעטים אצבעם הארץ והירח והכוכבי׳
שם תבא הגזלות והיא לפי לפי גזרין הדין של הבריות כפי מה
אגזר הדין בכך אל למעלה ואין בעולם שיוכל לשנות דבר מכל מה
שפסקו בדין השם הגדול יהוה ית׳ וזהו סוד אשר אורת הספסין
יהוה קוו כי כאשר הספסין לארץ צדק למדו יושבי תבל ·
ואמר שהירושלין זה יש לנו לחזור ולהודיעך כי סוד לפי הכנאין ״
אל פי השופטים לדין ראי זה דבר הם נרשמים · וכן הכנוי השופט
בארצות הסמוכין לשם יהוה ית׳ · והשם ית׳ יודע דרך האמת ··

בנין שלישי

השופטים לתוך ידין אחרים
לזכות הבריות הם הנצח

כתוב החסד וזו היא המדה שירש אברהם אבינו ע״ה למעלה שזו
היא מדת החסד וזכות הבריות · והסוד הזה ויטע אברהם ויאמר

האוך תוספה צריך שם רשע · תלכלך הרשעות בדבר הזה נר׳ אולי
שחדשים צדיקים נ״ו · כן כל הכנויין שהם מדת אל אברהם אבינו
ע״ה להפכין בזכות הבריות כשיין שעשה אברהם ואמר אולי ·
יחסרון חמשים הצדיקים חמשה נ״ו · ויאמר לא אשחית נ״ו · תחזרין
כתוי׳ החסד ואומ׳ זכות אולי ימצאון שם ארבעים נ״ו · עוד מוסיפין
ללמד זכות עד שמגיעין לסוף מדת החסד שהם עשרה כנויים ·
אולי ימצאון שם עשרה · ואם הם נשלם אין שם כדי להושיע ׳׳
הטעם שהיא טעמה אחת לכל אחד מעשרה כנויין של חסד
אז הדבר נשמע שנגזרין הדין כדי שנגזר הדין בסדום ובעמורה
כן נגזרין כל הדינין לחייבהם · ואין חוזרין כל הכנויין ללמד ·
זכות למקורן והשם מסתלק מן הדין · והכנויין הנקראים אלהים
נגזרין המספק דין · וזהו סוד וילך יהו״ה כאשר כלה לדבר אל אברהם
ואברהם שב למקומו · הרי חזרו שני הסדות למקומם שם יהו״ה
ושם אל״ שהוא מדת אברהם וזהו וילך יהו״ה כאשר כלה לדבר את
אברהם ואברהם שב למקומו · ואין השם ית׳ השלישי שהוא אלהים
נגזר את הדין וזהו ויהי בשחת אלהים את ערי הככר אלהים הוא הנגזר
את הדין שהרי מדת אל שהיא מדתו של אברהם ומדת יהו״ה חזרו
שתיהן למקומן · ונשאר אלהים לגזור את הדין · ואם תשאל ותאמר
הרי כתו׳ ויהו״ה המטיר על סדום ועל עמורה גפרית ואש נ״ו · והרי
כתו׳ יהו״ה בפסוק הזה והרי הוא נגזר את הדין · דע כי כל מקום של
יהו״ה הוא ובית דינו · והוא פוסק הדין · ובית דינו שהוא אלהים נגזר
הדין · וזהו שאמ׳ בפסוק ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ··
ואחר שהודעתיך זה התבונן כי לא לחנם
נכתבה פרשה זו בתורה אלא באה
להודיעך משפט סדום ועמורה ובאה ללמד על כל הדינין שנגזרין ׳׳
בעולם בכח אל מעלה כי אברהם וכנויין שהם אל שהכנויין המזכי׳
אם תצטרך והם מלמדים זכות על בני העולם · ואחר שנגזרין
ללמד זכות חוזרין למקומם · ואחר שקר זה תצריך לכל מקום
שבגבורה וזהו שאמ׳ תתן אמת ליעקב חסד לאברהם · ודרת

החסד מסורה לאברהם ללכת זכות על כל הבריות · ובזה הודיעך
כי תורת דגל מדת החסד נקראת אל · ויש לך לדעת כי אברהם ירש
מדת אל כאמרו ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל
עולם · וכתו' ברוך אברם לאל עליון · וכבר ידעת כי אל עליון
הוא הגדול חסדים טובים · ומדת החסד היא אל אברהם כמו
שכתוב חסד לאברהם : **ואחר** שהודיעך אלו
העקרים הגדולים הכוללים של אל חיים
דלכך יש זכות על בני עולם והם מדת אברהם ע"ה · יש לנו להזכיר
ולהודיעך כי כל הכנויין של חסד שהם דקוקים בדגל אל כלם הם
רמוזין במדת החסד הנקראת חיים העולמים כי שם אל הנקרא
על החיים · והסוד קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים
רבים · ולפיכך תדע כי אברהם ע"ה בקש החיים האלו · וזהו סוד
הבארות של אברהם אבינו ע"ה ובחיים העליונים בנה אברהם מזבח
ע"ה שבעים ושתים נדרים שבהם עברו בני ישראל בתוך הים ביבשה
והמים להם חומה מימינם ומשמאלם · וזהו סוד ויסע ויבא ויט ·
שכל פסוק מאלו הן ע"ב אותיות שזהו חסד לאברהם · וסוד חסד
הוא סוד ע"ב · ולפי שהחיים הם תחת דגל אברהם עשה אברהם
בהם ע"ב נדרים · ובתוך אלו הנדרים שאמרנו הכנויין שהם כלם של חסד
ותקון בדגלם אל שזהו סוד דגל של אברהם של בו אברהם לאל עליון ·
וכתו' המקרא ברוך שלוחותיו · שלוחותיו של אל עליון · כל עליון שהוא
על שם אלהים כמו שאמרנו למעלה כי אל גדול יהוה ומלך גדול
על כל אלהים · בארת כי אל הוא שם גדול על שם אלהים כי זה הוא סוד
רב חסד · רב חסד בודאי · וזהו סוד והאלהים נסה את אברהם
שם אלהים נתן הכל של ביד אברהם שמדתו אל וזהו סוד ויקח
בידו את האש ואת המאכלת שלמאכלת שלקח בידו אברהם כחותו
של יצחק את האש והמאכלת אין כל בריה יכולה לעמוד בפני
פחד יצחק וזהו סוד רב חסד של מדת אברהם שנגע מדת פחד יצחק
ולקח בידו האש והמאכלת · ולפי שנקראת מדת אברהם גדולה
ושכן גדולה הוא שהיא גדולה והגבורה · וזהו סוד אמת לאברהם

והגדלה

ויקרא לה אדני · וזהו סוד כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים ·
ולפי אין דנין אל יצחק · ויבא עד שיעיר דין אברהם ללמד זכות ·
וזהו סוד וילך יהוה כאשר כלה לדבר את אברהם ואברהם שב
למקומו · וה כת' בתריה ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ·
וטעם שהיה אלהים מזכיר כשזכר את אברהם שהוא סוד אל
הגדול את לוט · וזהו אמרו ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר
אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה · ומתוך ההפכה
באריכות ההפכה הישנה · והטעם לפי שאברהם לקח בידו את האש
ואת המאכלת ולפי אברהם היה לחשוב רבות אשם שעמד הדין
למיתה · כי זהו סוד ורב חסד · וזהו סוד רחום וחנון אל מדות
הכנויין אל אברהם · ואחר שלקח אברהם ברשותו את האש ואת
המאכלת שהם כל המדות אל יצחק שהוא מדת אלהים אין דנין אל
אלהים ויבא למדוד את העונש שגזר הדין עד שיעיר אברהם ללמד
זכות על אותם הנדונים · ובשלא מצא להם זכות מתאספת
מדת אברהם ובין מדת אלהים שהוא מדת יצחק העונש והדין · כי
אדני ואברהם שב למקומו · ואחר כך ויהי בשחת אלהים את ערי
הככר · ודע כי מאמר שלקח אברהם בידו את האש והמאכלת
עד שאברהם הסכים בדין אין אלהים יכול להעניש או להעניש וזהו
סוד אדני ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדיו ·
וילכו שניהם יחדו בנדאי שאין מדת יצחק · כולה ללמדך כי אם
ברשות מדת אברהם וברשותו ובהסכמתו · וזהו סוד אלהי
אברהם אלהי יצחק · ולא אמר ואלהי יצחק שלא להבדיל מדת יצחק
מן גדולה · כי שהיה מדת פחד יצחק כבושה תחת חסד אברהם ·
וזהו סוד אלהי יצחק ולא שניהם יחדו שאין רשות ליצחק ללמדך ש
מדת אברהם למדות זכות · אפילו בין היות מדת יצחק
מתרבת שלם · וזהו סוד והאלהים נסה את אברהם · ותדע
לך שאברהם שלך את יצחק כי שהיה מדת יצחק עקודה ה' ונקל
ונכבשה תחת מדת אברהם · כשאדם שאומר למי שנותן שעונות
אזי מרותא חסד אברהם דין שיעין בו אם אל · ואם אל מעבר

דאשין ראשין דין העונות שלא בעגל בסוד אל רחום וחנון · ואינו
רוצה רשלשה ואילך · וזהו חן כל פה יפעל אל פעמים שלש עם גבר ·
ואומר שעוקבין לו העוונות הרת׳ ושם לגבורות ארך אפים ובסוד
גבור דין אם נראו עונותיו שקולין בזכיותיו חסד אברהם מכריע
את הכף לצד הזכיות וזהו סוד ורב חסד אם יכול אברהם להציל ·
ואם לאו יקוב הדין את ההר · אני הרת׳ · יעקב שהוא בר אליש׳
בין אברהם ובין יצחק פוסק גבור דין ואומר חייב ובשלדרי · יעקב שהוא
סוד יהוה אומר חייב אני כתב בסוף הפסוק ואמת · כי אמת הוא סוד
גבור דין אל הרה שלישית שהוא סוד יהוה שהוא סוד יעקב שהוא
סוד אמת כאמרו תתן אמת ליעקב · אני הסתלקות שתי המדות
שהם מדת אברהם ומדת יצחק · שהם אל יהוה · ונשאר הדין
עומד ביד אלהים כאמרו וילך יהוה כאשר כלה לדבר את אברהם
ואברהם שב למקומו · וכתוב ויהי בשחת אלהים את ערי הככר · וגו׳
וזהו סוד כי המשפט לאלהים הוא · הלוה פסק הדין ביד אלהים נמסר
להשלימו · וזהו סוד פחד יצחק שהכל מסר דין למדה זו · ונמצא
סדר הפסק בשר ולשפטין ידמה נראה לכך סוף פסוק אל
רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת · כי כל הכנויין של
פסוק זה אל רחום וחנון ואילך כלם כנויין של אל עולמי מלה
אחרונה שהיא סוד כנויי שם יהוה שהיא המדה · יעקב שנקראת
אמת · לפי שהיא מכסקעדין · וזהו סוד תתן אמת ליעקב וסוד
השמים יהוה אמת · וסוד ברוך דיין האמת ··

אחר שהודעתיך אלו העקרים הגדולים בענין
מדת אל ובחלקתי הכנויין של מדה זו

שלא להזכיר ולהודיעך סוד מדת שם אלהים שהיא מדת הפחד והדין
שהיא מדת יצחק · ואמש שפירשנו בשאין הרבה מדת הכח כבר בכלל
מדת אברהם ושמה יש לנו להזכיר ולבאר סוד מדת אלהים שהיא מדת
יצחק בפני עצמה והאם למען רחמיו וחסדיו ודרכי דרך האמת ··

כנויין של אלהים

העולים לשם אל״ל והם
הדברים ורצונים חובותם

אל בריות. הם הנקראים כנויי הדין וגם היא הנקרא בשם יצחק שהוא מורה
דקה הנגזרת דין הבריות. וצריכין אנו להודיעך העיקר הגדול הזה ·
כבר הודעתיך כי מדת אברהם היא המדה זכות על הבריות · ומדת
יצחק היא המדה חובה וכן תמצא ביצחק כמ׳ ויאהב יצחק את עשו
כי ציד בפיו · וכי צריך גדול כיצחק שהוא אין אבינו נסתרת ממנו אפילו
שעה אחת יהיה אוהב לרשע גדול כמו עשו · והיאך איפשר אלא סוד גדול
לסודות התורה הוא · דע כי יצחק אבינו שהוא צופה כל העתיד
להיות וצופה וראה כי בני יעקב חוטאים ומכעיסים לפני הש״י
וכשראה יצחק את ישראל בגלות עשו אמר ומה׳ גלות מכפרת עון
עשה אני אוהב מאד מכות עשו למרק על ישראל חובה כדי לגמור
עליהם הדין בגלותו בעולם הזה · וזהו ויאהב יצחק את עשו כי
ציד בפיו · וזהו כי ציד בפיו שלא ראה את בני יעקב נצודין בדינו בחייהם
וראה ונתנחם וכשראה גלות אדום וראה ציד של חייהם נתון בפיו
של עשו אמר ומה׳ גלות מכפרת עון · וזהו סוד קודש ישראל לה׳
ראשית תבואתו כל אוכליו יאשמו · והנה הודעתיך כי מדת [illegible]
יצחק היא המדה כנגדה לזכות את ישראל · וזהו סוד זכור לאברהם
ליצחק ולישראל כי הם סוד [illegible] לזכות את ישראל בגלותו
והנה דבר עוד ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו · כלומר יצחק
הוא מדת הדין והפחד ואוהב כל כנויי הדין כדי לגמור את
הרשעים [illegible] מדת הפחד דינו [illegible] אנשים
צדיקים היו חוטאים [illegible] גדול הוא פחד יצחק שמפרש
דינו בחייהם [illegible] מעשות עבירה · וזהו סוד פחד יצחק ·
ועליו נאמר אשרי אדם מפחד תמיד · ואם כן [illegible] ורואה
כמה הוא גדול הפחד שמונע את האדם מעבירה וזהו סוד
אשרי אדם מפחד תמיד · כלומר אשרי אדם שרואה פחד
השם [illegible] הנקראים פחד כמו שאמרנו אם
[illegible] הפחד [illegible] על חייהם [illegible]

ובשאמרו [illegible] רבינו [illegible] מכלה עבירות · וזהו סוד
אחרי [illegible] · יסוד [illegible] בעין [illegible] · ונמשך [illegible]
כי [illegible] יצחק [illegible] היה לישראל [illegible] רבינו [illegible] · ואשר
ישראל נשארין ואינם [illegible] · ויותר טוב להם [illegible]
בגלות עשו [illegible] בחיים כי [illegible] עמו · [illegible] יצחק
אחיו [illegible] ישראל בגלות עשו ויתחברו [illegible]
בחיים שהוצרך [illegible] עד [illegible] · ולכן אמר ויאהב יצחק את עשו כי ציד
בפיו · ואמר [illegible] זה [illegible] אנו להודיעך סוד ואמר
[illegible] יצחק לעשו ובא יעקב [illegible] ויתן [illegible]
ויירש ברכות של עשו · [illegible] כי יצחק אבינו ע"ה הוא עולה
תמימה ואין השכינה [illegible] · והיאך הנביא [illegible]
על ידו [illegible] ויאהב את עשו · או היאך ירצה לברך הרשע [illegible]
או תתקיים ברכה אחר המאכל [illegible] התפלה קודם המאכל [illegible]
[illegible] · והיאך יצחק אוכל
[illegible] ואחר כך יברך את הרשע · [illegible] ·
[illegible] כי צריך [illegible] כי יצחק אבינו ע"ה יהיה [illegible] דבר קטן [illegible]
[illegible] · [illegible] כי בראות יצחק אבינו ע"ה
[illegible] העולם הזה והעולם הבא · וראה את ישראל [illegible]
[illegible] בעולם הזה וראה [illegible] הדין [illegible] על ישראל
[illegible] ביד הגוים [illegible] אומות [illegible]
בגלותם [illegible] ברכת העולם הזה הבאה על
ידי [illegible] ישראל [illegible] ישראל [illegible]
בגלות [illegible] בגלות [illegible] אומות ·
ואמר יצחק [illegible] אלא [illegible] הדין [illegible] ישראל
יותר טוב הוא [illegible] על ידי אחיהם יותר [illegible] של
ידי אחרים · וזהו סוד [illegible] כי [illegible] הוא ולכן אהב
יצחק את עשו [illegible] יעקב [illegible] ·
[illegible] בני יעקב [illegible] בגלות עשו
אחיו · וזהו סוד כי ציד בפיו · ולכן [illegible] יצחק [illegible] עשו

ראוי לירש ברכה שלימה שבלה אבל הוא יורש ברכה התחתונה [illegible] ראוי
לברכו על דבר [illegible] שהוא דבר שהעקף [illegible] [illegible] משכל [illegible]
ולפיכך אמר יצחק לעשו ועשה לי מטעמים ואוכלה בעבור תברכך נפשי.
תברכך נפשי כלומר שהיא הנפש המקבלת הדין ולא השפעה [illegible]
דרך זה נתכוון יצחק אבינו ע"ה להקל עונשים של ישראל בגלותן על
עשו ושלא ירשו דיני נפשם. ואעפ"כ שמעה ואמר' אפילו בגלותם צריכין ישראל
להקל מעליהם עול קשה של עשו טעם סוד ורבקה אוהבת את יעקב. כי ה
השכינה כנגד אברהם אבינו ע"ה נקראת שרה. וכנגד יצחק אבינו ע"ה נקראת
רבקה. וכנגד יעקב אבינו ע"ה נקראת רחל. כי לאה היא סוד היובל [illegible]
ושתי השפחות הם סוד שתי עטרות של שכינה ומשם נתקן הכל. ול
ולפיכך ורבקה שומעת בדבר יצחק אל עשו בנו. ותאמר רבקה אל יעקב
כמה לתקן המטעמים ויקבל ברכתו של עשו. ואלמלא כן אין תקנה [illegible]
לישראל בגלותם מתחת של אדום [illegible]. כי הנה הודעתיך סוד
ברכתו של יצחק ואהבתו של עשו. ואחר שידעת זה צריך אני להודיעך
שאלמלא שנעקד יצחק על ידי אברהם ולקח אברהם בידו את האש ואת המ
המאכלת. אין אחד מישראל יכול להתקיים מפני דינו של יצחק ולא [illegible].
שיצחק שונא את בני ישראל. חלילה חלילה אלא ראה שאין ישראל יכולין אן
לסבול [illegible] נפשם או לסבול גלות [illegible] לגדור דינם של ישראל בגלות. ובשראתה
מדת החסד [illegible] שהיא מדת אברהם שאם יגדור דינם של ישראל
בגלות יהיו כלם כלים ונשחתים ולא ישלט אחד [illegible] ושמם [illegible]
לקחה מדת [illegible] את האש ואת המאכלת שלא יכלו ולא יאבדו בני ישראל ב
בגלות. וזהו סוד ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים
ולא געלתים לכלותם. ואחר שידעת זה צריך אני להודיעך מהו הטעם
שכהו עיניו של יצחק מראות. דע כי השם ית' ויתע' [illegible] מדת הדין שלא
תדקדק בכל העבירות וזהו סוד ותכהין עיניו מראות. והנני מאיר עיניך
בזה. דע כי יש למעלה מדת הרחמים גדולה ונקראת זקן. והיא המרחמת
בלי תערובת דין. [illegible] מדת הדין [illegible] מתוקה כנגדם
וכשעומדים לדין והשם ית' שהוא יהו"ה רואה שאם יגדור את הדין תהיה
כלה בכל העולמות אז ישתה [illegible] את הדין למדת רחמים הנקראת זקן

וכשמדת הדין מסתלקת מאותו המקום אין בה כח לחבר ולא לראות. וזהו ו
ויגבה יהו״ה צבאות במשפט והא״ל הקדוש נקדש בצדקה ועל זה נאמר ויהי
כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות . ולפי׳ השם ית׳ בשמדת הדין הקשה ר׳
ירחם על עולמו ומוסר לשעני למעני ... מיך יתב׳ . וזהו סוד
כלו הפך לבן שהוא המר . ועל זה הדרך התבונן שאין לפחד יצחק פה וזו
וממשלה במשה שתתגבר השלטון פחד כנגד למטה לפי שאותו הגדול מכה
מראה עיניו על פחד יצחק וזהו סוד יאר יהו״ה פניו אליך ויחנך וזהו ויחנך
שאם מי מתה ... לרחמים במשה ... פני השלטונים יתן לך מתנת חנם
וזהו סוד . יאר יהו״ה פניו אליך ויחנך . והבני מאיר שיטוף שור בנגה . רמז
רוצה
כי בכל מקום שאתה מוצא פנים למעלה הוא סוד גדול . והוא כי יש שלש
מאות ושמונה פנים של זקן וכולם תלויים בפחד יצחק . וכשמדת הכתר
מאיר פניו ורחמנות הגדולה של רחמים שחקוק בנ׳ספירות א״ל שהוא סוד הדעת
המשתררות על פנים של זקן אזי כל פנים של זקן חוזרות להאיר והפכות
כלן לרחמים וזהו סוד א״ל יהו״ה ויאר לנו וזהו סוד אשרי העם יודעי תרועה
יהו״ה באור פניך יהלכון : ואם כן התבונן סוד ויהי כי זקן יצחק ותכהין
עיניו מראות ואז תשיג סוד תקיעת ... שופר בכסא ליום חגנו :
וסוד אשרי העם יודעי תרועה יהו״ה באור פניך יהלכון . והתורה הזהיר שופר
של אילו של יצחק . וכשתתבונן בעניינים אלו אז תבין למה שאנו אומרים .
יוצר המאורות ובורא מאורי האש ואז תבין מה יש בין יוצר המאורות ובין
בורא מאורי האש . כי יצירת המאורות נמשכת מן הרחמים הגדולים של
מעלה בסוד א״ל יהו״ה ויאר לנו . ובריאת מאורי האש נמשכת ממדת
אלהים ממדת חשך שנאמר בה וחשך על פני תהום . ויוצר אור ובורא
חשך . ולפיכך מדת א״ל מאירה לחשך הפחד ממדת אלהים
שהיא סוד האש וזהו סוד יאר יהו״ה פניו אליך ויחנך . וכו׳
ואחר שהודעתיך באלו מדות אלו יש לנו להודיעך ס
סוד מדת שם יהו״ה ית׳ המוכרת בראשונה הי
היאך הוא מנהיג את עולמו :

כנויין של שם יהוה

התולדות בארבעה האותיות הראשונות
חסד ורחמים דין והם כלולין

החסד והדין · ושלשה כנויין אשר בארבעה נקראים כנויי הרחמים ועליהם נאמר
שהוא אלהים הרחמים והסליחות והנני לבאר בהם · דע כי כל אותיות הקדש
והכנויין והדרגות אשר הראיתים שהם נקראים דרך החסד או דרך הדין או דרך
הרחמים אין לך אחד מכל אותיות הקדש והכנויין והדרגות בין שנקראים חסד
בין שנקראים רחמים בין שנקראים דין · אין לך מכלם שיהא חסד גמור או דין
גמור או רחמים גמורים שלא יהיה בהם תערובת וכל זה מאשר אהיה ולמטה
אבל מכתר ולמעלה הכל רחמים וחסד גמורים פשוטים בלי שום תערובת
בעולם · ועתה פקח עיניך ותן לבך לראות ענינים עמוקים אחד כנגד
כלם לסדר המרכבות וקשר ספירות ובראותך זה תבין כיצד הספירות והאלו
והמדרגות קשורים זה בזה · והיאך כלם נעשים אגודה אחת וכונה אחת
בלי פירוד בעולם וכשתבין זה תבין סוד ייחוד בורא הכל ית' ··

דע כי שמות

הכתר העליון הוא כלל אותיותיו
בלי תערובת דבר · כי כתר רחמים

הידועים הפנימיים לשם אהיה או חסד הסמוך לשם אהיה כלם גמורים
פשוטים אין בהם תערובת דבר אחר · וזהו סוד אחד וברחמים נכללים
אפשר וכי זה הם רחמים גדולים שלא תמצא שהרחמים הכלולים בכתר
האותיות מינים רחמים גמורים אחרי דין מעורב בהן שהם כלולים
מן החסד ומן הדין · אבל רחמים של שם אהיה הם העליונים רחמים
גמורים שאין בהם תערובת והם חסד עליון כאמרו ובחסד עליון בל ימוט
שזהו החסד הפנימי הנקרא אלהים שעליון שהוא אהיה · אבל חסד של אברהם
תערובת דין יש בו ונקרא חסד שלמטה ואינו נקרא חסד שעליון והכלל
משם אהיה ולמטה נולדו המסבים כלם פנים ואחור רחמים וחסד ולפיכך
אין לך שם אחרים משם אהיה ולמטה שהיא תמימה כל המרכבה · ואחר
שידעת זה דע כי כל אותיות הקדש והכנויין אשר מן הכתר ולמטה אין לך
בכלם דרך פשוטה שאינה מעורבת עם חברתה · כיצד חסד
של אברהם אינו חסד גמור אחרי דרך הדין של יצחק מעורבת עמו
ואין לך דרך רחמים שאין בה קצת דין ואין לך דרך דין שאין בה

קצת הרחמים ואם תשיב ותאמר למה אתה קורא מדת הרחמים והאחר שיש בה
דין או למה אתה קורא מדת דין והאחר שיש בה רחמים · דע כי המדה אשר
רחמים ורובה מתלבשת ברחמים אעפ״י שיש בה קצת דין אנו קורין אותה מדת
רחמים · וכל מדה שרובה דין ועקרה מתלבשת בדין אעפ״י שיש בה קצת רחמים
אנו קורין אותה מדת הדין · אבל אין לך מדה ולא כנוי המדות ולמטה מאלה
כולן דין גמור או כולן רחמים גמורים אבל אתה צריך [illegible] קודם
בשושנת ומכריע בייחוד · ואם תאמר שמדת הרחמים הוא רחמים גמורים
שעולם לא יתחבר עם מדת הדין ויחוד · והתשובה שכן הספירות [illegible]
זה לזה לעולם · ואם לא יתחברו הרי הייחוד נפרד פרקים פרקים · ומדת הרחמים
בפני עצמה ומדת הדין בפני עצמה · וכל זה [illegible] מכריע אותם ·
אבל סוד קשר הספירות והאחדות והכוונות והמדות אלו באלו [illegible]
לך דע כי מדת הכתר העליון כולה רחמים ומתחברת תחלה בסוד החכמה
הפנימית [illegible] גם כן רחמים · ומן [illegible] אל החכמה הפנימית
למטה [illegible] מדת הדין · [illegible] אל החכמה הפנימית
[illegible] הבינה [illegible] דין [illegible] רחמים [illegible]
הבינה · כי כל [illegible] מן הכתר [illegible] מדת הדין בסוד ·
[illegible] מן [illegible] אל החכמה [illegible] דין [illegible] רחמים
[illegible] הבינה · [illegible] הספירות [illegible] חכמה ובינה [illegible]
[illegible] והכוונות · [illegible] לכל [illegible] דין [illegible] החכמה
וכל [illegible] הוא [illegible] הבינה [illegible] הוא [illegible] תבונה [illegible] ·
[illegible] רחמים [illegible] אל חכמה דין
[illegible] הכתר [illegible] דין [illegible]
דין ורחמים · אבל זה הכלל כל הספירות האצילות [illegible] החכמה
[illegible] מדת הרחמים · [illegible] הספירות האצילות מן הבינה
[illegible] דין · [illegible] רחמים [illegible] דין
[illegible] דין [illegible] רחמים [illegible]
רחמים אבל קצת דין יש בהם · [illegible] דין
[illegible] הוא דין · אבל קצת רחמים יש בהם · וזהו
סוד קשר הספירות [illegible] לעולם

לא היו המקרבות [illegible] לו בלם · נרשמות לפי כי לדעת שלל שהיא
דרך חסד ואברהם אשר [illegible] חסד יש בחדלים קשה דין [illegible]
בה · ודרך אלהים שהיא פחד יצחק אשר שנקראת דין יש [illegible]
[illegible] קשה הדלים [illegible] בה · אבל דרך סוד יהוה [illegible]
המלכות והיא שורש בארבעה כל כחו שהנהגותיו · [illegible]
דין כלו [illegible] זה היא [illegible] · ולכן הוא
פוסק את הדין [illegible] · [illegible]
[illegible] סוד יהוה שהוא סוד [illegible] · [illegible]
[illegible] יעקב [illegible] יושב אהלים [illegible] · יעקב [illegible]
[illegible] שבאמצע [illegible] בארבעה [illegible] יעקב
[illegible] אהל אברהם שהוא חסד ואהל יצחק [illegible]
[illegible] סוד ויעקב איש תם יושב אהלים · [illegible] יושב אהלים
[illegible] יושב אהל [illegible] יעקב יושב [illegible] אהלים
[illegible] בדרך [illegible]
ויצחק [illegible] אברהם [illegible] יעקב · יצחק [illegible] יעקב
[illegible] סוד [illegible] בין [illegible] שהוא [illegible]
[illegible] שהוא דין · [illegible] כי [illegible] יהוה [illegible] שהוא
שורש בארבעה היא [illegible] · [illegible] בפרק [illegible]
[illegible] ·· [illegible]

כל הספירות כלל [illegible] כי [illegible] היום

[illegible] כל [illegible] בסוד יהוה [illegible] · [illegible] בספר
[illegible] בארבעה · [illegible] סוד יהוה שהוא בארבעה
[illegible] בין [illegible] · בין [illegible] · [illegible] סוד [illegible] יהוה יושב
[illegible] כי כל [illegible] שורש [illegible]
[illegible] · ולכן [illegible] כי סוד יהוה [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible]
[illegible] · [illegible] סוד יהוה [illegible]
[illegible] יהוה [illegible] יהוה [illegible] ·

שם אל הגדולים היותר מיוחד לגד' בגלל' המאמין אל ד' קשר שלא באותו
צד הדין אמרנו שהוא מעורב עם מדת הרחמים שהרחמים לו והגבורין
אל דין יכפו המדה הראויה כי הכשרין המתחברים בו ימתלבש בהם .
ונראה שם יהוה ית' ולזה והיכולת עמו כלן בהתלבש באלהים המעוני
לכל דבר עבר . ואמר זה השער הגדול והוא הראה שהשם ית' אינו
משתנה כלום כאמרו אני יהוה לא שניתי אבל השנוי הוא כפי הדין הראוי
מתלבש בכשרין הראויין לעשות את הדין אם לטוב אם להפך . ואמר
זה השער הגדול מאד מאד והראה גדולת שם יהוה ית' ושינוי לבושו..
שהודיענו כי הכלים הגדולים יש לנו
לומר ולהודיעך בפ' זה שהמלכות
בשער זה ילמד . כבר ביארנו כי מן הכתר ולמטה אין שום מדה שאינה
מעורבת עם חברתה . כי אצילות החכמה שנמשכה מן הכתר חייבה כל
הספירות וכל התערובות וכל דרך האצילות וכל קשר המרכבות שהרי
החכמה סגולה לכתר ולבינה . והאחר שהיא סגולה בין שתי ספירות
הרי יש לה פנים ואחור . הפנים רביעית כנגד הכתר והאחור כנגד
הבינה . והאחר שיש לה פנים ואחור הרי היא סבת כל הספירות והשנוי
וכל התערובות שבעולם . והיכן נודעו כל פנים ואחור ולבן ושחור
וימין ושמאל ומעלה ומטה . וזהו אחד מן הסודות העמוקים בקשר
המרכבה ואצילות ההויות . והמבין סוד זה יבין כל המרכבה וכל
הדעות האצילות הם בצורת המקבל והמשפיע שזהו סוד אנדרוגינוס
ולא שיש שם שתי אנדרוגינוס חלילה לשם ית' להאמין דבר זה ולהוציא
דבה ושם רע . אבל כמו שאמרנו למעלה בסוף כל פרקי המרכבה
והשערים העליונים שכלל כלם ביחד נקראים אלהים לא אחד בצורה
אלא אין כמוהו חלילה חלילה . אבל יש מעלות גדולות ושעשועים
דין והדר וגודל ויחוד הצורות וכלם כאחד נקראים בשם זה לא
שהם בצורת מה שאין כמות אלא שלא שהם רחוקים בסוד המלות .
וכן יש פה שעלמות המאירות כל היום דין וכלו טוב ונקראים ימין . וכן
יש כאן שעלמות המאירות [illegible] נקראות שמאל .
[illegible] יש כאן שעלמות המאירות [illegible]

יבין כל כונתו בזה · וכדרך זה כל שרות המרכבות העליונים והרוחות והעצמו'
והן י' כתות כתות ונקראות בשם יצן · והם י' כתות ונקראות אופנים ·
והם י' כתות ונקראות חיה · והם י' כתות ונקראות ידי"ם · והם י' כתות
ונקראות רקיעים · וכל אלו הרוחות והמרכבות כאשר נקראות כלם בשם אחד ·
וכל אלו הרוחות והמרכבות כלן נקראות אלו באלו ומקבלים אשפע וקיום שפע
ונראים כלם מקבלים כח לאור מן הכתר · וללוש כלם המתפרנסין
בהתאחדם בשם יהוה ית' · כי שם יהוה הוא סוד הבורא את הכל ית' · ונקרא
אדני הוא סוד הכתר · ושם יהוה הוא המיוחד · ומשם יקבלו כל המרכבות
והממשלות כח אשפע וקיום ואור ומזון ופרנסה וכלן תוספת לשם יהוה ית' ·
ונראים כל הממשלות הקודש אל אדני כלן מקבלות כח אצילות אלו מאלו · וכן
כל ממשלות העולם עליונים ותחתונים בעולם המלאכים ובעולם הגלגלים
האורים והכוכבים והמזלות ובעולם התחתון כלן נקראים אלו באלו
ומתפרנסין אלו מאלו · ונראים כל הממשלות מקבלין כח קיום מן ה' אלהי'
בשם יהוה ית' · ונראים כל ממשלה וכל ממשלות העולם אין לה שפע
פעם · המשל האחד אבי מקבל מהי אלהי' חדש · והמשל השני אבי
האחד טובה לבני אדם חדש עד קיימם לעבור הארץ · ונראים כל
ממשלה אין בה אם עשיים כח מקבל אשפע הטובה מהי אלהי' מתעברין
זה נקראו המרכבות אנדרוגינוס מה מקבל ומשפיע וזהו סוד גדול ״
וסודות הספירות והאצילות · והמבין זה יבין סוד הכרובים וסוד מעשה
המרכבה בעשה אלמה המלך בבית המקדש · ויבין היאך מן הכתר ולמעלה
כל המדות אל חסד ורחמים וכל טוב כלן אורות ומאורות ואין בהם
תערובת דין לא הרבה ולא מעט · ויבין שאין מן הכתר ולמטה עד
דין ואין דבר קשה שאין הכל אחת ... ואין · וכל טוב וכל ...
למעלה שאין דין כלל כי אם ... האחרונים · והאחרונים מתחילין מן
החכמה ולמטה וכלה בחו"ל י' אצילות ... · והמהם
י' אצילות אחרונים · והסוד כלו במקבל ומשפיע · וכשתבין הסוד
הגדול הזה תבין מה שאמרנו כן מן הכתר ולמטה אין שם אלא פשוט ·
והיה כלו חסד גמור שאין עמו דין · ויש משורב בו · ואין לך אלא אחד
כלו דין שאין עמו רחמים משורבים בו · וזהו סוד קשר המרכבות ״

יאשלות הראשונות וסוד השגרות והמרכבות וסוד כל זה ∴ כתבנו בבאן
יש לו כלל גדול בתורה · והוא סוד ולא יבואו לראות כבלע את הקדש
וימתו · ואין לו רשות לדבר בסתר יותר מזה · ובחכמת לבד כי כל או׳
קדש והכנויין השמרין בשם יהוה ית׳ כלם מתערבין אלו באלו ומתחברים
זה בזה · וכלן בין שלמים בין שנשלל כלם כונה אחת יש להם והוא הדבוק בשם
יהוה ית׳ כי כדרך יבא להם השפע והחיים והקיום ולא תחשוב ברעתך כי הכתות
של ימין ושמאל למעלה הם חולקים זה עם זה חלילה וחס אלא כשתראה אותם
חולקים אינם אלא נעשים ונעתקים כדין להוציא משפט בני העולם לאור כדין
האמתי · והו כלל למדת החסד והדין · והסוד ולכן שניהם יחדו כלו׳ הכל כן
כונה אחת כי כלם מיוסדים בהסכמה אחת והוא הדבוק בשם יהוה ית׳ והו ש
אמרו חז״ל אין למעלה לא קנאה ולא שנאה ולא תחרות · ואם כן מהו זה
שאלו עומדים לדין ולזכות · ואלו עומדים לשמאל ולחייבו רק כי כל זה להוציא הדי
המשפט לאור ויקבל כל נברא הדין הראוי לו · אבל כל כונת ימין ושמאל למעלה
אחת היא להדבק בשם יהוה ית׳ והכתות האלו בין של ימין בין שמאל אוהבים
זה לזה · והו שתקנו בברכת יוצר המאורות כלם אהובים כלם ברורים כלם
גבורים כלם עושים באימה רצון קונהם · התבונן זה מאד ותראה זה שפירשנו הלא תראה
כי הקדושה כלם מסתכלים לאוירה טהרה כי זהו אחד מדרכי הייחוד הגדול ולהבין מדרך
בברכה אוכל מקבלין עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש ל
ליוצרם בנחת רוח וכלם כאחד עונים באימה · ופירש שנתן כתות שלמין אות׳ קדוש
ושל שמאל אומ׳ ברוך ואלו ואלו אומרי׳ כאחד ימלוך · והנכים להבין זה יבינו כי זה
הסכמת כלם בייחוד השם ית׳ · וכל זה שאמרנו מן התורה ולמעט גוזר סוד חנויות
המקרא השלמין אבל מן התוכחות ולמטה יש כתות רשות לצד שמאל ואינם למעלה כי
אם למטה וראש כל כתות רשות הוא סמאל · ואלו כלם כנגד קטטה ואינם יכולה
בני חצר המלך לבא חוץ למעלה מחנות ונתן להוציא המקטרגות המלות · והסוד
הגדול זה את בני ישראל נשלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב וכל טמא לנפש
שלא יטמאו את מחנותיהם הוסרו בפרשה זו ואיני מפרש דבר זה עכשיו · ואות׳ אמר ולא י
יטמאו את מחניהם אשר אני שוכן בתוכם · ואלו מן הכתות הטמאים לצורך
כלו׳ אלו מחוץ למחנה מעכבין כתי ישראל בני אדם בחטא ובטומאה ויקטרגו על
עליהם למעלה ויצא מן הדין שיהיו כוריהם של אלו המקטרגים · והירושים

דבר זה ידענים כמה ראוי לזהר מן העבירות שהן אמרו חז"ל יורד ומסטין ועולה
ומקטרג ונוטל רשות ונוטל נשמה · וזהו סוד הכפירי' שמזמנים לשרק ולהקים
על אשם · אם תתבונן זה תבין מה שאמר כאן לשון אל ולא אלהים והטעם
הוא האל שהוא מדת החסד והרחמים מעכב שלא יתנו השטן לכפירים כי מדת
אל כמו שהודעתיך מלמד זכות על כל בני עולם שלא יפלו ביד הכפירים
והמבין סוד זה יבין סוד פרשת איוב בתחלה ויבין כי איוב אע"פ שהיה צדיק
גמור מחוייב היה לאותו העונש וזהו סוד ויבואו בני האלהים להתיצב על
יהו"ה ויבא גם השטן בתוכם ואין רשות לגלות עכשיו יותר והנה הכפירים
משטינים לשמה את האדם ועולים למעלה ואות עבירה זו שעשה כלו' תנהן
בידינו כי שלנו הוא והרי מדת אלהים משלל איננה מעכבת אחרי היא ללמד
חובה עליהם ומי מעכב מדת אל שמלמדת זכות כמו שאמרנו למעלה ולמנוך
הכפירים מסררים משמת ומזמנים לשרק ולהקים דמ"א אשם לפי שהוא מעכב
על הכפירים · ואחר שהודעתיך אלו הכללים הגדולים ראוי לך לבא בביאור
הכנויין שהן תלויין בשלשה מדות הנז' למעלה ולהודיעך היאך הכנויים
של מדת אל מעורבת במדת הדין עם החסד שלהם וכיצד הכנויין של אלהים
מעורבת במדת רחמים עם הדין שלהם וכמו כן ראוי להודיעך כמה הוא שיעור
התערובת בכל כנוי וכנוי מהם או היאך מתערבים אלו עם אלו והיאך נקשרים
אלו באלו יקורס שבנים זה יש לנו להודיעך כי כמו שאמרנו באברי המרכבה
שהם נקראים עין או אזן או יד או רגל · ואינו עין ממש או אזן ממש ולא
יד ממש ולא רגל ממש · כך יש לך לדעת כי יש למעלה במרכבה ענינים
שנקראים מים ואש רוח ואויר וחלילה חלילה שיהיו מים או אש או רוח או ארץ
אבל הם דברים עליונים נוראים ונקראים לפי כחותיהם בשמות הללו אבל אינם
כמו אלו כמו שאמר ר' עקיבא לתלמידיו כשאתם מגיעים אצל אבני שיש טהור
אל תאמרו מים מים שנ' דובר שקרים לא יכון לנגד עיני וכמו רקיע היפלות
פירוש יותר מענין זה נאמר כי יש היכל ידוע למעלה ומתקנים שם אותם
השולים למרכבה שאינם הגונים ונראה להם בתוך היכל זה ענינים גדולים והוא
מראה ברשתו שהם מים והוא שואל ואומר מה טיבן של מים הללו · ומיד קול
ויצא מלמעלה ומכריז על זה האיש שהוא מבני השגל ומיד מבטלין
אם כן התבונן זה היאך נלך במקום זה שאין מים מים ממש והוה תבין לשאר

הדברים לאש ומים ורוח וארץ ׃ וכן הוא מזכיר שעשה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט ׃ ואל יעלה בדעתך שהם אש או רוח כמו אלו ואחר שהודעתך זה יש לנו לחזור ולהודיעך סדר כל הכנויים הנדרשים באלו השלשה שמות שהם אל אלהים יהוה ולהודיעך כי יסוד מים כלול במדת אל ויסוד האש כלול במדת אלהים ויסוד הרוח כלול בשם יהוה ׃ ויסוד הארץ במדה הנקראת אדני והנני מודיעך סוד גדול ׃ היסודות הם ארבעה ׃ והחלוקים שלשה ׃ כיצד אש רוח ומים כלולים במדת אל יהוה אלהים ׃ ותמצא אש מיכן ומים מיכן ורוח באמצע שהן סוד והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים וגו׳ ׃ תמצא הרוח מרחפת בין אש למים כך תמצא שם יהוה בין אלהים ובין אל ובית קיבול לשלשה אלו מי הוא הארץ ׃ כמו שכתוב והארץ היתה תהו ובהו גם כך בית קיבול של שלשה שמות אלו שהם אל יהוה אלהים הוא אדני כי כל הדינין שדנין בכח של אלהים של אל אלהים יהוה כלם מוסרין אותו ביד אדני לגמור אותם ולפי תמצא כי אדני הוא גומר כל הדינין שדנין למעלה בעולם התחתון והמבין זה יבין סוד דבר האיש אדני הארץ ׃ והמבין סוד ארון הברית אדון כל הארץ יבין דברים אלו של מתכונתם ׃

זהו סדר קבלה הכנויין על פה לאותן היודעין אמתת שמו הגדול

י	כתר	ה
חכמה	ו	בינה
חסד	רחמים	דין
אברהם	יעקב	יצחק
מים	רוח	אש

גדול	נורא	אדיר
רחום חנון נושא עון עובר על פשע שופט דיין		
חסין	אמת	חזק
ארך אפים רב חסד מרום רם כביר כח איש מלחמה		
קדוש	עושה חסד	גבור
חסיד סולח	זוכר חסד נקדש פוקד עון משלם גמול	

מים רבים אש חלושה רוח דחוקה ואש ומים האש הגדולה
ורוח בינונית רוח בינוני בינוניים ומים מעטים

המבין סוד סתרי המרכבה הזאת בענין שמות אלו והמעיין יבין סוד כל
של מעלה וזה היא המדה המכרעת וכולה את המכרעת חובה את
המכרעת ביניהם · ויבין סוד זה שאמרנו שאין לך מדה מן הכתר ולמטה שאינה
מכרעת במדה אחרת ויבין היאך המרכבות כולן אדוקות זו בזו · ויבין דרך חלוק
חלוק השמות והספירות שזה לך חלקים ודרך הם ארבעה · והטעם כי חלוק היסודות
שלשה הם מים כנגד אש ורוח מכרעת בנתיים · והארץ בית קבול לשלשתם וכפי
שיתחבר אחד מאלו השלשה יסודות בארץ כך הפעולה נעשית בארץ וכמו כן של
שלשת אותיות השם כנגד אל יהוה אלהים · יהוה מכריע בינתים ואדני שהוא
מדה אחרונה הוא בית קיבול לג' אלו השמות וכפי שיתחבר אחד מאלו השלשה
שמות יסודות בארץ כך הפעולה נעשית בארץ וכמו שלשה אותיות השם כנגד
אל יהוה אלהים · יהוה מכריע בנתים ואדני שהיא שהיא מדה אחרונה היא כ
בית קיבול לג' אלו השמות וכפי שיתחבר אחד מאלו השלשה שמות אלו כך הפעולה
נעשית בשם אדני כיצד אם נברא מדת החסד שהוא אל על אחד כבני עולם
או על כלם כך נגזרת המדה הנקראת אדני איתם והיא מטיבה לפי שהדין
נותן כמו שאמרנו למעלה · ואם נברא מדת הדין שהיא מדת אלהים כך היא
נגזרת המדה הנקראת אדני ומענשת את הראוי להענש כפי שיצא מן ה
הדין · וזהו סוד האיש אדני הארץ וכשתבין זה תבין סודותיה השלוח הנ
הנקרא אהיה שכלו רחמים והוא המשפיע ואינו מקבל ותבין סוד אדני שהיא
הספירה האחרונה שכלה דין והיא המקבלת ואינה משפעת · וצריך אני ל
להאיר עיניך בדברים הללו כי סתומים ונעלמים הם · והנני רומז בכתב · אבל
אגמור לך הדברים בפה בקבלה של פה ;

סוד הספירה האחרונה מקבלת ואינה משפעת במינה אבל בכל זה שלמטה
ממנה משפעת ולפיכך נקראת אדני וזה שאמרתי לך שכלה דין
לפי ענינה האמתי אבל כשהיא מתמלאת מן הספירות שלמעלה הכל לפי ה
המלאוי אם חסד חסד אם דין דין · אם רחמים רחמים והבן זה מאד : הנה
הודעתיך בראשי פרקים כיצד מדת אדני מתמלאת משלשה שמות · וכיצד היא

פועלת בנבראים כפי הדין וצריך זה תבין בהיות הים או האש או הרוח ו
להשפטים בארץ כי כפי נבראתם תהיה האמץ פועלת . ואחר שהודענוך א
זה הכלל הגדול דכין תוכל להבין הטעם למה אדני הוא בית שער למעלה
ולמה הוא כס׳ של מטה ולמה הוא מזון ורפואה לחית ולחייה . וראוי לך
להבין ולהתבונן לאמר כל מה שבארנו בשער הראשון שהוא שער אדני . ובשת
ונשתחבר אותם הדברים שבארנו שם עם הדברים האלה שפירשנו עתה במקום
זה אז ירלב יראה שעתך נשמת לבך . ותראה כי כל הדברי׳ באים על סדר תבנית
השם ית׳ ותבין למה נקראת אותה המדה אדני . שהיא ז״ה ותבין למה נ
נקראת נאמר או ים או ארץ או שאר השמות שהודענוך בשער הראשון ..
ונבאר מאלה עניין זה בבירור הענין . ועתה נבאר למה שאר השמות שנקראו
בהם שם יהוה ית׳ בעניין שתשיג בהם חכמה ותורה להדבק בשמו הגדול
ית׳ וית׳ לעולמי עד אמן . ואחר שהודענוך אלה העקרים בשם הגדול יהוה
ית׳ צריכין אנו להכנס לבאר לך דקדוק הכנויים האחרים מלבד אלו שהזכרנו
ואינם הכנויים כדמיון האחרים שהזכרנו . אבל הם כדמיון דגלים להודיעם
אותם גודל משלתו ועורים אותם הדרכים שבהם ילך דרך ישר לעבודתו
אלהים ית׳ . דע כי השם ית׳ קורין אותו המקובלים בכל מקום קו
האמצעי . והטעם לפי שהשם הזה הוא הדגל הגדול שבו יתאחזו . כל
סתרי המרכבה וכל שפות הקדש מן למעלה מן למטה
מן כל הצדדין כמו שהודענוך כבר ובו יתאחזו כל הספירות כלם לפי שהוא
עומד באמצע ונוטה לכל הצדדין ומיחד כל השבטים מכל הצדדין ומת
ומתאחד בהם וכלם מתאחדים בו . וזהו שאמר בספר יצירה היכל הקדש
מכוון באמצע . ודע כי קו האמצעי הוא סוד ו׳ של שם יהוה ית׳ שהיא עומ
עומדת במקום כל השם והיא כדמיון קו . וזה השם מתפשט למעלה
למעלה עד אין סוף בסוד הכתר ומתאחד בשם אהיה בסוד קוץ התחתון
וחוזר ומתאחד למטה בשם אדני ואחר חוזר ומתפשט לכל הצדדין וכל
הצדדין מתאחזין בו מכל צד סביב . נמצאת למד כי ו׳ של שם יהו״ה
ית׳ היא עומדת במקום כל השם כולו ובו מתאחזים כל השמות כלם . ולפיכם
היודעין סוד סתרי המרכבה מתברר כי בהיות אות של ו׳ של שם ית׳ ה
מתפשטת מכל צד עולה נאמר פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה ואין

כמו אמרו העמודים שהם בית
קבול לכל העמודים בסוד זה

היא מתאחדת בה"א אחרונה של שם. וזהו סוד קו האמצעי בכל מקום. והרי
אות ו' ראשה של מעלה סובלת סוד הכתר והחכמה והבינה. אמצעה סובלת
סוד הגדולה והגבורה והתפארת. תחתיתה סובלת ד' נצח הוד יסוד. וסי'
נסימנך תחתיים שנים ושלשים תעשה. נמצאת ה' של שם מתאחדת עם אות
ו' כמו שאמרנו. וזהו סוד שנקראת אות ו' של שם קו האמצעי ושורש
במקום יהו"ה ית' וזהו סוד של יעקב וסוד ו' ואלהי יעקב וזו היא הספירה
הנקראת **עץ החיים** כלומר העץ שספירת הבינה מתאחדת בו. כי זהו
סוד הייחוד השלם בשלש ספירות עליונות ולפיכך הוא השורש
בתוך הקו ונתקיים ומקבל כח באמצעות נמצא שהוא קו האמצעי כמו שבארנו
ועל ידי העץ הזה מתאחדת הבינה עם המלכות. כי שתי ההין של שם
המיוחד מתאחדות בקו האמצעי א' למעלה וא' למטה העליונה נקראת
חיים והיא חיי העולם הבא וכיצא סוד וישבענו בחי העולם. אבל חי העולמים
הוא מדת יסוד שהחיים שנמשך עץ החיים מן הבינה כלם נמשכין בקו ה
האמצעי שהוא עצם האילן עד שמגיעין למדת יסוד ואז נקראת חי העולמים
ואם כן התבונן כי השם ית' לא הזהיר אדם הראשון שלא יאכל מעץ החיים
ולא מנעו ממנו. וכי יתן ויאכל ממנו אבל מנעו שלא יאכל מעץ ה
הדעת לפי שסבה קלפות חיצוניות מתאחזות בו ויהיה אדם קוצץ ונפרד
אבל עץ החיים לא נמנע מאדם הראשון תחלה אבל אחר שחטא אדם
הראשון וקצץ בנטיעות והפריד אלוף לא נתנוהו להתקרב לעץ החיים לפי
שאסור היה. ואין עץ החיים מושג לא על ידי עץ הדעת כי עץ הדעת הוא
בית שער להכנס לעץ החיים. כי עץ הדעת סוד עץ של ספירת דעת שהוא
קו האמצעי וכמו שעץ החיים הוא עץ של בינה כך מלכות הוא עץ של דעת
נסימנך הוה סוד ה' ראשונה חיים סוד ו' עץ החיים סוד ה' אחרונה עץ הדעת
וסוד זה הוא קשר הייחוד לאותם היודעים סתרי היכלות. ואם כן שמור דברי
ותבינם כי אחר שחטא אדם הראשון בעץ הדעת נעשה חסור ונמנע ממנו
עץ החיים. וסוד זה הוא שאמר הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע וע
ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם. ולפיכך וישלחהו יהו"ה
אלהים מגן עדן ודע כי הספירה הזאת מדה נתנה תורה שבכתב לפי שמדרגה
מרע כל הנביאים לפיכך זכה להתקרב לשם הגדול ית' השם יהו"ה וזהו סוד ונקב

משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו גו׳ ועוד סוד ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר
ידעו יהוה פנים אל פנים · ולפיכך אמר ט פה אל פה אדבר בו ומראה ולא
בחידות ותמונת יהוה יביט לפי שמרע״ה נסתכל באספקלריאה המאירה שנקרא ל
פנים עד ה׳ אחרונה להשיג קץ האצילות· ועוד סוד ומראה ולא בחידות ותמ
ותמונת אבל שאר כל הנביאים לא נתנבאו אלא על ידי נצח והוד והם אחרונות
שלשם שנפתחת להם ונקראת הפתח לדלתי ·כנסת ואחריה הין פנימיים ·ולפיכך
כל נבואתם על ידי רלינן ועוד נזיר הנביאים אדמה פה ה׳ אחרונה של שם
כבר הודעתיך שנקראת אספקלריאה שאינה מתנהגת שאין לה מאור מעצמה ·
נסוד י של שם נקראת אספקלריאה מתנהגת ועוד שאמרו ת״ל כל הנביאים
כלם נתנבאו על ידי אספקלריאה שאינה מתנהגת שנא׳ ונזיר הנביאים אדמה
אבל מרע״ה על ידי אספקלריאה מתנהגת הה״ד ותמונת יהוה יביט · והסוד הוה
כי מרע״ה נכנס לאהל וישמע את מדבר אליו ועוד נאמן ביתו מה שלא עבר
אדם הראשון ולא שום נבואות אבל שאר הנביאים לא זכו להכנס לאהל ו
ידי לבנין · ועוד שאמר פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה ואותם שאמ
אמרו: כי שמואל היה שקול כמשה ואהרן ונקר׳ נאמן לא נכנס לאהל אבל
כמו שמשה נאמן לפנים בביתו של יהוה הנה נכח אל כן שמואל נאמן בדרגין
של נביאים ועוד שאמ׳ כמו שמרע״ה נאמן בדרגת הגדולה והגבורה והתפארת
כן שמואל שלה נאמן בדרגת נצח והוד שהם מקום ינקת הנביאים · ואחר שהודעתי
זה דע כי תורה שבכתב היא סוד השם הזה הנקר׳ יהוה ית׳ ולפיכך כתב׳ תורת יהוה
תמימה · והנני רוצה לבאר דע כי כל התורה כלה היא כמו תורתו של שם יהוה
ית׳ · ואם חס ושלום יחסר בה אות אחת או יוסף בה אות אחת אינה תורת יהוה ית׳
תמימה לפי שאינה תורת סוד השם וכבר ידעת מה שהודעתיך בשער זה כי השם
הגדול יהוה ית׳ הוא העיקר והשרש והוא עקר האילן ושאר כל שמות הקדש הם
שנקראים נמשכים כאילן כבד ענף פרח · ושאר כל הכנויין הן נאחזין של שמות
הקדש הנקראים שמות ואם כן התורה כלה היא כמו תורת סוד שם יהוה ית׳ ואם כן
שמור מאד עקר זה ותבין סוד תורה שבכתב שהיא סוד שם הגדול· ולפיכך
נקראת התורה עץ החיים כמו שפירשנו למעלה באמרו עץ חיים היא למחזיקים
בה· הלא תראה כי נקראת עץ החיים כמו שפירשנו למעלה קץ האצילות נקרא
עץ חיים · אבל מה שאמר בפסוק זה ותוכחות מוסר תולדות התורה הס

שעורי שנים שהם נצח והוד ואתה פקח עינך והבן . ויש לך להעריך שהר
שהתורה כלולה מימין ומשמאל כמו שהוא סוד יהו"ה ית' שהוא באמצע וכל
צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו וכן התורה כלולה מימין ומשמאל וכן
סוד מצות עשה ומצות לא תעשה שאלו לימין ואלו לשמאל . שהתורה באמצע
ולפי שהתורה כלולה מכל שבע הספירות אמרו חז"ל שנתנה בשבעה קולות
מכל האמור נתנה בחמשה קולות נתכוונו לה' המקום אשר יצאה ממקום העדן
והמקום אשר משם יצאה נקרא ה' כאשונה על שם שהן סוד ה' קולות . ודע
כי הספירה הזאת נקרא בתורה אמת ופי' הדבר כי כמו שהשם ה'
המיוחד יהו"ה הוא מכוון באמצע וכל הצדדין מכוונין לו וכן כלם מתאחדין
מלמעלה ולמטה כך מלת אמ"ת כלולה מכל האותיות כלם ראשון ותוך
וסופן ואמצעיתם ולפי' אמרו חז"ל אמת הוא חותמו של הקב"ה וזה שאמ-
אמרו כי אמת הוא חותמו . כבר ידעת כי שם יהו"ה ית' הוא באמצע ושם
אל מימין ושם אלהים משמאל וכשהשם ית' דן את בריותיו כתות הימין מלמדות
זכות וכתות השמאל מלמדות חובה כמו שהודעתיך וכשעומד הדין –
נמסר כשלשתן על ימין ועל שמאל אמצעי והוא ית' פוסק את הדין והוא באמצע
ולפי' קרא חותמו אמ"ת להודיעך כי כל צבאות האותיות שהם מאל"ף ועד מ"ם
הפכו גבולותו על ימין וכתות האותיות שהם ממ"ם ועד תי"ו לצד חובותיו מן
השמאל וכשעומדים אלו ואלו למסור עליו זכות וחובה עומד הדין בתכלית הדקדוק והש
והאלהות וכמו שאמרתי לך אל מימין יהו"ה באמצע אלהים משמאל כן תבינא .
אל"ף עם כל צבאותיו מימין מ"ם באמצע וממ"ם ועד תי"ו משמאל וכל צבאות
כח של מעלה הכלולים בסוד האותיות עומדין ונתנין בדין וכשעומד הדין שהוא
בכלל כתות המקראות אמ"ת ולפי' אמרו חותמו של הקב"ה אמ"ת וזהו שנא'
ויהו"ה אלהים אמ"ת . ולפי שהאמת הוא סוד קו האמצעי נתן ליעקב באמצע
וסוד תתן אמת ליעקב . כי אברהם שהוא חסד לימין יצחק שהוא פחד לשמאל
יעקב שהוא אמת באמצע ועל זה נאמ' מעשי ידיו אמת ומשפט וכו' ועל שנים
רחמי הוא . הרי לך מבואר בכל מקום שאתה מוצא אמ"ת הכונה מיוחדת
לבית המיוחדת הכלל הכלולה מכל הפנים ומכל הצדדין וכן תמצא
תורה שבכתב שהיא סוד קו האמצעי והיא כלולה מימין ומשמאל . כמו שה
שהודעתיך נקראת גם היא אמת שהן תורת אמ"ת היתה בפיהו נקראת לפי

כי מדת אדנ"י היא מדה משפטית והיא הכוללת דין הכל ולפי' נקרא בשער
יהו"ה ית' זאת הספירה נקראת גם כן · **תפארת** וצריך אתה לדעת מה:
ענין תפארת כבר הודעתיך כי שם יהו"ה ית' היא עקר האילן ובו
העקר ובו הכל מתיחד וכל השמות שופעין ונמשכין מתאחזין בו והוא ית'
סובל הכל ונושא על הכל וכשהוא דן את בריותיו ומושל בהם פעמי'
ישר משפטין כבר הודעתיך שהוא מתלבש מלבוש הראוי לאותה הפעולה
אם מתלבש מלבוש של חסד יצא הדין להטיב את הבריות ואם מלבוש של דין
יצא הדין להעניש את הבריות כבר הודעתיך בשער זה · ולפי' נקרא בכל שם
ושם ובכל כנוי וכנוי כפי שהשעה ראויה · וכל אותן המלבושין והכנויין שם
נקראים תפארת הלא תראה כתוב כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני
יעטני כחתן יכהן פאר וכתי' לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר
וכתי' פארך חבוש עליך ואלו הן התפלין ועל דרך זה פקח עיניך וראה למה
נק' קו האמצעי שהוא שם יהו"ה ית' תפארת לפי שהוא כולל הכל והוא המושל
בכל והוא המתלבש בכל המדות כפי שרואה שהשעה ראויה ואותן המלבושין
נקראים תפארת זה שאין אחת משאר הספירות יכולה להקרא כן · ואם הרי כלם
קורין לספירת בינה פאר אין קורין אותה תפארת לפי שהבינה היא סוד הכ'
המלבושים המשוארים שמתפאר בהם יהו"ה ית' ומפני שקורין לתפלין פאר כך
קורין לספירת בינה פאר אבל שם יהו"ה ית' שהוא קו האמצעי שם תפארת כ
כאמרו לך יהו"ה הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כו'
גדולה מימין · גבורה משמאל · תפארת באמצע · וכן אברהם יצחק ויעקב ·
אברהם מימין · יצחק משמאל · יעקב באמצע · וכן אל אלהים יהו"ה ·
אל מימין · אלהים משמאל · יהו"ה באמצע · וכן כהן לוי וישראל
כהן מימין · לוי משמאל · ישראל באמצע · והנו ישראל אשר בך אתפאר
ואם תאמר הרי המלבושים שאנו לכהן לכבוד ולתפארת ולא לישראל מיהו זה ·
דע כי הכהן הוא המכהן את השם הגדול יהו"ה ית' ומפאר את השם ית' שם כן
קהל עדת ישראל כי קהל ישראל הם המכשירין שהשם ית' מתפאר בהם ואחר
שהודעתיך זה דע כי לכך נקרא תפארת לפי שהוא ית' מתלבש בכל מיני ש
שמות הקדש והכנויים לפי ענינם כל אחד בשעתו כמו שהכהן מתלבש בבגדי
כהונה לשעה ידועה ונקראים תפארת וכמו שהחתן מתלבש בגדי פאר · כחתן

ובכן אמר · והתבונן זה עד מאד כי ערך גדול הוא לך להבין אותה · כי תפא'
תפארת פירוש הוא לשם יהו"ה ית' ולפי' אשר לך יהו"ה הגדולה והגבורה וכו'
והתפארת כלומר לך שם יהו"ה ית' כל צבאות אדון וכל מיניהם ותפשיטיהם
הנקראי' בשם הגבורה ובאלו אלהים ובאלו אלהים אתה מתפאר ומתלבש
כמו שאתה רואה שהשמה צריכה והתבונן זה עד מאד ותדע למה נקרא ש
אדון ית' תפארת · ועתה יש לנו להודיעך של סוד הגדולה ו
והוא כי סוד התקונין השלמים הנק' זקן הוא סוד תפארת · והענין
סוד גדול מסודי המרכבה אבל הכל הולך אל מקום אחד ובענין שפירשנו
בתפארת וסוד תפארת בחורים כחם באמת כי הכחות כולם כלולים בספירת
תפארת ולפיכך הוא מנצח את הכל ובידוע סוד שערות הזקן יודע סוד
תפארת וסוד זה נעלם על פרקי המרכבה כי לן התפארת מתפשטת לכאן
ולכאן וסוד זה סתום וחתום בתפארת אדם לשבת בית וסוד זה שאמר שלמה
ע"ה ותפארתו עבור על פשע וכן סוד היותו ית' ית' מתפאר בנבראים אחר
שחטאו בהיותם חוזרים בתשובה וזה להבין · ועוד יש למעלה למעלה בסוד
הכתר מינו וזהר ותפר ורחמים וכלם לבנים ובהם משנה בענין רחמים ולקדש
את שם יהו"ה ית' ורחמים של עולמו ובאלו הענינים העמוקים עוד תבין
בהם פלא הענין גדולה · ואם כן שוב עד מאד עקרים לו שהודיעך בענין
תפארת כי ערך גדול הוא להבין הכלל כי תפארת ידוע כדאין מרוש הוא
וכלל למעשה המרכבה ולכל סודות הקדש והבנין שהשם הגדול יהו"ה ית' זה
מתלבש ומתפאר בהם והספירה הזאת נקראת בתורה · דעת · והסוד
יהו"ה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה בדעתו תהומות נבקעו ·
ודע כי הזכיר כאן שלש ספירות המתמשכות מן הכתר ומקומם של ג' והם
חכמה ובינה ודעת וסוד דעת הוא קו האמצעי והוא ג' של שם שהוא שמו
שני ורשות של מדין אלהים משלש · והוא באמצע ועוד בדעתו תהומות
נבקעו הלא תראה כי הבקיעה בין שני דברים היא הוא · כי דעת שהוא קו
האמצעי עומד בין ימין לשמאל והוא הבוקע ביניהם ולוקח את שניהם
ומשלים ביניהם זה הכלל כל מקום שאתה מוצא דעת שלישי הוא ומכריע
בין שנים ולאחר שאמר בחכמה ובתבונה ובדעת כאשרו אברהם יצחק ויעקב
הרי יעקב שלישי ומכריע · כן הדעת השלישי מכריע ואם תקשה ותאמר

היאך הוא דעת שלישי לחכמה ובינה כי אינו שלישי ולא לגדולה ולגבורה שנאמר
אל אלהים יהו"ה או אברהם יצחק ויעקב או גדולה גבורה ותפארת. ר"ל
כי סוד גדול הוא והנני מאיר עיניך בקצת דרכו כבר הודעתיך כי קו ה
האמצעי מושך שמתאחד עם הימין ועם השמאל קו האמצעי לבדו עולה למעלה
ומתאחד בכתר בסוד אות ו' שהיא בתיקון כל השם ושארים למטה בתיקונן גד
גדולה וגבורה ואינם עולים יותר מתיקונן. אבל קו האמצעי שהוא סוד ו' עולה
עד אין סוף והנה תראה כל שבטים שרים מקיפין לגדולה ולגבורה וכדי ש
שגדולה וגבורה אינם עולים מתיקונן ולמעלה כך שבטים שרים של האומות
אינם יכולים לעלות יותר מן התיקון שהם נאחזים בו. אבל ישראל הם נא
נאחזים בקו האמצעי כדי שהודעתיך. וכמו שהקו האמצעי עולה עד אין סוף
כך ישראל הדבקים בו עולים למעלה למעלה עד אין סוף וזהו סוד ירכיבהו על
במותי ארץ. ומשה רבינו ע"ה מספר לישראל ואמר [illegible] לך ואתה
על במותימו תדרוך כלומר כל האומות כלם אינם יכולים לעלות עולה ו
גבול וקץ יש לעלותם שאינם יכולים לעלות יותר מן התקונים שהם דבקים
בקו האמצעי שהוא התפארת, והוא הדעת כדי שהקו האמצעי עולה עד
אין סוף כך ישראל הדבקים בו עולים עמו עד אין סוף וזהו סוד ואתה על
במותימו תדרוך וסוד ישראל אשר בך אתפאר כלומר שהתפארת עולה
למעלה למעלה עד אין סוף ומתלבש בכתר הכתר ומתפאר בהם כך ישראל
הדבקים בתפארת עולים עמו וזהו סוד ישראל אשר בך אתפאר ואם חס
ושלום חטאו ישראל ונתרחקו מן הדעת שהוא קו האמצעי כשמושכין מן למס
עליה ונמסרים ביד השרים ושר האומות, שלשים [illegible] סוד לקו גלה
שרי כלומ' לפי שנתרחקו מן הדעת שהוא עולה עד אין סוף נמסרו
ביד שרי האומות וזהו סוד כי אתה הדעת מאסת ואמאסך מכהן לי ותשכח
תורת אלהיך אשכח בניך גם אני. הא לך עקר הדברים של הקושיא שה
שהקשיתני כי כיצד יהיה הדעת שלישי בין חכמה ובינה והרי אינו אלא בין גדולה
וגבורה. והנני מתרץ הקושיא בזה ר"ל אילו היה הדעת עולה עד גבול ה
הגדולה והגבורה ולא יותר היה לנו לומר שהוא מכריע ביניהם לבד ולא היה
שלישי לחכמה ולבינה אבל מאחר שהדעת הוא קו האמצעי והוא עולה ולמעלה
עד סוף המעלות עד אין אפס סוף הרי הדעת שלישי מכריע בין כל הספירות שלמעלה

ומתחתונות כיצד הרי קו האמצעי שהוא הדעת עולה עד אין סוף שהוא
הכתר ואם כן נמצא אמצעי בין חכמה ובינה הקרובים לכתר ובקו האמצעי
הוא בין גדולה וגבורה הרי הוא אמצעי בינתים ועוד קו האמצעי שהוא ה
דעת עולה בין נצח והוד והולך ועובר בין גדולה וגבורה והולך ועולה בין
חכמה ובינה עד שמגיע אל הכתר ומתאחז בו והוא סוד בשם שם יהוה
ית' שהוא אמצעי בין כל המדות והכנויים שלמעלה ולמטה ולכל הצדדין
וכלם נאחזין בו והשורש הוא כבלל דעת שהוא שלשה לחכמה ולבינה ין
והוא שלשה לגדולה ולגבורה והוא שלשה לנצח והוד לפי שקו האמצעי שהוא ה
דעת עובר באמצעם כלם בתוך האלף עד שהוא מגיע עד אין סוף והוא הו
המחבר כל הספירות שלמעלה ולמטה ולכל הצדדין והנני מצייר לפניך
צורה שתבין מתוך הענין. וכבר נודע שם יהוה ית' שהוא קו האמצעי בין א
היה ובין אדני שלמעלה ולמטה והוא אמצעי בין אל ובין אלהים מן הצדדין.

וזה הענין בצורת דעת שהוא קו האמצעי שהוא יהוה ית' וית'

כתר

חכמה | בינה

הדעת

שהוא

גדולה | גבורה

תפארת

שהוא
יהוה
שהוא
קו
האמצעי

נצח | הוד

יסוד

מלכות

ואחר שהודעתיך אלו העקרים הגדולים יש לנו לחזור ולהודיעך מה טעם
שבעים שרים נאחזין במגדלם ויצחק שבם אל אלהים. ולמה ביעקב ו

שהוא סוד תרת שם יהוה ית׳ · רצ׳ כי משרשת מדת הראשון הנולד בו
כנס ונשמה עשה לכל השרים וגם משלך לבחינת השמאל החיצונה
וכנגד השלך בן תחיית שם היא והוא שהשיל הנחש בחוה · ולכן מדברי׳ עם
שדוקים יותר וכי כשמה נתן של מדת עשה לחיצון של שרים ובחינת השמאל
אותה האהבה שלא נברית לנתן של מדת עד שנזדקקה משה משה בצריך
שבחירות סוד הכסף שהערכין אותו כרוך הכור · כי אחר כך שת וזקן משה של
דולד בצלמו ויקרא שמו שת · בא אברהם נזקק ולכן שדנה מסוד משה קל
והמדה בישמעאל אשתו נשארה בו משה והשם בא יצחק נזקק יותר ויצאה
מסוד קצת והרם עשו

נמצא יעקב יעקב תקנת מדת הראשון
התמידה קודם שיצא מדת הראשון ולפיכך ישראל נקראין ראשית תבואתה של
יהוה ית׳ ונקראים בכור שהם תחלה ונמצא יעקב ע״ה הוא הטרה השלמה שאין בה
פסולת כלל · ושיצאו אברהם ויצחק שהיה בהן קצת פסולת ולפיכך אמר יעקב
לבניו שמא ח״ו נמצא בו פסולת כמו באברהם שיצא ממנו
ישמעאל וביצחק שיצא ממנו עשו שגם כלם נאמרו שמע ישראל יהוה
אלהינו יהוה · כשם שאין בלבך אלא אחד כך אין בלבנו אלא אחד

נמצא לפי כי יעקב ובניו כלם הם זרע כשר אין בהם שום פסולת
אבל אברהם ויצחק היה בהם פסולת ולפיכך יצאו מהם ישמעאל ועשו
ובאותו קצת הפסולת שהיה באברהם ויצחק מתאחזים בהם השרים ספק שאלמלא
לא היה באברהם ויצחק קצת פסולת אין השרים השלמים יכולים להתאחז בהם כלל
אבל כדי שהורעתך בענין המדות והבנין שאין בהם שום שם שיהיה טעות אלא
יהיה בו תערובת אבל כל זה קצת תערובת יש בהם ולפיכך מתאחזין ומתחברין
זה בזה · וגם בענין אברהם ויצחק צריך גדול לתקן המרכבה והשרים היתה
קצת הזוהמא בהם כדי שיהיה לקוס השרים השלמים באותו קצת הזוהמא לב
להתאחז בהם כלל שאלמלא היו אברהם ויצחק מזוקקים מכל וכל לא השרים השלמים
יכולים להתאחז בהם כלל ונמצאת המרכבה חסרה והשרים נפרדים וכל ואין להם מקום
חבור · והנה קצת הזוהמא של אברהם ושל יצחק נתנה מקום לשרים השלמים
להתאחז בהם ולפיכך תמצא אברהם ויצחק שנהם משני הצדדין מכל השרים
זה לימין וזה לשמאל זה בבנין של אל לימין וזה בבנין של אלהים לשמאל
אבל יעקב ע״ה שהוא מזוקק ואין בו פסולת הוא באמצע בין אברהם ויצחק ו

והוא מיוחד לשם יהו"ה ית' השער באמצע ואין לאחר מן השערים חלק בשם יהו"ה כמו
שהודענוך כבר לפי שהוא באמצע ולפי הנוחל שם יהו"ה יעקב ונמצא שהם באמצע.
ואחר שהודענוך ענין זה הנני מעיר עיניך במדרש אחד ז"ל בענין יעקב שלא שאמ'
לו השם ית' והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה מה לשון
ופרצת לא כאברהם שנ' כי שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם וגו' וכן ביצחק
אבל ביעקב מה כתי' ופרצת ימה וקדמה וגו' כלומ' נחלה בלי מצרים. והנני
מעיר עיניך בזה הסוד נחלת אברהם ויצחק יש מצרים שהרי שבעים שרים מקיפין
אותם סביבותם והם מצרים ומצרים להם אבל ביעקב שהוא קו האמצעי ועולה
עד הכתר שאין השרים עולים הרי אין לנחלת יעקב מצרים והוא מבריח כל המצרים
כלם שהרי כל השרים עולין עד הילין ומשל כנגד אברהם ויצחק. אבל יעקב שה
שהוא באמצע עולה לבדו עד הכתר עד אין סוף שהיא נחלה שאין לה מצרים ומצרים.
כל השרים וממשלתם למטה מנחלת יעקב והסוד הגדול הזה פירש אותו הנביא ואמ'
אז תתענג על יהו"ה והרכבתיך על במותי ארץ וגו'. ופי' הפסוק כך הוא. שתירין אתם
בית ישראל להיות מן השלוך שהוא הבינה נמשם ולמעלה שהוא המקום שאין בו מצרים
ונקראת רחובות והרכבתיך על במותי ארץ אלו הן שרי אומות העולם עד במותי ארץ
עד מקום גדולה וגבורה עד מקום הבינה אשר שם אברהם ויצחק. והרכבנו שלהם
שהרי עולין למעלה מגדולה וגבורה עד מקום הבינה להרכב בכתר והאכלתיך נחלת
יעקב אביך ולא נחלת אברהם ויצחק כי נחלת יעקב היא עולה למעלה מכל שרי
האומות כמו שאמרנו והיא נחלה שאין לה מצרים. ואם כן התבונן סוד נחלת
אברהם ויצחק וסוד נחלת יעקב מה היא ואז תשיג נפלאות השם ית' וית'. ואם
כן מתוך העקרים הגדולים האלו שהודענוך יש לך להתבונן סוד רעות שהיא. הם
הספירה המכללת כל הספירות והיא הנורא והעליון שאין לה סוף ותכלית ולפי שספירת
רעות מתחלת מן הגדולות ומגעת עד אין סוף יש לה שני כתובים בתורה. הכתוב
שמתחיל מן הגדולות שסוד אדני הוא סוד הרעות כי מדת הגדולות הוא סוד העם
שהרעות מפרנס אותו. הכתוב השני שמגיע עד אין סוף הוא סוף. שאמר
שלמה רעות ממני נשגבה לא אוכל לה. כלומ' ספירת הרעות אשר שהיא נאצלת לכל
הספירות כלן של מעלה ושל מטה כל כך היא מתעלה עד אין סוף שהוא סוד הכתר
שאין לו סוף ותכלית שאין כל נברא יכול להשיג עד סוף שורקו לפי שאין לו סוף
ויקר למעלה למעלה. וזהו סוד שאמר נשגבה ולא אוכל לה. ואם כן ה

התבונן סוד ספירת רגלת ונראה שנכנסת לאלו החדרים יש לנו להודיעך כי כבר אברהם ויצחק היו שני שוקי המרכבה מכוונים כנגד ימין ושמאל גם יעקב הוא רכ מכוון מול הקו האמצעי שזהו סוד יהוה ית' המכוון באמצעי ולכן שם יהוה הוא מכוון כנגד כל הצדדין ושבות הקודש כלם וכל העניין האמצעיים והאחרין בין מן מלמעלה בין מלמטה בין מן הצדדין כך יעקב הוא שנים עשר שבטים והם שנים עשר גבולי אלכסון האמצעים בשם יהוה ית' והסוד כתוב בתורה יצב גבולות עמים למספר בני ישראל ולפיכך תדע כי ישראל סוד כל המרכבה כי שם יהוה הוא עצם כל המרכבה. כי שם יהוה עומד בין שם אל ובין שם אלהים ומשלשין הכל מתאחז מכאן ומכאן. כך יעקב כך מדות כנגד אלו ואלו הן כהן ולוי וישראל כהן כנגד אל לוי כנגד אלהים ישראל מיוחד ליהוה כי באמצעי. הלא תראה צורת מרכבת יעקב שעשויה בצורת מרכבה שלמה ונעשה בכל הצדדין והעניין ארוכין בשם יהוה כך כל צורת האבות כלולה ביעקב ולכן כהן במקום אברהם. לוי במקום יצחק. ישראל במקום יעקב. הלא תראה הדברים מכוונים כי השם ית' סדר את יעקב ואת בניו כסדר המרכבה המעולה העליונה למעלה שמו ית' והנני מודיעך סתרים כבר ידעת כי הגבולות י"ב הם ולהם יבא כח לי"ב חדשים בשנה כל מזל ומזל מיוחד לחדש וחדש והגבולות והחדשים יבא להם הכח והקיום משם יהוה ית' ברוך הוא דע כי י"ב גבולות שהם בצדדי שבהם מתפרנסים ברואים של מטה אלו הי"ב גבולות מקבלים כח מי"ב תולדות שבשם הגדול יהוה ית' שמתגלים ונזכר בהם. ואלו הי"ב תולדות תדע שהם כאן בארבעה רגלים כי תדע כשיש ארבעה תקופות. ובצורת אלו בישראל יב תדע י"ב שבטים ארבעה רגלים. הלא תראה כי צורת י"ב שבטים וארבעה רגלים בצורת י"ב תולדות של שם. וארבעה רגלים שלהם כיצד אות יוד י' שלשם כי שיוצאות ג' תולדות וכן אות ה' ג' תולדות וכן אות ו' ג' תולדות וכן אות ה' ג' תולדות והנני מצייר לך זה כדי שתראה כל עניינים גדולים אלו לעין

אילו הם יב חותמות של שם הגדול יהוה ית' וארבעת רגליהם

רגל א'	יהוה יההו יוהה	רגל ב'	הויה הוהי ההיו
רגל ג'	ויהה והיה וההי	רגל ד'	היהו היוה ההוי

אלו הן יב שבטי בני יעקב

מלכים
למרעה רגלים

רגל א׳ יהודה יששכר זבולון	רגל ב׳ ראובן שמעון גד
רגל ג׳ אפרים מנשה בנימין	רגל ד׳ דן אשר נפתלי

אילו הן יב חדשים

לב׳ מזלות לב׳ גבול א
אלכסון לד׳ תקופות

תקופת א׳ ניסן אייר סיון	תקופת ב׳ תמוז אב אלול
תקופת ג׳ תשרי מרחשון כסלו	תקופת ד׳ טבת שבט אדר

כשהתבוננו בצורת לג"ן והשין בן הטב ומצינו יב׳ אותיותיו של שם המיוחד וד׳ רגלין שבהם מתפרנסין כל היצורים וסוד ד׳ רגלים שאנו אומרים בשם המיוחד הוא כי אות י׳ יש לה א׳ ג׳ אותיות ואות י׳ בר בראשם וכן ה׳ ראשונה יש לה ג׳ אותיות ואות ה׳ בראשם וכן כל ד׳ אותיות של שם הלא תראה כי כל רגל יש לו ג׳ שבטים והלא תראה כי כל תקופה מד׳ תקופות יש לה ג׳ חדשים הנה אתה רואה בעיניך כי הכל תלוי של שם יהו"ה ית׳ ובצורת יב׳ שבטים של ישראל וד׳ רגליהם צורת יב׳ אותיותיו של שם וד׳ רגליו [illegible] כי שלך נקרא של עיקר ושל ענף שם יהו"ה נתכסים ורגליו כלם נקראים של ישראל . ולפיכך תמצא כי יעקב ש׳ הנקר׳ יב׳ בנים כנגד שם יהו"ה שהוא דבק בו כנגד כל תוכם מאותיות השם הנקר׳ מן אחד ונשאר זה ה׳ העיקר הגדול ואחר שהודעתיך זה ראוי לנו להודיעך כמו כי יב׳ מזלות של שבשמים אין יכולין לעשות דבר בארץ כי אם כפי כח המקבל כל מזל ומזל מהם מאת השם המיוחד כי כל מזל מיב׳ מזלות מקבל כח משם אותיותיו של שם יהו"ה ית׳ כל מזל מהם מקבל מאותם ידוע כיצד ג׳ מזלות המושלים ב בתקופת ניסן שהם טלה שור תאומים מקבלים כח מג׳ אותיות של יהו"ה יהה יהוה ונקי׳ שמות . ראש רגל אלו ההויות לכך קורין לג׳ מזלות וג׳ חדשים תקופה ויחת כלומ׳ התקופה מקבלת שפע מאות י׳ של שם המיוחד וג׳ ה המזלות המושלים בתקופת תמוז שהם סרטן אריה בתולה מקבלים כח מג׳ אותיות של שם יהו"ה ית׳ שהם הוה"י הוי"ה ההי"ו וכן ג׳ המזלות המושלים בתקופת תשרי

שהם האופנים שקרבו קצת לקבלם כח ממשלה מג' חותמות של שם יהו"ה ית'
שאות י' של שם ראש הרגל. שהם יה"ו הה"י והי"ה ויה"ה ועם ג' הממשלות המושלים בר"ק
בתקופות שבת שהם נב"י ר"ל י"ג לקבלם כח ממשלה מג' חותמות של שם ה'
שאות ה' אחרונה של שם ראש הרגל ואלו הן הה"ו הו"ה ההו"י. הלא תראה כי
הממשלות שלשונם אין לה כח משנים עשר ולחי כפי הכחות שמשלו משם יהו"ה ית'
כל אחד ואחד מחותמיו ועל כן יהו"ה יחנו ועל פי יהו"ה יסעו ואם כן כמחשבך
נראה היאך שם יהו"ה מושל על כל צבאות מעלה ומטה וכל המשוברים תחת
חותם שמו הגדול ית' ועתה התבונן בהיות שם יהו"ה מוסר חותם שמו לבני
ישראל וכנגד י"ב חותמות שמו נולדו י"ב שבטים כל אחד בחותמו הידוע שזו
היא ברכת יעקב שברך את בניו סוף לפי חותמו כלומר כל א' מי"ב שבטים בירך
אותו בברכת חותמו הידוע לו בחותמות השם שהן כל אלה שבטי ישראל שנים
עשר גו' זהו אשר כברכתו כלומר לכל אחד ואחד לכן נתן ברכה הראויה לו
מעין חותמו בשם יהו"ה ולסוד זה היו י"ב אבני האפוד והיו ד' טורים ג' א'
אבנים בכל טור וטור כמו שהשם נחלק לד' רגלים ג' חותמות בכל אות כנגד
ד' רגלים של ישראל ג' שבטים לכל רגל : **סוף** דבר ארבע רגלים של ישראל
כל רגל מהם נושא אות אחת מד' אותיות של שם ובכל אות ג' חותמות
כנגד ג' שבטים של רגל הרי לך סוד הדברים הכבושים מפורש למעלה ובפר-
בימרע היאך יעקב הוא קו האמצעי ועולה עד אין סוף ונתלתה בו מדרים
כמו שכתבנו למעלה והספירה הזאת היא נקראת גם כן **משפט** : וצריך אני
להודיעך על דברים גדולים בענין זה כפי הנרשם בשער הזה
כי השם הגדול יהו"ה שופט את בני העולם ומימינו ומשמאלו עומדים כתות.
הדין והחסד והוא ית' באמצע במדת רחמים הכלולה מן החסד והדין. ונכר ה
הודיעך בכל מקום שתמצא משפט סמוך ליהו"ה כאמרו יהו"ה במשפט יבוא
גו' בכל מקום שתמצא משפט סמוך לאלהים כאמרו כי המשפט לאלהים הוא
הכל הולך אחר גזר דין אבל מה שאנו צריכין לבאר עכשיו כי בכל מקום שא
שאתה מוצא משפט הוא כלול מן החסד והדין ואינו דין גמור ועל סוד עקר זה
באמר כי בפקודות רבים תצטרך אותו בתורה . והטעם כי בכל זמן ששם יהו"ה
ית' דן את העולם דן כל בריותיו ברחמים הנקראים משפט ואינו דן אותם
בקושי אבל שם אדני שהוא כח של מטה דן את הבריות לגמרי אז הוא מכלה

הבריות ודן אותם בדין גמור בלא תערובת רחמים וצריך אתה לדעת דבר זה. דע
כי בית דינו של שם יהו"ה ית' נקרא משפט ובית דינו של שם אדנ"י נקרא צ
צדק וכל זמן ששם יהו"ה ית' דן את הבריות דן אותם ברחמים כפי מדתו שהוא
כלול בחסד וברחמים אבל כשזמן ששם אדנ"י דן את הבריות דן אותם בדין גמור
לפי ששם אדנ"י דין גמור הוא ואין בו רחמים זולתי בהיותם שפעים אליו משם
יהו"ה ית' ואם תשאל ותאמר איזהו שם יהו"ה דן את הבריות או איזהו דן שם אדנ"י
הנני מאיר עיניך בזה בע"ה ואתה דן את לבך להבין דברי תמיד. כבר הוד
הודענוך בראש הספר כי שלש מדות הם למעלה אהי"ה וכלו רחמים באמצע
יהו"ה והוא חסד ודין ורחמים משורשים ולמטה אדנ"י וכלו דין גמור וכבר הוד
הודענוך כי כל השפע והטוב הבא לשם אדנ"י בא אליו משם יהו"ה ית' ואם מי
מתברכה שם אדנ"י מכל טוב ושפע וברכה וחיים ורצון ובהיות הבריות חוטאות
מעט ואינם גורמים שיפסקו הצנורות הבאות משם יהו"ה לשם אדנ"י הנה אדנ"י
דבק ברחמים ואינו דן את הבריות כלום אבל שם יהו"ה לבד הוא דן את הבריות
בחסד ומשפט וברחמים. אבל אם בני עולם עוברין עבירות גדולות ומטמאין
עצמן בטומאות חמורות אזי חטאתם גורמין שיפסקו כל הצנורות של שפע
הבאים משם יהו"ה לשם אדנ"י ואזי נשארה המדה הנקראת אדנ"י יבשה
ונסירה מן הרחמים כי הרי נסתלק שם יהו"ה לגמרי ונשארה מדת אדנ"י לבדה
בשפטים ולתקן הקלקול שקלקלו ובהיותה לבדה נפרדת ממדת הרחמים הרי היא
לבדה דנה את הבריות בדין גמור בקושי ומעוררת בעולם מלחמות גדולות
וחלאים רעים משונים ומיתות משונות ודבר ורעב ושבי וביזה עד שיגמור הדין
או לבריות שמענשות באותו הדין שאין שם רחמים כלל עד שיגבה שם אדנ"י כל
החובות שחייבין לו. והוא מטהר הנפש כדי לתקן את הקלקול שקלקלו הבריות
כדי שיטהר שם יהו"ה הנפרד ממנו לחזור ולהדבק בו ושמור זה העיקר הגדול
מאד כי ממנו תבינו לכמה דברים בספר משפט ובסוד צדק ותדע ותבין כי כיון
כי בית דינו של שם יהו"ה ית' נקרא משפט ובית דינו של אדנ"י נקרא צדק ובזה
ובשניהם שופטים באחד לדין אז יצא המשפט לבריות בנחת וברחמים בהיות
צדק ומשפט מחוברין כאחד לדין. ובהיות ירושלם של מעלה ושל מטה בקרבה
היתה מדת צדק מלאה משפט ולפיכך היתה שופטת אותם ברחמים. וזהו ש
שאמר מלאתי משפט צדק ילין בה. פקח עיניך וראה כשנפרדות ונשארת

מדת צדק שלמה משפט היתה שלמה כל טוב וכל שפע וכל מיני ברכה וחיים
והייתה שופעת את ישראל בשבין זו קדת רחמים נקראת סליחה · שהן סוד ל
ליהוה אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו · הנודע זה ישיג תעלומות
חכמה ועדיין תשכח בשנה לדעת זה · אם כן התבונן ותראה שבלאות נפלאות
ותראה כי מדת משפט היא מדת רחמים ומדת צדק היא דין גמור אלא אם
לא יתערב עם משפט · שהן שהזהיר הכתוב את ישראל בפרשת שופטים ושוטרים
אמר ושפטו את העם משפט צדק · וצריך להעריך על ענין גדול שאמר
המלך ע"ה בשני הפסוקים הללו שהם מדת צדק ומדת משפט רע כי קודם שיחטא
לא היה מתירא להתראות עם צדק בפני עצמו והיה אומר אני בצדק א
אחזה פניך · אבל אחר שחטא אמר במשפט שהוא רחמים היה מתירא
והיה אומר אל תבא במשפט את עבדך והבן זה מאד ולזה שהצריך לדעת
כי פרשה אמר ילך נא אדני בקרבנו וגו' ולזה הוא זה דע כי כל שרי ה
העולם הם עומדים ברומו קצים בבתי דינם על שרים שלמטה ואינם מוכחין
להם כמו כבני שגזורין על שהם כבר הגדול ודע כי כל שנמסר לו למעלה
להגביר אין בו כחות כלל לפי שאין שליח יכול לשנות ולא למחול אבל
המלך יכול למחול ולסלוח אעפ"י שחטאו לפניו חטאים גדולים והשם ית'
אמר למשה הנה אנכי שולח מלאך לפניך וגו' · השמר מפניו וגו' כלומר השמרו
לכם שלא תחטאו שאם תחטאו יגביר ויתן המלאך הדין בכם שלא יש לו
רשות לשאת פשעכם ולסלוח ומשה רע"ה אמ' ובזה ידוע איפה כי מצאתי
חן בעיניך וגו' · והורה השם ית' לעשות לו דבר זה באותה שעה אמר
פרשה ילך נא אדני בקרבנו שהוא המלך וכו' לרחם ולסלוח · שהן שאמר
וסלחת לעוננו ולחטאתנו וגו' · והורה לו זה בברית ואמר שאין מתנה
כזו נכונה לאומה בעולם ואמר הנה אנכי כורת ברית וגו' · ולכ
ולפיכך ישראל מתחננים תמיד למדת אדני לרחם ולסלוח אעפ"י שאינם
הגונים ואומ' אדני שמעה אדני סלחה וגו' · וכזה הצדיקים היו קוראים אדני
אם יבקשו ספק בו לברכה · והיו מבקשין מלה חמים ושונה כן הכתר העליון
ומשמר שמות הרחמים כמו שהיה דוד עושה ואומר ואתה אדני אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת פנה אלי וחנני וגו' · ואם תבין זה תבוא
לכמה חדרים ותדע היאך היו הנביאים והחסידים מכוונים תוקרות

החסד והרחמים לשם אדני כדי שלא יפגעו בדרה הזאת בהיותה חסרה
ניקבה ולפי דרך זה היו חכמי ישראל הקדושים בין התנאים והאמוראים
יודעין לתקן השעורות ולהיישיר כל שמות הקדושים הרחמים עד שהיו כלם נ
נפשיים ובאין לשם אדני ואז היו עושים כל חפצם בעולם לפי שהיו יודעין
לכוין השעורות כלם לשם אדני וזהו אשגבהו [סוד] כי ידע שמי ג' וכל זה שמ דרכי
שאמרנו במדת תרק בהיות דינה קשים כל זה בהיותה נגדרת דין בשם
בשונאי ישראל ובשאר האומות · אבל בשהיא שופטת את ישראל לגרה
אעפ שדינה קשין היא שופטת בדין האם המרחמת על הבנים ובשבאה ל
לגדור הדין בישראל בעת נגדרת הדין נחסר שלא ישרתו · והסוד בשיר
שיר קשו של בעלה יורק · גם שאלו היתה שופטת אותם בדין קשה לגמרי
היו נוטין לצד שרה · והבן זה מאד ומשם שאין דינה שוין לדינין העשוין
בהתחבר המשפט עמה · ודע כי המדה הנקראת קן האדנות שהוא סוד
יהוה ית' נקראת בתורה בלשון אתה והנני נותן לך בזה שערי אורה
ודע כי שלשת שמות הם מלמעלה למטה התחתון אדני ונקראת נכ
ובכנויין בתורה אני כגון אני יהוה אלהיכם אני אמית ואחיה מחצתי
ואני ארפא ויראת מאלהיך אני יהוה וכן כיוצא בזה · והאדנות יהוה
ובכנויין בתורה אתה · והסוד אתה נורא אתה וכבר ידעת כי נורא הוא
קן האדנות והשם השלישי אהיה ובכנויין בתורה הוא כגון והוא רחום יכפ
יכפר עון · כי תכן חסד הוא וכן כיוצא בזה ונמצא שם אדני לכנוי א
אני ושם יהוה לשון אתה ושם אהיה לשון הוא ודע כי אדני מכונה ל
לשון אני שהיא כנסת ישראל והולכת עמם ושומרת אותם תמיד שלא
יחטאו לשם יהוה ית' ואומר להם אם תחטאו לפני אני אעניש אתכם
ואכה אתכם ואקח דינכם נקמה כאמרו אם תלכו עמי בקרי והלכתי אף
אני עמכם בחמת קרי ויסרתי אתכם אני ואומרת בכמה מקומות ויראת
מאלהיך אני · והטעם שהיא אומרת אני ואין אנו מכנין אותה לפי
שהיא יודעת רוע יצרנו היא מוכנת אותנו ומקרבת היא ומודעת [illegible]
עתידה להזהירנו ולגרום ולמדר לנו כני השמרו לכם לעבור עבירה ולהשחית
דרכיכם כי אני היא המוכנת לגמור הדין בכם ולהפרע מכם · וכן ואני
היא המוכנת לגמול טוב על המעשים הטובים ועל קיום המצות והסוד—

הגדול שמדת אדני היא מודיעה עצמה ומקרבת להודיעו ומכרזת ואומרת הודו
בבני כי אני היא העומדת להחיות ולהמית למחוץ ולרפא כמו שאמר ראו
עתה כי אני אני הוא וגו׳ התבונן כי זה בנין אב לכל התורה בכל מקום שאומר
אני שזו היא מדת אדני המודיעה עצמה ומקרבת ואומרת ראו עתה בוראי והב
והשמרו לכם ורעו כי אני אני הוא · אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא כמי
שאומר לחברו ראה דבר זה · מדוע אינך מתעורר לראותו ראה והתבונן בו :
וכן מדת אומרת ומכרזת ראו עתה כי אני אני הוא ובדרך זה תבינהו בכל התורה
במצות עשה כמו שכתוב ושמרתם מצותי ועשיתם אותם אני יהוה במצות לא
תעשה כמו שכתוב לא תקום ולא תטור וכמוך אני יהוה · לא תקלל חרש וכמוה
אני יהוה כלומר אני היא המדה המשלמת שכר טוב לצדיקים ונפרעת מן הרשעים
כאמרו אני אמית ואחיה וגו׳ · ואם כן התבונן כי המדה הזאת העומדת לשער—
כאמרו זה השער ליהוה היא המכרזת ואומרת ראו עתה כי אני אני הוא וז
ומודעת עצמה ומשלמה והגדול שנכה או שעשה לבריות כדי שיראו להזהר
ולא יחטאו לפני יהוה ית׳ עד שתהיה היא צריכה להענישם ולהיפרע מהם—
שהן סוד אני המדבר של מדת אדני אבל מה שהשם יהוה ית׳ מכונה בלשון
אתה לפי שהוא מכוסה ואינו נראה לבריות כמו מדת אדני לפי שהשם
הגדול יהוה ית׳ יושב כשם אדני כמלך בהיכלו ואינו נראה עד שמבקשים
אותו · שהן שאמר ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת · ודוד עה היודע
סודות עולם שלמה הזהיר את שלמה בנו של דבר זה ואמר ואתה שלמה בני
דע את אלהי אביך ועבדהו · ושהו המלך הגדול צריך כל אדם ללכת
לפניו ולהעריך ולסדר תהלותיו ושבחיו ורוממותיו ולומר לפניו אתה הוא ה׳
הגדול בעליונים ובתחתונים אתה הוא ואין דומה לך שהן סוד כל הא
התפלות שאדם צריך לסדר שבחיו של שם יהוה ית׳ ואחר כך יבקש כל
צרכיו כענין משה שאמר אתה החלות להראות את עבדך את גדלך
ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ וגו׳ · ואחר שסדר שבחיו של
שם בלשון אתה חזר ושאל כל צרכיו ואמר אעברה נא ואראה את הארץ
הטובה ועל דרך זה הוא סדר כל התפלות והברכות שאין מתחילים לפניו
הלא תראה ראש כל הברכות האמצעיות של תפלה אתה הוא מתחיל כאמרו
אתה חונן וכיוצא בהם ובראש השנה וביום הכפורים אתה בחרתנו ·

ובשבת שחרית ומוסף [illegible] קדושת אתה אחד אבל יותר של שבת שהוא [illegible]

(ונדוסף)

להתחיל ישמח משה - [illegible] קדושה [illegible] [illegible] כתר [illegible] [illegible]

[illegible] על יסוד [illegible] חי שהוא סוד שבת. והם סוד [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] לך קולה עמוקה. [illegible]

[illegible] כל [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ואמר [illegible] [illegible] יהוה אלהינו

[illegible] כל הברכות [illegible] ברוך אתה [illegible] [illegible]

[illegible] דוד המלך [illegible] ויברך דוד את יהוה [illegible] ברוך אתה יהוה

אלהי ישראל אבינו וג׳ ונאמר לך יהוה הגדולה והגבורה וג׳ [illegible]

[illegible] ואתה מושל בכל . [illegible] אתה מושל בכל

[illegible] יהוה [illegible] שהוא סוד קו האמצעי

[illegible] סוד כל [illegible] וכל [illegible] [illegible]

[illegible] סוד כל [illegible] וכל המרכבות

שנבראו [illegible] כאשר באה הקבלה [illegible] ספר יצירה [illegible]

[illegible] [illegible] כל אלפא [illegible]

[illegible] וכל המרכבות עליונות ותחתונות [illegible]

[illegible] כל [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] בספר יצירה [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible]

[illegible] כל המרכבה [illegible] סוד [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] בספר יצירה [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] המרכבות [illegible]

[illegible] סוד [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

סוד שם יהוה [illegible] יעקב. והנה [illegible]

[illegible] הנה [illegible] [illegible] כי סוד כל [illegible]

בינות שמתיכותן שברואות כל המרכבות וכל צבאות העולם במציאות הבינה
הבינה שהיא ספר ה׳ ראשונה של שם הויה · והיא הבירה המאותיות כלן
בה׳ שנערכות ומשם כל האותות כלן בה׳ נקודות · ואלו הן אח הע בומף
ושלשה ים ער״ב · ואלו הן שנערכות החכמה והבינה שהם יחנו כל הערכת
המאותיות משנה כנס הנקר אין סוף מתוך ערת באותיות שאמו כל הערכת
המרכבות למיניהם עלונים ותחתונים · וזה שתשוקף לראות כי כל אותיות
·ספר הם נחלקות לשלש מחלקות · אמ״ש שהם יחנו שלש ישודות אש רוח מים
בג״ד כפר״ת שהם נבראו כל השביעיות לעולם ולמעלה ובהם הכוכבים שבעה
כוכבי לכת וכל השביעיות לעולם שהם בשנה שבעה בעולם ימים שבעה
שני׳ בשנות שבהם נחקקו י״ב גבולי אלכסון במרכבה עלונה וכן העולם
בעקרים ואלו הן ה״ו ז״ח ט״י ל״ן ס״ע צ״ק ובאלו נחלק כל המלכות עלונות ותחתונות
שאותות כאלו שלש שנחלקות על כל אותיות · ואין ברוא ספר אחד היוצר הוא ספר
ספר כל העולמות והיותך הוא סוכל כל מלכה כותב אותם · ישנו על היצור וכל
הדבור · וזהו ספר שחק קבלות ספר יצירה שאין כל מדם וכל בהם · ולמבין ה׳
תדע כי ספר כתוב אחד הוא ספר תפארת שהוא ספר קו האמצעי שהוא שם של
יהו״ה ית׳ שהוא שם המיוחד באמצעי המשא כל השדות וכל הכחות וכל העולמות
במרכבה ומשמאות עלונים ותחתונים · ולפי שהשם הנקרא יהו״ה הוא מיוחד
לחכמים במעלותיו ובגבורותיו אנו קורין אותו בלשון אתה כדי שנוכל
לברכו ולדבר עמו · אבל הכתר העליון הנקרא אין סוף הנקרא אהיה א
אינינו נותן לא לבר ולא למלכות ולא להבוא בעולם כי אפי׳ בדעתו אין
כל הנבואים לא דבר כי אם עם יהו״ה שהוא קו האמצעי · ולמעלה מן הבינה
ולמטה · ועוד כי אינו לשון הכתר העליון הנקרא אין סוף · ולפי שאין
בנו כח להשיג אין אנו רשאים שנו לברכה כדי שנספר שאמר לברכה
ואנו׳ לו בלשון אתה אבל כמו שאמרה אינינו נותן לברכה והוא נסתר ונעלם
למעלה למעלה לכן אנו קורין אותו בלשון אתה שהרי אינו עומד לברכה ו
ואם רצה סבל שגוי · ואומר שעם שלמו כך הוא · וסימנך ויראו בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא · ודע כי המן בין הכתר
העליון יורד ונמצא שריין הסוג בזה סודות נעלמים אבל אומר כלל וזהו
כי לא כה הוא · אין לך בכל העולם מי שידע מהות הכתר הנקרא הוא

רתגו·

ונפתור זה באור. ואם כן הרי לך מפורסמים כי שלשת שמות שהם סוד אהי״ה
יהו״ה אדנ״י יש להם שלשה כנויין בתורה אהי״ה כנויו הוא יהו״ה כנויו אתה
אדנ״י כנויו אנ״י. ובשתבין סוד אהי״ה וכנויו הוא תבין סוד והוא רחום יכפר
עון כי בכל הרחמים הנזכרים הוא שאין בהם תערובת דין. ולפי כך והוא
רחום יכפר עון נוטרי׳ סוד והוא כאחר ר״ת וכו׳ ושיבנו. ותבין סוד שרים
וישר הוא. **ואחר** שהודעתיך זה התבונן ותמצא כי מדת אדנ״י שהוא
סוד הכלל נקשרת בתפארת שהוא סוד יהו״ה ויהו״ה ית׳ מתאחד עם
עם הכתר שהוא סוד אהי״ה שהוא נקרא אין סוף ושלשת אלו השמות הם
סוד כלל הייחוד והאמונה (ועליהם אנו אומרים) בתפלת ראש השנה.
ותמלוך אתה הוא יהו״ה אלהינו לבדך מהרה על כל מעשיך והבן סוד ותמלוך
וסוד אתה וסוד הוא הנאמר הנה יבין סוד הייחוד וסוד ביום ההוא יהי׳
יהו״ה אחד ושמו אחד. ודרוש אחד ב׳ פעמים אחד לפי שהמלכות צריך
להתאחד בתפארת בסוד ו׳ ספירות והתפארת צריך לא להתאחד בבינה
שהיא סוד ג׳ ספירות עליונות. וזהו סוד יהיה יהו״ה אחד ושמו אחד וזהו וסוד
ותמלוך אתה הוא יהו״ה אלהינו **ואחר** שהודעתיך זה בכלל מה די לנו
בסוד השם הזה וראוי לנו לעבור בשער זה. הרי לך חמשה שמות מבוארים - להבין
משמות השם ית׳. ונשארו חמשה שמות אחרים ובעז״ה נסדר אותם לפניך איש
על דגלו ועל מתכונתו זה לבעל רחמים וחסדים הרחום יאיר עינינו במאור תורתו
ויראנו נפלאות מתורתו אמן.

אמר המחבר השם ית׳ לבעל רחמים וחסדים יאיר נתיבו לפנינו ויורנו דרכיו
ונלכה באורחותיו ואל נאמר דבר שלא כרצונו ויודיענו
הדרך הישרה והקבלה שאין בהם נרגן לבעל מכל לכך בדרכים
הטובים והישרים ולא שיהיה נטייה מכל מעשות הטוב והישר בעיניו. וכן יהי
רצון אמן. כבר הודעתיך ידיד נפשי בחמשה שערים שקדמו לך קצת מפלאות
התורה בצורה שאדם יכול לברור דרך ישר ללכת לחברות השם ית׳ מכל מכשול
ועתה יש לנו להשלים החמשה הנשארים מן החבור הזה בעז״ה ואתה פקח
עיניך לדבור ולמעשות ולקיים.

אלהים שמע תפלתי   האזינה לאמרי פי.

השער השישי משמות הקדש הוא השם הנקרא אלהים.

צריך אנו לספר ממך כללים ועקרים לכל מקום שתמצא בתורה אלהים שתוכל לדעת למי זה השם הוא נוטה. כבר הודענוך אדיר נפשי כי השם הגדול הנקרא יהוה ית' הוא לבדו העקר והוא עקר האילן נוטה לצד מעלה ולמטה ולאחור ומתלבש בשאר כל שמות הקדש ושאר הכנויים כמו שהודענוך ולפי המעלה שהוא יב' מדות מתרבים בעולם כך הוא נקרא באותו השם הדבוק של המעלה ולפי' נקרא לפעמים אהיה ונקר' יה ונקרא אדני ונקרא יהוה צבאות אלהים צבאות אל חי אלהים חיים וכל כי המעלה שנתרבה בעולם כך לובש מלבוש השם הנקרא של המעלה והנה זה השם הנקרא אלהים הוא השם הדבוק של הדין וסימנך כי המשפט לאלהים הוא. וכשהוא ית' פועל פעולה מצד הדין נקרא על אותה פעולה אלהים. ועתה דע וראה כי התואר המיוחד למדת הדין שנזכר כעניין בתורה אלהים לפי שאותו התואר הוא מקום הדין ובו דנין כל בני העולם כל הדינין הראוין בין לטוב בין לרע הן למות הן לחיים ובו נדה דינין קנסים וכל אחד נגזר כי לאותן ומשפטין באמת ובאמונה והכל בדין ישר וזהו הנקרא בד של מעלה ושם דנין את הבריות לא לשלום או לחרב לרעב או לשובע לחיים או למות. וזהו השם הנקרא אלהים והכל נדון בבית דינו. ועל זה אמרו חז"ל חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה. ואנו מבקשים מאיזה דבר מנין. אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן דאמר קרא באלהים אהלל דבר ביהוה אהלל דבר באלהים אהלל דבר זו מדה פורענות כו'. ועתה יש לנו לומר כי הכל נדון בבית הנקרא אלהים ואם יצא הדין להטיב נקרא השם יהוה או אל ואם יצא הדין להעניש או להרע נקרא השם אלהים. ושמור זה מאד. ויש לך לדעת כי בכל מקום שאתה מוצא בתורה אלהים היא המדה המיוחדת לשפוט ולדון את העולם כלו. וכבר ה הודענוך בשער שני קוים זה הימין סנהדרי גדולה של מעלה שעומדת בין השם הנקרא יהוה ובין השם הנקרא אלהים שהוא שמאל והימין מדת רחמים היא מ מתערבת עם מדת הדין כדי שלא לכלות את הבריות בשעת הדין ולפיכך סנהדרי של מעלה קבועה לצד שמאל בין יהוה ובין אלהים והיא נוטה לשמאל ועל זה נ נאמר שררך אגן הסהר אל יחסר המזג. ואמרו חז"ל זו סנהדרי גדולה כלשון שדרך ועורת השם ית' מתקנת רפואה לחוטא בשעה שדנין אותו על חטאתו

כבר הנקרא שרך · וזהו סוד רפאות תהי לשרך · והביא מכאן ואומר שהת
שהתשובה היא הרפואה שנ' ורפא לו · ועתה פקח עיניך וראה כי כבר הגדול הנקר'
אלהים נדרש על כל עולם עליונים ותחתונים · וצריכין אנו להודיעך עקרים גדולים
שעליהם העולם עומד והוא סוד מעשה בראשית · ולהאיר עיניך בסוד זה שהשם
הזכיר בכל מעשה בראשית שם אלהים · והוא הסוד לפי שכל הנבראים כלם
עליונים ותחתונים כלם נבראו בקו הדין והמשפט ואין לך בריה מכל הבריות אלא
עשאה שלה כבר הנקרא אלהים קודם שנבראת ויצא מן הדין בריה זו כך ראויה ל
להיות בשיעור קומה בגודל הגוף ובצורת האיברים וחייה ומזונותיה ומן הדין יצא שת
שתהיה בריה זו משועבדת לבריה פלוני וכך היה הדין בכל מעשה בראשית:
ובכל בריה נתכוון כב' אל עולם על שיעור גופה ואיבריה ומזונותיה וחייה
ועבודתה וממשלתה וכל בריה ובריה מכל הבריות של מעשה בראשית עמדה לפני
כב' הנקרא אלהים והתרו בה והודיעוה דע כי שעור גופך יהיה כך ושיעור איבריך
יהיו כך ומזונותיך וחייך וממשלתך ושעבודך יהיה כך · והשיבה כל בריה ובריה
ואמרה הנני מקבל עלי כל זה בשמחה ובטוב לבב · וזהו שאמרו חז"ל כל מעשה ב
בראשית בדעתם נבראו · בצביונם נבראו · בקומתם נבראו כלומר בדעתם להבין
כל מה שיקרה להם · בקומתם להבין כל שיעור גופם ותבנית איבריהם · בצ
בצביונם שהם רצו בחפץ ונתרצו לקבל הכל עליהם · ועם הסוד הגדול הזה הוא כי
שאין חבין לאדם אלא בפניו · כלומר אלא בפניו שאינו מבין העקר והטעם · ו
ולפיכך אמר' קטן אין חבין לו · ולפיכך הוצרכו לומ' במעשה בראשית בדעתם
ובקומתם ובצביונם להודיע שאין כל בריה יכולה לומר קטן הייתי וכלי שאיני ה
הייתי ואין חבין לאדם אלא בפניו בפניו · לפיכך הוצרכו לומר שנבראו בדעתם
ובקומתם ובצביונם · שאין בהם דבר שלא היה שלם בדעת ובקומה ובחפץ:

ואחר שהודעתיך זה העקר הגדול יש לנו לחזור ולהודיעך שזה היה הטעם
שנכתב בכל מעשה בראשית אלהים להודיעך כי כל הנבראים
כלם נקראו ונבראו בקו הדין הישר ואין בהם עוול ושקר ולפי שתמצא כמה
בריות מכוערות שמא תאמר שלא מן הדין הישר יצאה בריה זו מכוערת ויצאה
זו נאה · מי גרם לזאת להיות נאה ולזאת להיות מכוערת · וכי מה
ראה השם שברא הבריה הזו מכוערת ומה תשאה זו יותר מן הבריה הזאת שברא
אותה נאה ומקושטת משיבין לך דע כי השם ית' כל הבריות שברא ברא אל

אותם בדעת ובקומה ובחכמה · וכל בריה ובריה שברא הקב״ה לפניו אמר לה
רצוני שאת בצורה זו ובאיברים אלו · ובחיים אלו ובשעור זה ובממשלה זו : ו
ושתה אם תחפוץ כמה אמרי · ואם לאו הרי את כמו שלא נבראת · והשיבה כל כ
בריה ובריה ואמרה אני חפצה ושמחה הגדול הזה : ׳ וזהו סוד שאמר בסוף מעשה
בראשית וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד · ואמרו חז״ל וה
והנה טוב זהו טוב · מאד זה מות ושברא השם את כל הבריות בצורה זו
ובתכונה זו לא עשאה שעשה לבריה בעולם אשר שנבראת שלא כרצון · ולפי
שנבראו כל מעשה בראשית ברצון בינו ובמשפט אמת · ויצא לו הדין הישר ש
שתהא בריה זו גדולה ובריה זו קטנה · בריה זו מתקוממת הרבה ובריה זו מת
מתקוממת מעט · בריה זו גופה גדול ובריה זו גופה קטן · בריה זו
שוכבת ובריה זו הולכת · בריה זו קומתה זקופה · ובריה זו עשה על שני רגלים
בריה זו עגולה ובריה זו מרובעת · בריה זו ארוכה ובריה זו קצרה · שלא ש
שלא תאמר שלבנון אין חמס קבלו הבריות המשונות זו מזו בבריאתם ·
ת״ל בראשית ברא אלהים · אלהים בקו הדין ובמשקולת המשפט נבראו כל
הבריות · וזהו שאמר אנשים באמי אלה אשר יצר אתכם בדין והחיה אתכם ב
בדין וכו׳ · ולפי דרך זה כי התבונן כי כל מעשה בראשית עלדו צורות שונות
לפני בורא כל עולם ואמר לכל בריה ובריה רצוני כי כך יהיה שיעור גופך
ותמונת אבריך וחייך ושכלך ושעורך וממשלתך · והשיבה כל בריה ובריה טוב
וזהו סוד וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד · ואחר שהודעתיך
זה יש לך להאמין כי בורא כל עולם הנקרא אלהים שהסכים על כל בריה
ובריה ועל כל אבר ואבר שהוא ראוי להיות כך והושיבהו על כנו והעמידו
כל בריה ובריה וכל אבר ואבר מאיברי הבריות על תכונתם בענין שאין ראוי
להיות בענין הזה יותר טוב ממה וזהו סוד בראשית ברא אלהים · אלהים בורא
כי כל בני עולם שלמים ותמימים בקו הדין ובמשפט ישר ולא קבל כל
הבריות דבר שלבנון אין חמס · וזהו מכרות ואודרת היער תמים שעלו · בברירה
ולזה שוה כי כל דרכיו משפט · כלומר במשפט נברא העולם ולפיכך השם
ית׳ נבראת העולם אלהים ובסוף מעשה בראשית מהו אומר וירא אלהים את כל
אשר עשה והנה טוב מאד · ודרשו חכמינו ז״ל אפילו מות טוב הלא הוא מדת
הדין כך תיבנה מדת הדין הישר והנני פותח לך פתח גדול · מי ראה השם

לתנות בתורה לשחוט בעלי חיים למאכל האדם והלא כתי' בתורה ורחמיו
על כל מעשיו ואם הוא מדתו היאך צוה לשחוט הבעלי חיים למאכל האדם
והיה רחמיו מלא הסוד כלו הוא ראש הפסוק טוב יהוה לכל ׳ טוב בגימ׳
לפיכך רחמיו על כל מעשיו ׳ וזהו הפירוש במעשה בראשית שכתבם עם
בהמה זו לשוחטה ואמרה הי׳ טוב ׳ וזה טעם לפי שהבהמה אין לה נשמה
שכונה להבין מעשה השם וגבורותיו ואמר השם ית׳ בבריאת העולם להשרי׳
לבני הבהמות ואמר להם רצונכם להשחט ושיאכל אתכם האדם ותעלו ממ־
מדרגת בהמה שאינה יודעת כלום למעלת האדם שיודע ומכיר את השם
ית׳ ואמרו הבהמות טוב ורחמים הוא עלינו שאחרי כשהאדם אוכל הבהמה
חוזרת חלק מחלקי גוף האדם והרי חזרה להיות אדם ושחיטתה רחמים הוא
לה שיצאה מצורת בהמה ונכנסה לצורת אדם ׳ וצריך זו שיהיה על אדם
חיים הם לו עולה למעלת מלאכים ׳ וזהו סוד אדם ובהמה תושיע יהוה ׳
ואם תבין זה תתבונן סוד שחיטת בעלי חיים ׳ והכל כדי רחמיו והכל מיתר
חסדיו הרבים על בריותיו ׳ וזהו הטעם תתבונן מה שאמרו חז״ל במסכת
פסחים עם הארץ אסור לאכול בשר לפי שלא צותה התורה לשחוט בהמה
אלא לפי שיודע תורה ׳ כמו שאמרו חז״ל זאת תורת הבהמה והעוף כל העוסק
בתורה מותר לאכול בשר ומי שאינו עוסק בתורה אסור לאכול בשר ׳ ואם ת
תבין זה תבין סוד למה צוה לשחוט בהמה חיה או עוף כי הכל מיתר חסדי ה
השם ית׳ על בריותיו ולפיכך אמרו כי מי שאינו עוסק בתורה אסור לאכול
בשר לפי שהוא כבהמה ואין לו נשמה ׳ ולא צוה לשחוט בהמה כדי שתאכל
אותה בהמה אלא אם כן נתנבלה או נטרפה ׳ **ואחר** שהורשתיך זה דע
כי המקובלים הנכנסין לסודות סתרי התורה יודעין כי תחלת הבריאה
והחפץ הראשון נמשכו משלשים ושתים נתיבות פלאות חכמה והם סוד התחלת
הבריאה הנכללת בשם אלהים ׳ וספר יצירה פתח ואמר בשלשים ושתים נתיבות
פלאות חכמה חקק יה יהוה צבאות כו׳ ולפי שאין כל הנתיבות בקו הדין ו
ובמשפט אמת תמצא כנגד כל נתיב ונתיב מל״ב נתיבות תוכם אלהים בכל נתיב
פרם ולפי זה הסוד תמצא שאינו מוזכר בכל מעשה בראשית כי אם שם אלהים
והמצא במעשה בראשית ל״ב נתיבות פלאות חכמה ואלו הן לפי הסדר שכתובין
במעשה בראשית א׳ בראשית ברא אלהים ׳ ב׳ ורוח אלהים ׳ ג׳ ויאמר אלהים
יהי אור

ד׳ וירא אלהים את האור · ה׳ ויבדל אלהים · ו׳ ויקרא אלהים · ז׳ ויאמר אלהים
יהי רקיע · ח׳ ויעש אלהים את הרקיע · ט׳ ויקרא אלהים לרקיע · י׳ ויאמר אלהים
יקוו המים · יא׳ ויקרא אלהים ליבשה ארץ · יב׳ וירא אלהים את האור כי טוב · יג׳
ויאמר אלהים תדשא הארץ · יד׳ וירא אלהים כי טוב · טו׳ ויאמר אלהים יהי מאורת
טז׳ ויעש אלהים את שני המאורות · יז׳ ויתן אתם אלהים · יח׳ וירא אלהים כי טוב
יט׳ ויאמר אלהים ישרצו המים · כ׳ ויברא אלהים · כא׳ וירא אלהים כי טוב · כב׳
ויברך אותם אלהים · כג׳ ויאמר אלהים תוצא הארץ · כד׳ ויעש אלהים את
חית הארץ · כה׳ וירא אלהים כי טוב · כו׳ ויאמר אלהים נעשה אדם · כז׳ ויברא
אלהים את האדם · כח׳ בצלם אלהים ברא אותו · כט׳ ויברך אותם אלהים · ל׳
ויאמר להם אלהים · לא׳ ויאמר להם אלהים · לב׳ וירא אלהים את כל אשר עשה
והנה טוב · ועתה בני פקח עינך וראה היאך כל טוב וטוב הלב תבונת
המשה · חתום בחותם אלהים להודיע כי כל מה שנברא במעשה בראשית בסוד כל מה
שהוא הכל נברא בדין ובמשפט אמת · ועל שאמרו חז״ל הוא שאך ויכוננך
ובמדרש קהלת אמר את אשר כבר עשוהו מלמד שהוא ובית דינו נמנו על כל
אבר שבך הוא והושיבוהו על כנו · והנה כל היצורים ותבונתם ושיעורם וכל
מעשיהם ועניניהם כלם בקו הדין נבראו ועל כל אחד מהם נחתם סוהרי
של מדה הנקרא אלהים בדין ישר ובמשפט אמת · והנה אין לך טוב מכל
לב׳ נתיבות שאינן חתום בחותם אלהים · ושלמה המלך ע״ה מכריז ואומר
כי כל מעשה בראשית הם נבראים בשם אלהים וכלם ראויין להתקיים לעולם ·
לפי שכלם נבראו ביושר ובמשפט ובדין גמור ואין בריה מכל הבריות שתהא
צריכה תוספת או גרעון כדי לתקנה יותר ממה שנתקנה במעשה בראשית ·
ועל שאמר שלמה כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט על כל נעלם ג׳ וכתיב
כי כל מעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע ·
ועתה פקח עינך נראה כי השם הנקרא אלהים הוא המדה של הדין ושל הד
המשפט והוא הבורא הכל במשפט · והוא המביא כל הבריות במשפט ·
ושלמה המלך ע״ה ואומר כי את כל מעשה האלהים יביא במשפט על כל
נעלם ג׳ והמבין יש לך להתבונן כי שם יהו״ה ית׳ כשבא לברוא עולם
בדין ובישר ובמשפט בשם אלהים אשר ושתף עמו שם הרחמים שהוא יהו״ה ית׳
כדי שיוכלו הבריות
לעמוד במשפטו של אלהים לפי שאין כח הבריות

יכולות להתקיים אם לא יתנהג עמהם ברחמים לפני הדין הקשה של סנהדרי ג
גדולה הנקראת אלהים ולכן שתף עמה הרחמים. וזהו סוד אלה תולדות השמים
והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים ונקראת ג׳ מדת הדין הקשה
כלומר שגוזר הדין בלא שיסתכל לשום ענין בעולם אלא על פי אמתו
של דין האמת יקוב הדין את ההר. וזהו סוד לשכת הגזית. ולפי אלו הבריו-
-ת בכח של עולם כלו שתף עם רחמים היה העולם כלו נשחת לפי תוקף הדין.
אבל עם הרחמים והחסד יהפך בזכות הבריות ואם אינם ראוים להם זכות מאריך להם
זמן קודם שיגזרו את הדין לעולם. וזהו סוד ארך אפים וכל זמן ונזמן מדת החסד
מהפכת בזכות הבריות כשהם שעומדין בדין לפני האלהים וזהו סוד ויגש אברהם
ויאמר האף תספה צדיק עם רשע חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע
והיה. ואני פותח לך שערי אורה בפסוק זה. וכי מה טעם אמר חלילה לך מעשות
כדבר הזה. וכי בכח של עולם צדיק עם רשע ימיתו. אם כן אין דין יושר והא כתיב
אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא אלא סוד פסוק זה עמוק והנני רומז. דע כי
מדת החסד מהפכת בזכות כל בריה ובריה ואם אדם אחד שעשה זכיות ועשה עבירות
מדת הדין באה להעניש את האדם על העבירה. ומדת החסד אומ׳ וכי אם ידע של
אדם חטא ורוצה להעניש הרי עשה צדקה ועשה חטא שעשתה כנגדו
ואם את מענשת לזה הנה בשביל חטא היה הרי גם הענין שהיא צדקת ולא חטאה
לוקה והיא נענשת שלא כדין וזהו להמית צדיק עם רשע. והיה כצדיק כרשע
ולפי דרך זה מהפכת מדת החסד כמה פורענות מלבא לעולם ובדרך זה נמצא
צדיק אחד יש בעולם שמהפכת הפורענות מלבא לעולם כדי שלא יקבל אותו צדיק
צער בפורענות העולם בלי האבר שאמרנו בגוף כן המהפכין בעולם כל האבר-
-בגוף. ונמצא זה כנגד הצדיק של אנשי מקומו. כיצד כנגד שמדינין את אנשי העי-
-ר לעולם ויוצא דין הדין שהן ראויין לכליה מן שמים מתקרבת מדת החסד ואומרת האף
תספה צדיק עם רשע כלומר אומרת מדת החסד למדת הדין אם את מענשת לאלו הר-
-שעים של מקום פלוני יגיע ההיזק שיקבל זה צער זה הצדיק כשיענשו הם
מן העברות שלהם וזה הצדיק לא חטא שיגיע לו צער או שום נזק נמצא הצדיק מגן
על אנשי המקום מטעם שלא יגיע לו נזק או צער. ובסוד שנקרא מגן וזהו אמ-
-רו רז״ל בשביל שלשים צדיקים נמצאים לכל המקום וכן עד הגיעו לעשרה אפילו [illegible]

עירית שהיו כמו שיצא הדין העליון וזהו הסוד שאמר ללוט הנה נשאתי פניך גם
לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אבל לא היה כח בלוט שהציל סדום בזכותו אלא ש
שהיה רך בתשובה שאמרו לו לא נצלו אלא בזכותו של אברהם כמו שדרשו בפסוק
אל תביט אחריך כלומר אל תתקרב לאחר שראית העיר להצלה בזכותך שאינך כדאי עד
שידון כמעשיהם אותם התועבה · ושלמד זה העיקר הגדול לכל התורה כי מדת התשלו-
מים · וכבר כן תשלום עיקר אחד והוא סוד התשובה הזאת שאמרו שהדבר נאמר כ
השלו של אברהם כמו שכתוב ויגש אברהם ויאמר האף תספה וג' סוד אברהם גם כן
הוא סוד מדת החסד של מעלה שמתקרבת תמיד לבד' של אלהים בשעה שדן את-
הבריות ושהפכת בזכותו ולהצבת כמה פורענות כדרך זה · ובאה פרשה זו להודיע
סתרים גדולים היאך מדת החסד מהפכת תמיד בזכות הבריות ומדת הרחמים משתבת
עמה ומונעת כמה פורענות מן העולם · וזהו שאמרו ת"ל התחיל לברוא עולם במדת
הדין ראה שאינו מתקיים שתף עמו מדת הרחמים הה"ד ביום עשות יהוה אלהים
ארץ ושמים · והנני מגלה לך סוד בפסוק זה · יהוה אלהים כנגד ארץ ושמים יהוה
כנגד ארץ · אלהים כנגד שמים לפי שהשם ית' שהוא יהוה מתנהג ברחמים עם בני
הארץ שהם חוטאים תמיד אלהים מתנהג בדין עם השמים ותבואותם שאינם חוטאין
וזהו שתקנו ת"ל המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים · ואחר שידעת זה יש לך
להודיעך בעקרים גדולים בכל מקום שאתה רואה כתוב בתורה שם אלהים הוא סוד-
בד' של מעלה כמו שנאמר · וצריכין אנו להודיעך כי למעלה הם שתי דינין מחבר
בתי דינין אחרים שיש ביניהם ובד' של מעלה ממלך שני בתי דינין הוא בד' העליון ·
שהיא מדת הגבורה סוד שמאל הנקרא אלהים אמת בכל מקום אשר שם · ושבעת
סנהדרי גדולה של מעלה ודנין את כל העולם · וזו היא הנקראת מדת הדין הקשה
ובד' התחתון הוא סוד השם הנקרא אדני ונקרא גם בד' של מטה ובו הכל עובר
לשבות ולעבור בכל הנבראים כמו שאמרו בבד' העליון ולפיכך נקראת גם אדני
לפעמים הרבה בשם אלהים ונקראת אלהים בשעת גזר דין שפסק בד' של מעלה
הנקרא אלהים אמת · וכדרך זה תמצא כי מדת מלכות שהיא אדני נקראת גם כן אלהים
פעמים הרבה בהגדרת הדינין שפסקו בסנהדרי של מעלה והבן זה מאד ולפיכך
יש לך להתבונן כי כל מי שהוא דן בין שיהיה מלאך או אדם נקרא אלהים בשעת
הדין או בשהוא מדונה פרנס של הדין וזהו שאמרה תורה עד האלהים יבא דבר שניהם

ואומר אלהים לא תקלל · (ואמ) כי המשפט לאלהים הוא · ויש לנו לקבלת אלהין סוד
סתום וחתום אם תורה אלהים לא תקלל ופשט שמשמעות הכתוב שלא לקלל
הדיין עם כל זה ענין אחר רמז בו והוא שאם יבא על האדם מכה מן מכות או
מחלה או מיתה או הפסד לא יענין פנוי כלפי מ' של מעלה הנקרא אלהים שהוא
דקים משפט האמת · ואל יהרהר אחריו ומהרהרין ומירונסין לומר אלהים רק כל זה
למעלה ונעל פין באי מלא כל התורה שלא יאמר אדם פין לבלה חק כמו שאמרו
לא מצינו על איוב ברך אלהים ומת אלא כמו שאמר איוב גם את הטוב נקבל מ
את האלהים וגו' ואמרו שחייב לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה וכמו
שאמר דוד ביהוה אהלל דבר באלהים אהלל דבר · וזו היא מדות ישראל לקבל
משפטי אלהים בשמחה ולהודות ביסורין ובתנכרותין ובמשפטיו ולהודיע ולהודות
לשמו על הכל ולברך שמו כמו שאמר חסד ומשפט אשירה אם חסד אשירה ואם
משפט אשירה ולא יהיה אדם מבעט ביסורין ואפי' ודורש דפין דברים קשים · כל זה
נרמז בפסוק אלהים לא תקלל זה הכלל כל מין שבעולם וכל מיני דינין שבעליונים
ותחתונים נכללים בפסוק זה · **ואחר** שהודעתיך זה יש לנו למסור בידך
כלל גדול ושמור אותו שמור לכל מקום · שכבר נכשלו להבין כמה אנשים
שהם חכמים בעיניהם · והוא כי הנה סוד אלהים אחרים ויש לנו להודיעך כי השם
ית' כשנשא שוכן עד וקדוש שמו הוא לבדו מלך על כל הנבראים והיכל הקדש
שלו מכוון בארצנו וסביבות היכל הקדש יש שבעים כתרים ומהם נמשכים שבעים
שרים לשבעים אומות כמו שכבר פירשנו וכל שבעים אומות נחלקו בדור הפלגה
למשפחותם בארצותם ונחלקו שבעים שרים לשבעים אומות להיות כל שר ושר
מהם מושל על אומתו ועל ארצו והשם ית' בחר באברהם באותו הזמן ובחר
בישראל
~~ישראל~~ אחריו שהם זרע אברהם ומסר להם שמו הגדול להיותם חלקו ונחלתו
ונקרא על ישראל שמו הגדול שהוא יהוה ית' ואין לאומה אחרת חלק בו,
כמו שכתוב וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך וגו' · ואומר כי חלק יהוה
עמו יעקב חבל נחלתו · והשם ית' לפי שמסר שאר כל אומות העולם ביד השרים
כל אומה ואומה יש לה שר ידוע כמו שאמר הכתוב והנה שר יון בא ושר
מלכות פרס עומד לנגדי · ולפיכך הכהן הגדול שהוא נושא דגל יהוה ית' מסר
אותו לישראל ושאר שבעים שרים שהם בחוץ ואין להם חלק בהיכל פנימי·
כל אחד מהם נתחבר להם נתחבר לאומה ידועה והוא מושל על אותה האומה ועל

אותה · ואותו השר הממונה על אותה האומה רצה השם ית' שיהא רק את אומתו
כפי הרצות שנתן לו השם בתוך השנה · ולפי שהוא דיין על אותה האומה נקרא
גם הוא אלהים ואם תחטא אומתו על אותו השר השם ית' דן את השר ומעניש
אותו ומלקה אותו על חטא אומתו · ולפי דרך זה התבונן שהאומות והשרים
שלהם נדונים בר"ה של יהו"ה ית' שהוא אלהים אמת · וזהו סוד כי יהו"ה אלהים
הוא אלהי האלהים ורבן והאדון כי כל האומות והשרים שלהם הנקראים אלהים
כלם באים בראש השנה להיותם נדונים לפני השם ית' ואם לא נהגו האומות
כהוגן אוי לקצן השרים שלהם ונגזרין להם השמד והטובות שהיה השם ית' נו
תן להם וכשלוקה השר של אומה נופלת האומה · וזהו שאמר הנביא יפקוד יהו"ה
על צבא המרום במרום וגו' · וזהו שאמרו חז"ל אין אומה נופלת אלא אם כן
נופל שרה תחלה · והטעם כפי הדין שפסקו על שר של אותה אומה כך מקבלין ·
אומתו לטוב ולרע · וזהו שאמרו חז"ל כל פושעי האומות בגיהנם ונדונין בגיהנם הוא
השר שלהם למיתה היורשים סודות הסתרים וכל זה שאומות העולם פושעים לוקה
על פשעם השר שלהם · וזהו שנאמר שרו של אבימלך מלך פלשתים כשלקח
את שרה ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי חסר אלף כלומר אמר לו השר שלו
רע כי משעה שחטאת כשלקחת את שרה אשת אברהם דנו אותי בב"ד של מעלה
והכניסון כי לחטוין וקנסין ואני בצער גדול · כי אלהים זה שדבר עם אבימלך
שר של אבימלך היה כי לא היה ראוי לנבואה או לדבור אשר כלאמים או לגז—
שלו והבן זה מאד · וזה שאמר פושעי ישראל בגיהנם הוא סוד פושעי ישראל
היודעים הסתרים ובישראל חוטאין פושעי ישראל שעשה וכן הוא אומר וכמו
ובמשנה שאמה אדכם ואל תתמה שלא על זה שכתבנו בשערים הקודמים
כי השרים של אומות העולם אינן מבינין ולא מרוצין כזה שאמרנו בזה שתקנו
חז"ל של האומות שהם משתחוים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע
שכוונתינו לומר שאין להם מעצמם יכולת ולא רשות לדין לא להרע או להטיב
אבל אם נתן להם השם רשות נדרין כפי שמסר השם בידם לגזור ולפסוק נק
נקראים של זה אלהים ועתה התבונן כי כל אומה ואומה משפטם לפני נדונת
כל השנה בר"ה שלה והוא השר של אותה האומה ונקרא אותו השר של זה אלהים
ובראש השנה נדונין כל האומות והשרים שלהם הנקראים אלהים כלם נדונים—
בבית דינו של יהו"ה ית' שהוא אלהים אמת · נמצאו אלהי האומות גם הם נדונים

ונעשו שהם רבין את המזלות · וזהו סוד שאמר הכתוב כי יהוה אלהיכם הוא
אלהי האלהים כלומר הוא רבין שכן את אלהי המזלות ושדבר זה העקר הגדול
והאלה והזהר בו והבין סתרים שאלהים והדע כי השם ית׳ הזהיר את ישראל
ואמר להם כי אני אלהיכם ואתם עמי אין לכם לקבל אחר מאלהי העמים
לעלות אחרי אותן האלהים שנתנו למזלות ולא לכם · וכל אחרים הם ולא שלכם
כי אני אלהיכם לבד ולפיכך התחיל השם בעשר הדברות ואמר שתי הדברות
הראשונות לישראל כלא מדעתו ואמר אנכי יהוה אלהיך בעצמי ואם כן לא
יהיה לך אלהים אחרים וזהו שאמרו חז״ל אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום
ואלו שתי הדברות הם עקר כל התורה כלה · ולפיכך שמענום מפי השם ית׳ ושאר
כל מצות התורה שמענום מפי משה ומנין תורה בגימ׳ שמענו מפי משה שהם
תרי״א מצות וגם סוד תורה ועל זה נאמר תורה צוה לנו משה שעל ידי משה
נתנו לישראל תרי״א מצות שהם מנין תורה אבל אנכי ולא יהיה לך לא קבלום
ישראל על ידי משה אלא מפי הגבורה שמענום כלה שנאמר אחת דבר אלהים
שתים זו שמענו נמצאו תרי״ג מצות השתים כמה שמענו מפי הגבורה והשאר שהם
תרי״א שהם סוד תורה שמענו מפי משה וזהו שדקדק הכתוב תורה צוה לנו משה ·
כלומר משה צוה לנו תורה שהם תרי״א מצות ולפי עקר אמר השם ית׳ לישראל לא
יהיה לך אלהים אחרים על פני שאין להם חלק בך ולא לך בהם · כי חלק יהוה עמו
ואמר שירעה זה התבונן שאמר הנביא כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו
נלך בשם יהוה אלהינו לעולם ועד ואין לך להאמין דברי ריקות של כמה ריקים
שאומרים שאין כח באלהי העמים ואינם נקראים אלהים · אבל יש לך לדעת
כי השם ית׳ נתן כח וממשלה ונתנו בידי כל שר ושר משרי האומות לדון ולשפוט
את עמו ואת ארצו ונקרא את שם השר אלהים לפי שהוא שר ושופט את ארצו
אבל סוף סוף כל השרים וכל האומות שלהם באים להיות נדונים בבית דינו של
יהוה ית׳ הנקרא אלהים אמת ואם חטאו או סרחה אומתו של שר אזי לוקה
השר של אומתו כמו שבארנו · ודע והאמן כי יש כח באלהים אחרים שהם
אלהי העמים אלא אותו הכח שנתן השם להם לשפוט ולפרנס את אומתן · אבל
אינם יכולים להחיות ולרפאות להמית ולהחיות חוץ מרשות הדין הנתון להם
לכל אחד על ארצו וממשלתו וזהו סוד כי כל אלהי העמים אלילים ופירוש
אלילים כשר זית מכולן לפי מחלוקת החכמים במסכת חולין מכל שר אלא לשון

רבר מת · שנ' ומתי אלהי עולם · שהוא בשר מת שאין לו תשועה כי אלהי הם
הנעלים אין בהם כח להשיב ולהושיע אלהי אמת הנה הכתוב שיוסר להם השם
וחיוב · ונלכו לתעות שמותה המסורה והם כבו כן ערכין כמו שבמציאת ערכין
וכל כחם וממשלתם אינו אלא מגוף הסרם שמקבלין משם יהו"ה ית' שהוא אדון ו
ודיין על כולם · ונשאר שהוא כלל זה לכל התורה כולה שהנקרא אלהים אחרים שם
אלהים אחרים בכל מקום או שם אלהים כמו שאמר בעבר הנהר ישבו אבותיכם
מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים ואומר לא יהיה לך
אלהים אחרים · ואחר שהודעתיך אלו העקרים הגדולים יש לנו להודיעך
עקר גדול והוא שיש לך לדעת ולהתבונן כי מקום החיים האלהיים העקרים
של העולם הוא כתוב בתורה יהו"ה ונקרא אלהים והטעם לפי שהוא המקור
שממנו שואבת מדת הגבורה הנקראת בינה של מעלה ונקראת אלהים · ולפי
שאינה דין גמור נכתבת באותיות יהו"ה · ולפי שהיא השרש שממנה שואבת
מדת הדין נקראת בקריאה אלהים מפני שהיא כתובה אלא באותיות יהו"ה וכו'
ועשור זה העקר הגדול לכל מקום שתמצא בתורה שכתוב יהו"ה ית' ונקרא
אלהים ואחרי שידעת זה דע כי שתי מדות הנקראות נצח והוד נצח נקרא
יהו"ה צבאות לפי שהוא לימין והוד נקרא אלהים צבאות לפי שהוא לשמאל
ולפי שהיא מתלבשת מלבושי הדין דבר הנקרא אלהים נקראת גם היא אלהים
צבאות סוף דבר כפי המקום אשר ממנו שואבת כל מדה ומדה כך היא נקראת
ובכל מקום שתמצא בתורה שקורא לדבר מעולם בשם אלהים דע שהוא יושבת
כח ממדת סנהדרי גדולה של מעלה הנקראת אלהים אמת שר שמעולם
מרם נקראים אלהים בהיותם דנים דין אמת · ואחר שהודעתיך העקרים הללו
בשם הנקרא אלהים יש לנו לחזור ולהודיעך שאר השמות שבשם אלהים
נקרא כשם למעלים דע שהמדה הזו הנקראת אלהים נקראת לפעמים —
גבורה והטעם לפי שהיא המדה המתגברת לעשות דין ברשעים ובחוטאים
והיא הנוקמת מיד הרשעים והמתקוממים אצל השם ית' ולפי שהוא
בה' של מעלה והיא המשלמת גמול לכל הראוים לגמול נקראת גבורה של
מעלה וממשלתה שיש לה יכולת לדין ולהפרע ולהתגבר על הכל ואין מי
שיעמוד לפניה ועל זה אמר הנביא עורי עורי לבשי עוז זרוע יהו"ה הלא את
היא וכו' הלא את היא המחצבת רהב מחוללת תנין והמלכות גבורתה לא הייה

הדינין נגזרין ולא דין הצדיקים נענשים · אבל לפי שהגבורה היא תוקף
ומושלת על הכל נגזרין כל הדינין הנדונין בגז״ר שלה הלא תראה
כשחטאו ישראל ונחלשה כח הגבורה על ידי חטאתם וגלו מקצת ישראל
שהנביא אומר איה קנאתך וגבורתך והגבורה משיבה ואומרת צור ילדך
תשי · וכפי החטאים נחלש כח הגבורה ותחזור הימין לאחור וכן הוא אומר
השיב אחור ימינו · ודע כי למעלה מדת הגבורה הוא המקור והשפע שהגבורה
שואבת מאותו המקור ומן המקור ההוא השפע של הגבורה ונקרא בינה
נגבלים כמה כחות של גבורה ונקראים גבורות וזהו שאמר מי ימלל גב
גבורות יהו״ה וכשישראל צדיקים אזי אותם הגבורות משפיעים כחותיהם
למדה הנקראת גבורה ואזי ישראל מתגברים על האומות לפי שהגבורה
היא בתוקפה ולוחמת עם האומות ונוקמת נקמת ישראל מן האויב ואם
חס ושלום חטאו ישראל אזי כל אותם מיני גבורות מתאספים ומתקבצים למעלה
למעלה ואזי נשארה מדת הגבורה חלושה ואינה מושלת נקמה באומות
וזהו סוד צור ילדך תשי ואומר איה קנאתך וגבורתך והבן זה מאד והמדה
הזאת היא הנקראת **בית דין של מעלה** ועל ידי המדה הזאת
נדונין כל באי עולם כמו שאמרנו לטוב ולרע · וזהו
הפסוק הנקרא זכות לפי שבו נזכרים כל הזכיות וכל החטאים · ומכח סנהדרי
גדולה ע״א יצאו שלשה בתי דינין אחרים שדנין ב׳ בני העולם לעושר ולעוני
לבריאות ולחלי · וכל דינין שבעולם נדונין בסנהדרי גדולה וכאלו שלשה
בתי דינין שלה חוץ משלשה דברים שאינן נדונין בב״ד של מלכים מכל וכל
אבל הם מסורים שהם רחמים והם חיים ובנים ומזונות שאלו שלשה אינן נב״ד
של סנהדרי גדולה של מעלה על אלו שלשה דברים הם עוברים
ונדונין בתפלה עד מקום המעין ימין שהוא וזהו שאמרו רז״ל חיי בני

ומזוני לאו בזכותא תליא מילתא אלא במזלא תליא מילתא ועניין זכות השער
במקום זה הוא סנהדרי גדולה ועניין מזל שהזכירו במקום זה הוא סוד הזקן
העליון שהוא מקור החכמה הנקרא אהיה אשר משם נוזל מימי החכמה
והרצון ואין הוא המזל שכל הדברים תלויים בו ואפילו ספר תורה וכו׳ זה אמרו
הכל תלוי במזל ואפילו ספר תורה שבהיכל ואל יעלה בדעתך כי כ
במזלות הכוכבים דברו חכמים במקום זה שלא דברו אלא במקום החכמה וה׳
לבון וכבר אמרנו שניהם אלו בשערי הקודש ודע שהספירה הזאת
היא הנקראת צפון וצריך אתה לדעת מה עיקר דבר הזה הענין כי מדת
החסד שהיא הד׳ הימין פתוחה תמיד ומוכנת להפיק חפץ כל שואל וכ
ובשעה שואל ברצון מאת ה׳ יתברך אזי מתעוררת מדת החסד ומושכת
ממקור הרצון כל מיני עושר וכל מיני טובות לתת לשואל די מחסורו
ולפעמים אותם המתנות והטובות אשר מדת השמאל אזי עולה מדת הדין
שהיא בסוד הצפון ומעכבת את הימין לגמור חפץ השואל ואומרת נשב
לדין ונראה אם זה השואל ראוי לתת לו שאלתו אם הוא שואל או לאו.
ואז דנין את השואל בסנהדרי גדולה העומדת בצפון ואם הוא ראוי לכך
אזי נותנין לו שאלתו ואם אינו ראוי מונעין ממנו כל אותו העושר
וכל אותו הטוב שמשכה מדת החסד ואז מקבלת מדת הדין שהיא בצפון
כל אותו העושר וכל אותו הטוב ומכנסת אותם באוצרותיה ונקרא צפון
אשר בצפון ונשאר כל אותו העושר וכל אותו הטוב באוצרות של
צפון לפי שאחר שמשכה אותם מדת החסד של מעלה שוב אינם חוזרים
למקומם אלא מקבלת אותם סנהדרי גדולה אשר בצפון ולפיכך נקרא צפון
לפי שמשם יוצאים כל מיני עושר וכל הגנזים וכל המטמונים ומשם הזהב וכן הוא
אומר מצפון זהב יאתה ולפי שהמקום ההוא נקרא צפון הוא מקום העושר

המטמוניות והמטמונים ומיני העושר אשר תלה הרוצה להתעשר יצפין כמו
יתכוין להשלים עם דרת הדרך העשירית בצפון כי שלא תשכב שאלתך בה
כשואל מאת ה' השם עושר ונכסים · ועל זה הדרך היה השלחן בצפון לפי
שמשם משפע העושר ותגבורת הבריות ולפי שהצפון הוא לשמאל אמר הכתוב
ארך ימים בימינה ובשמאלה עושר וכבוד · ודע כי כל העושר הזה וכל
אלה המטמונות אשר בצפון כלם פנינים ואבנים ונוכחם להזיקים—
לעשיר לרעה · וכן הוא אומר זה רב עושר אשר שמור לבעליו ואומר
יצפין לישרים תושיה · **ואחר** שהודעתיך זה דע כי בצד הצפון
יש כמה מקומות והרים ועמקים נראים אשר הם שלמים כמה מלאכי חבלה
וכמה מיני מגרעות וכמה מיני משחית וכמה גזרות דינים שבורים שלמים—
רבים ומיני הדין נגררים עד התהום ושם כמה מיני אש אוכלה שחורה
ונחשכה וכמה מיני שחת אשר שם כמה מיני נחשים ועקרבים ואשר כלם
מיני חיות רעות וכל אלה שוכרים כלם שורין ונעשין מתי יצא מן
הדין אשר בצפון להחריב את הארצות ולעקור מלכות ולהרוג בני אדם
בכל מיני מכה ובכל מיני משחית ואז יתראין כל אחד מאלו מיני פורענות
אשר בצפון ומשוטטין בעולם ועושין הדין בכל אותם שנתחייבו בכל
אל מעלה ועל אלו כלם נאמר מצפון תפתח הרעה · ודע מיני נזקים
הוה כמה מלשינים וכמה קטיגורין וכמה קטרוגין על הבריות ולפי שהשם
ית' נתן לישראל תורה ומצות לפי רוב ה' חמלתו של ישראל צוה להקריב
לפניו קרבנות לכפר על העונות כדי לסתום פה אלו המקטרגים וכל בעלי
משחית · ותנה בתורה כי כל קרבן שהוא כמו של חטאת שיהיה אותו הקרבן
שחט בצפון וכן הוא אומר ושחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני יי' ועל
בין
והקרבנות בין השלמים נשחטים בצפון הם הבאים על החטאים שאם תוצא מהם יהיה

יחיד או צבור כגון פר ושעיר של יום הכפורים וכגון פרים הנשרפים ושעירים
הנשרפים וכגון זבחי שלמי צבור ואשמות וכו' וכגון חטאות הצבור והיחיד
כל אלו נשחטין בצפון ואם תאמר הרי שלמי צבור אינם של חטא ולא חטא
רק שהוקשו לחטאת וזהו שאמר הכתוב ונשיאים שעיר עזים אחד לחטאת
ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים אבל שלמי יחיד והתודה ואיל נזיר
והבכור והמעשר והפסח כל אלו אין צריכין להשחט בצפון אלא שחיטתן ב
בכל מקום בעזרה ועתה כל זה צריך לפי היות קרבנותיהם כופר מן הדין
הפנימית כמו שכתוב ונשחט לפני יהוה אלהים מו יתנשאו כנגד או נחרץ ואל
העיון על פורענות דין בצפון ולפיכך צוה כי כל קרבן שהוא בא על חטא
נשחט בצפון ונשא שצריך שרימז באלו הדברים עקרים גדולים בשעת
הקרבנות ולפי שהדבר שמדת שם אלהים שהוא סוד הדין שמדת בצד הצפון
נשחטין הקרבנות הבאים של חטא בצפון והסוד זבחי אלהים והבן זה מאד
ואחר שהודעתיך אלו העקרים הגדולים צריך אתה לדעת כי לפי שמדה
שלשנה הנקראת שלמה אלהים ונקבת לצד צפון וקרבנות הבאים
של חטא נשחטין בצפון להיות נכרת לפני כח של מעלה ולכן לצד צפון
למעלה יש חוק לתבונה שהיה גדול שמלכות והוא גם כן היתה לאדם הראשון
והטיל והמיתה אשר חוה והוא ראש לפורענות השם והשיית הקבה את
ישראל להשבירו ולהרחיקו ולהריחו למקום אלא ויאל לקשרו של ישראל
לעולם וזהו שאמר הנביא ואת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ
ציה ושממה וגו' וזהו הקשור בדבר הנקרא קץ כל בשר כי הוא המלאך
המפסיק ושר המות וזה נכנס לקשרו של דור המבול ושפסרו בגרון וזהו
שאמר כי קץ כל בשר בא לפני כלומר תורת הפורענות שהוא מקום מקטרג
של הבריות מפני מעשים באה לפני וקטיגור שלהם כי מלאה הארץ חמס

ונעדרה מדת הדין לפרסם בין קץ כל בשר להשחיתם. ועל זה נאמר והנני מ
משחיתם את הארץ. ולפי שהמדה הזו המיוחדת לפורענות קבועה בצפון
לכן הגם שישחטו הקרבנות הבאים על חטא בצפון. אבל לעתיד לבא
שהקרבנות שחוטין לבטל ירחיק השם מדת הפורענות מצד הצפון ויולי
ויוליכנה למקום שממה יכולה לקטרג שם. וכמו שהיה שנעקרת מדת
הפורענות מצד הצפון כך יבטלו הקרבנות שהיו שוחטין בצפון בעבור
שאלה מדת הפורענות הדקדוק שהיתה עומדת בצפון ואין צורך לשחוט
קרבן בצפון והבן זה מאד ודע כי המדה הזו הנקראת אלהים העומדת לשמאל
נקראת יד כהה וטעם שנקראת יד כהה לפי שהיא השמאל והיא מושכת
ומעכבת את הימין מהשפיע הטובות בעולם ולפי מה שיצא מן הדין
ולפי שהיא מעכבת על יד הימין לתת הטובות בעולם הרי המדה זו היא
הנקראת שמאל לנקמה ומקבלת כל השפע מיד הימין ומתגבאה אותם בבתי גנ
גנזיה כמו שאמרנו. וזהו סוד נקראים מדות ושם מכון שלו. והבן זה מאד.
ואחר שהודעתיך זה יש לך לדעת כי המדה הזו נקראת פחד והטעם
כי מדת הגבורה היא כח הממשלה השלטונית אשר שם סוד גדולה. ועם
כלה כחי הדין ועם כחה דינו להכות א"ה ועם כחה גבורתן דווקא להכות
ולהעניש ולמסר בכל מיני מכה ופגעים. ובכל מיני חלאים וכלם הם להכות
ובמקום הזה יש כמה מיני אש אשר הם אוכלים כל שאר מיני אש שבעולם
ומחבין אותם כבינת האש אוכלת את הקש ולפיכך נקראת האש הגדולה לפי
שאר כל מיני אש שבעולם הם קטנים אצל האש הזו ולפי שהאש הזאת היא
שורפת כל שאר מיני אש שבעולם. ומרוב מדה שלהוט והתפשט ואפילו
המלאכים נרתעין ונבהלין ונשרפין מן האש הזאת ואין יכולין להתקרב לה
רק עם פחדו פחד מרוב תוקף וכח גדולתה. ולפי זה הדרך נקראת המדה

הוא פחד אשר ממנו מוצאים הדינים למעלה ולמטה. וזהו שאמר הכתו' מפני
פחד יהוה ומהדר גאונו ועל האש הזאת שהיא שורפת ואוכלה את. קבל זה
והיא מקום הפחד והוא כח הדין לרשעים ולפושעים ומכח שלהבת אשר
נשרפין כמה חיילות אמר הכתו' פחדו בציון חטאים אחזה רעדה חנפים מי
יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם. ודע כי שנקראת אש אוכלה מפני
שהיא אוכלת שאר מיני אש שבעולם ובדרך זה נקרא השם ית' מצד המדה הזאת
אש אוכלה כאמרו כי יהוה אלהיך הוא העובר לפניך אש אוכלה הוא וכו' ולפי
שהוא ית' אש אוכלה יכול להכניע ולהשפיל ולכלות כי מדה הזאת עושה
המלחמות ולפיכך נקראת המדה הזאת פחד והמדה הזאת החזיק בה יצחק אבינו
ע"ה שהיא לשר שמאל ולשר הדין הגדול ונקראת פחד יצחק וכן הוא אומ'
וישבע יעקב בפחד אביו יצחק ודע כי כשרדף לבן הארמי אחרי יעקב
ובקש לעקור את הכל באה המדה הזאת לעזור את לבן הארמי. וחלילה עמו
כי כמה גדול ושלטון היה בא לבן הארמי ואלו יהיה במניין דבר נקל שאמרה
תורה ארמי אובד אבי. כי לבן הארמי בקש לעקור שורש ושבח וכשראה יעקב
שבאה הפחד לסייעו נתגבר ונתחזק והתחיל להראות גבורתו ותקפו אצל לבן
וזהו שאמר הכתו' ויחר ליעקב וירב בלבן ואם יעקב היה חלש היה עושה
מריבה עם לבן אלא ודע כי מדת הפחד באה לסייע את יעקב ועניין זה
ראייה שאמר יעקב ללבן לולי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי.
פחד יצחק נראה היה לו ובאה לסייעני. ולפי זה הדרך התבונן כי מדת
הפחד היא סוד סנהדרי גדולה ושאר כתרי הדין שלה ומה כל מיני אש חזקה
ומה כל כלי מלחמה וכל מיני כחות להשמיד להרוג ולאבד ולעקור ולבלבל
ולהרוס כל אלו לעזור הדין הנגזרין בסנהדרי גדולה הנקראת אלהים
ועל המקום הזה הוצרך שלמה המלך ע"ה לגלות כי אצלו הגבורים והחסידים

והצדיקים שוחרים מן המקום הזה . ואמר הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים
סביב לה וגו' כלם אחזי חרב מלומדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד
בלילות . ואמרו רז"ל מפחדה של גיהנם שדומה ללילה . ודע כי אפילו
הצדיקים הגדולים יראים ונבהלים ממדת הפחד . והרי דוד צוח ואומר
סמר מפחדך בשרי ומה טעם וממשפטיך יראתי . כלומר ממקום המשפט ה
הוא מקום שבו שוכנת מדת הפחד . **ואחר** שבארנו לך זה דע כי במקום
הפחד יש למעלה למטה כמה מיני שוחות וגומות עמוקים עד מאד ונקראו
מדורי גיהנם . וגם כמה מיני מיתות ומיני פורענות ומרוב עומקם הם כלם חשך
ותדיר הם חשכים ואפלים ונקראים של טעם זה לילה לפי שאין מאיר מהם
אם לעולם אלא תדיר כלו לילה באותו מקום ולפיכך שוחרים מאד מפני ע
עונשם והתרעמם וזהו מפחד בלילות ודרשו רז"ל מפחדה של גיהנם הדומה ללילה . .
וכמה צדיקים בקשו רחמים בחייהם שלא יראו אותו מקום והבטיחם השם לשנותם
בקשתם ושאלתם . ונקרא התהום . כמה היא כח בעל תשובה שמצילם מזה
המקום הקשה . המקום ית' ישלם . ואוי להם לרשעים שנידונין במקום
זה שלא הופיע בו אור לעולם וזהו שנאמר ארץ עיפתה כמו אפל צלמות
ולא סדרים ותופע כמו אופל . ודע כי כל אדם שאינו אומר בכל יום
ויום סדר קדושת היום שהוא ובא לציון גואל עם קדושתו והבדלתו עתיד
לשמוע טעם מקום הפחד הזה שכלו חשך אם לא יתקן מה שחלקו קודם
שיצא מן העולם וכן הוא אומר ארץ עיפתה כמו אופל צלמות ולא סדרים
ומה טעם רואה זה מקום צלמות לפי שלא אמר סדר קדושת היום וזהו ש
שאמר צלמות ולא סדרים ודע כי המדה הזו פחד ואש אוכלה נתנה
השם ית' לישראל לעבור לפניהם לכבוש את הארץ ולמחות הגלמות
שנאמר לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם

ולמה אמר הכתוב מתרכם בשכם של ישראל הקטן נאמר השם אשר שלחת
הפחד שלא היה ישראל לקחו אותה בירושה שהרי יצחק אביהם ירש מדת
הפחד ושלא היתה שני ויעקב ירש בפחד אביו יצחק וישראל ירשו כל
נכסי אבותם אברהם יצחק ויעקב והרי מדת הפחד נמסרה ביד ישראל
בירושה עד שחטאו ואבדו הכל . ואחר שידעת זה דע כי כל הממשלה והש
והשולטנות של מעלה הם בסוד גבורת מדת הפחד שהיא סוד הממשלה
וכן הוא אומר המשל ופחד עמו עושה שלום במרומיו ואחר שמסרנו
בידך אלו הכללים והעקרים הגדולים יש לנו לחזור ולמסור בידך עוד כמה
עקרים אשר בהם תכנס לפנים משערי אורה בהשגת כמה סתרי תורה .
ואחר אשר באדנו לך קצת הדרכים הסתרים הנכללים בשם אלהים יש לנו לחתום
השער ולהודיעך כי שם אלהים הוא ירושה לקצת נשמת הקבלה שהוא
סוד מה אוכלה כמו שאמרנו אבל המדה הזאת היא מושלת כל ההפכים
בכח אחד משמש והכח הזה הוא ממית ומחיה בדרך אחת והוא מכלה ומקיים
מוחץ ורופא והכל במדה אחת וקשב אחת וכן הכח הזה מושלין השופ
כל השלוחין אשר שולחים מלמעלה לגזור הדין הגזור של בני עולם
אם למות אם לחיים אם לכלות אם לקיים אם למחוץ אם לרפא והכל
הוא במדה הזו . ולפי דרך זה תתבונן כי כמו שהשלוחין מלמעלה שלוחין
לגזור שלחות באלו הדברים וכיוצא בהם נקרא השליח ההוא אלהים שלהם
הנה שמסרתי בידך אלו הדברים ושמור זה העקר הגדול שעדיין תצטרך
אותו לכמה מקומות . ואתה אם יש לך עינים פקח עיניך בכללים הג
הגדולים שמסרנו בידך בשער זה בענין שם אלהים ותוכל להבין שענין שם
אלהים בכל מקום אשר אתה מוצא אותו בתורה ותבין למה נקראו של
האומות אלהים ותבין למה נקראו אלהים אחרים ותבין למה נקראו הדיינין

כולם אפילו בני אדם בשם אלהים. ותבין לפיכך נקראו המלאכים בני אלהים וכו'
וכשתבין כל אלו העניינים תבין גם כן אשר הכחות והפעולות אשר הם
כולם כולם בשם אלהים והשם ית' יורנו הדרך לדעת אמתת דרכיו ולהשיג
מצותיו חקיו ומשפטיו אמן וכן יהי רצון.

ואתה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת.

השער השביעי

מספירות הקדש הוא השם הנקרא אֵל ועתידין אנו ל
להודיעך סוד
השם הזה על דרך הישר והעקר ומשתבין העקר אז תבין כל מקום שאתה
מוצא בו לשון אל כבר הודענוך בשערים הקודמים כי שם אל מדתו של
החסד ושל הרחמים והוא סוד המדה אשר ירש אותה אברהם אבינו ע"ה
כאמרו ויקרא שם בשם יהוה אל עולם. ועתה צריך אתה לדעת כי ספירה
גדולה הנקראת יש לה שלש מאות ועשרה חתמות של מדות הדין וכולם
מוכנין ועומדין להפרע מן החוטאים כשחוטאין וכשרצון אותה כבר של
מעלה כל אלו השלש מאות ועשרה חתמות של מדת הדין מתגוששות בשלט
כל חתמה מהם גוזר הדין בכל הדברים שהוא ממונה מן לטוב מן לרע
ואלו המדות כולם שואבות ונושכות להם כל מיני העושר והטובה שמהם
שמושפעין על פי הדין מהמשפט ובכל אוצרותיהם של אלו שלש מאות
ועשרה חתמות מלאים כל טוב ובכל מין עושר וכבוד ובכלם נקראים יש
ובכל אלו האוצרות והגנזים גנוזים ומוכנים לצדיקים להנחיל להם
ועל זה נאמר להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא ובשאלו שלש

מאות ועשרה מחנות יוצאין מכח הגדול ומשוטטין בעולם לגמור הדין בחוטאים מהם שוללים ובוזזים ומהם מענשין ומהם עוקרים ומהם מענים ומהם ממיתין כמה מיני חלאים וכל מחנה ומחנה להם לגמור הדין שם שמפסקין על כל בריה והכל במדה ובמשורה אינן מוסיפין ולא גורעין על מה שנגזר בכח ג' הנקרא אלהים שהוא אלהים אמת כי לבעלה מכל אלו המחנות ולבעלה לכח הגדול הנקרא אלהים היא יושבת דרך הרחמים הגמורה שאין בה תערובת דין בעולם אלא כלה רחמים וחסד וחמלה וחנינה כל זה דין בעולם והמדה הזאת דוחקת מעט שאין הבריות ראוין לרחמים ונעשית מחנות תם ונעשה דרך זה היו החסידים יודעים דרך המדה זו ונמצאת הצרות היו מתבטלות מאליה והיו מצילין את העולם מכמה מיני צרות ודע כי המדה הזאת השלישית שהיא רחמים גמורים נקראת אל והיא המעשר של המחנות הנקראים יש ובשיצאו שלש מאות ועשר מחנות להשחית את בני עולם על פי הדין שדנו בכח ג' בשעה אם יש בעולם צדיק שיוכל להתכוין את המדה הזאת הנקראת אל אז היא יוצאה מהיכלה ומתגלית ומראין אותה שלש מאות ועשרה מחנות אז כלם מתפזרין ובורחים ומסתתרים מפני כבודה, ואינם מוצאים דבר מכל מיני משחית שיהיה להם למשול. לפי שמדת הרחמים הגדולה יצאה ונגלית עליהם ומאחר שנגלית יודעין כלם שאין להם כח להשחית ולהשמיד ולא להזיק ולהרע לשום בריה בעולם כי כבר הופיעה המדה הנקראת אל. ועתה דע והבן כי בעת הצרה היו הקדושים והחסידים מכוונין להתפלל ולהתכוין למדת אל וזהו שאנו אומרין אל מלך יושב על כסא רחמים ונקרא גם כן אל עליון והנה אברהם אבינו ע"ה השתדל כל ימיו אחר המדה הזאת שכלה חסד

חסד ורחמים ותחנה נקבל שלנו כמה מיני ייסורין וכמה מיני עושר כו'
שיהא זוכה וברוב השתדלו ואהבתו אותה זכה שהיתה לו ירושה לעולם
וזהו סוד ברוך אברם לאל עליון ואומר ויטע אשל בבאר שבע ויקרא
שם בשם יהו"ה אל עולם והנה אברהם אבינו ע"ה ירש המדה הזו.
ולפיכך נתברך בכל שלא היה לו לעולם מקטרג ומשטין אלא הכל
היו מודים לחפצו. לפי שמדת אל היתה מקבלת שלו תמיד ואין דין
כל כך דינין נדחין מפניו וזהו סוד חסד לאברהם ולפי שמדת אל
המודיעת לרחמים גדולים התקינו חז"ל לומר אל מלך יושב על כסא
רחמים הזכיר יהו"ה יהו"ה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת ו
ואע"פ שכבר פירשנו לך פסוק זה בשער הקודם לזה צריכין אנו ל
לפרשו לך עניין על יסוד מדת אל שהרי דוד המלך ע"ה לקח גם
המדות הללו וכלל אותם בשם אל ואמר ואתה יהו"ה אל רחום וחנון א
ארך אפים ורב חסד ואמת. ועתה שים לבך ושמע פי' הפסוק הזה
אל הוא סוד מדה שלמעלה אשר כולה רחמים גמורים ומפניה נכבשין
כל מחנות הדין ואין אחד מהם עומד לפניו ולפי שירש אברהם
מדת אל ואהב אותה זכה לנחול כל נחלות של שלש מאות ושמונה
מחנות הנקראים י"ש וזהו סוד להנחיל אוהבי י"ש ואומר זרע אברהם אוהבי
והבן זה מאד ואמר אחרין רחום וסוד רחום הוא מדת אל כשהיא
רואה שיצא מן הדין בסנהדרי גדולה להשמיד ולהחרים אדם או מקום
או שאר בריות בזה ורואה שאם ישמיד יבא לעולם הפסד גדול. אז
יוצאת המדה הזאת הנקראת אל כדי לרחם על הבריות וכדי ש
שלא לשחת עולם ומרחמת על אותה בריה שנגזר עליה הדין לכלה:
וכשיוצאה מדת אל ברחמים ומסתתרים כל מחנות הדין ואין מעלה

ועתה הבריה בין הדין והעונש · והו סוד רחום אשר במדת אל · ואמר
אחרין חנון וסוד חנון כי פעמים הרבה כשבאות מדת המשחית להש
להשחית בני עולם על פי הדין יתגבר מדת אל ומקבלת להם לפי ש
ואע״פ שאינם ראויים ולא הגיעם עתה מתנת חנם כדי להציל את
הבריות מן העונש הגדול · ואמר אחרין ארך אפים ר״ל שיש מן הבריות
מי שאינו ראוי לרחום ולא לחנון אלא ראוי להענש כפי הדין שנגזר
עליו מלמעלה ואעפ״כ מדת אל שבלה רחמים יתגברת ואומרת המתינו
לפלוני ואל תענישוהו מיד ואע״פ שאינו ראוי לרחום ולא לחנון ה
המתינו לו אולי יעשה תשובה · והו סוד ארך אפים כלומר שמאריכין
לו הזמן אולי יעשה תשובה ואע״פ שהאף תלוי עליו מאריכין לו האף
וצריך אני להאיר עיניך בסוד הגדול הזה סוד ארך אפים · דע כי בב״ד של
מעלה כשפוסקין דין אין ממתינין לאדם ולא כשיעור שיצאו השלוחים
מן האף ומיד שיוצאין מן האף פוגעין באותם הראוים לעונש והמדה
הנקראת אל שהיא רוצה לרחם על הבריות שאינם ראוים לרחום ולא
לחנון מה היא עושה מארכת החוטם שהוא האף אורך גדול ואעפ״כ
שהשלוחים בר יוצאין לגמור הדין אינן יכולין לפגוע באותו הראוי להענש
שהרי עדיין הם הולכים בחוטם שהוא האף ובעוד שהם הולכים באף א
אינן יכולים להעניש וינצל והו סוד ארך אפים והבן זה מאד · ומנין
שהמדה הזאת מארכת אפים כדי שלא יכרת הראוי לעונש וכדי לרחם
על הבריות הרי הוא אומר למען שמי אאריך אפי ותהלתי אחטם לך
לבלתי הכריתך ואם כן שמור הכלל הגדול הזה ואם תבין אותו תמצא לבאר
ענינים ועקרים ודע כי החכמים הקדושים חכמי המשנה והתלמוד היו מ
מהם אנשים שהיה בהם כח להאריך האף בכח קדושתם ותפלתם והיו מ

הקנים של ישראל ברורים ומושלים בהם כמה צרות כמו זמן נבוכדנאצר שגלה
לבבל ונכרת קרנותיו ונתבטלו היה מאריך האף לרשעה ולא היו המחשבות
הרשעיות יכולין לגמור שלהותם ולהזיק את ישראל כפי הדין הגמור ולפיכך
היה זמן נבוכדנאצר נקרא כמשל החוטם כמו שאמר למען שמי אאריך אפי
ותהלתי אחטם לך · והודעתיך סוד ספירת בינה הנקראת תהלה · ודע סוד
ארך אפים כי הבינה היא מתת לשתי הדרגות הקשורות ברחמים הגמורים
והנה ספירת בינה הנקראת תהלה היא הנותנת כח כביר אל ספירה הנקרא א
אלהים ובהתפשט מדת הרחמים הגדולים של מדת בינה אז הבינה משפעת
כח הרחמים במדת הדין וכל שכן שהיא משפעת מדת הרחמים אזי האף ה
הולך ומאריך וכל שכן כי האף מאריך אזי השלוחין מתעכבין לצאת לגמור
את הדין · ודע כי קוצר האפים הוא רוב השנאה וארך אפים הוא מיעוט ה
השנאה ואם תבין סוד זה תבין כי תמיד כאדם קצר אפים יעשה אולת · ואל ה
תהרוס להשיב אל בענין זה בענין אדם קצר אפים כי עמוק הוא ונמצא שדין
הדין סוד שבעין זה · ואחר שהודעתיך אלו העקרים הגדולים במדת אל
בענין זה צריכין אנו לחזור ולגמור הפסוק הזה הרי פירשנו לך בפסוק זה
סוד אל רחום וחנון ארך אפים ונשאר לפרש לך ורב חסד במקום הזה
דע כי יש מן הבריות שאינו ראוי לא לרחום ולא לחנון ולא להאריך אפים
אבל ראוי להיות שונא ליר כח עושה מדת אל שהיא מדת הרחמים כשש
כשמקבלין שנאת של אותה בריה כשהיא נדונת נגד אל מעלה מסלקת שין
ראשון ושני ואין נכנסין בדין ואשם שאינו מתקן ואין מונין אלא ש
משון שלשי א שנאמר הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר ואחר
שמקבל שנאת עונות של אותה בריה אם העונות שעשרות כאלה מדת אל
מסרעת כך מאונים לחב וזהו שנאמר ורב חסד כלומר מטה כלפי חסד

אם כן נמצאת מדת אל׳ כוללת חסד ורחמים עם אותה בריה הנשפטת בדין
ואע״פ שאינה ראויה לרחמים ולחנינה ולאורך אפים מ״מ עושה חסד בשוקלו
עונות וזכיות · ואחר שידעת זה דע כי מדת אל׳ הנסיבה עוד לעשות
כמדה חסד וכמדה רחמים עם הבריות בסוד מה שנגדר הלין הפסוק הזה ואל׳ת
נדהו ומה׳ת הרי שאקלו עונותיו וזכיותיו של אדם זה וכל כך גברו חטאיו
שלא יוכל להנצל במדת החסד אלא שעונותיו הכריעו את השקל לכף חובה
שריך מדת אל׳ שהיא מדת החסד כוללת חסד ורחמים עם אותה בריה הנשפ
הנשפטת בשתי דרכים הדרך האחד שאם אותה בריה חייבת להיות נכרתת
ונאבדת מתוך הדין שלה מדת החסד מונה כל הזכיות וכל הטובות שעשתה
אותה בריה ואפילו שיחה טובה שעשתה נקיבלין מעניש אותה בריה כדי
שלא תשתרש הרבה · והדרך השני שאם אותה בריה הנשפטת אינה חייבת
כרת ואבדן בסוף העונש מדת הרחמים מדקדקת לה אפילו שיחה טובה
לתת לה שכר טוב על מה שעשתה אחר שעברו ימי העונש ואע״פ שמדת
הדין היא עשה גם הדבר הזה שמדקדקת להטיב לענוש כמו שמדקדק לה
להענישו ועל זו נקראת גם מדת הדין ומ״ת · ואחר ועתה אחר שהודעתיך
אלו העקרים כוללים בפסוק הזה במדת אל׳ יש לנו לחזור ולהודיעך כלל
גדול והוא כי בכל מקום שאתה מוצא בתורה אל׳ יש לך להכליל בו כל
מדות של חסד ורחמים הכלולות בו ועוד יש לך לדעת ולהתבונן
כי בכל מקום מתערבות יחד אלו שתי המדות מדת חסד ומדת רחמים
כאחת וכן הכנויים של שניהם מתערבות אלו עם אלו · ושמור עקר זה
לכל מקום ואל תשכחהו · וכבר הודעתיך בשער שבארנו בו שם יהו״ה
ית׳ הכנויין הסמוכין לשם אל׳ והכנויין הסמוכים לשם יהו״ה והכנויין ·
הסמוכין לשם אלהים ואע״פ שזכרנו כל אחד מהם לבדו זה שם הוא

הוא סוד הרבה פעמים שמערבין כנויי החסד עם כנויי הרחמים · ואחר
זה צריכין אנו לדעת בשאר הענינים הנכללין בשם אל · כמו שהודעתיך
בשאר השמות · דע כי לפעמים הרבה נקראת מדת אל בתורה בלשון
חסד וצריך אתה לדעת כיצד · דע כי לשון הוא כל העושה דבר שאינו
מוכרח לעשותו מצד הדין אלא שעושה אותו בחפצו וברצונו שאין
מוכרח ועושה אותו הדבר בטובתו זה נקרא חסד וכמו שמדת החסד היא
הפך מדת הדין כך לשון חסד הפך הדבר העשוי בהכרח ולפי שמדת אל
קדמה לבריאת עולם והשם ית' ברא העולם מצד חסדו לא מצד שיהיה חסר
כלום אלא ברא את העולם מצד החסד הנגמר להטיב לו · עם ברואיו ולתת
להם ונחלה ברב רחמיו וחסדיו ועל זה נאמר אמרתי עולם חסד יבנה ·
ואמנם שהפסוק הזה של עולם חסד יבנה יש לו סודות נפלאים ועמוקים
בענין סוד היבום בסוד הבנים העוברים מצד החסד הידוע בבריאת בשר
הנקרא חסד והוא סוד חסד גבר · כבר רמזנו בהם בשערים הקודמים
סוף דבר ברא השם ית' את העולם מצד החסד בסוד לב נתיבות שהסוד
עליהם כל אורחות יהו"ה חסד ואמת וכשברא העולם במדת החסד היה
נוהג עם היצורים שברא חסד נוהג חסד לאדם הראשון ונוהג חסד
למדרגה וכל אלו החסדים נכללים כולם בשם אל · וכשבא אברהם אבינו
ע"ה עמד והביט ונתקר והבין סוד השם הגדול ית' והיאך ברא העולם מצד
החסד עמד גם הוא ונתן בידו המדה הזאת וראה כל בני העולם להוטים
אחר ע"ז וכל אחד ואחד נדבק בע"ז מיוחדת לו עמד אברהם אבינו ע"ה והעביר
מדרכונות והכריז לכל באי העולם ואמר להם כל אלהי העמים אלילים
ויהו"ה שמים עשה ידעו כל העמים כי יש בורא שברא העולמות כולם
והוא לבדו מושל על הכל והוא ממית ומחיה מוריש ומעשיר משפיל אף

מרומם עד שעשירו עלין ונותן כל נכסיו ומסרוהו בבית הסוהר במה שעשה
אחר שהשליכו אותו לכבשן האש ואחר כך נתגרש מארצו ומסר ממונו וגופו
ואשתו ובנו לעבודת השם ית' ומדת החסד מכרזת על אברהם בגדולה ו
ואומרת אני קראתי לעולם במדת החסד והייתי יחיד בעולם והנה אברהם
יחידי בעולם ומקרים אותי במדת חסדו ראוי הוא אברהם להחזיק בו ואני
כן ואז זכה אברהם למדת החסד בנחלה ונתנה לו וזהו שאמר הכתוב
תתן אמת ליעקב חסד לאברהם וצריך אתה לדעת כי הפסוק הזה מהו
אמת ליעקב ומהו חסד לאברהם ר"ל שאברהם אבינו ע"ה עבר עבודת
השם ית' מצד החסד כלומר מצד שאומר אותו אב או רב או תבא אליו
בשלחות נביא מאת הבורא להוכיחו ולהזהירו אלא הוא מעצמו חקר
והבין ונתבונן והביט עד שהגיע לדעת ידיעת מלכותו של השם ית' וכיון
שהשם ית' ברא את העולם מצד החסד כך אברהם אבינו ע"ה הכיר את
בוראו מצד החסד אבל יעקב אבינו ע"ה לא הכיר את בוראו מצד החסד
אלא הכיר אותו מצד אמת וכיצד מצד אמת כי אברהם אבינו ע"ה זה
והכריז מלכותו של בורא עולם ית' והודיע לבריות רוב חסדיו ונסיו
ית' והיאך הוא מפרנס אותם והוא שבראם והוא שנותן להם חיים ובריאות
ומזון טוב לכל בריותיו ומן היום הזה כל בני העולם ראויין לעבדו ולה
ולהתחנן לפניו ולקבל עול מלכותו כל זה חובה על כל אדם לשבחו
על רוב החסד שהשם ית' גמל את היצורים בבריאת העולם ושגמל אותם
בהכנת מזונם ובשמירת בריאותם . בא יצחק אבינו ע"ה והוסיף לה
להודיע לכל בני עולם כי מאחר שהכריז אברהם אבינו סוד חסד של הב
הנבראים והטוב והחסד שגמל עמהם תמיד אם לא יעבדו אותו הנבראים
באמת ובאושר שראויין הם הנבראים שיקבלו עונש כמו העבדים המורדים

[illegible] מרעותיהם בעולם שהיו חסר מדה · ובא יצחק והודיע לבני העולם [illegible]
והראה שהבורא [illegible] אם לא יעבדו את הבורא בלבב שלם [illegible] ויראה
[illegible] על העבירות [illegible] תחת כנפי השכינה [illegible]
על הבורא ית' · ואחר סוד פחד יצחק כי יצחק ירש מדת הפחד [illegible]
את בני אדם [illegible] כן את [illegible] במדת ה' [illegible]
[illegible] וגם כן [illegible] אברהם [illegible] את הבריות [illegible] החסד [illegible]
ובמדת החסד ויצחק [illegible] ובמדת הפחד וכל אחד [illegible]
את הבריות [illegible] זה במדת החסד הגדול וזה במדת הפחד [illegible] זה במדת
[illegible] וזה [illegible] לא תמצא · [illegible] יעקב [illegible] לא היתה [illegible]
[illegible] להחזיק [illegible] בשתי המדות בשל אברהם ושל יצחק במדת החסד
ובמדת הפחד והודיע לכל בני עולם [illegible] גם הוא החזיק באלהים [illegible]
[illegible] שלם [illegible] נקרא אברהם חסד [illegible] ויעקב
[illegible] · והנני [illegible] בסוד [illegible] יעקב [illegible]
[illegible] סוד [illegible] והחזיק בין שתי המדות [illegible] אברהם [illegible]
[illegible] והיא חסד ולקח מדת יצחק [illegible] והיא פחד והחזיק
בשתי המדות [illegible] ונקרא [illegible] איש [illegible]
בשתי מדות [illegible] ויעקב איש תם יושב אהלים [illegible] יושב אהל
[illegible] יושב אהלים [illegible] אברהם [illegible] החסד [illegible] יצחק [illegible]
[illegible] יעקב בשתי המדות [illegible] אלהי אבי אלהי אברהם
ופחד יצחק [illegible] במדת אברהם ובמדת יצחק [illegible] שהחזיק
בשתי המדות [illegible] לו מדת [illegible]
[illegible] בין שתי [illegible] יעקב
[illegible] מדת החסד ומדת הפחד [illegible] ·
[illegible] השם [illegible] ליעקב [illegible]
[illegible] השם ליעקב [illegible]
[illegible] החסד והפחד [illegible] יהוה אלהים
[illegible] מדת אברהם יהוה ומדת יצחק שהוא אלהים [illegible]
[illegible] יעקב [illegible] יהוה אלהים [illegible]
[illegible] כל [illegible]

שבא יעקב שהוא בין שתי הספירות הנקראות [illegible] והוא בין [illegible]
החסד וספירת [illegible] והוא בסוד [illegible] [illegible] [illegible] שהוא בין [illegible]
קוים [illegible] [illegible] [illegible] אלהים [illegible] והוא [illegible]
[illegible] [illegible] יהוה [illegible] והוא בין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] יעקב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זה [illegible] יעקב [illegible] [illegible] המרכבה [illegible]
סוד [illegible] [illegible] [illegible] יהוה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יעקב [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] יעקב [illegible] יהוה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יהוה [illegible] [illegible] [illegible] בני יעקב [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] התבונן זה [illegible] הגדול [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אברהם בדרת חסד יצחק [illegible]
בדרת [illegible] יעקב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יהוה אל
[illegible] יהוה אחד.
ועתה שהודעתיך אלה העקרים הגדולים הכוללים
בשלשת האבות יש לנו לחזור ולהודיעך סוד חסד אברהם וסוד אמת ליעקב
הכתובים בפסוק תתן אמת ליעקב חסד לאברהם והיאך השם יתברך מתנהג
עם ישראל בשתי מדות האלו לפעמים הוא מתנהג עם ישראל עם חסד
אברהם ולפעמים מתנהג עם אמת ליעקב. וצריך אתה לדעת [illegible] [illegible]
כי לפעמים [illegible] ישראל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
הדין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אברהם [illegible] [illegible] החסד
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] הרי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] הדין [illegible] [illegible] [illegible] החסד כי [illegible] החסד היא להטיב [illegible]
ראוי [illegible] שאברהם [illegible] את השם [illegible] החסד [illegible] ראוי [illegible] את [illegible]
חסד [illegible] [illegible] זה [illegible] ישראל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

אם ישראל עוסקין בתורה ובמצות מעוררת מדת יעקב ומושכת לבר׳ תגו לבני
על פי הדין שהוא אמת כל צרכם כי צדיקים הם וראויים הם להטיב להם
וזהו סוד תתן אמת ליעקב חסד לאברהם והבן זה מאד · ואחר שהודענוך
זה צריכין אנו להודיעך מה טעם הקדים בפסוק זה את יעקב קודם אברהם
דע כי דרך העולם לקח בפסוק זה כלומר אם ישראל צדיקים ובעלי תורה
ומצות הרי הם ראויים להטיב להם מצד הדין שהוא אמת ואם ישראל אינם
צדיקים ובעלי תורה ומצות ראויין הן להטיב להם גם כן מצד חסד אברהם
וזהו שאמר הפסוק אם ראויין להם מצד הדין שהוא אמת של יעקב מוטב
ואם לאו יקבלו טובה מצד החסד של אברהם ואע״פ שאינם ראויים וזהו ·
סוד תתן אמת ליעקב ואחר כך חסד לאברהם ושמור אלו העקרים הגדולים
בארנו לך בשער הזה ונשאר לנו להודיעך מה טעם הזכיר בפסוק זה מדת
יעקב שהוא אמת ומדת אברהם שהוא חסד ולא הזכיר מדת יצחק שהיא
מדת הפחד דע כי מדת אברהם שהיא מדת החסד ומדת יעקב שהיא ס
סוד הרחמים שהיא סוד אמת הוצרך להזכיר בפסוק זה אבל מדת יצחק
שהיא מדת הפחד לא הוצרך כאן להזכירה מן הטעם שהודענוך למעלה ·
ואם תקשה ותאמר הרי כתו׳ וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק
ואף את בריתי אברהם אזכור והרי נזכר בפסוק זה שלשתם · דע כי כאן
בפסוק זה לא הזכיר מדותיהם אלא הזכיר הברית שכרת להם להטיב ל
לבניהם ראיה לדבר כמו כן זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך · הלא
תראה כי השבועה בפסוק הזה לא באה על שלשה האבות אלא להטיב
את ישראל כמו שאמר אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את
זרעכם ככוכבי השמים · וכן הדבר בפסוק וזכרתי את בריתי יעקב כו׳
כי הברית והשבועה ענין אחד הוא אבל בפסוק האחר שלקח מדת אברהם
ויעקב אינו כן לכך אמר תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבותינו מימי קדם · והשם ברחמיו יראינו נפלאות מתור
מתורתו · אמן כן יהי רצון ׃ בשם יהוה אל עולם ׃
יהוה אדני חילי וישם רגלי כאילות ועל במותי ידריכני למנצח בנגינותי ·

השם השמיני

לשמות הקדש הוא השם הנכתב יהוה והוא נקרא אלהים

אמר המחבר ראוי לנו לומר באשר זה השם השמיני הנקוד הנכתב
בענין אחד ונקרא בענין אחר נכתב יהוה ונקרא אלהים
וזאת היא הספירה הנקראת בינה · צריך אתה לדעת כי זהו השם הקושר כל
הספירות בקשר חבור האצילות והשפעה לפי שהוא השם השלישי מן השלשה
שמות המתאחדין והמדובקין בסבלת הכתר ומן השם הזה ילך שפע האור והמים
האצילות והברכה בכל הצנורות עד שיתברכו שבע הספירות של מטה מ
משלש ספירות של מעלה · ומה שתצטרך לדעת כי מה שנכתב באותיות
יהוה ונקרא בשם אלהים הוא סוד היותו נוטה לימין ולשמאל לפי שהוא מתאחז ב
בעולם הרחמים הגמורים שהוא סוד הכתר ובכתר אין שום צד אחר
ימין ואחר לשמאל ונבדל שם זה לשמאל הוא הנכתב יהוה ונקרא אלהים והוא
סוד הבינה ומן השם הזה מתחלת מדת הדין להמשך בספירות אבל אינו דרך
הדין גמורה לפי שהוא נוטה בעולם הרחמים ולפיכך נכתב במכתב הרחמים
ונקרא בקריאת הדין נכתב יהוה ונקרא אלהים · וזהו קשר (סוד) מדת הדין במדת
הרחמים למעמיקים בסתרי המרכבה · ודע והאמן כי השם הזה המולך מדת הדין
בכל הספירות והכסא שלו הוא השם הנקרא אלהים שהיא מדת הגבורה והפחד
ומן השם הזה יבא השפע לצד השמאל הנקרא אלהים · וצריכין אנו להודיעך
של עקר גדול כי בכל מקום שאתה מוצא בתורה שם אלהים בפשוטים הוא
רומז על הספירה הזאת הנכתבת יהוה ונקראת אלהים והיא הבינה כגון בראשית
ברא אלהים שהוא סוד הספירה הזו לנודעי שכל ולמעמיקים להכנס בחדרי הקבלה
ודבר זה קשה עד מאד להבינו ולתת בקבלה אמתית מפה אל פה · והנני רומז
בראשית ברא אלהים · אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה
אלהים ארץ ושמים · יהוה אדני חילי · יהוה בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה
וסימן הכולל הענין מה שאמרו חז"ל חמשים שערי בינה נבראו בעולם באלהים
ושתים נתיבות פלאות חכמה חקק יה יהוה צבאות כו' היודע להבין אלה הפ
הפסוקים ואלה הסימנין יוכל להבין העקר ואין זה מסור להבינו אלא מקבלה
פה אל פה וסוד העקר הזה הוא כולל סדר כל השתלשלות ובו נכללים.
בראשית ברא אלהים מדת הגבורה · בראשית ברא אלהים מדת המלכות כי כל
אחת מאלו הספירות הולידה סדרי עולם ובכל אחת ואחת מהם נכלל סוד הפסוק
בראשית ברא אלהים והדברים עמוקים מן הכל · כנגד להתם למעמיקים והמבין יב

עקרים האלה יבין סוד מהו שבעים פנים לתורה ומה הן פנים שצריך להתבונן כי כל
מקום שתמצא בתורה כתוב אלהים והוא רומז על ספירת בינה כמו הדרכים שכ
שכתבנו הנה ולפעמים הוא רומז על מדת הגבורה ולה יאתה · ולפעמים הוא
רומז על מדת המלכות בהיותה מתלבשת מלבוש הגבורה כל זה כשתמצא אלהים
דרך סתם · אבל כשתמצא אלהים סמוך למלת צבאות כמו אלהים צבאות הנה
הוא בהתאחז עמוד השמאל במדת הגבורה ולוקח כלי מלחמה ולובש בגדי קנאות
קנאת יהוה צבאות תעשה זאת · וכבר רמזנו זה בשני שקרים ובכל מקום שתמצא
אלהים חיים הוא סוד מדת יסוד שהיא יונקת מספירת בינה את החיים לפי שספירת
בינה היא נקראת חיי עולם · כמו שאנו עתידין לבאר לפיכך נקראת מדת יסוד
כשהיא יונקת מבינה את החיים נקראת על שמה אלהים חיים הבן כי שם רמזנו
אבל כל מקום שתמצא כתוב אלהים אחרים כבר פירשנו ענינו פירוש מרווח ואין
צריך לכפול הדברים · והספירה הזו שהיא נקראת יהוה נקראת בשם אלהים ·
רצה שהיא הקושרת תשע ספירות העליונות בקשר אחד וגם היא המשפעת להמאור
השמינית בתשובות בכח מדת שפע והברכה לתשובות והנה הספירה הזאת
הנקראת בינה הוא סוד גלוי השם הנעלם בבריאת העולם · ושלה נכספו כל
השבעיות ומדה המושכת אליהם ואלה תשוקתם · ושמונה ועד היסוד יש חשבון
שבע ספירות לפי שהיא הקושרת שלש עליונות בשבע התחתונות והיא סוד
השלשית לעליונות והראשונה אל השביעית מלמעלה למטה או מלמטה למעלה
לשש התחתונות עד מדת היסוד מלבד מדת המלכות שהיא מדה אחרונה והנה
סוד קשר הספירות העליונות היא כשמתחיל למטה מספירת בינה בדרך זה ·
בינה גדולה גבורה תפארת נצח הוד יסוד והנה בכל מקום שאתה מוצא בתורה
ספירת יסוד שהיא שביעית בדרך זה · יסוד שביעי למטה · בינה שביעי למעלה
והבינה קושרת שש ספירות בשלש : והיסוד קושר ספירה שמינית בתשע ה
העליונות והבן זה עד מאד כי אלו הן שני פרקי (החבור) היחוד ועל זה נאמר
ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד כשתבין בפסוק זה שני פעמים אחד הוא
סוד שני פרקי החבור והייחוד לעשר הספירות בסוד אחד בשלש ואחד בשבע
ואחר שידעת זה רצה כי בכל מקום שתמצא בתורה ספירת שביעיות שבע פ
פעמים הוא סוד הספירות מן היסוד ועד הבינה ובפקודות מן הבינה ועד
היסוד · כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ שאם ולא בששת וכו'

ולהבר שאת חלק יש ששת ימי החול פקידים בעגולה לברית יסוד והם
מבחוץ כרמיין קליפות. ולפיכך נקראו ששת ימי החול. אבל שש ספירות
והם מתחילות מספירת בינה גבורות ונמשכות עד השביעי שהוא יסוד כלם
קדש ואין בכלל החול ודבר זה גם כן הוא עמוק עמוק צריך קבלה מפה אל
פה והנני רומז כלמעלה למטה ולמטה למעלה כל הספירות קדש וכל ג
שבעגולה החיצונית קדש. בין יום השביעי לששת ימי המעשה. ברוך המבדיל
בין קדש לחול ובין אור לחשך ובין ישראל לעמים. הכונה בו בין סוד העגולה
מה שבחוץ ומה שבפנים. ידוע כי בתשובה נהוגה עמה שאמר עד לא עשה
ארץ ותוצאות השבעים שרים מבחוץ וישראל בפנים. יסובבנהו יבוננהו. יצב
גבולות עמים למספר בני ישראל. וכל זר לא יאכל קדש כי חלק יהוה עמו וא
ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש. ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו.
ומאלה נפרדו העמים בארץ. ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך. והכלל כי
מעשה מרכבה דיחזקאל. וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש
מתלקחת ונגה לו סביב. ומתוכה כעין החשמל מתוך האש. ישת חשך סתרו
מנגה נגדו עביו עברו ברד וגחלי אש. ונגה כאור תהיה וקרנים מידו לו ושם חביון עזו.
כי יש יתרון לחכמה מן הכסילות כיתרון האור מן החשך. העם ההלכים בחשך ראו
אור גדול. כי אשב בחשך יהוה אור לי. כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים
ועליך יזרח יהוה. היודע להבין סוד אלה הפסוקים ודומיהם. וכל להתבונן סוד
אלה הדברים שאמרנו ושרשנו ומה שנה צריך תשלע קבלתם פה אל פה. אשר
הלך חשכים ואין נגה לו יבטח בשם יהוה. שמור סוד ההבדלות שרשון ח
הכמים במוצאי שבת ותמצא סוד ששת ימי החול בעגולה ובין העמים ובין החשך. המבדיל
בין קדש לחול חיצון ופנימי. ובין ישראל לעמים חיצון ופנימי. ובין אור לחשך ח
חיצון ופנימי. ובין יום השביעי לששת ימי המעשה חיצון ופנימי. בכניסתא מתנה
שבת ואין לעמים חלק בה. ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם ואין לעמים חלק בה
וזה שהתקינו בתפלת שבת ולא נתתו יהוה אלהינו לגויי הארצות וגו. כי לעמך
ישראל נתתו. פן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח וגו אשר
חלק יהוה אלהיך אותם וגו. ואתכם לקח יהוה. ויסיפך דור המבלגה כי חלק
יהוה עמו. ואחר שרמזנו לך אלה הרמזים העמוקים נחזור לבאור
השער. הוא כי כל פקוד שתמצא בתורה ספירת שביעית כגון שבע שבתות

תמימות תהיינה · תספרו חמשים יום · וספרת לך שבע שבתות שנים · ה
הכל הוא סוד שבע הספירות שהם לספירת בינה עד ספירת יסוד · ואנחנו
מתחילין לספירת יסוד עד שאנו עולין לספירת הבינה · לכך יום חמשים
לספירת העומר מתן תורה · שנת החמשים שנת היובל · חמשים שערי ב
בינה נבראו בעולם · וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים · גאולת מצרים
חמשים פעמים נזכרה בתורה · למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים
כל ימי חייך · אלו הן ספירת שבע שבועות חמשים יום ובשנת היובל הזאת
תשובו איש אל אחוזתו · גאולה תהיה לו וביובל יצא · והנה בדרך בינה שהיא
סוד היובל · יצאו ממצרים כמו שתירגן לבאר כאן · ובחדש השלישי לצאת
בני ישראל מארץ מצרים בגדולה נקרע הים · וסימנך חסד לאברהם ·
ויסע ויבא ויט ע"ב חסד בגבורה · נתנה תורה · וידבר אלהים את כל הדברים
ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדולה · הוי אומר בחדש השלישי לצאת
בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני · היודע סוד העיקרים
הללו יזכה לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו כי זה כל האדם · הרי חמש ס
ספירות ובהן זכו למתן תורה חמשה חומשים תלת כנגד חמש · ומשם והלאה
תורה נביאים וכתובים · תורה אחת · נביאים הלא כתבתי לך שלשים כתובים
אחת היא יונתי תמתי מקבלת תשע אספקלריאות · והנני רומז אי זו ספירה
[אהיה]
היתה סבת יציאתם אשר אהיה באי זו ספירה שלחה תשקפם כן הדבר קראתיה
ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים · כי לא ייראך מלך הגוים · באי זו ספירה
שבע ויצאו שנים במרחב יה · ויוצא למרחב אותי יחלצני כי חפץ בי · ותעל
שועתם אל האלהים מן העבודה · וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים · ע
[דרך]
עלתה [illegible] ונתאחזה בספירת בינה · באי זו ספירה נקרע הים ויסע ויבא ויט
חסד לאברהם · באי זו ספירה נתנה התורה וידבר אלהים וההר בוער באש
אי זו היא ספירה הנקראת תורה שבכתב תורת אמת היתה בפיהו · משפטי ·
יהוה אמת תתן אמת ליעקב · נביאות לכך שתורה שבכתב ומשפטים ואלה
ויעקב כלו שלוק בקנה אחד · קו המשכני ישראל אשר בך אתפאר · ולכך
עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת · באי זו ספירה נתנבאו
נביאים כי את המלך יהוה צבאות ראו עיני · הלא כתבתי לך שלשים · כתובים
אחת היא יונתי תמתי · אשר חיים · גבורי ברכה · נחלתך אל ישראל · התבונן

במלך הרמזים העמוקים ותמצא כמה טובות נחלו ישראל. בכל ספירה וספירה
מעשר הספירות · וסבת נחלת כל הטובות האלו היא ספירת בינה לפיכך
תספרו חמשים · והכל סיבת דיבוק ספירת מלכות בספירת הבינה · לכונתם
בכונות של השמינית · וביום השמיני עצרת תהיה לכם · וביום השביעי עצרת
ליהוה אלהיך השביעי שלו העשירי שלה לפי שהיא נחלתו וחלקו וכשנו
וכשהעשירית מתאחדת ומתדבקת בתשיעי הרי כל ישראל כאחד דבקים בשם
ית' · ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם אין מקרא יוצא מידי פשוטו · את יהוה אלהיך
תירא ואותו תעבוד ובו תדבק · ואותו תעבודו ובו תדבקון · תדבקון בלי ספק וזה שאמרו
ח"ל וכי אפשר לו לאדם להדבק בשכינה · אפשר ואפשר והכל נאה במקום שאמרו
שיתדבק אדם בתלמידי חכמים · וידוע הוא מי הם תלמידי חכמים למודי יהוה ·
וזהו סוד דבוק ספירת עשירית בתשיעית בלי ספק · כי כל הגורם להתאחד
כנסת ישראל בספירת יסוד הרי הוא נדבק בה · והיא נדבקת ביסוד ושתיהן כ
כאחד נדבקין ביהוה ואין מקרא יוצא מידי פשוטו · ואחר שבארנו זה יש לנו
להאיר עיניך בעקרים גדולים בתורה המאיר לארץ ולדרים · דע כי ס
ספירת הבינה הנקבת יהוה ונקראת אלהים היא סוד גלוי שלש ספירות של
עליונות אשר על ידיה מתגלית אור הכתר והרצון עד שמגיע האצלה
והשפע והברכה למדת יסוד שזהו סוד שבע ספירות שזכרנו ובשמיני כל ה
השפע וכל מיני ברכה והאצילות למדת יסוד אז מדת יסוד חוזרת ומריקה כל
מיני השפע והאצילות והברכות בלי במדת המלכות הנקראת אדני ולפיכך
נקראת בת שבע כלומר ספירה המתפרנסת והמתברכת משבע ספירות אשר
עליה שהם בינה גדולה גבורה תפארת נצח הוד יסוד וזהו בת שבע ובאר שבע
כלומר באר המתמלאת מים משבע הספירות · וכן סוד באר שבע נקראת ספירת
בינה בדרך השפע והאצילות בהיותה נובעת כל מיני שפע לשבע ספירות אשר
תחתיה · זה הכלל באר שבע הוא סוד בינה להריק ברכה לשבע ספירות שלמטה
באר שבע היא המלכות בהיותה מתמלאת ברכה משבע ספירות אשר עליה · ו
ואז היא משפעת ברכות על כל הנבראים למעלה ולמטה · נמצאת למד כי
אלו שתי הספירות שהם ספירת בינה וספירת מלכות היא סבת התגלות כח שלהן
וסבת השפע והברכה והקיום לכל הנבראים · ספירת בינה מושכת השפע ה
העליון מן המקור לשבע ספירות שתחתיה עד שמתמלאת מדת המלכות כל מיני

שפע וברכה וספירת מלכות מושכת כל מיני ברכה ושפע ואצילות מן הספירות
שעליה ואז היא מפרנסת כל הנמצאים למעלה ולמטה · לפי שספירת מלכות
היא סוד הפרנס הגדול המפרנס את כל הנבראים כמו שבארנו בשער הראשון
אם כן אלו שתי הספירות שהם בינה ומלכות הם מכוונות זו אצל זו וספירת
בינה יכוין כל מיני הברכות לדרת מלכות והסוד ונהר יוצא מעדן להשקות את
הגן · הוא סוד הבינה ה' היוצא מן מקור המקור על ידי החכמה הנקראת עדן
והבינה היא הנקראת רחובות הנהר · להשקות את הגן זו היא ספירת מלכות ה'
המקבלת כל מיני שפע וברכה העליונים על ידי ספירת הבינה · ומשם יפרד כ..
כלומר מספירת המלכות ולמטה יתפרדו מיני השפע לפרנס את כל הנב
הנבראים [illegible] כי עד ספירת המלכות הוא סוד הייחוד האמתי
השלם ומלכות ולמטה הוא סוד עולם הפירוד והיה לארבעה ראשים הוא
סוד ארבע מחנות אשר מהם יתפרדו כל התחלות בכל ברואי מעלה ומטה
בעולם המלאכים ובמקום בשמים ובמקום בארץ · והכל בסוד ארבעה ראש
ראשים [illegible] · אם כן דע והבן כי ספירת בינה וספירת
מלכות שתיהם מכוונות זו אצל זו · וכשספירת המלכות מתוקנת בתיקון יש
ישראל בקיום התורה והמצות אז ספירת בינה מתחלת להריק כל מיני שפע
וברכה דרך הספירות עד שספירת מלכות מתברכת ומתמלאת · ואז נמצאים
כל עולם בשקט ובשלוה והברכה משתלחת בכל מיני המינות ונמצאת הברכה
[illegible] לארץ וזהו סוד אם בחקתי תלכו וסדר כל הברכות · ואם חס ושלום ח
קלקלו ישראל השורה ועברו תורות וחלפו חק והפרו ברית עולם אז ספירת
הבינה אינה משפעת ברכה וכביכול נמצאו הספירות בחסרון שהרי ה
המקור נפסק למעלה [illegible] ספירת יסוד להתאסף ולשלח לרקום תשוקתה
שהיא הבינה ונשארה ספירת מלכות לבדה יבשה אין כל · אז נמצא העולם
בכל מיני קללה וזהו סוד הקללות האמורות בתורה שעל ידי ישראל
לקה ספירת מלכות ועל זה נאמר וכן כסיל אמו · ואומר ובפשעכם
שולחה אמכם · נמצאת ספירת התפארת עולה מן היכל שעליה הנקראת
בינה · ואז כנסת ישראל משולחת ונעזבת כאמרו משדד אב יבריח אם
בן מביש ומחפיר · ואומר כי מפני הרעה נאסף הצדיק · ואומר ונרגן מפריד
אלוף · אם כן נמצאת ספירת מלכות כל תשוקתה ותאותה ותפלתה כמ

בספירת הבינה ושהן כנגדות ג' ומשל ג' ספירת המלכות נקראת שכינה.
ספירת בינה נקראת יובל הרי ג' כנגדות כנגד ג' . ובשנת היובל מתאחרות
ביותר שלם . ונקראת גאולה בזה לספירת מלכות אשר היא סוד הארץ שם
שנאמר ובכל ארץ אחוזתכם גאולה תתנו לארץ : **ואחר** שידעת זה התבונן
בכל מקום שתמצא בתורה כתוב יהוה אדני שניהם . סמוכים זה לזה
ותדע ותשכיל כי אלו שתי ספירות הללו האחת ספירת בינה הנכתבת יהוה
ונקראת אלהים והשנית ספירת מלכות הנקראת אדני והן יהוה אדני תלך
ועתה צריכין אנו לעורר כי בהתאחד שתי הספירות הללו [illegible]
נבראת העולם נתקן ובשלמות [illegible] שהרי כל הצינורות מתוקנים והם
והספירות מתאחרות והברכה משתלחת בספירת המלכות הנקראת אדני . אבל
הוא בשני דרכים בנקודות תמצא כתוב יהוה אדני תלך ובנקודות אדני יהוה
מה תתן לי והסוד כל מקום שספירת מלכות מתקשרת ומתקנת בשלמותה
התורה לפניה אוי אנו קורין אדני יהוה אדני בתחלה כי לשלמות [illegible] לספירת
בינה הנקראת אלהים [illegible] אברהם שהיה [illegible] ונקשר כנסת ישראל
בניות ובטשים [illegible] לברך שלה הברכות משפע הבינה באמרו א
אדני יהוה מה תתן לי . ומנין שתקן הדרך נקשר מדת המלכות רמזו שקמו
אשר שמע אברהם בקולי וג' . וכתי' ויטע אשל בבאר שבע וג' הוא התחיל ל
לשמוע השמועות שקלקל אדם הראשון והיה שין בבאר שבע ועל כן כתיב
ויטע אלהים [illegible] אברהם . וכתי' ויבן שם מזבח ליהוה [illegible] אברהם
לתקן בקלקולו ולשמוע קניני השמועות הוא התחיל לומר אדני יהוה מה תתן
לי . תקן ספירת מלכות והביא אליה ההמשכות דרך הצינורות מספירת בינה
והוא שאמר למען אב שקרחן ארץ למען אדני . והנה רמז והאר פניך על
מקדשך השמם למען אדני רוצה לומר האר פניך על מקדשך השמם . כלומר
דבר [illegible] אני שואל ממך שהרי כשחטא אדם הראשון סלקת השכינה מכל וכל
בא אברהם אבינו וקבלה על גבו ועשה לה כסא מרכבה . כדא ויעל אלהים מעל
אברהם בא [illegible] קבע לה [illegible] מקום במשכן . בא שלמה וקבע מקום
במקדש שנ' בנה בניתי בית זבול לך מכון לשבתך עולמים . חטאו ישראל וגם
ונעשה שער [illegible] . בא [illegible] ואמר אין הכסאות הללו בכסאות אדם הראשון
כיון שחטא אדם הראשון לא היה לשכינה מקום קבוע . חטא אדם נסתלקה שכינה אבל

אבל משנקבע מקום לשכינה בארץ משכנה שלמה בית המקדש אעפ׳ שהיא
מסתלקת לפעמים אינה זזה ממקום קדושתה לעולם שנ׳ זאת מנוחתי עדי עד
פה אשב כי אויתיה. ואומר כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו. וכן
אנו כבי׳ שמסתלק מאנשי ביתו ומתאוה להם וכן אמר שלמה ע״ה מכון לשבתך
עולמים. כלו׳ אעפ׳ שהסתלק לפעמים. לכאן היא חוזרת. כאמרו כה אמר
יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת והר יהוה
צבאות הר הקדש ואומר וארשתיך לי לעולם וג׳ ולפיכך אמר רע״ה שאלה קטנה
אני שואל שתשוב למקומך המקודש. ואי אפשר לך להתפרד ממנו שאעפ׳
שנסתלקת ממנו מקודש הוא לך כאמרו והאר פניך על מקדשך השמם. כי
מקדשך בודאי ואעפ׳ שהוא חרב מקדשך הוא. וכן שאמר על מקדשך השמם
כאמרו והשמותי את מקדשכם אעפ׳ שהם שממה בקדושתם הם עומדין וכן
אמר והאר פניך על מקדשך השמם. ומה טעם שהרי כשנסתלקה שכינה
בחטא אדם הראשון ולא היה לה מקום קבוע אברהם אבינו קבע לה של
בנין. וכן אמר למען (יהוה) אדני למען אב שקראך אדון והיינו אב
אברהם. ולפיכך אברהם אבינו היה יכול לקבוע ספירת המלכות ולייחד
את השם בעולם. והסוד אחד היה אברהם ויירש את הארץ שבימיו שהיה
אחד בכל אבריו לאחד את השם והכריז את שמו בעולם וקבע מדרש לשם
לפרסם מלכותו לפיכך יכול ליחד את השם. והסוד וילך למסעיו מנגב
ועד בית אל. ולפי שתקן אברהם אבינו הדרך ויחד ספירת מלכות בספירת
בינה. התחיל ואמר אדני יהוה. וכן בנין אב לכל מקום שתמצא כתוב
אדני יהוה שהוא סוד תקון השכינה והתקשרה להתאחד בספירת הבינה.
אבל בכל מקום שתמצא כתוב יהוה הוא סוד שפע האצילות מלמעלה
למטה שספירת בינה שופעת על כל הספירות עד שספירת מלכות היא
מתמלאת כל מיני שפע וברכה ואצילות כאמרו יהוה אדני חילי. ועתה
התבונן באלה השערים שפרשנו מדרך בשער זה כי בהם תוכל לפתוח
כמה שערים שנעולים בכמה מנעולין שאין הכל נכנס לתוכם.
והספירה הזאת נקראת במקומות הרבה **בינה**. והטעם כי הוא סוד
הבנין העליון עומדת בין הספירות העליונות וכן הספירות שלמטה מהם
והיא המאצלת של שאר כל הספירות אצילות שפע וברכה מן הכתר העליון

ועל ידי ספירה זאת יתבונן אדם עקר העקרים ויסוד כל היסודות שאלמלא
היא אין דרך לנכנס לידיעת קדמותו ית' והרי הוא כדרך הפלך הממוצע
שאמרו ואנכי עומד בין יהוה וביניכם. ובשבת שהוא סוד הפלך הממוצע
ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם. וכבר ידעו בעלי הקבלה שספירת
הבינה כמו הפלך הזה באמת כמבה תרין האחד שהוא סוד הכתר העליון
השני שהוא סוד קשר שלש ספירות עליונות ואצילות ברכתם על שבע ספירות
התחתונות. השלישי שאלמלא הבינה לא יכנס אדם לדעת קדמותו של עולם
והנה משה רבינו ע"ה שהוא הפלך הממוצע השיג בבינה מ"ט שערים כאמרם
ז"ל חמשים שערי בינה נבראו בעולם וכלם נמסרו למשה חוץ מאחת שנ' ותחסרהו
מעט מאלהים ועוד הטעם שנקראת בינה לפי שהיא סוד תולדת שנאמר
בנים ובנות בנוה ולפיכך נתנו נדרים בנוסחים נתנו נדרים שאין על
אדם כתה וכל זה דרך נגדה לפי שהבינה היא מקום התורה כמו שהוא ידוע
למקובלים והיודע סוד הבנות סוד האבות ידע מה שאמרו חז"ל כח הבן
נמשך מכח האב וכל זה בסוד הבינה והדעת כי ממקום הבינה נמשך כח
הכח דרך הדעת במעברות חוט השדרה עד הגיעו למקום הסוף. והסוד
ופי יגיד תהלתך וכבר רמזו בספר יצירה כרת לו ברית בין עשר אצבעות
הידים והוא ברית הלשון כרת לו ברית בין עשר אצבעות הרגלים והוא ברית
מילה והרמז בהן מלת הלשון ומלת המעשר והמבין סוד העקר הזה יבוא לו
לדעת סוד הטעם שנקראת בינה והנני מבאר כי הנה ניכר מלה נבון ויבינם
הבינה עומדת בין החכמה והדעת ומאחרת להתאחד זו בזה. והסוד בחכמה
ובתבונה ובדעת הכל ידוע. וזהו סוד קשר הספירות העליונות בתחתונות
ולמעשים נקראת הספירה הזו **יובל** וכבר הודעתיך כי כל מיני חירות וגאולה
תלויים בספירה הזאת והטעם כי כל שבע ספירות התחתונות למעלה
נרמזות בהם לפי קלקול התחתונים תלויה בהם. ודיוק הפסקת הפסוק בזה
שנ' בפסוק ויקרא יהוה אלהים צבאות ביום ההוא לבכי ולמספד וגו' ולכן
ולפיכך כשבני אדם חוטאין למטה וספירת הבינה מרעשת מיני ברכותיה
כביכול נרמז בשאר הספירות כמה דברים עד שמתאספות ומתעלות
בספירת הבינה ונשאר החרבן למטה. אבל כשמתאחדות ספירות התחתונות
בספירת היובל ומשפיעות שפע ברכותיה למטה אז כל מיני חירות וגאולה

מעשים בכל הספירות ובכל המעשים המתברכים על ידי ספירת המ
המלכות המקבלת משפע הברכה מהם · ודע כי יש זמן מזומן שעתיד להיות
שהצדיקים יתעלו עד שיתאחזו בספירת הבינה שהיא סוד העולם הבא ומשם
יצאו לחירות ויהיו נעלים מכל מיני משחית ומכל מיני פורענות בסוד
הגמול משחת חייכי · ובספר תורה הזו ההבטחה הזו שאנו מקוים לעד
לכמה לחיי העולם הבא כשעשינו בתורה כמה מצות עשה ולא תעשה
שמהן שכרן מיועד ועולמי בספירת הבינה הנקראת העולם הבא · ונקראת
יובל לפי שבה יוצאין משעבוד לגאולה ומאבל ליום טוב ומאפלה לאור
גדול ובדרך הזה אנו אומרים בסדר הגדה שאנו חייבים שקורים תודה לאדון
גדול · סוד בינה הנקראת יובל שבה יוצאין הכל לחירות · הטעם כי כל מה
הזוכה להתדבק בה לעולם לא יראה רעה ולא שום חסרון לפי שהיא מבקר
בספירות העליונות במקום שאין שם רעה ואין שם מחסור כל
דבר · והנותן כמשל הרי הוא מוכל לפי שאין סביב היובל שום דבר שיוכל
להזיק למעשה ולא לפגע ולא רעה בעולם אלא עולם חסדים לפי לפי שער
ספירת הגדולה והגבורה הם המשפיעין והמשכבין להביא טובה לעולם ·
והנה בהיות ספירת היובל עולם הרחמים נקראת נחלה בלא מצרים והיא
נחלת יעקב אבינו עה · לא נחלת אברהם שהיו לה מצרים ולא נחלת יצחק
שהיו לה מצרים ולפיכך כל הזוכה להתדבק בספירת היובל נחלה תהיה לו
לפי שאין שם דבר מעכב ולא מונע ומקטרג · וזהו סוד והתענג על במותי
ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך · נחלה כן המשיגני שכיון שעלה והתעלית
מעולם הרחמים ונשארו לפניה במותי ארץ שהם נחלת אבותיו יעקב ואם רצ
תתבונן מה שאמרנו בדברים האלה יפתחו לך כמה שערים ועוד לפי שהוא רק
נקראת זאת הספירה רחובות הנהר שהוא מקום שאין לו מצרים ואין שם משטין
ומשטנים ומונעים להטיב וכל הזוכה בעולם הזה להיותו שותה ממימיו מקום
פריו לא יתום ועלהו לא יבול · מה טעם והיה כעץ שתול על מים ועל
יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא
ידאג ולא ימיש מעשות פרי · והטעם שאינו רואה כי יבא חם וכיוצא בו לפי
שאין במקום הזה שום משטין ומשטין ומונע כי מקום זה למעלה משלשים
שרים הזה ולפיכך נקראת רחובות ועל זה אמר ויצא למרחב אותי יה

ולכן זה אמר · והספירה הזאת נקראת בלשון תורה התשובה והטעם לפי
שהנשמות נאצלות מן המקום הזה והרוחות ממקו התפארת והנ
והנפשות מספירת המלכות. ומן מקושרות אלו באלו עד שזוכות להתאחז בספירת
הבינה כי אשר הנפש קשורה ברוח והרוח בנשמה והנשמה בספירת הבינה ,
ואם חס ושלום חטאה הנפש ונתחייבה עונש כרת הרי היא נכרתת מן הרוח
שנתאחזות בה · והספירה הנקרא הטוב ואין לה דרך לעלות לעולם הבא · ..
הרי נכרתה מן המקום העליון שהיתה נאחזת בו וזהו סוד כרת האמור
בתורה ונכרתה הנפש ההיא מעמיה · ואם אחר שסרחה הנפש חזרה ותקנה
מה שעותה אז חוזרת להתאחז במקום שנכרתה מתחילה · ואז היא זוכה ל
לעלות לספירת הבינה הנקראת עולם הבא · ואז היא שבה אל המקום שנאצלה
ממנה · וזהו סוד התשובה כאמרו ותשובתו הרוחה כי שם כאמרנו לפי שהנפשות ה
מקושרות ברוחות והרוחות מקושרות בנשמות והנשמות בעולם החיים · ולפי כך
אמר הכתוב והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים אבל הנפשות הנכרתות
ממקומן ולא שבו חוזרות בכסיה ננעשים רשום אחר שנעקרו ממקום מושבן
והרי הם מטולטלות מעונש לעונש ומרגע לרגע וזהו שאמר הכתוב ואת נ
נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע · ועניין כף הקלע דומין האבן שזורקין
אותה נזרק מן הקלע ממקום למקום כך הנפש משנכרתה ממקומה הרי היא נ
נזרקת ממקום למקום בעיניה ... הנקראים כף הקלע ולפי דרך זה
התבונן כי הוא סוד תשובה שאמר בתורה שזהו סוד תשובת הנפש למקום
שנעקרה משם וחוזרת למשפחתה כאמרו שובו נפשי למנוחייכי ... היא
חוזרת למשפחתה ברשויות השונות שתקנה התורה לכל דיני חשו · ומן ...
כראיתא בתורת כהנים ... שאמרו תורת יהוה תמימה משיבת נפש · באמת
... שהודיעה התורה דרכי התשובה לא היה לה דרך לחזרה · אבל הנ
הנביא צווח ואומר שובו בנים שובבים ארפא משובותיכם · ולפי שאמרנו כי סוד
ספירת הבינה הוא סוד התשובה בעניין זה לכל ... התורה · ולפי ...מן
ושב ורפא לו ואם כן התבונן בהיות התשובה סוד העולם הבא ואחר שהודעתיך
שבארנו לך העיקר הגדול הזה יש לנו לחזור ולהודיעך סוד ... התשובה
כי כל אחד מישראל אחר שנשכר יש לו דרך לשוב גאולה תהיה לו וביובל יצא
ואומר בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו · בסוד ספירת הבינה יכ

..כולה הנפש לשוב להתאחד במקום שנכרתה משם. וזהו שאמר הכתוב ושובו
איש אל אחוזתו. והספירה הזו גם היא נקראת למקובלים צדק עליון כ
לאסר הספירה אשר משם מתגלגלת מדת הדין מעם שהיא נמשך
בעולם הרחמים וזהו סוד צדק עליון המכוון כנגד צדק התחתון כי ספירת מלכות
גם היא נקראת צדק התחתון ושתיהן מכוונות זו כנגד זו. שערי צדק מכוונין
כנגד שערי בינה בסוד ארצי יהו׳ה ולפי שאלו שתי הספירות מכוונות זו כנגד
זו ושתיהם נקראות בשם צדק אמר הכתוב צדק צדק תרדף כלומר דרך ל
להשיג שערי צדק להכנס בתוכן לחיי העולם הבא שהוא סוד צדק עליון ולפי
אמר צדק צדק תרדף תור ונכרא למען תחיה כנגד צדק עליון שהוא עו
עולם החיים: וירשת את הארץ כנגד צדק התחתון שהוא סוד ארץ ישראל
כאמרו מלאתי משפט צדק ילין בה ועתה זה אמר. ודע והבן והאמן כי כל ה
הנבראים לזכות ולישב לעולם הבא לא יכנסו בו אלא מתוך הדין וזהו ש
שאמרו ח״ל שלש כתות הם ליום הדין כו׳ ובאותו מקום הוא סוף מתן שכרן
של צדיקים שאין לו דרך ולא קצבה ולא שיעור וזהו מה שאמרו חז״ל אמר
ר׳ חייא בר אבא אמר ר׳ יוחנן כל הנביאים לא נתנבאו אלא לימות המשיח א
אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים זולתך וג׳ והספירה הזאת נקראת גם כן
למקובלים. שכינה עלאה לפי שהיא סוד קבלת שפע האצילות מעולם
העליון שהוא עולם הרחמים והיא משפעת כמה מיני שפע
ואצילות לשאר הספירות של מטה הבינה ומשפטיות מקיימות התורה וה
והמצות כי היא שופעת ומתגלגלת בשאר הספירות ומשפעת כמה מיני שפע
ברכה וטובה בכל הספירות ואז יתמלאו כל העולמות טובה וברכה. ואז
ספירת המלכות הנקראת לעולם שכינה תתאה גם היא חוזרת להריק בר
ברכות על התחתונים והיא שופעת עליהם כאמרו ונתתי משכני בתוככם
ואז כל העולמות כלם מתקן שלם ובלי מתוקן לא יחסר כל בה. ואם חס
ושלום קלקלו התחתונים ח״ו שורת התורה והמצות אז השכינה העליונה ו
מסתלקת ובהסתלקה נפסק הצנורות ונחשכו המאורות ונאסף הברך
ואז שכינה תתאה מסולקת מן התחתונים בהסתלק העליונה מן העליונים. ו
ואז הוא חורבן העולם. ולפיכך היודעים לרפאות את קונם יודעים לתקן
דרך להחזיר שכינה למקומה ולתקן קלקול הצנורות ואז חוזרת שכינה

עליונה להשפיע ברכותיה לספירות ואז הספירות משפיעות הברכות לעולם
התחתון · ואז גם הוא תעורר למקננה להריק ברכה לעולם סוף דבר בהסתלק ה
העליונה הסתלק התחתונה ובשוב העליונה תשוב התחתונה והסוד הידוע
לאותיהם וידעת היום והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל א
בינה עליונה · ועל הארץ מתחת זו שכינה תחתונה · ואמרו ממעל חכמה ואם
רצונות הן אין אלהים אחר לבד כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד · והיודע הסוד הגדול הזה יודע סוד ומקננה לו השכינות גם
לאחר יולד בן למעני · לפי שאותו הנולד בקדושות אלו היה עקרו והוא היודע ·
נחלה מיוחדת בין שתי השכינות והסוד הר ציון ירכתי צפון · כטל חרמון ש
יורד על הררי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם · ואומר
עיר דוד היא ציון · והבן זה מאד והספירה הזו גם היא נקראת לפעמים
מקור חיים לפי שהיא המושכת מעולם הרחמים שפע החיים בכל הנמצאים
ולפי שהיא מקור חיים נקראת ספירת התפארת עץ החיים כאומר
העץ החיים מן המקור העליון · והנה עץ החיים בתוך הגן הוא המלאך המריק
חיים בספירת היסוד הנקראת אל חי ונקראת גם אלהים חיים כמו שאמרנו
ולפי שהספירה הנקראת מלכות מקבלת שפע החיים המקור החיים על ידי עץ
החיים על ידי אמצעות אל חי נקראת גם היא ארץ החיים והבן זה מאד
וסימניך ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואם חס ושלום הפך זה
את המות ואת הרע. וכבר אמרנו כמה עונות גורמים בדרך זה כמשה הראשון · וזה
והספירה הזאת גם היא מלבנת עונותם של ישראל ונקראת כפורים לפי שהיא
סוד הלבנון המאירות מעולם הרחמים שכל לבן הוא מלבנת עונותיהם
של ישראל · והנני מבאר כבר הודעתיך כי כל זמן שישראל צדיקים אז ספירת
המלכות מקושטת ומתאחדת בספירות העליונות ובכלה מעוטרה כליה · ואם חס
ושלום קלקלו ישראל עוזבי התורה והמצות הרי סתומים תלויה במלכו וכ
ובפשעכם שולחה אמכם · והשם ית' לרוב רחמיו וחסדיו תקן להם לישראל יום
אחד בשנה לטהרם מטומאותם ולהרחיק חטאתם וקראהו יום הכפורים ושנה
שנקרא יום הכפורים בלשון רבים לפי ששתי אלו הספירות מתאחדות באותו
היום ספירת הבינה וספירת המלכות · והנה ספירת הבינה מטהרת ומרחצת כל
מיני לכלוך וטינוף שעשו ישראל בספירת מלכות ובשתי אלו הספירות ...

מתאחדות להמשך בכונתם של ישראל ולטהר לבותם נקרא עליו זה יום הכפורים
והשם רצונו אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו השלישית נקראת לבנון זו
והתחתונה כלונבה לבוש שני צריכין ישראל להפוך לבוש השני ללבן ולפי
יום הכפורים וזהו סוד לשון של זהורית שהיה מלבין מפני טעם הכפורים
שהרי ספירת בינה תופיע להאיר על ספירת מלכות ולטהר אותה מכל טומאה
וזהו סוד עשור המשתלם ביום הזה ולפי ששתי אלו הספירות המכוונות זו כנגד
זו בסוד אימא עילאה ואימא תתאה מתעסקות היום בטהרתם של ישראל
נאסר תשמיש מטה ביום הכפורים והותר בשבתות וימים טובים והסוד הידוע
ליודעי חן וגם אמנה אחותי בת אבי היא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה וזהו
סוד שנקרא יום הכפורים והבן זה מאד והספירה הזאת גם היא נקראת בלשון
חכמים עולם הבא ולפי שנקראת כפורים כמו שבארנו והיא סוד החיים
כמו שכתבנו אנו מתפללין ביום הכפורים כתבנו לחיים חתמנו בספר
החיים · באותה הספירה כ״א וגם מגדולי חכמי הדורות האלו שהתבשו בפירוש
ידיעת החיים שאנו שואלין מראש השנה עד יום הכפורים ולא מצאו ידיהם
והצטרכו לכמה פירושים רחוקים והעקר הוא שאנו מתפללין מראש השנה ועד
יום הכפורים שעשה להיותנו טהורים מטומאת חטאתינו ונזכה להכתב בספר
בספר צדיקים בעולם החיים שהוא העולם הבא בין שנחיה באותה שנה בין שנמות
באותה שנה · שנהיה כתובים בספר צדיקים שהוא ספר החיים כאמרו כל הכתוב
לחיים בירושלם ובכלל זה מה שאנו שואלין באמר התפלה כגון בשנה ויבא ושאר
מקומות שנתקיים כל השנה בחיים טובים ונחיה ולא נמות · וכן אנו עושין באמר
מזמורים ובראשי חדשים · אבל זכרנו לחיים וכתבנו לחיים שאנו אומרים
בראש השנה וביום הכפורים אינינו כי אם שנחיה מעיין עם כתות הצדיקים
הראויים לחיי העולם הבא בין שנחיה כל אותה השנה בין שנמות וזהו מה שאמרו
ח״ל שלשה ספרים נפתחין בראש השנה אחד של צדיקים גמורים ואחד של רשעים
גמורים ואחד של בינונים · ואם תתבונן היטב בהלכה זו יראו שניך ויצא ל
לבן ותשא מכמה הקושיות הקשות ותתישב דעתך של שטת התלמוד בפי׳ כמו
שאמרנו · ולא תצטרך לדברים ארוכים ודיוק התלמוד מורה כן שלקח צדיקים
ורשעים ובינונים שאם אתה אומר כי כוונת חכמים ז״ל במקום זה היתה לשאלת
חיי העולם הזה או חיים טובים · אין לך אדם בת שיהיה מנוי עם הצדיקים · ואין

ואין לך אדם חי כל השנה שיהיה נקי עם הרשעים ונשיאין כמה עקרים שלא
תורה ונעקרים ממקומם · אבל האמת והישר כי כוונת מה שתקנו בראש השנה
וביום הכפורים בזכרנו לחיים וכתבנו לחיים בספר החיים שיכפר עונותינו
ויסלח חטאתינו ונכתבנו עם הצדיקים המזומנין לחיי העולם הבא בספר חיים
שהם נכתבין בין שנמנה בין שנכנות ונשכור שכר דבר ואל תסתכל בפירוש
שכתבנו זה בענין זה · ולפי שהספירה הזאת היא עולם החיים היא הנקראת
עולם הבא וטעם שנקרא עולם הבא לפי שהוא מושך ברכותיו ובא בכל יום
ובכל שעה ומשפיע ברכות לעולם כדא ונהר יוצא מעדן להשקות כלומר
שאינו פוסק תמיד כאמרו וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו ונקרא העולם
הבא שהוא הולך ובא תמיד · ואם תאמר והלא אמרת שלפעמים פוסק ברכותיו
אם יחטאו בני אדם · דע שכוונתינו אינה לומר שפוסק ברכותיו לגמרי אבל
כוונתינו לומר שאם בני אדם מישרים דרכיהם למטה אז העולם העליון מ
משפיע ברכות עד אין קץ ואין סוף ואז כל צינורות הספירות מתמלאים
כל מיני שפע וברכה עד שספירת המלכות מריקה ברכותיה עד בלי די ·
ואם חס ושלום קלקלו בני אדם דרכיהם ומעשיהם אז מדת הבינה שהיא העולם
הבא מושכת שפע ברכותיה ואינה מריקה זולתי בצמצום בענין שאין ה
הברכה מגעת כי אולתי כדי שיעור מועט בענין שלא יחרב העולם מכל
וכל · והרי הוא כאלו אין שם ברכה כלל · ועוד שאותו המועט המשפיע מ
מספירת בינה אינו בא דרך הצינורות לספירת המלכות אחרי נתקלקלו כל
הצינורות ונעשית ספירת מלכות יבשה · ואותו השפע המועט מושפע
לכאן ולכאן דרך השברים בענין שלא תראה שם ברכה כלל · משל לצנורות
המים שנתקלקלו ונשברו והרי המים הבאים באותן הצנורות נשפכין דרך
דרך הסדקין והשברין לכאן ולכאן בענין שלא תבא מהם תועלת ומעט מן
המים הנשארים בצנורות למקום החפץ כל כך נתמעטו בקלקול הסדקין וה
והשברים עד שלא נשאר בהם שיעור להשקות ארצה והאילנות והצמחים וכ
לשאר צרכין ונראית הקלקלה בעולם · ועוד שאותן המים הנשפכים דרך
הסדקים והשברים עוברים והולכים למקומות שלא היו ראויים ללכת להם עד
שנמצאו מקבלים אותם המקומות תועלת בעת הקלקול · ועל זה נאמר
תחת שנואה כי תבעל ושפחה כי תירש גבירתה · תחת עבד כי ימלוך ונבל

כי ישבעו לחם · ואם תבין העיקרים הגדולים אשר בבארנו במקום זה תבין
ג׳למה לכמה דברים ותשיג הטעם מדוע ארץ ישראל ש״ מכל וכל הארצות הגוים
לא נתברכו לעצמן · ואם תקשה ותאמר והלא ארץ ישראל עקר הברכות ושאר
ארצות הגוים מתברכות על ידיה כאמרו ונברכו בך כל משפחות האדמה
ואומר הנותן מטר על פני ארץ ושולח מים על פני חוצות וכן הדין היה
שאחר שנפסקה ההמשכה מארץ ישראל ייחרבו כל שאר הארצות שהרי
שברכתם תלויה בברכותיה לעצמי · דע שאלו לא נתקלקלו הצינורות ישראל
בהן סדקין ושברים אלא מזה אומר אבל מאחר שנתקלקלו ונסדקו ונשברו
מטפטפין המים לכאן ולכאן ובאותו הטפטוף · שאין ברכה מצויה רק
מתקיימות שאר ארצות ועם כל זה אין ברכה מצויה באותו הטפטוף
שאין הברכות ברכה מצויה בכל הארצות אלא כשהן שותות על ידי
ארץ ישראל שנא׳ ונברכו בך כל משפחות האדמה והבן זה מאד · הרי לך
מבואר ענין גדול ונסבר על ידי המשכת השפע על ידי ספירת בינה
בשעת הרצון או בשעת הכעס והקלקול ותראה דברים נסתרים נגלים לפניך
ואלהים שאר עניני עולם הבא צריך תשמע בהם בזה פלאים וכמה מיני
מתגליות בזה · אבל לזה שאנו צריכין לבאר בחבורנו זה די במה שזכרנו
ודע שהספירה הזאת נקראת **שופר גדול** והטעם לפי שהספירה הזאת גם
נקראת יובל וזהו סוד שופר גדול שבו יצאו העבדים לחירות וסימן לו
לדבר יום הכפורים של יובל · אם תתבונן היטב בזה שפירשנו למעלה בשער
זה בענין היות הספירה הזאת נקראת גאולה ונקראת כפורים ונקראת יובל
ונקראת חיים תבין סוד שופר גדול וכבר הודענוך כי במדה הזאת יצאו
ממצרים ובמדה הזאת אנו עתידין להגאל · והנני מבאר · כבר הודענוך כי זה
המדה הזו היא למעלה מכל שרי האומות ונקראת באתי ארץ כי כל שרי הא
האומות אינם שולטים ונאחזין אלא עד ספירת גדולה וגבורה שהם למטה מספירה
בינה · וכשאנו ישראל נתפזרו בכל ארצות ונדדו בהם כל האומות כאמרו והפיצ׳
והפיצך יי׳ אלהיך בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ ואם כן בהיות
השם מתעורר לקבץ נדחי ישראל צריך לעורר עליהם המדה שהיא למעלה מכל
שרי האומות והיא ספירת הבינה · וכשיעורר השם אותה הספירה העולה של כל
שרי האומות · אז ירגזו השרים שרים עליונים ונפלו ואין קמים · כאמרו ויתקע יהו״ה

על צבא המרום במרום ועל מלכי האדמה באדמה · ולפי כך יתקע בשופר

ובאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים (וגו') ויהוה אלהים בשופר

יתקע והלך בסערות תימן · וסמך לו יהוה צבאות יגן עליהם יהוה צבאות יגן עליהם

ואם תאמר במצרים [illegible] בזה או [illegible] לא נתקע בה שופר לפי שאותה

הגלות היתה תחת יד מצרים לבד · אבל גלות זו שהיא תחת כל השרים העליונים

ותחת יד כל משפחות האדמה צריך לעורר עליהם כחו הגדול ברעש וברעש וב

ובקול שופר כאמרו והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים ואם תא

תאמר ברעש הוצרך למצרים כחו הגדול כאמר שאינה אלא משפחה אחת

דע שאין בכל שרי מעלה גדול משר של מצרים וזהו שאמרו ארץ מצרים

שניה לארץ ישראל ולפיכך הוצרך לה לעשות אותות ומופתים ולהוציאם בכח

הגדול והכן זה כאמר · והנה רמזו כי יצאו מארץ מצרים אותות ומופתים [illegible]

יראו גוים ויבושו מכל גבורתם ישימו יד על פה ואזניהם תחרשנה · ולכן שנה

כאמר · ובכאן רמז קריעת השרים העליונים ונפילת האומות שתחת ממשלתם

ואחר שמסרנו לך אלו הכללים נחזור לאמר והספירה הזאת לחכמים נקראת

גבורה וסימנך מי ימלל גבורות אל יהוה · ודע כי מדת הדין נקראת גבורה

שהיא סוף שלש · ונקראת פחד יצחק אותה הספירה נקראת גבורה יה

יתירה · אינה נקראת גבורות לפי שהרבה מצרים יש סביבותיה ושישראל

[illegible] ומכניסין בכיכול אינה מתגברת לפי שהשרים אשר סביבותיה יש להם

פתחון פה ואז היא נחלשת · והיא והסור צור ילדך תשי · ואומר שורי שורי לבנון

[illegible] ואומר איה קנאתך וגבורתך ולפי זה לפי שלא שורי האומות שלום.

כנגד מדת הגבורה · והם בשלם הדבר והנביא צועק ואומר גלתה יהודה [illegible]

היא הלכה בגוים לא מצאה מנוח כל רודפיה השיגוה בין המצרים [illegible]

כל זה במדת גדולה וגבורה יש להם מצרים כמו שבארנו · אבל ספירת הבינה

שהיא למעלה מכל שרי האומות ואין לה מצרים היא הנקראת גבורה כנסת הכל

[illegible] וזהו סוד שופר גדול ושם נאולה וחירות ולפי שהיא מתגברת על כל

הגבורות ואין מי שיוכל להקדים לה מכל השרים העליונים הפסוק [illegible] ואומר

מי ימלל גבורות יהוה והכן זה כאמר כי גדול [illegible] הוא [illegible] וזהו שאמר הנביא זה

ונבראים כיוצא ומשמע יתהלל [illegible] והכן זה כאמר כי גדול [illegible] הוא לבדה [illegible]

ותדע והבן כי [illegible] מי כמוך בכל גבורות ומי דומה לך ודבר גדול [illegible]

והספירה הזאת נקראת · **תהלה** וצריכין אנו להודיעך עקרים גדולים תלויין ב
זה הענין צריך אתה לדעת כי אלו ספירות שהן יה״ה הרבה מכנויות הן נקראות
העליונה נקראת תהלה והתחתונה נקראת תפלה והטעם לפי שהעליונה דבקה בראש
המעלות ועומדת ומשם כל מיני המעלות והשפע והברכה והחיים ולפיכך נקראת תהלה ·
כלומר שעליה לשבח ולהלל לפי שעושה עמנו וממנה יוצאין את כל הנסים ואלו הישועות
ושבחות לחירות כן והתחתונה נקראת תפלה לפי שהתחתונה דבקה בסוד התפלות
והתחנונים לפי רוב החשבונות והתפלות שמתפללין ומלבושין הנבואה שבתוכן בה · ולפי
ספירת המלכות היא סוד התפלה ופירוש ואני תפלתי שהן סוד אלהים אל רמי לך
ולפי שהתפלה דבקה בזוהר זו קבוצה שער כל התפלות בשם המיוחד לה שהוא אדני
וסרת בראש כל התפלות אדני שפתי תפתח שהוא שער כל התפלות כמו שכתבנו
בשער כל הראשון · אבל ספירת בינה שהיא דבקה בראש המעלות ועומדת ובמקום
מיני החיים והברכות וכל מיני המעלות קיום ועמידה · היא סוד התהלה כלומר להלל
לשבח לפאר ולרומם על כל הטובות הנסים והנפלאות שעושה עמנו תמיד לפי שהיא
סוד החירות והגאולה כמו שכתבנו ובתשובה יוצאים הנפלאות הנפלאות והנסים
לישראל · והנה סוד התפלה הוא ענין התחנונים ובקשת הרחמים לרחם עלינו ולא
למלאת חסרונינו ולהושיענו מצרותינו ולהשלים די מחסורינו ולהחיות אותנו ולפרנסנו
מכל מיני משחית ופורענות ומכל כיוצא באלו הבקשות וכל אלו הדברים הם דבקים
בספירת המלכות · אבל סוד את התהלה הוא אחר שקבל השם תפלותינו ואחר שעשה
קולנו וקבל תחנותינו וסלח חטאתינו והושיענו מצרותינו והשלים די מחסורינו
ושמר אותנו מכל מיני משחית ופורענות אזי חובה מוטלת עלינו להלל ולשבח לפניו
על רוב הטובות שגמלנו · ועתה ראה ההפרש שיש תפלה לתהלה הרי לך כי התפלה
דבקה בסוד ספירת המלכות והתהלה דבקה בסוד ספירת בינה שהוא סוד גאולה וחירות
וכל מיני ישועות ולפי׳ הכל צריכין לתפלה ואין הכל צריכין לתהלה כי התפלה כל אחד
כפי צורכו יתפלל על צרתו · אבל התהלה מי יוכל להודות ולהלל לשם על גודל מן
שיצריך
טובותיו שעושה תמיד ומי זה שיעריך שבחיו · לפיכך אמר/ לישרים נאוה תהלה · לא
לכל אדם · ולפי שספירת הבינה דענין הם הראויים לבוא לסוד התהלה ושבחיה
הנה המשורר מכריז ואומר לך דומיה תהלה כלומר נאה לך לאדם לדבר בתהלה כראוי
אי לשתוק וזהו סוד לך דומיה תהלה · וצריכין אנחנו עוד להודיעך של עקרים גדולים
רצון אותם חכמים ז״ל בענין התהלה להודיע לכל שאין כל אדם ראוי להלל · ואין

ואין כל שנה ראויה להלל לפי שהמעלה הזו גדולה היא עד מאד · אמר
בברכות פרק אמר ר' שמעון בן פזי מאה ושלש פרשיות אמר דוד בספר תלים
ולא אמר הללויה עד שראה במפלתן של רשעים שנא' יתמו חטאים מן הארץ
וג' הללויה · אתה התבונן אלו דברים גדולים שרמזו שאין ראוי להזכיר שם
ההללויה אלא במקום שהיא מיוחדת כאמור במעשה הנסים והנפלאות ולהשמיד
הרשעים כמו שעשה במצרים שאז נאמר הלל הראשון כמו שנא' השיר יהיה
לכם כליל התקדש חג · והטעם שאעפ"י שהזכיר דוד כמה נפלאות השם באותם
המזמורים שקדמו לא רצו לבא להזכיר הלל אלא באותו דבר הראוי להלל.
וע"כ כל מי שלובש בגדי מלכות והוא עוסק במלאכה בתורה יש בזה גדול
טוב לאפיקך אמרו חז"ל הקורא הלל גמור בכל יום הרי זה מחרף ומגדף · ולפי
גדל מעלת ספירת הבינה אין ראוי להזכיר שבחיה אלא במקומות ובשעות
הראויין להזכיר · והנביא מכריז ואומר שאין כל אדם ראוי להלל ואמר
אני יהוה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים וכי תעלה על דעתך
שתהלת השם ית' אפשר לתת לפסילים אלא דבר ידוע הוא למקובלים כי כל
תפלה שאינה הגונה נקראת פסולה וקבלה היתה להם כי התפלות שאינן ה
הגונות פסילים כך היא פירוש הפסוק מי שלא נכנס כהוגן לשרש בספירת נקראות
המלכות שהיא תחתונה בעת התפלה אין אפשר לו לכנס לפני רום המעלות
לפני ספירת הבינה להלל לישרים נאוה תהלה · אבל לא לפסילים · והבן זה
מאד · ואחר שידעת זה צריך אתה להתבונן כי כבר הודעתיך למעלה כאשר
זה כי הנשמה דבקה בספירת הבינה · והרוח בספירת התפארת והנפש בספירת
המלכות והנה דוד פי' הדבר בסדר ואמר כל הנשמה תהלל יה ודבר ידוע הוא
למקובלים כי שם יה רמז לשלש ספירות עליונות ולפיכך תלה בהם הנשמה
והלל יאמר כל הנשמה תהלל יה · ואם תאמר והא כתיב הללי נפשי את יהוה והרי
הלל תלוי בנפש דע כי הלל הנשמה תלוי בשם יה והלל הנפש תלוי בשם יהוה
כי בו נכלל ספירת המלכות שהיא סוד ה' אחרונה של שם ויש לך כי הלל הם
הלל גמור והלל שאינו גמור · הלל גמור תלוי בספירת הבינה מקום שאין שם ח
חסרון כל דבר · ולא נדבק בה פגם לעולם · לפי שהיא למעלה מכל הבריות
והיא דבקה בעולם העליונים · והלל שאינו גמור תלוי בספירת המלכות ולפי שי
שלפעמים רבים היא נחסרת ופגם דבק לה כשישראל חוטאין ומכעיסין לק

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] להבנות [illegible] [illegible] אלא שתי [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ספר זה [illegible] כל [illegible] תהלל יה וספר הלל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כי [illegible] לך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
בספר ההלל ובספר כל [illegible] [illegible] [illegible] תהלה ולא [illegible] [illegible] כל האומר
תהלה לדוד בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · כי
ספר תהלה הוא ספר העולם הבא [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible]
והלא [illegible] כל האומר הלל [illegible] בכל יום הרי זה מחרף ומגדף · הלל [illegible] [illegible]
למזמור תהלה לדוד [illegible] הלל [illegible] [illegible] [illegible] אלא [illegible] [illegible] [illegible] · תהלה
הוא ספר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ההלל · [illegible]
[illegible] כל האומר תהלה לדוד בכל יום [illegible] כל האומר [illegible] [illegible] בכל יום
[illegible] [illegible] תהלה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] העולם הבא
[illegible]
[illegible] [illegible] כי ספר [illegible] [illegible] [illegible] ספר [illegible] [illegible]
[illegible]

ולפי כן [illegible] כאחר [illegible] הספירות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
התפלה ואחר כן אשר [illegible] עבר [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הכלה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible]
העקרים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · והספירה הזאת היא
סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] והיא סוד ה' [illegible] של ספירה זאת וספירה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שתי הספירות [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ספירות ואלו הן הנקראות בכל התורה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] שבארנו · והנה סדר [illegible] היא סוד שער הספירות העליונות [illegible]
יקבל [illegible] ברכה [illegible] ברכה [illegible] ספירות התחתונות [illegible] [illegible]
היא סוד שער כל [illegible] ספירות [illegible] יקבל כל [illegible] [illegible]
עליונות ותחתונות [illegible] ברכה וקיום [illegible] [illegible] [illegible]
היא בית קבול לכל הברכות [illegible] לספירה [illegible] ולפי [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ומלכות [illegible] סוד שתי [illegible] אשר בשם [illegible] [illegible]
ה' [illegible] מלכות · והנה [illegible] המלכות [illegible] סוד [illegible] [illegible]
[illegible] כמו שבארנו · ולפי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] שער ספירות עליונות [illegible] [illegible] [illegible]
התחתונות · [illegible] ה' ראשונה מקבלת ברכות [illegible] כל הספירות [illegible]
ה' אחרונה [illegible] ברכה וקיום כל [illegible] · [illegible] נקראת [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] נקראת [illegible] [illegible] נקראת [illegible] [illegible] נקראת [illegible]
נקראת [illegible] · [illegible] [illegible] כנגד [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] · לפי [illegible] ספירות [illegible] [illegible] כמו [illegible]
[illegible] סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הספירות [illegible]
[illegible] ומלכות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ומקבלות [illegible] [illegible]
[illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] סוד [illegible] אשר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] · ה' [illegible] [illegible] היא סוד [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] יקבל כל הספירות [illegible] ברכה · ולכן [illegible]
כל [illegible] [illegible] [illegible] שכתוב [illegible] והוא [illegible] [illegible] ·

והיא נקראת בשמו ברוך הוא · נכתב יהוה ונקרא אלהים הרי השם הגדול במקום׳
לפי שהיא ה׳ יציאות בכל התורה · ה׳ התחתונה שהיא מלכות היא סוד השופר
מאחר [illegible] קבלה [illegible] להשיבם ולהחזירם אמנם [illegible] ושבירה
וחיים [illegible] הנזכר [illegible] ולא צבא הארץ [illegible]
[illegible] חיים [illegible] כל [illegible] [illegible]
[illegible] סוד ה׳ התחתונה של שם [illegible] אותם כל השם [illegible]
[illegible] והיא נקראת בשמו ברוך הוא יהוה · שנכתב יהוה ונקרא אדני · הרי השם
נקרא במקורו של אדני · [illegible] כי שם יהוה ית׳ שני נקודים יש לך
[illegible] האחר נקרא אלהים שהוא סוד הבינה ברוך הוא בפסוק יהוה אדני
ובפסוק אדני יהוה [illegible] ומן כל [illegible] סוד · השם השני
נקרא אדני שהוא סוד המלכות ברוך הוא יהוה בכל התורה כלה · ואם תבין ה׳
[illegible] הגדולה [illegible] במקום זה תבין סוד שני [illegible]
[illegible] זו [illegible] השם [illegible] זו למעלה וזו למטה · ובמקום אחר
השם נקרא בכל התורה לא במקום אחת · [illegible] סוד [illegible]
הבין [illegible] וכל ייחוד [illegible] ית׳ · [illegible]
לבין [illegible] צריך להבין מצות הייחוד · כי [illegible] הוא ס
סוד הייחוד השלם [illegible] שאמר יהיה יהוה אחד ושמו אחד · להבין זו
[illegible] זו · ולאחר הספירות זו לזו · שזה העיקר [illegible] דרך בקבלת ייחוד השם
ית׳ [illegible] הבין סוד כל [illegible] כתורה בפסוק
אחר אדני יהוה וגו׳ יהוה אדני · ואחר שספרנו [illegible]
משער זה יש לנו [illegible] בשאר השערים [illegible] זה להם · וה׳

והשם [illegible] [illegible] אמן

[illegible] קראתי יה ענני במרחב יה

השם התשיעי משמות הקדש הוא השם הנקרא יה

צריך אתה לדעת כי השם הגדול שם יהוה ית׳ הוא הנקרא שם המיוחד · כלומר סוד
יחוד כל עשר ספירות כאחת וכבר הודענוך כי שתי הספירות הראשונות כלולות
בשתי יו״ד של שם המיוחד · קוצו של יו״ד סוד הכתר · ועקר היו״ד סוד החכמה ·
ובספירה האלהית המתאחדת בשתיהן היא [illegible] הכלולה בשתי ה׳ [illegible]

על כס · [illegible] אתו [illegible] [illegible] על כס [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] · [illegible] ג של [illegible] הוא [illegible] [illegible] [illegible] אלא יהיו [illegible] ג [illegible]
[illegible] הן גדולה גבורה ותפארת · [illegible] יהיו [illegible] ג [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על כס [illegible] [illegible]
[illegible] · כבר ידעת [illegible] [illegible] יותר [illegible] [illegible] ה' [illegible]
[illegible] הבינה [illegible] [illegible] ספירות [illegible] [illegible] · ה' [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ספירות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible]
הספירות הוא [illegible] ספירות [illegible] אשר [illegible] [illegible] כל [illegible]
[illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] השם הראשון [illegible] [illegible]
[illegible] · [illegible] השם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] קורא [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] השם הראשון · [illegible]
השם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בתורה [illegible] [illegible] [illegible] כי יד על כס יה [illegible]
[illegible] דוד · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] היתה [illegible]
[illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] על הר [illegible]
[illegible] המלחמה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ראשית [illegible] על [illegible]
ראשית [illegible] · [illegible] הנסיך [illegible] על [illegible] המלחמה [illegible]
ירך יעקב · [illegible] [illegible] [illegible] בית דוד והנה [illegible] [illegible]
[illegible] הראשון [illegible] [illegible] ירך יעקב [illegible] [illegible]
[illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] יהודה [illegible]
[illegible] יהודה [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] על ישראל [illegible] על

אם אחד [illegible] כי יו״ד של [illegible] [illegible]

[illegible] ליהוה [illegible] אינו יודע כי [illegible] אומר [illegible] ד״ר [illegible] הדבר

[illegible] המקום [illegible] עולם [illegible] ד״ר [illegible] והארץ [illegible]

[illegible] לעולם [illegible] ד״ר · [illegible] פרשת זכור · זכור

יהוה [illegible] ירושלם [illegible] ערו ערו עד היסוד בה · [illegible]

[illegible] למתבונן [illegible] בשני [illegible] · [illegible]

[illegible] אומר בנבואות [illegible] · [illegible] בחר [illegible] את הראשון

והיתה [illegible] זכריה אומר [illegible] את כל הגוים אל ירושלם [illegible]

[illegible] ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם · [illegible] והיה יהוה למלך על כל הארץ ·

ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד · [illegible] גוים [illegible] [illegible]

כי יו״ד של [illegible] [illegible]

[illegible] בפסוק · [illegible] והיה יהוה למלך על כל

הארץ [illegible] במקום זה [illegible] שתי [illegible]

[illegible] השם [illegible] · [illegible] בדבר זה · יבין סוד כל גוים סבבוני

בשם יהוה כי אמילם · וסוד [illegible] גוים [illegible] וסוד פרשת זכור וסוד פרשת

[illegible] · [illegible] יש לך להתבונן [illegible] בתורה כי יו״ד של [illegible] כי של

[illegible] הקודש [illegible] סוד יש [illegible] ולכן [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סוד
ספירת [illegible] של שלש הספירות [illegible] סוד [illegible] ספירות [illegible]
[illegible] [illegible] קשת דין הוא [illegible] [illegible] · אבל הספר [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] שלש [illegible] · [illegible] קשת דין [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] הדין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] קשת [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · היש יהוה בקרבנו אם אין
הרי [illegible] [illegible] [illegible] שתי ספירות [illegible] · הראשונה [illegible] אין והשנית
[illegible] יש [illegible] אומר היש יהוה בקרבנו אם אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ואין
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] יש [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ·
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על ידי מסה ומריבה [illegible] על ידי [illegible] [illegible] היתה [illegible]
[illegible] · [illegible] [illegible] היתה [illegible] דברים קשים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ועל ידי [illegible] דבר קשה [illegible] [illegible] היש יהוה בקרבנו אם אין
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הנקרא [illegible] [illegible] [illegible] הנקרא [illegible] · [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מסה ומריבה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ספירת אין לספירת יש על [illegible] [illegible] ·
[illegible] [illegible] על ידי המקום [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מסה ומריבה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] שתי ספירות הראשונות [illegible] · אין [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] · סוף [illegible] [illegible] [illegible]

למעלה (ונראה) בספירת הכתר של ימי חכמה ובינה [illegible] נקרא
[illegible] ונקבה [illegible] [illegible] של [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ולפי שזכה [illegible] [illegible] הספירות [illegible]
[illegible] לו [illegible] [illegible] [illegible] ורוד [illegible] רגל רבותי [illegible] ספירה [illegible]
נאמן בקרבן של ג' הקוץ התחתון שהוא נקרא יסוד והרי הם [illegible] המקובלים שהי
[illegible] י' שלשה חכמה · התחתונה יסוד [illegible] ישי אבי דוד [illegible]
[illegible] למעלה · גם דוד נאמן כן למטה [illegible] ישי אבי דוד · למעלה · למטה ·
שלש אבות [illegible] על שלשה [illegible] הגדולה והגבורה והתפארת ·
[illegible] יסוד המבין זה יבין מה שנאמר [illegible] [illegible] והמיש [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ישי [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] זה התבונן [illegible] שאמר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ה
האבות הם הם המרכבה [illegible] [illegible] [illegible] מאחריהם זה
דוד [illegible] [illegible] [illegible] יסוד [illegible] הזרע והסוד
[illegible] [illegible] ישי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] רוח [illegible] חכמה
ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת ויראת יהוה · [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] הענפים [illegible] [illegible] נכונים [illegible] [illegible]
בספירה זו · והספירה הזאת נקראת בנקודות [illegible] חכמה [illegible]
כי הספירה נקראת חכמה היא סוד · של שם [illegible] [illegible] [illegible]
בנקודות [illegible] חכמה לא [illegible] [illegible] לפי [illegible] נקודות [illegible]
הנקראות [illegible] גם היא חכמה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
החכמה הנקראת · של שם [illegible] למטה [illegible] [illegible] [illegible]
יכולה [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] והחכמה [illegible]
הבינה [illegible] החכמה הזאת שהיא סוד · של שם [illegible] המקובלים חכמה בראש ·
[illegible] החכמה באחרונה שהיא סוד [illegible] [illegible] חכמה בסוף [illegible] [illegible]
של שם [illegible] [illegible] [illegible] שהיא ה' [illegible] [illegible] בשם חכמה [illegible] [illegible]
חכמה בראש וחכמה בסוף · ולפי שהחכמה הראשונה היא סוד [illegible] [illegible]
מן הכתר אין לה [illegible] [illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] · שהרי חכמה ובינה הם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ·
שהרי הדין [illegible] [illegible] [illegible] לגדולה וגבורה [illegible] השרים [illegible]

[illegible] הספירות [illegible] כי [illegible] ישראל [illegible]
[illegible] ועל [illegible]
[illegible] אחד [illegible]
[illegible] עולם [illegible]
[illegible] הקדש [illegible]
[illegible] הכתר [illegible]
[illegible] כמו [illegible]
[illegible] שלש הראשונות ·
[illegible] שלש [illegible] שני [illegible]
[illegible] וזה [illegible]
[illegible] דבר [illegible]
[illegible] [illegible] ושתים [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible] הספירות [illegible] שלש [illegible] הוא סוד התפארת [illegible]
[illegible] יעקב [illegible]
[illegible]
השם · ואחר שסדרנו סדר אלו הכנוים כנגד י' נבוא לבאר שאר
השמות שהספירה הזאת נקראת בתורה [illegible] זה
והספירה הזאת נקראת בתורה [illegible] ודרך זאת לדעת הטעם כי הספירה
הראשונה שהיא הכתר לפי שעלמה [illegible] כל חי [illegible] להתבונן בה
נקראת אין [illegible] לומר [illegible] ואם [illegible] לשאול בה דבר
התשובה היא אין [illegible] כי [illegible] תשובה לפי שאין [illegible]
להתבונן [illegible]
[illegible] התחלת [illegible]
הספר [illegible] הספירה השנייה הנקראת חכמה [illegible]
[illegible] שאינה [illegible] הראשונה · והספירה
השנייה שהיא החכמה היא סוד התחלת השכל [illegible] לפי שהראשונה [illegible]
[illegible] נקרא אין השנייה לפי [illegible]
הספירות [illegible] הכתר [illegible] נקראת [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (margin: [illegible])
[illegible] כי סוד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] סוד [illegible]
[illegible]
[illegible] העולם ואין דבר [illegible]
[illegible] אלא [illegible]
[illegible] העיקור וכל [illegible] במקום [illegible]
[illegible] סוד [illegible] זה מקום [illegible]
[illegible] וכן [illegible] סוד [illegible] כל [illegible]
[illegible] הוא [illegible]
[illegible] העיקור אשר [illegible] העולם [illegible]
[illegible] סוד [illegible] כי [illegible] למקום [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] ראשון [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] עמלק [illegible]
[illegible] כי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] בספר ישעיה [illegible] ראש [illegible] כי [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] בספר ישעיה [illegible] ראש [illegible]
[illegible] ראשון
[illegible] סס · [illegible]

[illegible] ראשון [illegible]
[illegible] ראשון [illegible]
[illegible] ראשון [illegible]

[illegible]

[illegible]

ידוע כי זו היא החכמה שאינה נפרדת מן הכונה [illegible]

בספירות הכתר [illegible] העיקום שאין שם [illegible] ולא דין ולא [illegible]

[illegible]

[illegible] הרצון [illegible] כל השערים לעולם [illegible] [illegible]

[illegible] בעולם הבהירים [illegible] כל [illegible]

[illegible] דבר [illegible] שערי [illegible] הרצון [illegible]

אלא על ידי הבינה [illegible]

[illegible]

[illegible] על ידי הבינה [illegible]

[illegible] לעולם [illegible] בעולם [illegible]

[illegible]

[illegible] על ידי ספירות [illegible]

[illegible] הספירות [illegible]

[illegible] לעולם הבהירים [illegible]

[illegible] על ידי ספירות הבינה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] לעולם [illegible] לעולם [illegible]

[illegible] לעולם [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] במחשבה [illegible]

[illegible] במחשבה [illegible] במחשבה [illegible]

[illegible]

[illegible] הבינה [illegible] המחשבה [illegible]

[illegible]

[illegible] הבינה [illegible] המחשבה [illegible]

[illegible]

[illegible] יהו״ה [illegible]

[illegible]

[illegible] המחשבה [illegible]

[illegible] במקום הזה [illegible]

[illegible] יהו״ה [illegible]

סוד היראה [illegible] שנאמר [illegible] כי ירא מהביט אל האלהים [illegible]
מחשבתו עד עולם המחשבה [illegible]
[illegible]
[illegible] מחשבתם [illegible] המחשבה [illegible]
[illegible]
[illegible] ישראל [illegible]
[illegible] ואל משה אמר עלה אל יהו״ה אתה ואהרן נדב ואביהוא
ושבעים מזקני ישראל גו' ונגש משה לבדו אל יהו״ה והם לא יגשו גו' [illegible]
[illegible] המחשבה [illegible]
[illegible]

[illegible] הספירות [illegible] יהיה [illegible] על [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] הספירות · [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] כן [illegible] הגדולה [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] יהו״ה [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] · [illegible] הספירות · [illegible] יהיה [illegible] על [illegible]
[illegible] [illegible] הגדולה [illegible] מן [illegible]
[illegible] [illegible] על [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] הגדולה [illegible]
[illegible] [illegible] היום [illegible]
[illegible] [illegible] · [illegible]
[illegible] [illegible] יהו״ה [illegible]
[illegible] [illegible] היראה [illegible]
לפי שאין לה [illegible] ושיעור · והכתר [illegible] ונאמר [illegible] מן [illegible] יהו״ה היא ח
חכמה [illegible] הרי לך חכמה [illegible] [illegible] וזה [illegible]
[illegible] [illegible] יהו״ה [illegible] הוא סוד הכתר שהוא קוצו של יו״ד ·
[illegible] יהו״ה · [illegible] אחר [illegible] חכמה · [illegible]
כי [illegible] חכמה [illegible] [illegible] [illegible] · כל זה
[illegible] ספירות הכתר והחכמה ושתיהן כאור · שהרי בה [illegible]
[illegible] והחכמה והיראה [illegible] בין שתיהם הוא [illegible] ·
הרי לך [illegible] [illegible] היטב · [illegible] מן [illegible]
היא חכמה · [illegible] כי היראה היא [illegible] הגדולה של כל [illegible]
[illegible] הרי [illegible] והאהבה גדול מן [illegible] היראה [illegible] כי האהבה
והיראה [illegible] [illegible] [illegible] כי היראה יש לה שתי פנים
[illegible] היראה [illegible] ויש יראה [illegible] · יראה [illegible] של [illegible] [illegible].

אדם [illegible] והוא [illegible] [illegible] יהיה [illegible] של [illegible] השם ית׳.
וזה היה יראה [illegible] [illegible] כדי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] היום [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
הנה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא יהיה [illegible] לקבל [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] השם ית׳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
אלא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] זה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לו לשם ית׳ [illegible] יראה [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וזה היה היראה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וזו היא
הנשמה [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] מן האהבה וזו היא
[illegible] היראה [illegible] [illegible] שהיא [illegible] [illegible] [illegible] סוד [illegible] [illegible]
והמחשבה [illegible] [illegible] [illegible] ואחר [illegible] השקר [illegible] הגדול [illegible]
יש לך להתבונן סוד היראה החיצונה [illegible] היראה הפנימית [illegible] [illegible] [illegible]
סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] וזה לא [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] שיהיה [illegible] להתקן [illegible] אבל [illegible] [illegible] [illegible] אלא [illegible] [illegible]
אבל [illegible] היראה [illegible] אין צריך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אלא שיהיה [illegible] [illegible] [illegible]
שהם [illegible] לו להתקן [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יהיה [illegible]
כה [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אבל לא יהיה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] יהיה [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ואין צריך [illegible] [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] בייחוד השלם [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
סוד [illegible] סוד [illegible]
[illegible] בייחוד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] בייחוד [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] כי [illegible]

השם העיקרי [illegible] הקדש הוא השם [illegible]
[illegible] השם [illegible] הספר [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

דין · ונמצא השם המיוחד יהו"ה באמצע באמצעות הספירות למעלה
ולמטה ולצדדין כמו שכבר רמזנו בשערים שכתבנו · ואותם יב צירופי
של שם המיוחד נתקן האמצע מתוך נגודים הם סוד יב דרגת הכחונין ר.
דין ורחמים וכשינכנסו דרגות עליונות משם הכתר שהוא אהיה אשר
כלם רחמים אז יתמלאו כל הספירות וכל העולמות ברכה ורחמים
וכל מיני שפע וכבר בארנו בשער הראשון היאך שם יהו"ה הוא עומד
באמצע בין שתי מעלות שהם שם אהיה אדני ושם אדני הוא אוצר
לקבל כל מיני שפע הבאים משניהם · והנני מבאר דע כי בהיות
כל אחד מהם פועל כמו שאמרנו שם אהיה למעלה בעולם הרחמים
ובהיות שם יהו"ה באמצע בעולם המשפט ובהיות שם אדני למטה ב
בעולם גזר דין צריך אתה לדעת היאך פועלים בהתחבר אלו לאלו אז
בהיות כל אחד מהם פועל כמו שאמרנו · דע כי פעולת השם העליון
שהוא אהיה הם פעולות הרחמים הגמורים · והוא המתן מתנות חנם
שרחמים שלמים מבטל הדין שלא בתר רחמים גמורים · כמו שאמר וקראתי
בשם יהו"ה לפניך וחנותי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם · את
אשר אחון ואת אשר ארחם הכל כפי הרצון העליון שאין בו ידיעה
לכל נברא · ונמצא השם הזה שכלו רחמים שהוא אהיה יצאו ישראל
ממצרים · וצריכין אנו לפרש לפניך שערים אשר בהם תכנס להבין
שמותם גדולים סתורים בתורה דרך סוד ואין בן אדם חושש להקום על
שניהם ולראות בזה מעלות גבוהות באותם המקומות · שאלמלא נתקן
שמותם הם היו מוסיפין מורך בשם ית׳ שהודיענו בזה דרכים
אשר בהם נכנס לבאר חדרים שנפתחו עליהם השערים כלם מלאים מיני
מאורות ושפע ברכות וגדול טוב וכמה מיני שמחות · והנני מבאר
דע כי השם ית׳ תקן בבריאה בזה בתי דינין קבועים לדון בהם את
הבריות וכל אותן הדינין אמת ומשפט ויושר אין בהם עולה ושקר ·
וכבר ביארנו בשער השישי שהוא שער שם יהו"ה היאך בני עולם
נדונין ובאר הגבול המבדיל בין שם יהו"ה ית׳ ובין אלהים והיאך דנין את
האדם על כל מעשיו · וסוד מעביר ראשון ראשון · וסוד רוב חסד כלפי
חסד וסוד ארך אפים קודם הדין · וסוד רב חסד בשעת הדין · וסוד

ונמצאת אחר גבור הדין · ונעלם בהם כדה סתרים עליונים · נוסף סוף [illegible]
המדה תער בתשובה קודם שיגיע לו עונש הדין · ואם לאו הדין פוגע בו על ·
ידי בעל התשובה · נקרא אדני · ועתה צריכין אנו לבאר ולהודיע גדל ·
רחמי השם ית' על ברואיו שהודיעם סתרים עליונים באופן שבכח העולם
הרוחני כבר על מעלה ונאמין לכל כיני ענשים של יעלה בתחתונים
להפך כל מדת הדין והעונש לטובה שהן שאמר צריך לשאל יראת אלהים
ופרשו כן אם אני כי שואל כי צריך שאני גוזר גזרה והוא מבטלה · ו
וצריך אתה לדעת כי זה · רצה כי בהיות צדיק בעולם שהוא רוצה להבין
בתפלתו ער עולם הדין והרחמים · מפני שבגזרה גזרה כבר על [illegible]
מעלה באמונת תפלה של אותו צדיק עולה עד הכתר אזי נפתחים
שערי עולם הרחמים · וכשנפתחו אותן השערים אזי כל אותן הדינין
שנגזרו מתבטלין לפי שמאורות הרחמים העליונים הנקראים ונתגלו על
הספירות רחמים נשפעים וברכה ומשלחת · ואין בכל הספירות באותה
שעה מקום שיהיה מתקים דין שהרי נפתחו שערי עולם הרחמים ונתגלו
כל התעוררות וכל המאורות וכל הבריאות רחמים גמורים · ואין שם לא
מחלוקת כמו נהוג לפי שכל עולמין באותה ובשעתן נבראין ונעשין על
פני השם ונתבטל כל כחות הדין לרחמים · וכל הטובה הזאת שופעת דר
ברחמים העליונים המשפיעים דרך י"ג מדות העליונות בי"ג מדות אשר
בעולם המשפט · וכל זה כי דבר רמוז ולא [illegible] דבר [illegible] גזר דין [illegible]
שאין בני עולם מאמינין לכך · כיון שאותו הצדיק גרם להיות [illegible]
הרחמים מתגלין בכל מקום בגזרת רחמים שלא דבר הדין שהן וחנותי את
אשר אחון · [illegible] שאותו רמז דבר הדין · ורחמתי את אשר ארחם · ואמת
שלא יצא מן הדין אחרי [illegible] מני הרחמים מן הכתר על [illegible]
[illegible] לרחמים [illegible] דבר התפלה [illegible] דבר [illegible]
[illegible] שהן נגזרות להיות שערי [illegible] ושערי עולם הרחמים [illegible]
[illegible] · [illegible] [illegible] [illegible]
עולם הרחמים אזי נקרא [illegible] כלה · [illegible] כל [illegible]
[illegible] חסד ורחמים ורצון · ואין שם דין [illegible] לא [illegible] ולא [illegible]
והשם ית' בטובה [illegible] לבא [illegible] של ישראל [illegible]

דכתיב לפתוח שערי הרחמים בעת הצורך ולהפך כל מדת הדין לרחמים גמורים
ונמסר לו י"ג מדות של רחמים. והו שאמרנו הנ"ל ברית כרותה לשלש עשרה
מדות שאינן חוזרות ריקם. ולפי שהן מהפכות מדת הדין למדת רחמים צריך
שתדע שהזכרנו הנ"ל למעלה שאמר שהבטיחו הקב"ה כשלא יגבר והראהו לו
למשה בסיני ואמר לו כל זמן שישראל חוטאין יעשו לפני כסדר הזה ואני
מוחל להם עונותיהם. הלא הבין מה שאמרנו בשער הזה. וכל להבין דבר
בעלן בהלכותיו. ועתה אחר שמסרנו עיקר זה השער הגדול יש לנו להן
להודיעך כי כשהגיעה עת הקץ שאמר הקב"ה לגאול את ישראל ממצרים
לא היו ראויין לגאולה כמו שגלה יחזקאל זה הסוד. ביום בחרי בישראל וא
ואשא ידי לזרע בית יעקב וגו' ואומר להם איש שקוצי עיניו השליכו ובגלולי
מצרים אל תטמאו וגו' וימרו בי ולא אבו לשמוע לי וגו' ואומר לשפוך חמתי
עליהם וגו'. ואעש למען שמי וגו'. מה עשה הקב"ה ראה שהגיע הקץ ועדיין
שלא היו ישראל ראויין לגאולה מה עשה נתגלה מצד הכתר שלם הרחמים הגמורים
ומשם נתגלו כל השערים בכל הספירות חסד ורחמים ונעברו מני הזעם אחרי
כל הספירות היו בשמחה ובחדוה אחרי שנתגלו מני הרחמים הגמורים והו
שאמר הקב"ה למשה כה תאמר אל בני ישראל אהי"ה שלחני אליכם. כלומר
שלם הרחמים הגמורים שנתגלה על כל הספירות והודיע שם אהי"ה ונהפכה
מדת הדין לרחמים ונהפכה זו אתם נגאלים. כי לא הייתם ראויין לגאול
כפי מעשיכם הרעים אלא שהגיע הקץ ונתגלו מני הרחמים ונמסר
הרחמים שהוא אהי"ה אתם נגאלים אעפ"י שאינכם ראויין לגאול לפי שמצד
השם שהוא אהי"ה והוא שלם הרחמים עשה חסד ומשיב ורחם וחונן
שלא כפי הדין כמו שאמר וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר אר
ארחם. והו סוד שמסר הקב"ה למשה שם אהי"ה בגאולת מצרים. והבין
מה שביארנו שזה שעשה זה יוסיף בטחון ושמחה וידע כמה הם רחמי השם
של ברכתו ויותר ויותר על ישראל כשישיב להם וחונן ורחם שלפני
בהתגלות שלם הרחמים מצד אמיתי ראוין לאותן הרחמים. והו שנוין
מחרים. והטעם שהזכיר בה שם אהי"ה. ואחר שביארנו לך אלה ה
העיקרים צריכין אנו להודיעך כי בהיות שם אהי"ה מסתתר בהבינות
ראה יהו"ה יה הן את מציאתו כפי הדרך שביארנו בשער השני אז הדין

מגביר הדין לטוב ולרע ואם חס ושלום גרמו ישראל נתמסך הדין ב
גבורת דינו של יהוה ית' ויתפשט הדין שבספירת יסוד [illegible]
ספירת מלכות אז היא עת צרתנו והגליות ושמחת רשעה וזהו שאמר כי
מפני הרעה נאסף הצדיק ואז נאמרת ספירת המלכות הנקראת אדני
בהעדר כל טוב העליון ונתגלגלות כל מיני דין ועונש ומיני משחית אז
להם לבריות שבגלות בהם באותה שעה שאין מי שיעלה מידה הדין עוד
ונעדרת הדין כאף ובחימה ובקצף גדול · אבל כשהושיע שם אהיה של שם
יהוה ית' ונלבן הרחמים דרך התעוררות לשם יהוה אז כל הספירות מת
מתמתקות וכל השפעות מתישרות והולכות בהם כל מיני שפע ורחמים
וברכות לשם אדני אז היא עת רצון ואז ספירת המלכות מקבלת כל מיני
שפע וברכה משם אהיה ולשם יהוה ואז כל ברואי עולם עליונים ותחתונים
בשמחה ובששון וכל מיני נחת רוח · ונמצא העולם מלא שלום וריעות :
והיו רשעים לסתר עלמת השערות הללו בזמן הנביאים והתנאים והאמוראים
היו דוחין כל קטרוגות וכל מיני פורעניות והיו עוזרין לישראל [illegible]
וסנהדרין והיו מכוונין ומתקנין השערות יהוה להיות משפיעין לשם אדני
והיו עולים ומתעלין עד מקום הרצון והיו פותחין שערי שלש הרחמים
והיו הספירות מתמלאות שפע ורחמים ומורקין לו סוף [illegible]
ונשמור · וזהו שאמר הכתוב [illegible] אל ה' ויאמר לו · וצריך משה לדעת
שעיניהם גורמים הרצון בתורה ואין בני אדם מתעוררין לכל אלהים ·
רק ט כהושע אור שלש הרחמים כאשר כתבנו ונושע מכל מיני
טובה וחיים ומדתי כל ומן שאני הכתר מסתכלין את פני שלש המשפט
וזהו שאמר הכתוב באור פני מלך משפטו חיים · ובכל מקום שאתה מוצא
בתורה אור פנים לגדולה הוא הסוד בהיות שערי הרחמים גדולים נפ
נפתחים וכל הספירות מתמלאות רחמים וחיים ואז כל העולמות בחסד
וברחמים · ואין כל לכל כשלא דין למעלה באותו בריה בעולם מדת
הדין ונענש כלל · וזהו הסוד שאמר רבים אומרים מי יראנו טוב נסה עלינו
אור פניך יהוה · אל יהוה ויאמר לה · האר פניך לו שבך · כי ברוך אתה
יהוה תברכות [illegible] יאר יהוה פניו אליך · יאר יהוה פניו אלינו סלה · אלהים יחננו ·
פניו בהיות שלש הרחמים ונשלם הדין ומסתכלין פנים בפנים אז · הלב ב

[illegible] והנה [illegible] השם של ישראל [illegible] להבין
[illegible] לברכה [illegible] שלא יהיו ישראל [illegible] לקבל [illegible] ברכה
[illegible] ואלם [illegible]
[illegible] ישראל [illegible] הברכה [illegible]
[illegible] את הברכה [illegible] הקב״ה [illegible]
[illegible] ישראל
[illegible]
[illegible] כל [illegible]
[illegible] את הברכה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] כל [illegible]
[illegible] על [illegible]
[illegible] ברכת כהנים [illegible] כה תברכו את בני ישראל [illegible]
[illegible] כל [illegible]
[illegible] יברכך יהוה וישמרך [illegible] הברכה יאר יהוה פניו אליך ויחנך [illegible]
[illegible] ישא יהוה פניו אליך [illegible] ויחנך [illegible]
[illegible] הכתר העליון [illegible] לכל הספירות [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] אשר [illegible]
[illegible] אשר [illegible] יאר יהוה פניו אליך [illegible]
[illegible] אשר
[illegible] אשר [illegible] להם השם [illegible] גדולה
[illegible]
[illegible] אשר [illegible]
[illegible] יהוה [illegible]
[illegible] השם [illegible]
הכתר העליון שהוא עקר [illegible] אשר [illegible] הספירות

וזה דבר שצריך ועדיין תבין גם שקדים [illegible] אם ירצה השם [illegible]

קדם שבאר בספר זה [illegible] הדברים [illegible] כמה סתרים בשער זה [illegible]

עניין נראה מה שמסרנו כבר בספר זה והמשך בענין גדול [illegible]

והדע והשכל כמה היא העולם המעולה והתחתונים [illegible]

גדול [illegible] שערי שלם הרחמים · [illegible] רבינו [illegible]

[illegible] · ובאחרית [illegible] בענין שלם [illegible]

אז הקורא [illegible] [illegible]

[illegible] ואכבירתו · ובפי הפסוק יקראו [illegible] בשערי הרחמים [illegible]

שני אחבי [illegible] ואכבירתו · [illegible]

כביכול קלקול [illegible] לעולם [illegible] · [illegible]

אתור [illegible] · בכל [illegible] · והר סור [illegible]

בסוף הפסוק [illegible] בשם זה · [illegible]

[illegible] · [illegible] · [illegible]

שלם הרחמים [illegible] כל הספירות [illegible] העליונות [illegible]

[illegible] כל [illegible] · כל זה היה [illegible]

שערי שלם הרחמים · [illegible] כל הספירות [illegible]

[illegible] כבוד [illegible] בסוד [illegible] כבוד חכמים

[illegible] · [illegible] · [illegible] זה ·

[illegible] לך להתבונן בכל מה שאמרנו [illegible] כי שם [illegible]

סוד שלם הרחמים הוא סוד הכתר העליון [illegible] בקודש [illegible] של שם

[illegible] · [illegible] כל הספירות [illegible] לספירת המלכות שהוא

סוד שם אדני · [illegible] את [illegible] [illegible] ת

ואין כוונתינו להאריך בענין זה [illegible] יותר משיעור זה · והספירה הזאת

נקראת בתורה [illegible] צדק [illegible]

התעלמות ספירת הכתר והיותה [illegible] מכל [illegible] · [illegible]

להתבונן בה [illegible] אין [illegible] לעולם לפיכך נקראת

בתורה אין · וכבר [illegible] מה שאמר בפסוק היש יי' בקרבנו

אם אין [illegible] סוד שתי הספירות העליונות [illegible] · [illegible]

כל שם · [illegible] צריך אתה לדעת [illegible] סוד [illegible]

באמת כי סוד · אל אם מסוד הקוין העליון נתגלה · שהן והחכמה מאין תמצא
וסוד שין אותי ונקודה עליונה · ודע כי בהיות העולם צריך ככלה רצון ק
קדמון לפי רוב מעשיהם ותשובתם · יתרצה בו עולם לטהר ולהראתן בם·
בספירה א לפניו · יתיחד רצונה לכל ימן ולכל מכה מחלה · שהן ג
אמר אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי · הפסוק הזה יתבונן
כלה דברים שרמוזים בפסוק זה · כי בהתגלות עולם הרחמים ונבראו מדת הדין
פנים מאירים אז נהפכת למדת רחמים · שהן מאין יבא עזרי · והפסוק
זה יבין כי הן עזרי מעם יהוה · ושהן אמר מעם יהוה ולא אמר מאת יהוה
ולא מיהוה אלא מעם יהוה שהוא קונה אל · אל אם הבינה · שהן מעם יהוה
אם התבונן תפלה ותשובה · ואין בכל אדם כח להבין זה מעיקרו לפי שיר
שישתמשו בכמה מקומות שמשתמשים בהן כרדין זה ויהי שם עם יהוה י
ויחשבו שזה שוה לזה · וכמה נבדלים ביניהם · ואין אנו בעניין דבר זה עם
עצמינו · ונשאר צריך אנו לשרוך בדברים בעקום זה בסוד מלת אין ג
שהיא הראשונה · ובסוד ספירת אני שהיא האחרונה · הכתוב רומז · א
סוד קוצו של י׳ עולם הרחמים אהיה · סוד עצם החכמה התפשטות המחשבה
מדת ראשונה של אם ז פשוטה סוד המשכת שפע הברכה והרחמים מן
מספירה לספירה עד הגיעם לספירת מלכות · והנה מבאר שין משנה · שין
בתורה שין פשוטה עולם הרחמים אשר הם נמשכים דרך קו התפארת · שין
בתורה היא סוד מלכות המקבלת שפע הברכות [illegible] המשפטים
מספירת אין דרך הצנורות והספירות עד הגיעם לספירת אני שהן סוד
עולם המשפיע ואינו מקבל · וסוד עולם המקבל ואינו משפיע לבינה ב
מדבר שהוא מתאחר בו אלא לדברים שהם חוץ ממנו · והנה בשלשה
דרכים מקבלת ספירת אני מספירת אין · האחד רצון ויש סתר מלכות
בראשה · השנית יהוה [illegible] · השלישית ברוך יהוה מציון שוכן ירושלם
היודע להבין דרך בשלשה דרכים הללו ויודע להבין הצנורות לספירות שלנו ה
הכתוב אומר אבינו ט ידעו שדי · וספירה הזאת נקראת קדם והענין
מבואר דע כי קודם ברייתו של עולם אין בשום בריה כח לדרוש ולחקור לפי
שהבריות עשה להבין וכאלו לא חס על כבוד קונו וכבר אמרו במקום בפרק
אין דורשין למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ · יכול ישאל אדם

קודם שנברא העולם · ת"ל למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולפי שספירת הכתר הנקרא אהי"ה קדמה לכל וגבה היא מכל הספירות לב
נכללות ונסתרות קודם שנברא העולם · וכשעלה במחשבה לבריאת עולם
נתגלו הספירות מסתר הכתר להיכן נקראת [illegible] קדם שהיא קודמת
לכל שהיא הספירה אשר ממנה נתגלו סתרי כל הספירות · והנה
כאמר ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם · ויטע סוד שיטעת הגן שנטעת
בעדן · וזה סוד בגן הנטיעות שנטעת כאן · והגן שהוא בעדן וזה סוד
הייחוד [illegible] והנטיעות והגן והעדן מהיכן נתגלו מן הכתר העליון ·
מקדם · ויטע יהוה אלהים גן בעדן · מהיכן שהוא מקדם הכל כמאמר
והנה [illegible] ומוצאותיו מקדם מימי עולם · ומוצאותיו הם בוראי מקדם
כי מקדם יצאה התפשטות המחשבה · וסוד התגלות הספירות ומאמר שם
שספירות [illegible] קדם [illegible] כמה ונתגלות מן כל הספירות [illegible] במקום ומשם ה
ולכל התולדות כרצון ·· ודע כי דור הפלגה תחלה היתה ישיבתם במזרח אחר
כאמרו ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים · ועל זה [illegible] במזרח והיו
יושבים [illegible] כאמרו [illegible] הר הקדם · [illegible] לקדם כשנסעו וזה
בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער אותה בקעה מקום הקבלה מוכנת
[illegible] והמחיה היתה לבינתה [illegible] לאחד [illegible] על עולם [illegible]
[illegible] [illegible] היו [illegible] הגן והעדן [illegible] שלא [illegible] מחשבת
דור הפלגה [illegible] בקעה לאחר [illegible] נתגלות [illegible] · הם [illegible]
לנו שם · [illegible] הראש אחר [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] כי [illegible] · [illegible] להרהר [illegible] מחשבה [illegible] אשר [illegible] דור הפלגה
[illegible] [illegible] סוד [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בקעה בארץ שנער ·
על כן קרא שמה בבל · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] דור הפלגה שלא
[illegible] · [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible] להשתחות [illegible] [illegible] · [illegible]
· [illegible] [illegible] לקיים [illegible] [illegible] [illegible] לנו שם · [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כל [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] שם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] להשתחות [illegible] [illegible] · כ
כל זה [illegible] [illegible] דור הפלגה [illegible] קורא [illegible] · [illegible] על כל [illegible]

קדם והוצאתי את בלעו מפיו ולא ינהרו אליו עוד גוים · ובא רפאל ונ"ר
להוציא להוציא את בלעו מפיו של סמאל ואז נפל הצלם ונשבר על כן קרא שמה
בבל כי שם בלל יי' שפת כל הארץ ומשם הפיצם יי' · המבין זה יבין כל מה
שאמר בפרשת דור הפלגה ובפרשת נבוכדנצר וידע היאך הדברים מתרים
וידע עד היכן הגיעה כוונתו של אותו הרשע באותו הצלם וידע מה שאמרו
חז"ל בפרק חלק בפסוק רפאנו את בבל והיא לא נרפאתה לפי שכל האומות
יש להם תקנה במרכבה כמו גרי הצדק מלבד אותו הרשע וכל זה רמוז ב
במלת ויהי בנסעם מקדם · וימצאו בקעה · ואמר ויסע לוט מקדם · פסוק
מה כתי' בתריה ויפרדו איש מעל אחיו כל הדברים אמורים ברמז ומה שתמצא
כתוב מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם · הרים המסתירים הדרך
היה להגיע לקדם · ומה שאמר כי מלאו מקדם ועוננים כפלשתים · הנביא
ירעם עליהם ואומר דרוש עזבו השם בית יעקב לפי שהוא לבדו מרום
וקדוש בחר את ישראל להיות לו לעם סגלה ולא אותם מאורו הגדול ה
השופע מספירת קדם ונתן לישראל נביאים מלאים מרוח הקדש משקור
האצילות העליונה ואמר להם כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים
ואל קוסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יי' אלהיך · נביא מקרבך מאחיך וג'
וזהו כי מלאו מקדם והם לא רצו בשפע הטובה והנבואה שבאה להם מספירת
קדם · אלא עוננים כפלשתים הכל מבואר · ואחר שהודענו לך זה דע כי
שלש הרחמים הנקרא קדם בהיותו מאיר פנים של כל הספירות אז כל העולם
השלמות ברצון ובשלמות ועל זה נאמר בנה מקדם יי' · המקדים בשלמות
נקראת פנים בתורה · וכי יש מי שהוא מקדים לשם והא כתי' מי הקדימני
ואשלם · אלא כמה מקדם לבורא בא"י תפלה ותחנונים ומעשים טובים אשר
בענין שיתגלו פני הרחמים הנקראים קדם כשאר הספירות · בנה מקדם יי'
המבין זה העיקר יבין כמה סודות וכמה ענינים נאמרו בתורה בדרכים רמוזים
תחת ידיעת קדם מעונה אלהי קדם ומתחת זרועות עולם לפיכך תחלה ·
ספירות המקשרות כאחד בספירת קדם הם זרועות עולם הכל רמוז · ועתה
התבונן כמה הודענו לך ענינים עמוקים ומהם שנך אולי תתבונן בהם ותעלה אל
בענינים שאין הכל יוכל להשיגם והספירה הזאת היא נקראת גם כן כתר
והטעם כי כמו שהכתר סובב את הכותר של הראש כך הספירה הזו סובבת

ומקפת כל הספירות לפי שהוא עולם הרחמים הסובבים והמקיפין בכל · ועל

ועדיין [illegible] תשמע כמור הספירה הזאת כמה השלמות חכמה ובינה [illegible]

ודע כי הכתר הזה [illegible] סביב משכנות עולמות וכמה מיני רחמים וכמה מיני

חסדים ואל הכתר הזה מתכוונין שרי המרכבה להכתיר ואינם יודעים לו מקום

אלא שמתקנים מכל מיני תהלה ושבח והדר ומעלים אותם על שם גדול

וקדוש ומאליהם יעלו ויכנסו בכתר ודע כי בימים שיש בהם תפלת מוסף תקנו

להזכיר בקדושה סוד כתר · והו שאנו אומרים כתר יתנו לך יי׳ אלהינו [illegible]

ואותו הכתר הוא מקבץ כל התפלות והתהלה שעושין בתפלת יוצר

וכל מיני תהלה ושבח [illegible] במעלות הכתר [illegible]

[illegible] ונתייחד כולם ונתייחד [illegible]

התפלות עולות בעולם הרצון כדי שתהיה מרוצה כל העולמות [illegible]

[illegible] כי כל מיני תהלה ושבח מתקנין ונתכונין [illegible]

אלהים [illegible] הכתר כמה שמתקיימין [illegible] כל [illegible] · וזה

והנני [illegible] את ידך ומשביע לכל חי רצון ודע כי [illegible] הרצון

[illegible] כל חי [illegible] הכתר ואם [illegible] עדיין [illegible]

[illegible] עולם הכתר [illegible] כי הרמים

עתיקים · והספירה הזאת נקראת **ראש הלבן** והטעם לפי שזה

שהספירה הזאת היא סוד עולם הרחמים הגמורים והפני ראשון

כל הרחמים לובן · ותכלית כל המראות שחרות הספירה הזאת בתכלית

הלובן ויש מקום אחר מחוץ למרחב בתכלית השחרות · וסימנך [illegible]

בין קודש לחול ובין אור לחשך הבדל [illegible] · [illegible] וקנה [illegible] הוא [illegible]

[illegible] · [illegible] שיבה [illegible] והדרת פני זקן · ודע כי יש לבן המראה הוא

המראה את הבריות [illegible] אותם לחדרי החושך · יש דרך ישר לפני איש [illegible]

ואחריתה דרכי מות · כי [illegible] · ואחריתה מרה כלענה · [illegible]

וזה לבן המראה [illegible] עם יעקב [illegible] את הכל [illegible] כי [illegible]

לכל אשר [illegible] · [illegible] ויעקב [illegible]

שזה כן [illegible] כל [illegible] על לבן המראה [illegible] אשר [illegible]

הלבן אשר על [illegible] · [illegible] [illegible] ·

וזה [illegible] הלבן סוד [illegible] יהוה [illegible] הלבנן אשר [illegible]

והרצון והחסד והוא לבנה [illegible] פני הרצון והרחמים [illegible]

[illegible]

מכיון היו [illegible] הלבנון [illegible] תלבן . ויטע .'. אלהים גן בעדן מקדם .'.
[illegible] הישועות מקדם [illegible] סנר לשון של אחרית ללבין
והטעם כי [illegible] [illegible] ספירות הלבנה .
והריע [illegible] כמו [illegible] הדעת [illegible] הלבנה [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הלבנה ו
של [illegible] הראשון שלא יכול להפוך [illegible] על פרי שלה . ואכל
מן העץ בהיותו טוב ורע ולא היתה לו עוד [illegible] הדבר ה
[illegible] שלה ואם היה העץ [illegible] טוב ולא רע אז היה יכול לאכול
[illegible] ואכל וחי לעולם . [illegible] עץ החיים שהיה [illegible] הדעת
[illegible] טוב לבד . [illegible] את החיים ואת הטוב וא
ואת המות ואת הרע . הכל [illegible] . [illegible] טוב ולא כל ימי חייו
ברעה . [illegible] הראשון [illegible] שלה לא היה עץ הדעת שלא
טוב לבד אבל [illegible] טוב ורע . אשרי המבין הספר ה
[illegible] סנר [illegible] ולבנה [illegible] . [illegible] סנר לבן
[illegible] הלבנה . והוא [illegible] להסנר שערי שלום
החיים . [illegible] הלבנה . זה מבואר לשון . [illegible] ב
[illegible] . [illegible] . [illegible]
[illegible] סוד [illegible] שהוא סוד הסנר שלום [illegible] . [illegible]
[illegible] . [illegible]
זה [illegible] . [illegible] על [illegible] לשון הרע הכל מבואר כי הכל ב
[illegible] הקדוש והוא [illegible] להסנר שערים . ואם יש [illegible]
[illegible] להפתח [illegible] שלום [illegible] . [illegible]
[illegible] יבא [illegible] . ואם אין [illegible]
[illegible] הרשעים [illegible] בעניין [illegible] אדם
הראשון [illegible] הדעת [illegible] שלה ידע [illegible] עץ הדעת ורע ב
[illegible] טוב ורע . [illegible] נקרא טוב ולא רע כל זה [illegible]
עץ החיים ולא [illegible] הנקרא שלה [illegible] טוב ולא רע כל ימי חייו
[illegible] גדול כמו של ישראל [illegible] השם ית' שהוא [illegible] לאדם
הראשון [illegible] אחת [illegible] שלה ולא יכול [illegible] ישראל

הכתוב שלש שנים לכם [illegible] . הרי שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל
והנני רואה כי טוב השנה להבדיל [illegible] על שנת [illegible] [illegible]
את פריו . ותקנת הפירות . שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל . שלש ד
ממי שנת ערלה . ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים לה' .
רביעית הפירות קדש . ובשנה החמישית תאכלו את פריו . ואם היה [illegible]
הראשון [illegible] הפרי [illegible] שנדר [illegible] הדבר [illegible] [illegible] [illegible]
שנה לעולם [illegible] כמבואר . ודע כי [illegible] סוף שנת הרביעית [illegible]
[illegible] [illegible] ערלה [illegible] [illegible] השנה [illegible] הרביעית [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] הכל כמבואר [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] הראשון [illegible] [illegible] היה [illegible] [illegible] הראשון [illegible] [illegible] .
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] . כי הכל כמבואר [illegible] . **ואחר** [illegible] [illegible] [illegible] הכ
[illegible] יש [illegible] [illegible] [illegible] של דבר [illegible] [illegible] הספר הזה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] כי [illegible] [illegible] אין כל [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] של ידי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] אין כי [illegible] [illegible] [illegible] של ידי [illegible]
אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] שביארתי בספר [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible]
כי לפי [illegible] זה אין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] על [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] . ודע כי [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
שנה . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] . [illegible] [illegible] [illegible] את כולן . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] בעולם הזה . [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

שהם שאין ההבנה בשלשה ספירות העליונות והנה כולן בלקוט נוראי
בני הלמטה לסור מדרך ׃ ושבה כי שלש נקודות הנה לסרג מדרך ׃
למטהרות בחבור כאשר לתורכי תוך למטה לבלה שעירים ומנורות
אשר אין בכל אוכן למטה לזה ׃ וצריך אתה להתכוון על כל שער
ושער ולמעלה הכתרים על הכוונ׳ והכוונ׳ על נ׳ שלוש הקודש ׃
ושלוש הקודש כלם מאוני על שם ידו"ד יה שהוא הליחד את כל
למעלה ולמטה ולמבין ׃ ולא שהצריך לבור כונן הכוונ׳ לרעה
לאוזה שם הוא ומהו הכוונ׳ לרע׳ אין ספירה כולן ומהו הם ולרעה
כמו הספירות להתאחדות עם שלוש הקודש כאותיות שם ידו"ד יה ׃
ונתבונה ליחד את השם כדרך זה הנה למה חררים כתורה ואו
הקרא נ"י שמה והזהיב לן האונים של כהם אשנההו כי ירע של׳ קראו
ומשנה ומתחבה לחרי׳ הלל כשלם הזה התמה לרעה העולמות הם
ע כל אות ואות לאותיות התורה ׃ ומ"ל אלהו עתיר הקב"ה לגלות סתרי
תורה לישראל ׃ ואמ"ה שנתחכמו שלא על כל אדם לא יכול להגיע לאחד
לן התעלות ואל כל זה נסים בהכלה אלהים אחכל והיא רחוקה לליני
ואמר אלהו ח"ל כי זה בסוד מבה ארולה רע כי מבה ארולה היא כית
שער למטה לאור העולמות ונם ואלר שלה כי כבית שער אינו יכול
למטה כלכן לשא׳ חררי׳ שכתו׳ ׃ וכל זה רלאו כמסוף ואת חקת
התורה הכל לבאר ׃ ושבה כי התכוון בחבור זה ואם יכון הסי
יה הנה הוא כבית שער למטה לכלה חררים שכוונתו לבאר כונה
לרשן רחלין יתכון לפין לן הבלחירים לבלוע הלכה לאוותו ויתקיים
כמו לקרות שכתו׳ וכל כני לרוני"י ורב של כנין ונ׳ אמר